

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

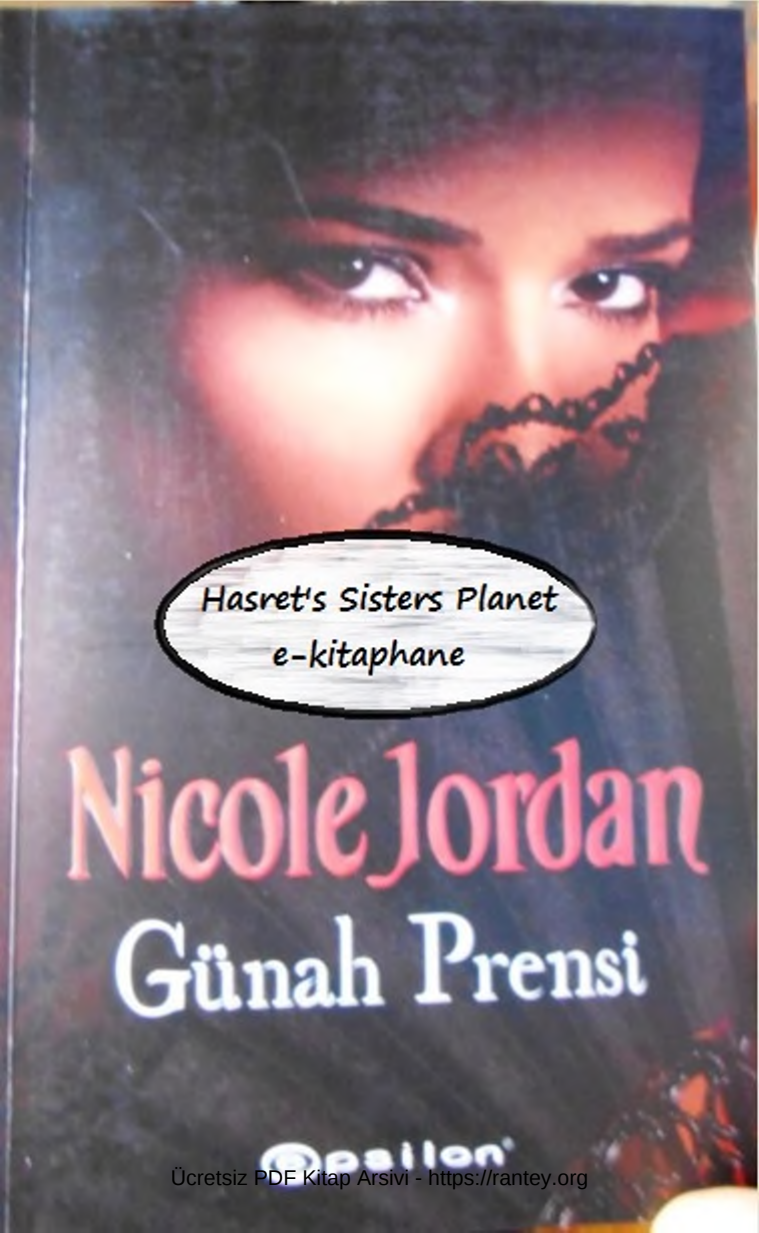
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Hasret's Sisters Planet
e-kitaphane

Nicole Jordan

Günah Prensi

Opalton

Londra'nın yeni ilgi odağı, Mücevher olarak da tanınan aktris Julianne Laurent'in ne kadar tersini kanıtlamaya çalışsa da, karşısındayken kalbine söz geçiremeyeceği tek bir kişi vardı: Günah Prensi, Dare Wolverton.

Hayatında âşık olduğu tek adama ihanet etmek zorunda kalan Julianne, Dare'le gençliklerinde yaşadıkları o aşk dolu günleri unutmak istiyordu. Ancak Dare herkesin önünde, Julianne'i metresi olarak kazanacağını iddia edince işler değişti. Artık Julianne'in yeni bir hedefi vardı: Günah Prensi'ne diz çöktürmek.

Dare ise yıllar önce Julianne'le tattığı ihanetin acısını gömmek için kendini zevk üzerine inşa edilmiş bir hayata adanmıştı. Ancak daha tehlikeli bir ihanet Kraliyet'i tehdit ettiğinde, bu ölümcül vatan hainini bulmak için eski sevgilisiyle beraber çalışmak zorunda kalacaktı.

Dare ve Julianne en büyük günahın gerçek aşka sırt çevirmek olduğunu öğreneceklerdi.

Çekici, heyecan verici ve tutkulu.

New York Times çok satan yazarı – Stephanie Laurens

24

facebook.com/TgulenTeyneni

twitter.com/TgulenTeyneni

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Meral Çetinkaya

Günah Prensi

GÜNAH PRENSİ

Orijinal Adı: The Prince of Pleasure

Yazarı: Nicole Jordan

Genel Yayın Yönetmeni: Meltem Erkmen

Çeviri: Nil Bosna

Editör: Emirhan Aydın

Düzenleme: Gülen Işık

Kapak Uygulama: Berna Özbek Keleş

Kapak Fotoğrafi: Fotolia

1. Baskı: Haziran 2014

ISBN: 978 9944 82-877-2

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 12280

© 2003 Anne Bushyhead

Türkçe Yayım Hakkı: Akcalı Ajans aracılığı ile

© Epsilon Yayıncılık Hizmetleri Tic. San. Ltd. Şti.

Baskı ve Cilt: Kitap Matbaacılık

Davutpaşa Cad. No: 123 Kat: 1 Topkapı-İst

Tel: (0212) 482 99 10 (pbx)

Fax: (0212) 482 99 78

Sertifika No:16053

Yayımlayan:

Epsilon Yayıncılık Hizmetleri Tic. San. Ltd. Şti.

Osmanlı Sk. Osmanlı İş Merkezi 18/ 4-5 Taksim / İstanbul

Tel: 0212.252 38 21 pbx Faks: 252 63 98

İnternet adresi: www.epsilonyayinevi.com

e-mail: epsilon@epsilonyayinevi.com

Günah Prensi

Nicole Jordan

Çeviri
Nil Bosna

 epsilon®

*Sevgileri sayesinde hikâye anlatmaya devam ettiğim,
o güzel okuyucularıma...
Ayrıca, Beau Monde'un o güzel hanımefendilerine de teşekkür
ediyorum, özellikle Regency bilgeliğinin kaynağı olan Nancy
Mayer'e.*

Önsöz

Kent, İngiltere, Ağustos 1807

Gül kokusunun hâkim olduğu, yaz mevsiminde bir öğleden sonrasıydı, ama Julianne Laurent heyecanla sevgilisinin gelmesini beklerken bu güzel kokunun pek de farkına varamıyordu. Sevgilisi niye bu kadar gecikmişti acaba?

Julianne zaman geçtikçe gerginleşiyor, kır evinin zeminini adımlarken her geçen dakikayla endişesi artıyordu. Dare, bugün büyükbabasına nişanlarını haber vermeye niyetlenmişti. Julianne yaşlı soylunun şiddetle itiraz ettiğinden korkuyordu.

Sonunda nal seslerini duyunca, Julianne dışarı bakmak için açık duran pencereye gitti. Âşıkların kaçamak yaptıkları minicik kır evi bir vişne bahçesinde bulunuyordu, yoldan görülemeyecek şekilde gizliydi. Julianne, görkemli atı ve şık binicisini gizlice gözlerken, bir an için endişelerini unutmuştu.

Dare. Julianne onu görünce kalbi çarpmış, kasıkları beklentiyle kenetlenmişti. Dare'in neredeyse onun içinde hareket ettiğini hissedebiliyordu.

Julienne kızarak utanç verici açlığını bastırmaya çalıştı. Dare konu olduğu zaman mantıksızlaşıyordu. Masumiyetini onun uzmanca baştan çıkarmasına utanılacak bir sabırsızlıkla teslim etmişti. Ama hangi fani kadın ona karşı koyabilirdi ki?

Julienne, Dare'in kıvrak bir şekilde atından yere atmasını ve fazla büyüyerek, orman gibi olmuş gül bahçesinden kararlı bir şekilde uzun adımlarla geçişini izledi. Dare, Julienne'in tüm kadınlık içgüdülerini uyandıran gösterişli bir zarafet ve sert bir erkeksilikle hareket ediyor, yakışıklılığıyla onun nefesini kesiyordu. İnce, aristokrat yüz hatları ve güneş ışığında sapsarı, altın gibi parlayan açık renk saçlarıyla, insanı daha ilk bakışta etkileyen, doğuştan bir fiziksel güzelliğe sahipti.

Fakat Julienne'in kalbini tuzağa düşüren onun çarpıcı görüntüsünden veya soylu unvanından çok, tuhaf cazibesi ve keskin kıvrak zekâsı olmuştu. Dare'in çekiciliği heyecan vericiydi. Dare'i tehlikeli bir şekilde heyecan verici yapan bir vahşilik, bir tahmin edilemezlik vardı. Hatta ikinci ismi Adair'in kısaltılmış hali olan ismi Dare* bile, onun mükemmelliğine uygundu. Arkadaşları tarafından böyle çağırılırdı, çünkü neredeyse her meydan okumaya kafa tutmak istiyordu.

Kendisi de buna dahildi. Sonu gelmez ısrarlarla Julienne'i de baştan çıkarmayı başarmıştı.

Julienne, tüm tereddüt ve korkularına rağmen, kalbini tehlikeye atmış ve bir zamanlar direneceğine yemin ettiği şeytani bir hovardanın kollarında aşkı bulmuştu.

Kapı kolu çevrilerek kapı açıldı, Clune Kontu Jeremy

*Dare: İng. Cesaret.

Adair North orada durmuş, canlı yeşil gözleriyle sabırsızlıkla küçük kır evini araştırıyordu. Bakışları dikkatle Julianne'in üzerine sabitlendiğinde, zümrüt yeşilinin derinliklerindeki ateşli parıltıyı yanlış anlamak mümkün değildi.

Dare, Julianne'i kadife gibi okşayan alçak sesiyle "Beni özledin mi?" diye sordu.

"Hem de nasıl."

"Güzel."

Dare, üç adımda odayı geçerek Julianne'in yanına geldi. Julianne, Dare'in için için yanan gerginliğini ancak o zaman fark edebildi. Gözlerindeki öfke ateşini görebiliyor, dokunuşundan hissedebiliyordu.

"Dare, ne oldu..." diye söze başladı, fakat Dare onun lafını kesti.

"Konuşmak istemiyorum."

Julianne bir anda kendini Dare'in kollarının arasında sınıksız sarmalanmış olarak buldu. Dare'in elleri Julianne'in saçlarının arasında dolaşırken adam tutkuyla onu öpüyordu.

Dare'in şiddeti Julianne'i hazırlıksız yakalamıştı. Normalde Dare oldukça şefkatli bir âşıktı, Julianne'e el üstünde tutulduğunu ve taparcasına sevdiğini hissettirirdi. Ancak şimdiki sabırsız açlığı Julianne'de buna denk bir tepkiyi harekete geçirmişti. Bir anda sersemleyen Julianne sorularını unutarak Dare'in ateşli kucaklamalarına teslim oldu.

Birkaç dakika sonra yakan Dare'in öpücüğü sona ermiş, dikkati Julianne'in vücuduna kaymıştı. Onun müslin korseye hapsolmuş göğüslerini kolaylıkla kurtardı. Julianne'in

sırtını kapiya yaslariken sıcak ağzıyla göğüs uçlarını güçlü bir şekilde emmeye başlamıştı.

Julienne vücudunu kaplayan nefis duygularla soluğunu tuttu. Dare başka hiçbir başlangıca gerek duymaksızın, Julienne'in eteklerini çekerek araştıran parmaklarını onun kasıklarına doğru itti. Genç kadın şimdiden ıslanmıştı.

Julienne, Dare'in onaylayan iniltisini, sonra da haşin fısıltısını duydu: "Tanrım, seni öyle çok istiyorum ki."

Sanki ona sahip olmazsa ölecekmiş gibi aniden pantolonunu indirdi. Julienne'in içine sert ve derin bir şekilde girdi. Julienne'in vücudu bunun etkisiyle titredi. Dare hiçbir zaman böyle ilkel bir aceleyle davranmamıştı, ama Julienne yine de itiraz etmedi. Bunun yerine Dare kendisini doldururken, Julienne inanılmaz bir doyumla inliyordu, dayanılamayacak kadar heyecanlanmıştı.

Dare, Julienne'i kapiya yaslayarak saf, zaptedilemez bir birleşme arzusuyla şiddetle içine girip çıkmaya başladı. Dare'in cinsel açlığı neredeyse çılgınca, tutkusu güçlüydü. Arzusunun şiddetini, ihtiyacının gücünü yatıştırmak için Julienne vücudunu onun vücuduna dolamıştı, fakat bir süre sonra o da arzusunun yoğunluğuna, yakıcı ateşe yakalandı. Dare'e sarılmıştı, nefes nefeseydi, onu vücudunun daha da derinliklerine almak için gerilirken kıvranıyor, kalçaları kasılıyordu.

Dare'in boşalması hızlı olmuştu. Aynı çılgınca patlama kendisini de kasıp kavurmadan önce Julien, Dare'in vücudundan hızla geçen titremeleri hissetti. Julienne kendisini ona bırakarak boyun eğerken boğuk bir çığlık atmıştı.

"Sevgilim benim," dedi nefes nefese Dare. "Seni incittim mi?"

Julienne, kadınsı dokularının sancılı itirazlarını göz ardı ederek “Hayır,” diye yalan söyledi. Bu nefis, vahşice sevişmenin ardından tatminin keyfini çıkarıyordu.

Ancak, Dare sonunda geri çekilmişti. Julienne’i kucağına alıp kaldırarak yumuşak ve yatmaya istekli bir şekilde bitişik odaya taşıdı, her zamanki özenli dikkatiyle soydu.

Kendisi de çıplak kalınca, yanına uzanarak Julienne’e degecek şekilde yaklaştıktan sonra gözlerini kapadı.

Bir süre sesizlik hüküm sürdü.

Julienne, Dare’in bu karanlık ruh halini neyin ateşlediğini öğrenmek için yanıp tutuşuyor, fakat büyükbabasıyla konuşup konuşmadığını sormaya korkuyordu. Ancak sonunda artık belirsizliğe daha fazla dayanamaz hale gelmişti.

“Ne dedi?”

Dare’in sessizliği devam edince, Julienne’in kalbi sıkıştı. Wolverton Markisi tek erkek torununun ve varisinin şeceresi kendisinininki kadar seçkin olsa bile, bir Fransız göçmeniyle evlenmesini istemeyecekti. Julienne dört yaşından bu yana İngiltere’de yaşamış olmasına rağmen, çoğu kişi tarafından hâlâ yabancı olarak kabul ediliyordu.

Julienne, Dare’in yüzünü inceleyebilmek için dirseğinin üzerinde doğruldu. Dare’in kaşlarını çatmasıyla gözlerinin arasındaki beliren kırıksık, sözlerin anlatabileceğinden çok daha fazla şey söylüyordu. “Büyükbaban beni gelinin olarak kabul etmeyi reddetti, öyle mi?”

“Bu konuda söz hakkı yok,” diye cevap verdi Dare cidiyetle.

Julienne göğsündeki boşluğa karşın metin olmaya çalıştı. Soyluydu, Fransa’daki Terör Rejimi sırasında giyotinle

idam edilen rahmetli Folmont Kontu'nun kızıydı. Bir şapka dükkanı vardı ve ticaretin üzerine yapışan kokusu yapabileceği her türlü asalet talebini lekeliyordu. Yine de kaybolmuş doğum hakkı için hiç şimdiki kadar üzülmemişti.

Julienne “Evliliğimizi onaylamayacak,” dedi kederli bir sesle.

Dare çenesini sıkmişti. “Büyükbabamın istekleri bana hiçbir şey ifade etmiyor.” Uzanarak nazıkçe Julienne’in yüzünü kavradı, yakıcı yeşil gözleriyle onun yüzünü araştırıyordu. “Seninle birlikte kaçmak istiyorum, Julienne.”

Julienne “Kaçmak mı?” diye tekrarladı tereddütle.

“Evet, kaçalım. Anvil üzerinden geçerek. Gretna’ya... Orası İskoç sınırına üç günden uzaklıkta. Gelecek hafta evlenmiş olabiliriz.”

“Dare...”

“Beni seviyorsan gelirsin. Beni seviyor musun, kıymetli Mücevher'im?”

Julienne, Dare’i öyle çok seviyordu ki, canı acıyordu neredeyse. Ama Dare ve gerçekte tek ailesi olan büyükbabası arasına girmek düşüncesi onu üzüyordu. “Elbette seni seviyorum. Kalbim senin. Fakat kaçmak... Bu geri alınmayacak bir adım. Büyükbaban böyle bir aceleciliğe daha da kızacaktır, öyle değil mi?”

“Sanırım öyle,” diye cevap verdi Dare belli belirsiz.

“Belki de evlenmemiz fikrine daha fazla alışması için izin versek daha iyi olur.”

Dare’in keyifsiz kahkahası bu önerinin ne kadar olanaksız olduğunu anlatıyordu, fakat sonra başını salladı. “Lanet olası büyükbabam için endişelenmeye son ver.”

“Beni endişelendiren büyükbaban değil,” dedi Julienne,

sözlerini dikkatle seçerek. “Sensin Dare. Eğer kaçmak için acele edersek, bir gün bundan pişman olabilirsin. Hatta beni hor görererek nefret edebilirsin.”

Dare bakışlarını Julianne’in gözlerine dikmişti. “Bu asla olamaz.” Julianne’le birlikte yuvarlanarak, onun çıplak bedenini kendi bedeninin altına çiviledi “Ben ne istediğimi biliyorum, Julianne. Karım olmanı istiyorum. Sonsuza dek. Hiçbir şey sana hissettiklerimi değiştiremez.”

Dare’in tutkulu sözlerine rağmen, her yerini kaplayan ani soğuk Julianne’i titretecek kadar güçlüydü. Mutluluklarının devam etmeyeceği korkusunu üzerinden atamıyordu.

Yine de gözlerini kapayarak kendisini onun kucaklamasına teslim etti, tüm kalbiyle Dare’in ateşli yeminini bozması için hiçbir sebep olmamasını umuyordu.

Hasret's Sisters Planet *e-kitaphane*

Birinci Bölüm

Londra, Mart 1814

Yatak odasındaki ateşin titrek ışığı şöminenin önünde duran Dare'in çıplak vücuduna altınsı bir parıltı veriyordu, fakat kalbindeki soğuğu hiçbir alev ısıtamazdı. Dare'in zihni güzel, aldatıcı bir kadının düşünceleriyle dolu bir halde, onun Drury Lane Tiyatrosu'ndaki son gösterisini reklam eden tiyatro afişine dikkatle bakıyordu.

Julienne Laurent.

Julienne'in anısını canlandırmak için bir ressamın eskizine ihtiyacı yoktu, çünkü onunla alakalı her şey hafızasına kazınmıştı. Bir anda Julienne'in görüntüleri aklına hücum etti: Tutkuyla yay gibi kıvrılmış nefis vücudu. Dare'e dolanmış zarif bacakları. Samur bir pelerin gibi omuzlarına dökülen kapkara görkemli saçları. İnce porselen gibi görünen kusursuz beyaz teni. Kahkahası ve tebessümü. Keskin zekası. İnanılmaz şehvetiyle kara, ısıltılı gözleri...

Hâlâ acı veren bir keskinlik ve açıklıkla hepsi hafızasına kazınmıştı.

Dare "Ne kadar da salaksın," diye mırıldandı. Cümlesi yatak odasının sessizliğinde uğuldamıştı.

Dare'in çenesi kasılmıştı, Julianne'in Londra'da ortaya çıkmasıyla, uzun zaman önce öldüğünü zannettiği duygularını uyanmasından hoşlanmamıştı. Julianne üzerinde kafa yormaktan yıllarca önce vazgeçmişti. İşkence veren düşüncelerden özgürdü, pişmanlıklardan ve kendisine musallat olan yalnızlıktan özgürdü.

Yine de şimdi içini parçalayan zalim acıya bakılırsa, Julianne'le yıkıcı karşılaşmasından hâlâ tamamen iyileşmemiş olduğunu anlıyordu. Anlaşılan atasözü doğrudu: Bir erkek ilk aşkını asla unutamıyordu.

Julianne'e gönlünü kaptırmayı tasarlamamıştı. Dare gençti, ateşliydi, kendini beğenmişti, baştan çıkarma becerilerine fazlasıyla güveniyordu. Fakat ele geçirmek için yola koyulduğu genç kız kendisine aşkı öğreten kadın olmuştu. İhaneti öğretmişti.

Güzel Fransız göçmenine ilk göz koyduğunda, Dare ona sahip olması gerektiğini biliyordu. Haziran ayında bir kuzeninin düğünü için Kent'e gelmiş, Julianne'in şapkacı dükkanının bulunduğu Whitstable'ın küçük limanı civarında bulunan büyükbabasının Wolverton Malikanesi'nde konaklıyordu. Julianne'e kur yapma niyetiyle tüm yaz boyunca orada kalmayı planlamıştı.

Kendi yoğun ilgisine şaşırmıştı. Cazibeli düzinelerle kadın, kalbine hiç dokunmamış sayısız gönül macerası olmuştu. Aşk onun için hiçbir zaman Julianne'le olduğu gibi ateşli ve kaçınılmaz olmamıştı.

Julianne'i her zamanki oynaşma veya rastgele sahip olmanın ötesinde istiyordu. Ona sahip olmak, karşılığında ona her şeyi vermek istiyordu. Kalbini, vücudunu, ruhunu...

O zamanlar tabii Julienne'in nefes alır gibi kolayca yalan söylediğini bilmiyordu.

Julienne'le alakalı acı anıları hatırlamaya başladı. En son, o şaşırtıcı karşılaşmaları... Julienne'in başka bir aşğın kollarında bulunmaktan doğan korkulu görüntüsü; aldatmasının derinliğini kavradığı zamanki Dare'in ıstırabı. Kendi gözleriyle görene, Julienne'in kendi ağzından kabul ettiğini duyana kadar buna inanmamıştı.

Dare iradesine hakim olamayarak parmak uçlarıyla Julienne'in eskizine baktı. Büyükbabası, Ivers Kontu'nun Julien'in aşğı olduğunu ileri sürmüş, Dare yaşlı adamın yüzüne karşı onunla alay etmişti. Markiyle başka bir şiddetli kavganın ardından şapkacı dükkanında Julienne'i aramaya gittiğinde onu Ivers'la yakalamıştı.

Ivers uzun zamandır sevgili olduklarını açıkladığı zaman Julienne'in soylu yüz hatlarında sadece küçük bir pişmanlık belirtisi görünmüş, Dare nişanlarına sertçe son verdiğinde ise hiçbir pişmanlık göstermemişti.

Julienne'in durumu böyle rahatça açıklaması, Dare'e adeta kalbi göğsünden sökölüyormuş gibi hissettirmişti. Julienne'in bakire masumluluğu numarasının ta başından beri bir aldatmaca olduğunu fark etmişti. İtiraf edilmiş aşkı büyük bir yalandı.

Dare ancak sonradan parçaları bir araya getirmiş ve nasıl böyle aptal yerine konduğunu anlamıştı: Julienne büyükbabası onu reddederse verebileceğinden daha büyük bir zenginlik istemişti Dare'den. Hatta Julienne'in kendisiyle evlenmeyi ilk andan itibaren planlamış, ancak Dare'in büyükbabasının gazabı mirası ortadan kaldırıncaya durumu tekrar gözden geçirmiş olması bile mümkündü. Belki de

ganimeti aşığıyla paylaşmayı bile düşünmüştü. Jilet gibi keskin anılarla Dare'in boğazı sıkılıyordu.

Buna karşın bütün geleceğini boşa harcamadan önce gerçeği keşfetmekten kuşkusuz memnundu.

Büyükbabası Julianne için "entrikacı bir Fransız yosması" demiş, fakat Dare dinlememişti. Dare, Julianne'in namus gösterisini yuttuğu veya sadık olabileceğine inandığı için çok aptallık etmişti. Aslını anlaması gerekirdi. Dare'in kendi annesi de sadakat sözüyle alay eder gibi, sayılamayacak kadar çok aşığın keyfini sürmüştü. Dare, Julianne'in başka tür bir kadın olduğunu düşünmüş ve kendisini öylesine aldatmıştı ki, bıçağın kaburgalarına saplandığını hissedinceye kadar Julianne'den hiç şüphelenmemiştir.

Dare homurdanarak yine lanet etti. Julianne kendisini sevdiğine ve el üstünde tutacağına yemin etmiş, ama verdiği sözleri yalanlar ve hileyle yerle bir etmişti.

Dare, Julianne'in şu anda seçiminden pişman olup olmadığını merak etti. Dare, nefret edilen büyükbabası önceki yıl ölünce, sonunda mirasa konarak büyük Wolverton servetinin yanısıra Wolverton Markisi unvanını da elde etmişti.

Fakat beş yılı aşkın bir süre, entrikacı bir servet avcısının bekleyemeyeceği kadar uzun bir zamandı. Görünüşe bakılırsa Julianne bu süre zarfında başarılı bir oyunculuk kariyeri edinmekle meşgul olmuştu.

Ve kuşkusuz başka âşıklarla dostluğunu da ilerletmişti. Dare bugün Julianne'i uzun zaman sonra ilk kez parkta, kendisine sevdalı âşıklarının ilgi odağı olarak görmüştü.

Bu görüntü Dare'i yürekten sarsmıştı, çünkü daha iki gün öncesine kadar onun Londra'da olduğundan haberi

bile yoktu. Haftalardır uzaktaydı, önce özel bir görev için kuzeye, sonra da alakasız bir iş için İrlanda'ya gitmişti. Döndüğünde Julianne Laurent'ın şehrin gözbebeği olduğunu, çok sayıda züppe ve hanım evladının onun peşinden koştuğunu öğrenmişti. Londra'nın en parlak mücevheri olarak nitelendiriliyordu. Söylendiğine göre her erkek göz kamaştırıcı aktrisin kendi metresi olmasını istiyordu.

Dare onu görünce göğsünde düğümlenen beklenmedik acıyı saklayarak, dikkatini tekrar kendisine eşlik eden Leydi Dunleith'e çevirmişti. Dakikalar önce arabası Hyde Park'ta buluşma saati için toplanmış kalabalığın arasından geçerken güzel dul işaret ederek Dare'i yanına çağırmıştı.

Dare, Leydi Dunleith'e yüksek tabakanın en yeni ilgisi-ni sorduğu zaman, kadın neşeyle anlatmıştı.

“Bayan Laurent mı? Sanırım York bölgesinden. Son derece popüler, fakat bunu hak ediyor. Bir melek gibi şarkı söylüyor ve çok yetenekli bir aktris. Belki Bayan Siddons kalitesinde değil. Fakat Othello'daki Desdemona'yı oynadığı zaman gösterdiği son çarpıcı performansı Edmund Kean bizzat övdü.”

Dare'in çenesi kasılmıştı. Henüz onu sahnede görmemiş olmasına rağmen, Dare, Bayan Laurent'ın başarılı bir aktris olduğunu kabul etmek zorundaydı. Birlikte geçirdikleri büyümlü yaz boyunca, aşk sözleri söyleyen aynı tatlı dudakların kendisine ihanet edeceğinden bir kere bile şüphelenmemişti.

Leydi Dunleith ona kuşkulu bir bakış attı. “Eğer siz de onun peşinden koşmayı düşünüyorsanız, bir kere daha düşünün bence. Onun bir âşık olarak biraz soğuk olduğu kulağıma çalındı.”

Güzel dul kıskançlıktan mı, yoksa garezden veya kendisini beyhude bir çabadan esirgemek için mi böyle konuştuğundan Dare pek emin değildi. Fakat Leydi Dunleith'in yanıldığını biliyordu; Julianne Laurent ancak yanan kömür kadar soğuktu.

“Her halükarda,” diye ekledi Leydi Dunleith keyifli bir sesle, “Bayan Laurent mevsim sonuna kadar koruyucusunu seçmeyeceğini ilan etti. Ortalıkta onu kimin kazanacağına dair bahisler uçuşup duruyor.”

Kuşkusuz seçiminin çok parası olacaktır, diye düşündü Dare kızgınlıkla. Aktrislerin genellikle zengin koruyucular bularak gelirlerini arttırdıkları bilinirdi, fakat acı tecrübelerinden biliyordu ki, paragöz Matmazel Laurent en zengin koruyucudan başka birine razı olmayacaktı.

Ancak Dare'i en çok ilgilendiren tam şu anda *Mücevher'in* alakasını talep eden belirli bir centilmen-di. Vikont Riddihgham'ın Bayan Laurent'ı iki tekerlekli açık at arabasında götürme ayrıcalığını kazandığı aşıkardı. Ortada durmuşlar ve yarım düzine kadar at sırtında hevesli hayran tarafından kuşatılmışlardı.

“Canım?”

Uykulu ses Dare'i tekrar şimdiki zamana döndürmüştü. Leydi Dunleith arkasından tekrar seslendi. “Neden yatağa geri dönmüyorsunuz?”

Dare, araya giren sesle irkilince, aniden tüylerini diken diken yapan soğuğu fark etti. Yatak odasının soğuğu ona çıplak olduğunu, tıpkı ağrıyan bir dişi araştıran bir dil gibi, eski sevgilisinin resminin bulunduğu el ilanını incelemek için sıcak bir yatağı terk ettiğini hatırlatmıştı.

Aynı ağrı onu Dul Dunleith'i eve kadar eşlik etmeye ve

akşamı onun cinsel ihtiyaçlarını karşılamaya sevk etmişti. Ancak görevi sadece düşünmeden yapılan bir egzersiz olarak, pratikten alışılagelmiş bir tavırla yerine getirmişti. Bu geceki şehveti kararlılıkla ortaya çıkarılmıştı, Dare başka bir kadına olan huzursuz tutkusunu ve acı dolu anılarını defetmeye çalışıyordu.

Julienne Laurent kalbini paraladığından bu yana anılardan kendini kurtarmak için yıllarca uğraşmıştı.

Bozulan nişanınin ardından Londra'ya dönmüş ve İngiltere'nin önde gelen hovardalarının kötü şöhretli kulübü Hellfire League Derneği'nin liderliğini üstlenmek de dahil olmak üzere, taşkın bir sefahat hayatına dalmıştı.

Taşkın maceraları ve kararlı bir şekilde cinsel haz peşinde koşması cazibesine yeni bir parıltı ve şöhretine kötü bir n eklemiş, ona Zevklerin Prensi lakabını kazandırmıştı.

Dare hovardalığının acısını boğma, hayatının boşluğunu maskeleyme yolu olduğunu kendisine bile itiraf etmekten hoşlanmıyordu. Geceler boyunca kendisini sıcak bir kadın bedeninde kaybetmeye çalışmış, aşırı tensel dş-knlkle Julienne'in anılarından kurtulmaya uğraşmıştı.

Ancak bir kadının derinliklerine gömüldüğü, mümkün olabilen en yakın şekilde bağlı olduğu zaman bile kendisini yalnız hissediyordu. Daha da kötüsü, başka bir güzelin vücudunun tadına zlem duymaktan kendisini alamıyordu. Julienne hâlâ aklını çekiyor, ona hâlâ işkence ediyordu.

Cehenneme kadar yolu vardı.

Bu ğleden sonra Julienne'i tekrar görmek açtığı yararının hiçbir zaman tam olarak iyileşmediğini Dare'in fark etmesine neden olmuştu. Hâlâ onun üstesinden tam olarak gelememişti. Bu kadar zaman sonra bile, Dare'in kalbi saplantısını terk etmeyi inatla reddediyordu.

“Dare?” diye yakardı dul kadın, bu sefer sesinde bir sabırsızlık belirtisi vardı.

“Bağışla beni, tatlım,” diye kendisini zorlayarak cevap verdi Dare.

Ateşin içine fırlatma dürtüsüne direnerek tiyatro programını yumruğunun içinde buruşturdu. Yarın gece yeni bir oyun başlayacaktı, başrolde ünlü yeni aktris Julianne Laurent vardı. Fakat Dare bu oyuna katılıp katılmayacağına henüz karar vermemişti.

Dare kendisini, Julianne'den mümkün olduğu kadar uzak durması için uyardı. Julianne'in ne kadar tehlikeli olabileceğini biliyordu. Bir daha asla ona karşı savunmasız kalmayacaktı. Kendini bir daha öyle âşık hissetmemek için çok uğraşmıştı. Yine de, aklında bir plan şekillenmeye başlamıştı...

Birdenbire harekete geçmek için sabırsızlanarak, omuzunun üzerinden,” Korkarım gitmem gerekiyor, Louisa,” dedi.

“Şimdi mi? Ama çok geç oldu.”

“Henüz geceyarısı bile değil.”

Dare, yataktaki içkili, çıplak leydinin somurtmasını görmezden gelerek, sessizce giyindi. Sonra kadının yanına gidip en çekici tavrını takınarak affını rica etti, ama Dare, Dunleith'i nefessiz bırakana kadar öperken kadının ona bir an önce dönmesi için ettiği ricaları başından savdı.

Dare aşağı indiği zaman bütün hizmetkarların gece için çekilmiş olduğunu fark etti. Öğleden sonra Hyde Park'da bindiği at güvenli bir şekilde Leydi Dunleith'in malikanesinin arkasındaki ahırlara bağlanmıştı. Dare ev halkını uyandırmamak için dışarı çıktı, Mayfair'in karanlık sokaklarında Lucian'ın evine giden kısa mesafeyi yürüdü.

Wycliff Kontu Lucian Tremayne, Dare'in en yakın arkadaşlarından olmasının yanı sıra İngiltere'nin baş casuslarından biriydi. Lucian ölümcül bir haini yakalamak için Dare'i atadığını ilan etmemeyi tercih etmişti, bu nedenle toplantılarının sıklığını sınırlamak konusunda anlaşmışlardı. Ancak son gelişmeler hakkında görüşmeliydiler.

Soğuk gece havasına boyun eğen Dare kalın paltosuna sarındı. Hatırladığı en soğuk kıştı, ve ülkedeki buzlar daha yeni çözölmeye başlamıştı. Londra'da Thames Nehri bile donmuştu. Ve yakın zamanda bitmez tükenmez gelen birkaç hafta boyunca ziyaret ettiği Yorkshire'da, kar yığınları adam boyunu aşarak yolları kapamış, ticaret ve seyahati tam bir durma noktasına getirmişti.

Bu gece Dare'in, Lucian adına el altından gizlice yaptığı çalışmaları güncellemek için ilk fırsattı. Bu sabah rapor vermeyi planlayarak bir mesaj yollamıştı.

Muhteşem Wycliff makanesinin pencerelerinde birkaç ışık yanıyordu. Dare'in içeri girmesine hiç sorgusuz izin verilmişti ve Lucian'ın çalışma odasına buyur edildiğinde, Kont çalışma masasında çalışıyordu.

İki erkek uzun süreli tanışıklığın verdiği muhabbetle birbirlerini selamladılar.

Dare, Lucian her ikisine de konyak doldururken "Ee, güzel karın nasıl?" diye sordu.

"Büyüyor. Doğuma daha iki ay olmasına rağmen bir karpuz kadar yuvarlak."

"Karını görmeyi kaçırdığım için üzgünüm," dedi Dare, rahat bir koltuğa yerleşerek. "Anladığım kadarıyla geçen hafta Londra'daymış."

"Evet, fakat onu eve geri getirdim. Taşrada daha emniyette olur."

Brynn doğum için daha kolay korunabileceği Lucian'ın Devonshire'daki aile konutuna çekilmişti. Geçen sonbaharda o ve erkek kardeşi, kendisine Shakespeare'in bir oyun karakteri olan Lord Caliban ismini veren bir suç çetesinin beyni tarafından tehdit edilmişlerdi. Lucian, Caliban'ın Napolyon'un ordularını finanse ettiği altın kaçakçılığı operasyonunu liderlerini bir süre etkisiz hale getirerek yerle bir etmiş, fakat hain adam, kayıplara karışmıştı. Dare'in olaya karışmasının nedeni buydu.

Lucian misafirine bir bardak konyak verdikten sonra yanındaki koltuğa oturdu. "Hadi bana Yorkshire'da neler öğrendiğini anlat."

"Korkarım fazla bir şey yok. Bir arkadaşın, Riddingham'lardan ancak on kilometre uzaktaki malikanesinde kaldım, fakat lanet olası kar oraya ulaşmamı zorlaştırdı. Yine de, Riddingham ve misafirleriyle akşam yemeği yiyerek ve kağıt oynayarak iki misli eğlenmeyi başardım. İyice sıkıcıydı. Yüzüğü hep takıyor. Tasarımın eşsizliğinden bahsettiğim zaman onu piket oyununda kazandığını ileri sürdü, fakat kimden olduğunu hatırlayamadı. Yalan söylüyor olabilir."

Dare duraksayıp bir yudum konyak içti. Konyak gerçekten kaliteliydi. "Yine de Riddingham hâlâ yüzüğü takıyor. Caliban olmasından şüphelendiğimiz hakkında hiçbir fikri olmamasına rağmen, böylesine kendine özgü bir süsle gösteriş yapması aptalca geliyor. Doğruyu söylemek gerekirse, onunla ne kadar birlikte olursam, ölümcül bir hain olacak kadar akıllı olup olmadığını o kadar merak ediyorum."

"Belki değildir, ama emin olmamız gerekiyor." Lucian'ın yüz ifadesi sertleşmişti "Caliban'ın kurnazlığını hafife almak vahim bir hata olur. Riddingham cana yakın-

lık numarasıyla bizi aldatıyor olabilir. Ocak ayında adamımız öldürüldüğünde burada Londra'daydı.”

İki ay önce Dışişleri Bakanlığı'nda bir diplomat ölü bulunmuştu, hiçbir kanıt olmamasına rağmen, Caliban'ın işi olduğundan şüphe ediliyordu. Fakat Caliban'ın gene bir saldırı düzenleyeceğinden, Dare ve Lucian'ın hiç şüpheleri yoktu. Daha fazla zarar vermeden hainin maskesini düşürmeyi umuyorlardı.

Lucian alçak sesle küfrederek koltuğunun koluna yumruğunu indirdi.

“Ben de öyle düşünüyorum,” diye kabul etti Dare belli belirsiz.

Dare, bir fısıltı ve bir gölgeden fazla bir şey olmayan bir katili avlarken arkadaşının hissettiği gerginliği iyi anlıyordu. Caliban'ın kimliği hakkında şimdiye kadar, onu geçen yıl bir anlığına gören bir tanıktan sadece iki ipucu elde etmişlerdi: Caliban'ın bir İngiliz soylusu olduğu düşünülüyordu. Ve yakut gözlü bir ejderha başıyla süslenmiş olağandışı bir yüzüğü vardı.

Dare ilk olarak birkaç ay önce Lord Riddingham'ın elindeki yüzüğü gözlemlemişti. O zamandan beri Vikont'un izini sürerek Caliban olup olamayacağını belirlemeye çalışıyordu. Dare'in teoriyi daha iyi bir şekilde inceleyebileceği Yorkshire'da sıkıcı bir mola vermesinin sebebi bu olasılıktı.

Başarısızlığı Dare'i üzmüştü. Fakat ülkenin en iyi ajanlarından yakayı sıyırmayı becermiş birisini kısa sürede yakalamayı başarması pek beklenemezdi. Lucian'ın hatırlatmayı adet edindiği hovarda geçmiş, ona hükümet casusluğu için tam olarak bir kariyer hazırlamamıştı.

Aslında, Lucian onu öncelikle meşhur günah tercihleri nedeniyle bu işe atamıştı, beklenmedik bir aday olduğu için Dare’i casus yapmıştı. Caliban kendisini yakalama avına Günah Prensi’nin önderlik ettiğinden asla şüphelenmeyecekti.

Dare hem zengin hem fakir sosyetedekilerin çoğunu tanıdığı için değil, ayrıca yaşamından sıkıldığı ve huzursuz olduğu için de yardımı kabul etmişti. Kurnaz bir katille boy ölçüşmek kafasını oldukça karıştırmıştı. Lucian’ın, Dare’e ciddi bir amaca sahip olmasının hayatının düzenleyebileceğini ileri sürmesi onu hafifçe güldürmüştü.

Şu anda gülmüyordu.

Dare konyağından bir yudum daha aldı, Lucian’a oyundaki yeni değişikliği danışmakta tereddüt ediyordu.

“Drury Lane’deki yeni aktris hakkında ne biliyorsun?” dedi sonunda. “Bütün yüksek sosyetei heyecanlandıran Mücevher.”

Lucian ona delici bir bakış attı. “Yeni bir aşk ilişkin olduğunu mu farz etmeliyim?”

“Pek sayılmaz. Taliplerinden birisi Riddingham.”

“Öyle demek.” Lucian koltuğunda arkasına yaslandı, düşünceli görünüyordu. “Geçen hafta Brynn’i Bayan Laurent’in oyununu seyretmeye götürdüm. İkimiz de onu şaşırtacak derecede iyi bulduk. Riddingham’la alakasının aşktan daha öte bir şeyler olduğunu mu düşünüyorsun?”

“Olabilir. En azından araştırmaya değer. Ne de olsa Fransız. Napolyon’un ona görev vermiş olması imkansız değil. Kıt gelirleri ve şüpheli ahlaki değerleri göz önüne alınırsa, aktrisler rüşvete son derece yatkın oluyorlar.”

Lucian kaşını kaldırınca, Dare kendisinin şüpheli ahlaki

değerleri kınamasının ne kadar ironik olduğunu fark etti. Ancak, Julianne Laurent'ın İngiltere'ye bağlılığının sorgulanması ilk kez olmuyordu. Yedi yıl önce büyükbabası Julianne'in bir hain olduğunu söylemiş, Bonapartçılarla komplo kurduğunu iddia ederek onu vatana ihanetten tutuklatmakla tehdit etmişti.

O dönemlerde Dare suçlamaların uydurma olduğundan, yaşlı piç kurusunun sadece nişanını sona erdirmeye zorlamak için uydurduğundan emindi. Temel kaygısı Julianne'i büyükbabasının gazap dolu entrikalarından korumaktı. Fakat şimdi, bütün olan bitenlerden sonra suçlamalarda doğruluk payı olduğuna inanmaya daha istekliydi.

"Yeterince bilmeden hüküm veriyor olabilirim," diye itiraf etti, "fakat Riddingham'la aynı çeteden olabilir."

"Neden öyle diyorsun," diye merakla sordu Lucian. "Riddingham Londra'ya daha geçen hafta dönmedi mi? Karşılaşacak pek zamanları olmamıştır."

"Fakat önceden bir ilişkileri olabilir. Riddingham'ın aile malikanesi Yorkshire'da. Söylendiğine göre Bayan Laurent, York'da altı sene sahneye çıkmış."

"Belki de bir zamanlar onun metresiydi."

"Olabilir. Bugün onları parkta dolaşırken gördüğümde, sadece tanıdık olmaktan daha yakın görünüyorlardı." Dare zorla gülümsedi. "Riddingham, Julianne'le daha şimdiden yatağını paylaşmıyorsa bile, kesinlikle hevesli görünüyor. Londra'daki erkek nüfusun yarısıyla birlikte, Julianne'i can kulağıyla dinliyordu." Dare alaylı ses tonunun bastırmakta zorluk çektiği kıskançlığını sakladığını umuyordu. "Fakat iki şekilde de, suç ortağı olabilirler."

"Veya," diye karşılık verdi Lucian, "sadece aklında cin-

sel ilişki olduğu için peşini bırakmıyor olabilir. Rivayete göre Julianne kendisine bir koruyucu arıyormuş.”

“Söylentileri duydum. Görünüşe göre *La Belle** Laurent seçimini mevsim sonunda yapacağına dair genel bir açıklama yapmış. Akıllıca bir taktik,” dedi Dare alaycı bir üslupla. “Beğenisini kazanmak için hayranlarını rekabet ettirmesi onun için daha iyi. Ne olursa olsun, izlenmeyi hak ediyor. Onu Riddingham’a yaklaşmak için kullanabilirsin.”

“Ben mi? Kendini kastetmiyor musun?”

“Görev için en iyi kişi olmayabilirim. Birkaç yıl önce Bayan Laurent’la kısa bir tanışıklığım olmuştu.”

Lucian kendisini uzun bir an boyunca incelerken Dare bu zeki gözlerin karşısında telaşlanmamaya çalışıyordu. Julianne’le olan berbat hikayesini açığa vuracak değildi

Nişanlısını nasıl başka bir aşığın kollarında bulduğunu, kalbinin ve gururunun onun ihanetiyle nasıl kırıldığını veya anısının hâlâ acı verdiğini anlatmayacaktı.

En sonunda Dare omuzlarını silkti. “İlişki mutsuzlukla sona erdi.”

“Yani leydinin seninle hiçbir ilişki istemeyeceğini mi düşünüyorsun?”

“Evet, bundan ciddi bir şekilde şüphe ediyorum.”

Lucian ona alaycı bir gülücük attı. “Dostum, hiçbir zaman bir kadınla ne yapacağını bilemediğini görmedim. Şüphesiz Bayan Laurent’ı senin hakkındaki fikrini değiştirmeye ikna etmek için sadece engin cazibeni ustalıkla kullanman gerekiyor.”

Dare, sözleri çürütmek isteyerek gözlerini bardağındaki kehribar rengi sıvıya dikmişti. Doğruydu; ikna etmeye ka-

*Belle: Fransızca. Güzel.

rar verdiği zaman, en kibirli ve en gönölsüz kadınların bir kısmı isteyerek onun kollarına gelmişti. Fakat bu örnekte, muhtemelen aşılamaz bir dezavantajla işe başlayacaktı.

Lucian karanlık düşüncelelere dalmıştı. “Onunla ilgilenmekteki isteksizliğini anlıyorum Dare, fakat açıkça görölüyor ki Riddingham’la bağlantısını araştıracak kişi sen olmalısın.”

Dare alaycı bir şekilde yüzünü buruşturdu. “Bunu söylemenden korkuyordum.”

Öne eğilirken Lucian’ın ifadesi kararlıydı. “İngiltere’nin geleceğinin söz konusu olduğunu sana hatırlatmama gerek yok değil mi?”

“Hayır, hatırlatılmaya ihtiyacım yok.”

“Bu kanlı savaş nihayet bir sonuca ulaşılıyor olabilir. Muharebe alanından hemen hemen her gün Müttefik zaferleri hakkında yeni raporlar geliyor. Fakat Napolyon bozguna uğratılsa bile, Caliban’ın geri çekilmesini beklemiyorum. Onun gibi bir adam kolay kolay ortadan kalkmayacaktır.”

“Caliban’ın temsil ettiğı tehlikenin farkındayım.”

“Peki yapacak mısın?”

Dare konyağından uzun süren bir yudum aldı, şimdiden bağırsaklarında çalkalanmakta olan ateşle karışmak için boğazından geçerken içkinin yakıp kavurduğunu hissediyordu. “Evet,” dedi sonunda, isteksizce içini çekerek. “Sanırım en iyi yaklaşım şekli Mücevher’in sempatisini talep edenlerin arasına katılmam olacak. Riddingham’ın rakiplerinden biri gibi davranacağım. Bu ona yaklaşmam için bana mantıklı bir bahane sağlayacaktır. Bir bakıma, ortalığı karıştıracağım. Riddingham’ın postunda yeterince derin bir oyuk açmayı başarırsam, belki rengini belli eder..”

“İyi. Hislerinin görevine karıştığını fark edersen, sadece Caliban’ın ihaneti sonucunda kaç masumun öldüğünü hatırla.. Bu arada, fırsatı Bayan Laurent’in sadakatini tespit etmekte kullanabilirsin. Haklı olabilirsin. Fransızlar için çalışıyor olabilir.”

Dare kendi kendine gülümsedi. Eğer sadece Caliban’ın maskesini düşürmekle kalmayıp, kalbini kıran baştan çıkarıcı kadının da İngiltere’nin en tehlikeli hainine yataklık ettiğini keşfederse çok şairane bir adalet olacaktı.

Bu öğleden sonra Julianne’i görmesinden beri Dare’in içine çöken gerginlik bir karara varmış olma duygusuyla hafiflemişti.

Dare baş döndürücü aktrisi Riddingham’a yaklaşmak için kullanmaya yemin etti. Julianne Laurent gerçekten Fransız casusuysa, bunu ona pahalı ödetecekti.

İkinci Bölüm

Bu gece portakal kabuklarının ve sahne ışıklarıyla uzun şamdanlardan gelen mum yağının bıkırtıcı kokusu neredeyse iç bayıltıyordu, ama Julianne bu baygınlık hissin-den, sahne donanımının sorumlu olmadığını biliyordu. Duyularının allak bullak olmasının nedeni tamamen farklı bir şeydi.

O dinleyicileri arasındaydı, Julianne'in performansını izliyordu.

Julianne dizlerinin titrediğini fark etti. Ön sıralarda iş-tahla onu izleyen züppeler bile Julianne'in dikkatini onun amansız bakışından başka yöne çekemiyordu. Lüks loca-lardan birindeydi, açık renk saçları tiyatronun heybetli avizinin ışığında pırıl pırıl parlıyordu.

Dare North. Julianne'in kalbini çalan ve ardından sar-sılmış olarak bırakan efsanevi âşık.

Julianne, Dare'in onu inceleyen bakışları altında, John Webster trajedisindeki başrolü sersemlemiş bir şekilde oynarken mısraları zar zor hatırlıyordu. Hatta bir seferinde repliği kaçırınca tiyatronun saygıdeğer yöneticisi Samuel Arnold'ın tasvip etmeyen bir tavırla kaşlarını çatmasına neden olmuştu.

Onu düşünmeyeceğim, diye yüzüncü kez boş yere yemin etti Julianne, sahneye son kez girmek için kuliste bekliyordu.

Drury Lane'deki Kraliyet Tiyatrosu, Londra'daki iki gala tiyatrosundan birisiydi, ve tiyatro bugün tamamen doluydu. Aslında, tıklım tıklım doluydu, normalde Londra'nın saltanat süren aktörü, olağanüstü Edmund Kean için rezerve edilmişti. Ancak söylendiğine göre Kean "yatağa düşmüştü," bu, hâlâ berbat bir sarhoş kavgasından toparlanma döneminde olduğu gerçeğini halktan gizlemek için uydurulmuş bir kurguydu.

Bu akşam Julianne'e başrol verilmişti, şimdiye kadar tanınmamış bir taşra aktrisi için muhteşem bir işti. Bu fırsatı heba etmeyi veya yenmek için çok çalıştığı anılarla aklının karışmasını göze alamazdı.

Dare'in acısını ruhundan temizlemek, ona duyduğu özlemi yenmek yıllarını almıştı. Londra'ya gelerek bir risk almıştı, Dare'in burada olduğunu biliyordu, ama ondan kaçınmayı umuyordu.

Julianne bunun ne kadar aptalca bir düşünce olduğunu şimdi fark ediyordu. Wolverton Markisi, Dare'in şimdiki meşhur unvanı buydu, utanılacak şöhretine rağmen, veya belki de bu nedenle, yüksek sosyetenin öne gelenlerinden biri olmuştu. Londra'nın en elit çevrelerinin yanı sıra daha itibarsız çevrelere de girmişti. Julianne, onu görünce tekrar gün yüzüne çıkan acı dolu anılarını bastırabilmek için daha fazla kaçamazdı.

Bu kadar unutulamaz birini veya o kadar olağanüstü bir tutkuyu unutabileceğine inanmak başka bir aptalca düşünceydi. Dare'i, ne ondan önce ne de o zamandan beri başka

hiçbir erkeğe hissetmediği şekilde, pervasız bir açlıkla sevmiştir. Fakat sevgisi çöküşüne neden olmuştu.

Dare'i gördüğü son günü, ona ihanet etmekten başka hiçbir çaresi olmadığı zamanı hatırlayınca gözleri buğulandı. Dare'in bakışı bir anda şaşkınlıktan perişanlığa, hayal kırıklığından soğuk bir küçümsemeye dönüşmüştü.

Julienne'in sebeplerini açıklayamadan Dare'in hayatından çıkıp gidişini yakıcı gözyaşlarının sisi arasından izlemişti. Dare'i kaybetmek Julien'i yıkılmış bir halde bırakmıştı. Yalnız kalmıştı. Felaketle karşı karşıyaydı.

Yönetici alçak sesle tıslayınca Julienne başka bir replik kaçırdığını fark etti. Metanetini kazanarak, *Beyaz Şeytan*'ın korkunç son perdelerini oynamak üzere sahneye sürüklendi.

Bu her aktrisin oynamaya can attığı Venedikli entrikacı fahişe rolüydü. Julienne daha fazla hata yapmadan karanlık cinayet ve intikam hikayesinin üstesinden gelmeyi başardı. Yine de karakterinin ölümü gerçekleştiğinde tiyatro topluluğunun eğilerek selam verip bağırırları, ısıkları ve içten alkışları kabul ettiği zaman rahatlamadan edemedi.

Kötü performansı göz önüne alındığında, övgülerin çoğunluğunun kendi üzerine yağması Julienne'i şaşırtmıştı. Yine de dudaklarına çekici bir gülümseme yapıştırarak zarafetle övgüleri kabul etti, galerilerde tezahürat yapan kalabalığa, sonra ön sıralarda izdiham yaratan kalabalığa ve nihayet localardaki soylulara ve üst tabakaya reverans yaptı.

Tam doğrulurken bütün gece umutsuzca görmezden gelmeye çalıştığı özel soyluya göz atma hatasını yaptı. Dare locasının ön kısmına gelmiş, korkuluklara yakın duruyordu.

Onun bakışlarının hipnotize eden gücüne yakalanan Julianne dona kalmıştı; bu mesafeden bile yakıcı etkisini hissedebiliyordu. Julianne'in dudakları keskin bir nefes almak için aralanmıştı, Dare'in dudakları ise zayıf, belirsiz bir tebessümle kıvrılmıştı. Sakin, rahat ve kışkırtıcı bir şekilde uçarıydı.

Julienne sonra Dare'in şehvetli dudaklarının hareket ettiğini gördü, fakat kan beynine sıçrayınca başının dönmesiyle, kendisine hitap ettiğini fark etmesi zaman aldı.

İradesi dışında, susturmak için dalgın dalgın elini kaldırarak işaret verdi. Pek çok baş onun sabit bir şekilde baktığı yöne doğru çevrilirken, kalabalığı yavaş yavaş derin bir sessizlik kaplamıştı.

Dare, Julianne'in ismini tekrarladı, bu sefer bütün tiyatroda duyulacak kadar yüksek sesle seslenmişti.

Dare sanki tamamen yalnızlarmış "Matmazel Laurent," diye ağır ağır konuştu. "Bu mükemmel performans için size saygılarımı sunmama izin verin."

Dare'sb ne planladığından emin olamayan Julianne tüm sinirlerini ayağa kaldıran bir gerginlik dalgasının vücuduna yayıldığını hissediyordu.

Sesinin sakın gelmesi için uğraşarak "Teşekkürler, lordum," dedi.

"Doğru mu?" diye sordu Dare.

"Ne doğru mu?"

Dare, gelişigüzel bir şekilde bir kalçasını parmaklıkların üzerine yerleştirerek oraya tembelce yayılmış, uyuşuklukla ona bakıyordu. "Koruyucu seçiminizi mevsim sonunda yapmayı düşünüyor musunuz sanırım?"

Şaşkına dönen Julianne telaşla geçen hafta yarı şaka

yaptığı açıklamayı hatırladı. Bir temsilden sonra yeşil odadaydı, dikkatini çekmek için birbirleriyle rekabet eden ve istenmeyen davetlerini kabul etmesi için onu zorlayan hevesli âşıklerle kuşatılmıştı. Israrcı bir züppe kabaca Julianne'e, onu himayesine almaya kararlı olduğunu açıkladığı zaman, korkusunu saklamış ve gülme numarası yaparak böylesine latif beyefendilerin arasında henüz karar veremediğini söyleyerek itiraz etmişti.

Kararsızlığı yalnızca bir savunma stratejisiydi. Hiçbir erkeğin himayesini kabul etmeye niyeti yoktu, fakat burununu kıvrarak hayranlarını geri çevirme veya bu zengin tiyatro patronlarından herhangi birini soğutma riskini göze alamazdı. Dikkatli bir çizgide yürümesi gerekiyordu, maiyetini yaklaştırmadan bağlı tutması, söz vermeden hayranlıklarını koruması gerekiyordu.

Baskı yapınca, temsil sözleşmesi bitiminde seçimini yapacağına söz vermişti. Ulaşılamaz olmasının ilave faydası olduğunu yeni keşfetmişti. Zengin, unvanlı kişilerin kendisi için kavga etmesi tiyatrodaki değerini artırarak daha fazla iş verilmesini sağlamıştı.

Ancak, Lord Wolverton'ın olayı öğrenmesinin Londra dedikodularının etkisinin bir kanıtı olduğunu tahmin ediyordu.

Paramparça olan dinginliğini yeniden kazanmaya çalışarak, nazik bir cevap verdi. "Benim planlarımın sizi ilgilendirme nedenini anlayamadım, lordum."

"Yarıştaki bir aday olduğumu bildirmek istedim."

Kalabalıktan duyulabilir bir şaşkınlık ve ilgi yayıldı.

Sonra Dare, Julianne'i şaşırtarak, balkon korkuluklarına dayanmak üzere kendisini yukarı çekti. Julianne

güçlükle soluma seslerinin seyircilerden mi, yoksa kendi boğazından mı çıktığından emin değildi. İkisi de olabilir, diye tahmin etti. Tiyatroda geçirmiş olduğu tüm bu günler boyunca, hiç bu kadar şaşırmamıştı; beyni durmuştu, kritik bir mısrayı unuttuğu zaman o paniği hissediyordu.

Fakat bu sefer satırları öğreneceğı bir senaryo yoktu. Bu bir oyun değildi.

Ancak kalabalık bu sadece önceki performansın devamıymış gibi davranıyor, beklentili sessizliğini sürdürüyordu. Julianne kendi sessizliğini korudu, Dare'in planlamış olduğu entrikaları tahmin edemiyordu.

Dare, tehlikeli pozisyonunda tamamen rahat görünüyordu, locanın bir yanını destekleyen sütunlardan birine omzunu yaslamıştı.

“Seçiminizle alakalı bir bahse girdim, matmazel,” diye ilan etti Dare, tane tane açık bir şekilde konuşarak “Beni seçeceğimize dair bahse girdim.”

Parterdeki kabadayı kalabalık kahkaha ve kıkırtı koro-suyla tepki vermişti, geri kalanlar ise nefeslerini tutmuş onun cevabını bekliyorlardı.

“Bunu gerçekten yaptınız mı?” dedi Julianne, zaman kazanmaya çalışarak. “Öyle görülüyor ki kendinize aşırı güveniyorsunuz.”

“Kesinlikle.” Dare bakışlarını kalabalığa çevirdi. “Burada bu güzel Mücevher'in kalbini kazanacağımdan şüphesi olan var mı?”

Ön sıralardaki ayaktakımından bağırtı ve haykırışlar yükselirken daha yukardaki sıralardan bir alkış kopmuştu. Dare neşeli bir reverans yaparak onaylarını kabul etti.

Julianne tehlikeli bir manevra diye düşündü korkuyla. Dare eğer yüksekten düşerse ciddi bir şekilde yaralanabi-

lirdi. Fakat diğer yandan, daima tanıdığı en pervasız adam olmuştu. Pervasızdı, cüretkardı, acımasızdı. Şaşkın şaşkın bakan bir seyirci kalabalığının karşısında kendilerini mas-kara ettiğine aldırmyormuş gibi görünüyordu.

Seyircilerin de Dare'in gözüpek taktiklerinden hoşlandığı aşıkardı, heyecanla ve keyifle karşılık veriyorlardı.

Julienne dişlerini gıcırdatarak sahnede ilerledi ve locaya yaklaştı, aklını toparlamaya çalışıyordu. Dare herkesin ortasında yaptığı bildirisiyle Julienne'i zekice tuzağa düşürmüştü. Sevgili edinmeye niyeti yoktu, özellikle de ıstıraplı geçmişini böyle zorla hatırtan, kendisine hâlâ acı verme gücüne sahip olan kötü şöhretli bir çapkını asla. Fakat onu açıkça reddetmeye cesaret edememişti, uğraşmış olduğu her şeyi tehlikeye atamazdı. Geçimi seyircisini memnun etmesine bağlıydı.

Neyse ki yıllardır rol yapıyordu, ve uçarı ve inatçı takipçileriyle başa çıkmakta oldukça tecrübeliydi.

Gecikmiş bir toparlanmayla, ellerini kalçalarına koydu ve Dare'i yukardan aşağıya süzdü, onu Londra'daki Tatterstall at pazarındaki bir atmış gibi dikkatle inceliyordu.

"Belki de aşırıya kaçan fikriniz her şeye rağmen mazur görülebilir," diye düşünceli bir şekilde kabul etti. "Şöhretiniz kesinlikle sizden önce geliyor. Kötü şöhretli Lord Wolverton, tamamen tahlikeli bir çapkın, cazibesi, hünerleri ve sefahata düşkünlüğüyle ünlü. Günah Prensi... Duyduğum lakap buydu, öyle değil mi? Aynı zamanda kadın kalplerinin belası diye de biliniyorsunuz."

"Siz de hızla erkek kalplerinin belası haline geldiniz, *ma belle*!"

*Ma Belle: Fransızca. Güzelim.

“Niyetim bu değildi,” dedi Julianne, sözleriyle çelişen çekici bir tebessümle. “Eğer öyle mütalaa ediyorsanız... Ben de kendi bahsimi ileri sürmeye cesaret edebilirim.” Yüzünü kalabalığa dönmüştü, tribünlere oynuyordu. “Beyefendilerin kalplerini kasten kırmakla itham ediliyorum. Pekala, bu sefer suçlamalara uygun yaşamaya çalışacağım. Günah Prensi’ni dize getirebileceğime bahse giriyorum.”

Yere vurulan ayak sesleri ve sevinçli bağırtilarla kesilen onaylama uğultusu neredeyse sağır ediciydi. Temsilin devam etmesi için tiyatronun yeterince sakinleşmesi dakikalar sürmüştü.

Dare’in tebessümü şeytaniydi. “Yani kalbimi kırabileceğinizi mi düşünüyorsunuz?”

“Bundan eminim.”

“Bir deneyin isterseniz.” Dare bir reverans daha yaptı ve gözlerini yine canlılıkla Julianne’e dikti. “İlk randevuyu bekliyorum, güzel Mücevher’im.”

Tadına doyulmaz bir çatışma beklentisiyle, kalabalıktan vahşi bir alkış tufanı koptu. Julianne derin bir reverans yaparak kaçmayı başarıncaya kadar kimin kazanacağına dair bahisler şimdiden uçuşmaya başlamıştı.

Yönetici Samuel Arnold Julianne’i pusuda bekliyordu. Nabzının küt küt atması ve arkasındaki hâlâ sağır eden partitıyla onun sözlerine güç bela anlam verebiliyordu, fakat onayını ifade ettiğini fark etmişti. Julianne zorla gülümseyerek, sahne arkasına kaçtı.

Tiyatroda iki yeşil oda vardı, birisi tiyatronun genel üyeleri için tasarlanmıştı, daha şık döşenmiş diğeri ise baş oyuncular için ayrılmıştı. Burada oyuncular sevenleriyle karşılaşır ve hayranlarının ilgi odağı olurlardı.

Julienne bitkinlikle, kalabalığı beklemek için bir divana yığıldı ve sahne makyajına aldırmadan yüzünü ellerine gömdü. İçinde çalkalanan duyguların yükselmesiyle kendini boğulacakmış gibi hissediyordu.

Dare’le karşılaşmaya hazır olduğunu düşünüyordu ama asla böyle tedirgin edici koşullarda değil. Koruyucusu olarak hangi sevgilisini seçmeyi tasarladığı gibi şaşırtıcı bir konu üzerinde, bu kadar açık bir oturumda Dare’le boy ölçüşeceğini düşünmemiştir. Hatta Julienne eğer geçmiş günahlarının intikamı değilse, Dare’in herkesin içinde böyle meydan okumasının sebebini bile tahmin edemiyordu.

Julienne, Dare’in intikam arzusunu anlayabiliyordu. Yedi yıl önce, nişanlarını Dare’in artık gelini olmasını istemeyeceği biçimde bitirmişti. Onu kasıtlı olarak, kendi iyiliği için uzaklaştırmıştı. Ancak onun daha az mahvolmasını sağlayamamıştı, ne de bu sonuçta kendisini yıkımdan kurtarabilmişti.

Hayatının en korkunç, en yürek paralayıcı deneyimi olmuştu. Sadece Dare’i kaybetmekle kalmamış, ardından kendisini tamamiyle savunmasız bulmuştu, en doymak bilmez hovardanın merhametine ve korkunç, yaşlı bir soylunun entrikalarına kalmıştı. İkisinin arasında, Ivers Kontu ve Wolverton Markisi arasında namusu yok olmuş, onu neredeyse yok etmişlerdi.

Onu kırılmış, rüyaları paramparça olmuş, dışlanmış halde bırakmışlardı, dükkanı müşteriden ve gelirden бүtünüyle yoksun kalmış, sevgili annesi da utancını onunla birlikte paylaşmıştı.

Çok fazla üzölmüştü, çünkü skandal sadece Kontes’in

hızla kötüye giden sağlığını sarsmıştı. Julianne, annesini daha fazla ıstıraptan korumak için alıştıkları hayatı terk etmeye karar vermiş ve uyuşmuş bir halde başka bir ev ve meşguliyet aramaya başlamıştı.

En karanlık anlarında York'dan bir oyuncu grubunun bölgeye dönmüş olması tamamen tesadüftü. Onlarla küçük bir tanışıklığı vardı, çünkü geçmiş yıllarda kostümleri için yardımcı olmuştu. Julianne'in çaresizliğini öğrendikleri zaman, barınacak yer, teselli ve dostluğun yanı sıra skandaldan kaçması için bir yol sunmuşlardı.

Şans eseri saygın bir iş bulunca, Julianne onların grubuna katılmış ve York'a yerleşmişti. Yeni mesleğinin becerilerini pekiştirmek için yıllar harcamıştı, tek odak noktası hayatını idame ettirebilmek olmuştu, hem kendisinin, hem de annesinin.

Küçük kazançlarının çoğunu eve yolluyordu. Satış memurunun nezaretinde devam eden şapkacı dükkanı da, başlangıçta doktor faturalarını ödemeye yetecek kadar kazanıyordu. Fakat annesinin mahveden hastalığı kötüye gidince, durum daha da kötüleşmiş, annesinin son günlerinin daha az ıstıraplı olması için Julianne'i zorlu seçimler yapmak zorunda bırakmıştı.

Öyle bile olsa, Julianne, Dare'i sevmekten vazgeçmemişti. En azından ilk başta. Yıllarca Dare, Julianne'in hiç aklından çıkmamış, en düşkün rüyalarında ve en karanlık kabuslarında boy göstermişti. Sevişmelerinin anıları yoğun, umutsuz ve vahşi olarak kalmıştı. Julianne, Dare'in okşamalarını, ona verdiği içe işleyen zevki acıyla özlemişti.

Ancak sonunda hayatının kontrolünü eline almış ve kendisi için yeni bir gelecek şekillendirmişti. Dört yıl önce

annesinin ölümünden bu yana, Julianne bir tür huzur elde etmeye çalışmıştı ve bir çeşit memnuniyet de elde etmişti.

Kısa süre önce Londra'daki Drury Lane Tiyatrosu'nda tatmin edici bir ücretle bir sözleşme teklif edilince, Dare'in orada bulunmasının, zor kazanılmış ekonomik özgürlük fırsatını yok etmesine izin vermeyerek kabul etmişti. Julianne'i şöhret değil; servet ilgilendiriyordu. Eğer yeterince başarılı olursa, önde gelen bir aktris geliri elde edebilirse, o zaman kendi seçimlerini yapmak, kendi geleceğine karar vermek için özgür olacaktı. Bir daha asla korunmasız, savunmasız veya bir erkeğin kaprislerine bağımlı olmayacaktı.

Julienne, Dare'in dünyasına korkarak tekrar girmişti, kendine acilen onu tamamen aştığını ispatlamak istiyordu. Geçmişlerinin kapısını geri dönülemez bir biçimde kapatmayı, böylece hayatına devam edebilmeyi istiyordu.

Dare'i yeniden görmek ise uykuda olan eski yaraları deşmiş, Julianne'in içinde nefes almasını zorlaştıran bir acı uyandırmıştı.

Julienne oyunculuk kariyerinin başlangıcında öğrendiği teknikleri uygulayarak azimle yavaş yavaş birkaç derin nefes aldı.

En kötüsü bitmişti. Dare nasıl bir oyun oynarsa oynasın, duygularını perdeleyebilirdi.

Onu uzak tutabilirim, dedi içinden. Ancak titreyen bacakları kararını yalanlıyordu.

Tiyatrodaki diğer baş oyuncular kendisine katıldığı zaman mutlu olmuştu. Biraz sonra peşlerinden bir hayran kalabalığı gelmiş ve yeşil oda tıklım tıklım dolmuş, skandal çıkaran soyludan bahsedenden sesleriyle uğulduyordu.

Julienne az önce yaşananlar, kendisini az da olsa etkilememiş gibi davranarak çevresini saran beyefendiler için göz kamaştıran bir tebessüm takınmıştı.

Hepsinin tek bir amaçları vardı ve Julienne bunu çok iyi biliyordu: Yatağına girmek için rüşvet vermek. Kendi mesleğindeki her kadının doğru fiyata müsait olması beklenirdi. Ancak Julienne yatağını ıssız tutmaya kararlı olmasına rağmen, imajını koruması gerekiyordu. Ve bu gece ek bir işi vardı: Wolverton'ın cesur bildirisine rağmen sevgisini kazanmakta onlara rakip olmayacağına dair kavalyelerine güvence vermek.

Saray erkanının arasından en lafını sakınmayanlardan biri Riddingham Vikontu Hugh Bramley'ydı. Vikont, uzun boylu ve biraz sırık gibiydi, sıradan kahverengi saçlara ve alelade yüz hatlarına sahipti, fakat canayakın, eğlenceli ve son derece kibardı, ve Julienne diğerlerine göre ondan daha fazla hoşlandığını fark etmişti. Fakat Riddingham'ın olayların gidişatından mutsuz olduğu belliydi ve yanlış anlaşılamayacak bir kıskançlık gösteriyordu.

“Kesini böyle sergilemesi... Serserideki yüzüzlüğe bak! Bayan Laurent, o kendini beğenmiş, çekilmez adamın sizi kendi ahlaksız eğlencelerinin hedefi yapmasına izin vermeyeceğinize inanıyorum. Onun sapkınlıkları ef-sane olmuştur.”

“Eğer korumak için yakınımda olursanız o benim için tehlike olmayacaktır,” diye cevap verdi Julienne usulca. Riddingham'ın olumsuz duygularını yatıştırmaya çalışırken, bir yandan da sinirli sinirli kapıya bakıyor, her an Dare'in görünmesini bekliyordu.

Julienne'in gerginliğini saklamak ve çevresindekilerin

yaptıkları nüktelerle ilgileniyormuş numarası yapmak için tek yapabildiği buydu. Geç akşam yemeği için bir düzine kadar davet aldığı zaman yorgunluğunu ileri sürerek zarafetle reddetti.

Kırk beş dakika kadar sonra, âşıklarından en az ısrarlı olanlar yarış alanından çekilmiş ve kalabalık biraz seyreلمişti. Soğukkanlılığını kısmen yeniden kazanınca, Julianne kötü şöhretli Marki'yle bu akşam daha fazla uğraşmasının gerekmediğini ve giyinme odasına, sonra da tek başına pansiyonuna çekilebileceğini ummaya başlamıştı.

Julienne, Vikont'un birdenbire kaskatı kesildiğini gördüğünde, Riddingham'ın şakalarından birine gülüyordu. Tiyatroya dikkate değer bir sessizlik çökmüş, ve beyefendilerin kalabalığı iki yana ayrıldığı zaman, karşısında Dare North'u bulmuştu.

Julienne'in kalbi göğsünde şiddetle parende atıyordu.

Dare, Julianne'in ilk bakışta hatırladığıyla aynı kibar şıklığa, aynı kıvrak zarafete, aynı yalın sertliğe sahip görünüyordu. Gene de Julianne, Dare'in zarif dikimli mavi ceketinin altında omuzlarının daha geniş olduğunu fark etti; biçimli saten pantolonunun sardığı bacaklarındaki kaslar daha güçlüydü.

Dare'in gösterişli kravatı, Julianne'in yedi yıl önceki kadar çarpıcı bulduğu zarif, soylu yüz hatlarını belirginleştiriyordu. Yüzü, çıkık elmacık kemikleri ve soylu alnıyla her zamanki şeytani güzelliğine sahipti.

Julienne'in tek yapabildiği ona bakmamak için kendini tutmaktı.

Besbelli Dare'in böyle çekinceleri yoktu. Yavaşça, dikkatli bakışlarla Julianne'in elbisesini inceliyordu. Bakışları

Julienne'in gösterişli elbiseninin düşük kare yakasının önemli ölçüde meydana çıkardığı göğüslerinin üzerinde fazla durmadan dar beline geçti, oradan göz kamaştırıcı balenin çevrelediği kalçalarına geçerek durdu.

Bu ölçüm kadınları yakından tanıyan bir erkeğin incelemesiydi.

Julienne kalbinin hızlı atışını yatıştırmaya çalışarak sakinleşmek için bir nefes aldı.

"Bütün Londra'nın neden çılgına döndüğünü sonunda anladım," dedi Dare. "Uzaktan, sahnedeki varlığınız sersemletiyor. Fakat yakın mesafeden... Güzelliğinizi ifade edecek söz bulamıyorum."

Julienne, Dare'e soğukkanlılıkla baktı. "Bundan kuşku duymama izin verin, lordum. Sizin söyleyecek söz bulamamanız pek olan bir şey değil."

"Ender de olsa yaşanan bir durum." Dare'in dudakları kalpleri eriten tebessümüyle ve Julienne'in çok iyi hatırladığı duygusal cazibeyle kıvrılmıştı.

Julienne sofistike ve zekice bir şeyler söylemek için çılgınca uğraşıyordu. Ancak daha bir şey olmadan, Dare uzanarak onun parmaklarını kendi dudaklarına götürüp yavaşça uçlarını öptü.

Saf, kadınsı bir arzu sarsıntısıyla Julienne'in midesi kasıldı.

Dare'in hafif tebessümü bilgiç ve deneyimliydi.

Julienne ancak büyük çaba harcayarak elini zorla çekmekten kendini alıkoyup, bunun yerine parmaklarını yavaş yavaş kurtardı. Gene de Julienne, bu basit temasa verdiği tepkie öfkelenmişti. Aklında ne kadar çok anı tuttuğuna oluşuna üzülüyordu.

“Varlığınızla bizi şereflendirmeye tenezzül etmenize şaşırdım, lordum. Oyun biteli epey oldu.”

“Maiyetinizdeki diğer kişilerin size eşlik etmekteki adil hakları için imkan vermek istedim, çünkü sizi akşam yemeğine götürmeyi düşünüyorum.”

Çevredeki beyefendilerden hemen itirazlar yükseldi. Buna en çok karşı çıkan kişi Riddingham’dı. “Bayan Laurent seninle hiçbir yere gitmeyecek, Wolverton.”

Dare, Vikont’a kaşlarını kaldırdı. “Sizin bölgenizde izinsiz avlandığım için üzgünüm, eski dost, fakat ne de olsa kazanacağım bir bahis var. Kuşkusuz anlarsınız.”

Julienne soğuk bir tebessümle lafa karışarak Dare’e hitap etti. “Nezaketinize teşekkür ederim fakat Lord Riddingham doğru söylüyor. Reddetmek zorundayım. Korkarım bu akşamki performanstan sonra başım ağrıyor.”

“Tüm o cinayet ve kargaşa,” diye mırıldandı Dare. “Fakat bir şikayette bulunmama izin vereceğinize inanıyorum. Meydan okumamı kabul ettiniz, matmazel. Doğruyu söylemek gerekirse, bana kur yapma fırsatı vermeniz gerekiyor. Aksi halde teslimiyetinizi nasıl sağlayabilirim?”

“Bunun sizin sorunuz olduğunu düşünüyorum, benim değil.”

“Beni dize getirmek için ettiğiniz yemin ne olacak?”

“Başka bir zaman, belki. Şimdi beni bağışlarsanız, kıştımımı değiştirmeliyim.”

Julienne koltuğundan muhteşem bir şekilde kalkarak, Wolverton dışında herkesi kapsayan özür dileyen bir gülücük attı. “Beyler, yarın hepinizi görmeyi çok isterim.”

Julienne yeşil odayı arkasında bırakarak dar koridordan geçip giyinme odasına gitti. Tam kapıyı kapatmak üzereyken onu dehşete düşürerek arkasından Dare de girdi.

Hızla dönerek ona öfkeyle dik dik bakarken, Dare kapıyı kilitleyince, ikisi birlikte kapalı kaldılar.

“Tavırların hep böyle kabaydı zaten,” dedi Julianne. “Yeterince açık konuştum. Yalnız kalmak istiyorum.”

“Hayır, kostümünü değiştirmek istediğini söyledin.”

Dare, pırıl pırıl yeşil gözleriyle, Julianne’e ilgiyle bakıyordu. Julianne savunma içgüdüsüyle kollarını göğsünde kavuşturmamak için mücadele etti. Ayrılıklarından beri ilk kez Dare’le yalnız olmak onu sinirlendiriyordu. Ama onun küstahça baskın yapmasına pek şaşırılmamıştı; Dare North nazik davranış kurallarını bilen ve onları pervasızca göz ardı eden bir adamdı.

Julianne yine de ihtiyatlı bir cevap hazırlamışken, kapıya acele acele vurulduğunu duydu, bunu Riddingham’ın kaygılı sorgusu izledi. “Bayan Laurent, Wolverton sizi buraya kadar takip etti mi? Yardıma ihtiyacınız var mı?” Kapıya tekrar vurdu.

“Kapıyı yıkmadan önce onun endişelerini gidersen iyi olur,” diye mırıldandı Dare.

Julianne geniş, soyunma paravanının arkasına kaymasını izleyen Dare’e tokat patlatmak için derin bir arzu duydu. Dare hep sinir bozucuydu işte...

Bunun yerine kilidi açarak kapı aralandığında asık suratlı Riddingham’le karşılaştı.

“Yöneticiyi çağırayım mı?” diye homurdandı Riddingham.

Julianne’in son gösteriyi şiddetlendirmek veya Dare’in özel giyinme odasında kendisiyle birlikte olduğunu açıklayarak vikontta daha fazla kıskançlık uyandırmak için hiçbir arzusu yoktu. Şaşırmış numarası yaparak Riddingham’e

şaşkın bir kaş çatışıyla karşılık verdi. “Neden yöneticiyi çağırarak istiyorsunuz?”

“Wolverton’ı burada bulacağımı düşünmüştüm.”

“Yanlış anlamış olmalısınız.” Nefesini tutarak kapıyı iyice açtı, sadece tuvalet masası ve paravanın sığacağı kadar alan bulunan, çok çeşitli kostüm ve sahne donanımlarıyla hıncahınç dolu küçük giyinme odasını gösterdi.

“Bakın lordum, yardıma ihtiyacım yok, ama yine de teşekkür ederim. Çok naziksiniz. Wolverton burada sıkıntı yaratıyor olsaydı, beni kurtarmaya geldiğiniz için son derece memnun olurum.”

Riddingham boğazını temizleyerek rahatsız ettiği için özür dileyince, Julianne ona bir kez daha güvence verdi. Riddingham çekip gittikten sonra, Julianne kapıyı kapadı ve alayla konuşmadan önce ona kadar saydı. “Sanırım şimdi emniyetle dışarı çıkabilirsin.”

Dare ortaya çıktığı zaman, Julianne tatsız bir sesle ekledi: “Çok kolay kaybolduğuna bakılırsa, öfkeli kocalardan ve âşıklardan kaçmakta oldukça uzmanlaşmışsın.”

Dare ise gülümseyerek “Doğru tahmin ediyorsun,” dedi.

“Pekala, şimdi gider ve bana biraz mahremiyet izni verirsen sevinirim.”

Dare’in yüzünde beliren ani tebessüm Julianne’in yüreğini titretecek kadar parlaktı. “Riddingham’ın gittiğinden emin oluncaya kadar gidemem. Kuşkusuz seni utandırmayı istemeyiz. Bir yalancı olduğunu açığa çıkarmamı istemezsin, öyle değil mi?”

“Pekala,” diye terslendi Julianne. “Birkaç dakika daha kalabilirsin. Ancak bir sakıncası yoksa, lütfen paravanın arkasından çıkıp benim kullanmama izin verir misin?”

Dare, Julianne'in ricasına boyun eğerken "Değiştirirken yardıma ihtiyacın olacağını umuyordum," diye kayıtsızca cevapladı.

"Hayır, yardıma ihtiyacım yok."

"Ne kadar yorucu. Fakat doğruyu söylemek gerekirse, sadece seni benimle akşam yemeğine gelmeye ikna etmek için buradayım. Bir akşam yemeği. Ne zararı olabilir? Bu fırsatı kalbimi kapana kısırmak için kullanabilirsin."

Julienne ona sertçe baktı. "Benden tam olarak istediğin ne, Lord Wolverton?"

"Söyledim ya. Seni kazanmak için bahse girdim."

"Ne kadar?" Dare gözlerini şaşkınlıkla açınca, Julianne sabırsızlıkla kollarını kavuşturdu. "Ne kadar meblağ için bahse girdin?"

"Bunun ne önemi var?"

"Eğer aşırı bir miktar değilse, ben kendim ödeyeceğim, böylece bu saçma maskaralığa katlanmak zorunda kalmam." Bahis miktarının kendi olanaklarının ötesinde olduğundan pek kuşkusu yoktu, fakat Dare'in, Julianne'in bu oyunu ne kadar saçma bulduğunu bilmesini istiyordu.

Dare incinmiş gibi davranarak "Bu parayla alakalı değil," dedi. "Benim gururum söz konusu."

"*Gururun* mu?" Dare, tiksintiyle dudaklarını büktü. "Bu aleni yarışmada gerçekten ciddi değilsin, öyle değil mi?"

"Ah, beni ne kadar da az tanıyorsun."

Doğru, diye düşündü Julianne ani bir üzüntüyle. Bir zamanlar sevdiği erkek kendisi için bir yabancı olmuş, onu halkın alay konusu etmeyi hiç umursamamıştı.

Gene de Dare'i tam olarak suçlayamazdı. Sadece kendini onun hazırladığı herhangi bir cezadan koruyabilirdi.

Bu üzücü düşünceyle paravanın arkasına geçti. Dare onu rahatlatacak biçimde uzaklaşmış, bir miktar mahremiyetine izin vererek bir beyefendi gibi davranmıştı.

Yine de Dare onun bu kadar yakınında bulunmasından hâlâ tedirgin oluyordu.

“Meydan okumamı kabul ettin,” dedi bir süre sonra Dare. “Sözünü tutmak isteyeceğini düşünmüştüm. Lafi açılmışken, hızlı bir kurtuluş oldu. Tek parlak bir darbeye durumu tersine çevirdin.”

Julienne soğukça “Bunu bir iltifat olarak almalıyım,” dedi. Kostümünü çıkarmış, balen ve iç eteğinin katmanlarıyla mücadele ediyordu.

“Yeteneğinle alakalı söylenenler abartılı değilmiş. Son derece iyidim.”

“Bazen öyleyim. Bu akşamki performansım en iyisi değildi.”

“Dikkatin dağıldı, öyle değil mi?”

“İşin aslına bakılırsa, öyle oldu. Senin intikam için bir şeyler yapacağından korktum ve haklı çıktım.”

Dare, Julienne’in suçlamasına karşılık vermek yerine bildik konuya döndü. “Benimle akşam yemeğine gel, hayatım. Eski günlerden konuşuruz.”

“Hatırlamak istediğim bir şey bulamıyorum.”

“Bir zamanlar paylaştığımız cinsel zevkleri de mi?”

“Özellikle onları.”

Julienne, üzerine genellikle tiyatroya gelip giderken giydiği, koyu mavi merinos yününden, mütevazı, uzun kollu bir elbise giydi.

Julienne paravanın arkasından çıkarak makyajını silmek için tuvalet masasına oturdu. Dare’in varlığını göz ardı et-

mek için her türlü çabayı gösteriyordu, fakat onu görmezden gelmek aç bir kaplanla aynı kafeste tuzağa düşmemiş gibi yapmaya benziyordu.

Julienne küçük aynadan Dare'in tembelce kapiya yaslanmış onu seyrettiğini görebiliyordu. Saçlarını söküp açarken sessizdi, tokaları çıkarıp parmaklarını gür saçlarının arasından geçirene kadar konuşmamıştı.

“Saçların her zaman çok güzeldi. Rus samuru gibi. Gür, ipek gibi ve pırl pırl.”

Julienne cevap vermeyi reddederek dudaklarını birbirine bastırdı. Her zaman tatlı dilliydi, diye hatırlattı kendine. Dare tatlı sözlerle kandırmacaları ve aşırı samimi laf dokundurmalarıyla nazik sınırları aşmaktan zevk alıyordu.

“Ayrıca baştan çıkarıcı bir yüzün ve vücudun var.”

“Ben baştan çıkarıcı bir kadın değilim,” diye terslendi Julienne. “Ve artık iltifatlarından etkilenen dünkü acemi genç kız da değilim.”

“Yo, hayır, bir genç kız hiç değilsin. Büyüleyici bir kadın olmuşsun.”

Julienne, beklenmedik bir şekilde bir üzüntü sancısı hissetti. Bir zamanlar sözlerle iltifat etmesi gerekmezdi. Tek bir bakışla onu güzel hissettirirdi. Güzel ve sevilen. *Geçmiş düşünmeye son ver, seni aptal.*

Dare'in arkasında hareket ettiğini hissetti. Dare fırçayı alıp Julienne2in uzun saçlarını yavaşça taramaya başlayınca dona kaldı.

“Bunu yapmak hep hoşuma gitmiştir. Hatırladın mı?”

Dare'in sesindeki sıcaklık Julienne'in bam teline dokunmuş, içinin titremesine neden olmuştu. Hatırlamak mı? Nasıl unutulabilirdi ki? Tanıma ve aşinalığın uyuşturan

şaşkınlığıyla gözlerini kapadı: Arkasında Dare'i hissetmek, onun hayat dolu sıcaklığı, dokunulunun tatlı duygusu, erotik yumuşaklığı. Çok uzun zaman olmuştu...

Tanrı yardımcısı olsun, Dare'i arzuluyordu. Sadece geriye ona yaslansa, daha fazla ileri götüreceğini biliyordu... Uzanıp Julianne'i öpecek, okşayacak, tahrik edecekti. Dare'in ince, zarif ellerinin onun kabarmış göğüslerini okşaması fikri özlemle göğüs uçlarının dikleşmesine neden olmuştu.

Julienne dehşete düşerek çenesini kenetledi, vücudunun ihanetine kızıyor, bir aptal gibi davrandığı için kendisine lanet ediyordu. Kendisine Dare'le yalnız kalma izni vererek çılgınlık etmişti. Bunca zaman sonra onunla karşılaşacak kadar kuvvetli olduğunu zannetmişti, ama hata yapmıştı. Kendisi çok zayıftı. Dare ise çok tehlikeliydi.

Onun yakınlığına daha fazla dayanamayarak, hızla ayağa kalktı, saçlarını çözmeden bırakmıştı. Heyecanlı bir şekilde duvardaki çengele giderek el yordamıyla pelerinini buldu, ve omuzlarına attı.

"Eğer gitmezsen, ben gideceğim, Lord Wolverton. İyi akşamlar diliyorum."

"Hayır, hiç sanmıyorum.."

Dare, yavaş, kararlı adımlarla odayı geçerek tam Julianne'in önünde durdu. Julianne ihtiyatla bir adım geriye gitti, fakat gidecek bir yer yoktu.

Dare bir an sadece Julianne'e baktı, bakışları dudaklarına takılmıştı. Julianne, şaşkınlık içinde beklerken, Dare hafifçe eğildi, sıcak nefesi onun yanaklarına, dudaklarına dokununcaya kadar başını eğdi. Onu öpmeye niyetli olduğundan Julianne emindi. Her yanını bir panik dalgası kaplamıştı, kendisini darbeye hazırlamaya çalışıyordu...

Şaşırtacak şekilde, o öpücük hiç gelmedi. Bunun yerine Dare, dile düşmüş, yakıcı tebessümüyle gülümsüyordu. Eğildi, bir elini Julianne'in dizlerinin altına kaydırarak onu kollarına alıp kaldırdı. Julianne'in paniği şaşkınlığa dönüşmüştü.

“Lanet olsun, ne yapıyorsun?,” diye sordu, onun bu beklenmedik davranışıyla soluk soluğa konuşuyordu.

“Seni akşam yemeğine götürüyorum; başka ne olabilir?” diye cevap verdi Dare tatlılıkla “Faytonum bekliyor, sevgilim.”

Üçüncü Bölüm

Dare faytonun koltuğunda kendisini uyaran ateşe lanet ederek huzursuzlukla kıpırdandı. Şiddetle uyarılması onu gafil avlamıştı. Daha kontrollü olmayı tasarlamıştı.

Ve eğer Dare'in yakınlığına Julienne'in içgüdüsel, kadınsı tepkisi olmasaydı, bunu yapacaktı. Julienne'in gözlerindeki şaşkın büyülenmiş arzuyu görmüş, öpücük beklentisiyle dudaklarını araladığı zaman vücudundaki değişikliği hissetmişti.

Dare bu saf arzusunun şaşkınlığını saklamak zorunda kalmıştı. Tamamen kendini savunmak için, ilk aklına geleni yapmış, onu kucağına alıp kaldırarak, bekleyen faytonuna taşımıştı.

Fakat faytonda Julienne'le gözlerden uzak yalnız olmanın Dare'in vücudu üzerinde daha derin bir etkisi olmuş, arzularını tahrik ederek ıstıraplı bir sancıya dönüştürmüştü.

Dare istemeyerek sessizce pencereden dışarıya bakan Julienne'in asil yüzüne baktı. Hatırladığı her şey ve çok daha fazlası vardı. Faytonun dış lambalarının yumuşak ışığında Julienne'in koyu renk saçları iyice parlıyor, gür,

ipeksi dalgalar halinde omuzlarından aşağı dökülüyordu. Bakışlarını birkaç yaramaz buklenin düzensiz bir şekilde döküldüğü Julianne'in gerdanında dolaştırdı. Şimdi bile Dare'in, Julianne'e daha yaklaşmak ve yüzünü görkemli kabartıya gömmek, kollarını etrafına kaydırarak tatlı göğüslerini okşamak dürtüsüyle savaşması gerekiyordu...

Dare, Julianne hâlâ bu kadar çekici kaldığı için, kendisine hâlâ çok fazla şey hissettirme gücü olduğu için öfkelenerek, sessizce tekrar lanet etti.

Ona direnmeye tamamen kararlıydı, fakat Julianne'in duygusal cevabıyla, anılar hızla geri gelerek istila etmişti. her tat, her temas, her duygu, her özlem zorlayarak ulaşılamayacak şekilde kalbinin derinliklerine gömülmüştü.

Belki de Julianne'in peşinden gitmesi bir hataydı. Onu kazanma niyetini ilan ederek, oyundaki ilk ateşi kendisi başlatmıştı, fakat Julianne açık göz çıkmış, onu dize getirmeye yemin etme cesaretini göstererek gafil avlamıştı.

Bunu daha önce bir kez yaptı, diye hatırlattı kendine Dare. Eğer bu müsabakadan kalbi sağlam çıkacaksa, dikkatli olması gerekiyordu.

Tek memnun olduğu şey Julianne'in de onun kadar tedirgin olmasıydı. Dare'e tedbir ve güvensizlikle baktığı açıktı, sanki ceza vermesinden korkuyordu. Fakat Dare, Julianne'in korkmasına rağmen bir zamanlar aralarında var olan yakıcı tutkuyu hatırlamasını engelleyemediğini veya onu arzulamadan duramadığını çok iyi biliyordu.

Onun yanında, Julianne'in aklından da benzer düşünceler geçiyordu. Dare'in küstah taktiklerine karşı bu kadar çaresiz olmak onu dehşete düşürüyordu. Kendini arzuyla titrettikten sonra, yakın durarak arzusunu kasten alevlen-

diriyordu, yarattığı ateşin üzerine aniden su serpmiş, ve aynı darbeye öfkesini uyandırmıştı; kelimenin tam anlamıyla ayaklarını yerden kesmiş ve onu tiyatrodan aval aval bakan pek çok görgü tanığının zevkine sunmuştu.

Küstah çapkın, nasıl da bir gösteriye sebep olmuştu! Julianne, Dare'in zeki kararlılığına hayran olmasına rağmen adam insanı çileden çıkarmayı iyi biliyordu, çıldırtıcıydı, tedirgin ediciydi. Konu istediğini elde etmekse Dare'in önünde hiçbir şey durmuyordu.

Ve Julianne bunu itiraf etmeyi ne kadar istemese de, ilk çatışmayı Dare'in kazandığını kabullenmişti. Eğer neşeli Londra seyircisinin önünde bahse girerek onu tuzağa düşürmeseydi, eğer onu neredeyse kaçırmamış olsaydı, şimdi burada birlikte olmayacaklardı.

Dare'le halka açık bir fikir savaşına girmek bir şeydi; gece geç vakitte akşam yemeği samimiyetiyle gözlerden uzak birlikte olmak bundan tamamen farklı bir şeydi. Julianne, bir geceliğine onun beraberliğine katlanmayı başarabilirim, diye içinden söz verdi kendi kendine. Sadece bir öğünü paylaşıyorlardı. Şimdi Dare'i duygusal olarak uzak tutacak kadar deneyimliydi. Ve bu onu aştığını kanıtlamak için bir fırsattı.

Daha da önemlisi, ona direnebileceğini Dare'e kanıtlayabilirdi. Asla teslim olmayacağını Dare ne kadar çabuk anlarsa, intikam alma girişiminden de o kadar çabuk vazgeçerdi.

Ona boyun eğmeyeceğim. Yapmayacağım.

Julianne bu mantrayı tekrarlaya tekrarlaya sarsılan güvenini kısmen tekrar kazanmıştı. Ama gene de fayton durmak için yavaşlarken kalbinin beklentiyle çarpmasına engel olamadı.

Dare arabadan inmesine yardım ederken şiddetli farkındalığı daha da artmıştı. Giriş merdivenlerine rehberlik ederken Dare elini onun sırtına koyduğunda, Julienne sıradan bir dokunuştan bu kadar etkilenmesine üzülen içinde peyda olan ani sıcaklıktan ürktü.

Bu yarış kazanmalıydı. Julienne özel bir beyefendiler kulübüne geldiklerini fark etmişti, ve rahatlayıp rahatlamama konusunda pek emin değildi. Kısmen Dare'in kendini, kötü faaliyetlerini, katıldığı alemleri ve diğer ahlaksız eğlenceleri tarihleriyle kaydeden skandal sayfalarına uygun, kötü şöhretli günah batakhanelerinden birine götürceğini zannetmişti.

Bir vekilharç tarafından karşılandılar ve merdivenleri çıkarak, müsrifçe ve zevkle döşenmiş daha da özel bir odaya götürüldüler. Duvarlardaki altın apliklerde parıltı veren mumların ışığı, küçük, kakma süslü masadaki porselen ve kristallere yansıyor, şöminede sıcak bir ateş yanıyor, bütün odaya samimi bir parlaklık veriyordu.

Julienne'in tam da beklediği gibi, sahne baştan çıkarmak için kurulmuştu. Duvarlardan biri kırmızı brokar bir perdeyle kısmen gizlenmişti, fakat Julienne gölgelerin arasından iki kişiye yetecek kadar geniş bir yatağın bulunduğunu duvar oyuğunu görebiliyordu.

O yatağı Dare'le paylaşma düşüncesiyle bütün vücuduna sıcak bastı.

Vekilharç kendisini masaya oturtuktan sonra gidince Julienne üzüldü. Dare'in karşısına oturmak yerine yanındaki sandalyeye oturmasından ise daha da rahatsız oldu.

"Seni uyarmam gerekiyor." diye belirtti Julienne. Dare masadaki şarap çeşitlerini inceliyordu. "Bir yanılgıyla çaba

gösteriyorsun. “Bu gece için her ne entrika planladıysan, başarılı olamayacaksın.”

Dare rahatça gülümsedi. “Ben asla daha başlamadan yenilgi beklemem.”

Onun bu yumuşak cevabıyla Julianne içinde bir korku kıvılcımının alevlendiğini hissetti. Dare’in saf cazibesi kendiliğinden olan, zahmetsiz ve bir hayli güçlüydü. Dare ona bu kadar yakinken, ve bu kadar açık bir şekilde baskırken Julianne bütün akşam onun beraberliğine nasıl katlanacağını merak ediyordu.

Bir kadehe şarap doldururken, Dare’in sesi alaycılığını korumuştı. “Bana savaşıma fırsatı vermemen hiç güzel bir davranış olduğunu düşünmüyorum Julianne. Belki de çekiniyorsundur. Kazanmamdan mı korkuyorsun yoksa?”

“Pek sayılmaz,” dedi Julianne gülmeyi başararak. “Daha ziyade bana işkence etmeye devam edersen seni incitmekten korkuyorum.”

“Bu kaliteli şarabı dene,” diye önerdi Dare. “Languedoc’dan geliyor.”

Rahmetli babamın idam edilmeden önce arazilerinin olduğu yer, diye düşündü Julianne irkilerek. Yine de kendisine teklif edildiği gibi yaptı, ve şarabı çok lezzetli buldu.

“Buradaki yemekler harikadır,” dedi Dare, onun onaylayan ifadesini görünce. “Beğeneceksin. Şef Parislidir.” Julianne’in şaşkın bakışlarını görünce, Dare ekledi: “Fransız mutfağına düşkünlüğünü unutacağımı mı düşünümüştün?”

Julianne hafif alaycı bir tebessümle karşılık verdi. “Doğrusu seni hiç düşünmedim.”

“Ben senin için aynı şeyi söyleyemem,” dedi Dare sakince.

Dare koltuğunda arkasına yaslanarak her zamanki zarif şıklığını sergiledi, fakat aynı rastgele rahatlığı göstermek Julienne'e zor geliyordu. Dare'in çok fazla bilincindeydi. Yıldızlı saçları mum ışığında parlıyordu, yumuşak, gür dalgaları isyankar bir şekilde altın renginden açık sarıya geçiyordu. Daha da kötüsü, kendi parmaklarının bu saçlar arasında dolaştığını, ve Dare'in parmaklarının karşılık verdiğini hayal edip duruyordu.

İstemeden Dare'in şarap kadehi tutan, kadehin sapını neredeyse okşayan ellerine baktı, ve içini açıklanamaz bir özlem doldurdu. O sıcak, usta elleri şu anda neredeyse kendi teninin üzerinde hissediyordu...

"Uzun zaman oldu," diye mırıldandı Dare, algılayışıyla Julienne'i şaşırtarak.

"Bana göre o kadar uzun değil," diye karşılık verdi Julienne. Umursamaz gibi görünmeye çalışıyordu yapıyordu. Yine de yüzünün kızarmasını odanın loşluğunun sakladığı için memnundu.

Kapı ihtiyatla vurulup iki uşağın servis ettiği yemeğin geldiği ilan edildiğinde n daha da rahatladı. Birkaç çeşit yemek vardı: Yer mantarlı keklik çorbası, kızarmış jambon, domates ve sarımsak soslu alabalık, bezelye, kremalı enginar göbeği, sakatat, karides, Madeira soslu dana yahnisi, ve sonunda konserve vişne ve erik pudingi.

Her yemek nefisti, fakat Julienne hiç birini pek tadamamıştı. Dikkati Dare'e kayıp duruyordu... O dikkat çekici yeşil gözler, biçimli, şehvetli ağız...

Ağzını düşünme, diye emretti kendisine. Seni tutkuyla titreten o sert, sıcak dudakları düşünme. Çok fazla zevk veren ve alan o baştan çıkarıcı dudaklar... Bir kadının ruhunu vücudundan çekebilecek o kötü, yürekleri durduran tebessüm...

O tebessüm daima Dare'in en büyük varlığı olmuştu. Veya belki de onun olağanüstü bir kadına bakma şekliydi. Hedefine öylesine heyecanlandıran bir yoğunlukla odaklanırdı ki, kadın inanılmaz derecede arzu edildiğini hissedirdi.

Tıpkı şimdi yaptığı gibi, diye düşündü Julianne. İki uşağın varlığına rağmen Dare, Julianne'i sanki kendini kaptırmış gibi seyrediyordu. Julianne, Dare yemeğin sonunda iki uşağı yollayıp onunla yalnız kalıncaya kadar bu incelemeye dayanmayı başardı.

"Gözünü dikip bakmanın kötü bir davranış olduğunu sana hiç kimse söylemedi mi?" diye sordu, soğuk bir tebessüm takınarak.

Dare sırtıttı, oturuşu rahattı. "Senin kadar göz kamaştırıcı birinin karşısında büyülenmemek elde mi? Beni mest ediyorsun."

"Şarabın kafana ulaştığına hiç şüphe yok."

Onu yavaş, titiz bir şekilde inceliyordu, soğukkanlılığının zayıf cephesinde delik açmaya kararlı olduğu açıktı. "Peki bunca yıldır ne yaptın, matmazel?"

Julianne'in tebessümü kayboldu ve şarabından bir yudum aldı, cevap vermeye isteksizdi. "Bana Bayan Laurent diye hitap etsen daha iyi olur. Fransız olduğuma dikkat çekmemeni tercih ederim."

"Peki sevgilim." Dare'in sesinden eğlendiği belliydi, fakat ifadesi merakını koruyordu. "Aksanındaki vurgu artık belli değil. Bilerek mi öyle yapıyorsun?"

"Evet," diye itiraf etti Julianne. "Oyunculuk kariyerim için sağlıklı olmazdı. İngilizler kendilerini Fransız kökenli herkesten çok daha üstün görüyorlar ve farklılıklarımızın hatırlatılmasından hoşlanmıyorlar."

“Bizim Fransızlardan hoşlanmayışımız dünya egemenliğinin peşinde koşarak despotluk yapmalarıyla alakalı olabilir,” dedi Dare tatlılıkla.

Julienne vatandaşlarından çoğunun Napolyon’dan, İngilizlerden çok daha fazla nefret ettiğini belirtbilirdi, fakat konuyu Dare’le tartışmaya niyeti yoktu.

Julienne uzun parmaklarını kavuşturdu, konuyu değiştirmesine rağmen Dare rahatsız edici bakışlarıyla izlemeye devam ediyordu. “Söyle bana... Bu gece eteklerinin arasında soluyan züppelerden biriyle yatağını paylaşıyor musun?”

Sorunun cüretkarlığı üzerine Julienne keskin bir nefes aldı. “Sanırım bu seni hiç alakadar etmez.”

“Sadece kiminle rekabet ettiğimi bilmek istiyorum. Çevrendeki tüm züppe ve zenginler arasında kimi tercih ettiğini söylemek zor. Gözlemlediklerime göre, Riddingham olduğunu tahmin ediyorum. Baş rakibim o mu?”

Julienne imalı bir edayla dudaklarını büktü ve cevap vermeyi reddetti.

“Yatağını ısıtmak için gerçek bir erkeği tercih edeceğini düşünürdüm,” diye belirtti Dare. “Fakat eğer doğru hatırlıyorsam, yatak partnerin için pek ince eleyip sık dokumazsın.” Sesindeki bu ani ıgneli sözlerde bir kınama seziyordu.

Julienne iradesini kullanarak ilgisiz davranmaya çalışarak kaşlarını kaldırdı. “Londra’nın en edepsiz hovardasının seçimlerimi yargılamaya kalkışmasına inanamıyorum. Herkes vakit geçirdiğin sevgilileri hiç ayırt etmediğini söylüyor. Veya hatta kaç sevgilin olduğunu.”

“Hayır, son derece seçiciyim. En azından artık öyleyim. Senden sonra belirli bir süre...” Bakışlarını Julianne’in üzerine dikti, yavaş yavaş sinirlerini bozuyordu. “Senden sonra, Mücevher, kiminle yattığıma pek aldırmadım. Sadece tensel zevklerle acını gömmeye çalışıyordum.”

Dare onun bu itirafa da cevap vermediğini fark etmişti. “Zalimliğinin üstesinden gelmek uzun zamanımı aldı, hayatım.”

Julianne’in gözlerinde bazı duygular yanıp sönmüştü, kırılgan ve Dare’in tanımlayamayacağı kadar hızlıydı. Sonra Julianne gözlerini indirdi, kirpikleri fildişi gibi teninin üzerinde kapkaraydı.

“Aslında beni kötülük yoluna teşvik edenin sen olduğunu söyleyebilirim.”

Julianne kuşkulu bir ifadeyle çenesini kaldırdı. “Ahlaksızlığın için beni suçlayamazsın. Sen biz tanışmadan uzun süre önce bir çapkındın.”

“Fakat temin ederim ki sen kendin de pek namuslu değildin. Ve sanırım o zamandan beri bir iki gizli ilişki yaşadın.”

“Bir ya da iki,” dedi rahatça Julianne. “Ama ben kaç aşışım olduğunu tam olarak biliyorum. Eminim sen aynı şeyi iddia edemezsin, Lord Wolverton.”

“Bir zamanlar bana Dare derdin.”

“Bir zamanlar sana pek çok şey söyledim.” Julianne’in dudaklarında büyüleyici bir tebessüm titreşti. “Şu anda birkaç isim seçmeyi düşünebilirim. Hovarda, hedonist, çapkın.”

Dare yüzünü buruşturuyormuş gibi yaptı. “Bir şey kesinlikle değişmiş. Pençelerin sivrilmiş.”

“Olabilir. Fakat kendimi sana karşı korumak için, sivri pençelere ihtiyacım olacak.”

Dare hafifçe kaşlarını çatmıştı. “Sanırım kendisini koruması gereken benim. Eğer hafızam beni yanıltmıyorsa, seninle son karşılaştığımızda başka bir adamın öpücüklerine karşılık veriyordun. Bunu arkamdan gizlice yaptığını da eklemeliyim. Gönlünün bende olduğuna beni inandırmışken...” Dare’in yüz ifadesi sertti. “Elbette sen beni bir servetin varisi olduğum sürece istiyordun.”

Dare’in acı sözlerini duyunca, Julianne gözlerini şarap kadehine dikti. Dare onun başarılı bir yalancı olduğuna inanıyordu. Julianne’in bir an Dare’le büyük tutkuyla sevişebileceğine ve sonra da rakibiyle ona ihanet edebileceğine inanıyordu.

Bir şey boğazını sıkıyordu. Yıllar önce Julianne’i yalana zorlayan bir sebebi vardı. Başka çaresi olmadığını düşünmüştü. Fakat Dare’in nefretini hak etmiyordu. Dare’in bildiğinden çok daha fazla acı çekmişti. Dare, Julianne’in nelere maruz kaldığını anlasaydı, muhtemelen intikam almaya bu kadar hevesli olmazdı...

Julianne gözlerini Dare’e kaldırınca bakışları birbirine kenetlendi, karanlık geçmiş aralarında titreşiyordu. Dare’in yüzündeki soğuk ifadeyle, acı adeta tüm vücudunu kırbaçladı, ve Julianne bağışlanmak için ona yalvarmanın beyhude olduğunu fark etti.

Belki Dare sadece hakikati sorsaydı, eğer iki saat önce onu aşağılama isteğini alenen göstermeseydi, Julianne tehlikeli yaraları yeniden açma riskine girebilirdi.

Fakat şimdi uzun zaman önce yaşananları haklı çıkarmaya çalışmanın bir anlamı yoktu. Dare’in onun için ne

düşündüğü artık önemli değildi. Julianne ikisinin de yaşadığı acıyı, kaybı geri alamazdı. Üstelik gerçekler, istenmeyen sonuçlar da doğurabilirdi. Dare'in ona acıyacağından Julianne'in hiç kuşkusu yoktu. Dare kendini suçlu hissedecek, hatta yaşananları telafi etmek zorunda bile hissedebilirdi.

Julianne, Dare'le tekrar bir şeyler başlamaya kendisine izin veremezdi, bu koşullar altında kesinlikle olmazdı. Böyle bir acıya dayanamazdı. Geçmişin ötesine geçmek Julianne'in yıllarını almıştı, ve şimdi sadece unutmak istiyordu.

Hayır, diye karar verdi Julianne, Dare'in ona ihanet ettiğine inanması daha iyi olacaktı. Dare'in zalim ve paragöz olmasıyla alakalı iğneli sözleri hariç, Julianne suçsuz olduğuna dair itiraz etmeyecekti.

Bunun yerine onun oyununu oynayacak, kendisine tayın ettiği rolü üstlenecekti. Cevaplarını hafif tutacak, ve artık kendini incitecek gücü yokmuş gibi davranacaktı.

Gülümsemek çaba gerektiriyordu, fakat Julianne özensiz bir zarafetle gülümsemeyi başarmış, tüm bu düşünme sürecinde bir aktris olarak yeteneklerinden hiç bu kadar memnun olmadığını düşünmüştü.

"İstediyini düşünebilirsin," dedi Julianne, "fakat ben o tatsız dönemi unutalı çok oldu. Bunu tartışmaya hiç niyetim yok."

Dare, Julianne'in bu umursamazlığı karşısında bıçakla yaralanmış gibi hissetti. Yine de dönüp dolaşıp aynı konudan bahsetmenin onu sadece şımarık bir çocuk gibi göstereceğine karar verdi. Bunlar yerine "Nasıl aktris oldun?" diye sordu.

“Bazılarımızın geçinmek için çalışması gerekiyor, lordum.”

“Ivers’ı seni korumaya ikna edemedin mi?”

Julienne’in gözlerinde hızla bir keder ifadesi belirmiş, fakat bu anlık kırılganlık geldiği gibi hızla yok olup gitmişti. “Teklif etti,” diye cevap verdi sesinin tonu değişmeden, “fakat ben kabul etmemeyi tercih ettim.”

Dare, Julienne’in doğruyu söyleyip söylemediğini merak etti. Kont’un teklifini cepleri iyice dolu olmadığı için mi geri çevirmişti veya Wolverton servetini ele geçirme planları başarısız olduğu için Ivers mı Julienne’i terk etmişti acaba? “Sana yeterince tazminat sağlamadı mı?”

Julienne’in sönük kahkahasında pek neşe yoktu. “Gerçekten, yapamadı. Kumar borçları cüzdanını ciddi bir şekilde boşaltmıştı. Annemi desteklemek için sağlam bir gelire ihtiyacım vardı. Yaz sonunda hastalığı daha da kötüleşmişti.”

“Ya dükkanın? Yeterince gelir getirmiyor muydu?” diye sordu Dare, o yaz yaptıkları bildik tartışmaları hatırlamıştı.

Julienne şapkacı dükkanının tek gelir kaynağı olduğunu, ve evlilikleri düzenleninceye kadar bunu ihmal etmeyi göze alamayacağını ileri sürüyordu. Dare dükkanı satın almayı ve yardımcısına devretmeyi teklif etmişti, böylece hayatını kazanması gerekmeyecekti, fakat Julienne ondan sadaka kabul edemeyeceğini, veya metresi konumunda olamayacağını söyleyerek reddetmişti. Bu nedenle randevularını gizli tutmak için her çareye başvurmuşlardı. Sonradan, Dare, Julienne’in sadece tüm servetini güveneye alıncaya kadar ayak dirediğini anlamıştı.

Ancak Julienne’in cevabı geldiğinde onu şaşırtmıştı.

“Sonradan işler iyi gitmedi...” Julianne bakışlarını neredeyse meydan okurcasına kaldırdı. “Büyükbaban benim için birçok asılsız ithamda bulundu. Skandalı önlemek için Kent’den ayrıldım ve dükkanı katibe devrettim.”

Julienne’in ihanetinden sonraki o berbat haftaları hatırlayınca Dare’in kaş çatışı daha da derinleşmişti. Ona ne olduğunu öğrenmemiştir. Bilmek istememiştir. Kent’i hemen terk etmiş ve Whitstable’a bir daha asla dönmemiştir. Büyükbabası ölüp gömülünceye kadar Wolverton Malikanesi’ne dönmüştü.

Fakat şu anda suçlulukla bu keskin vicdan azabını hissetmemeliydi. Julianne ikiyüzlülük ve yalanlarla başına derdi kendisi açmıştı.

“Peki ya annen?” diye sordu sonunda.

“Birkaç yıl önce öldü.” Julianne’in gözleri üzücü anılarla gölgelenmişti. “York’da benimle beraber yaşamasını istemiştin, fakat annem başka bir yere taşınmayı kabul etmedi. Bütün arkadaşlarını bırakmak hoşuna gitmiyordu.”

Dare başını salladı, Whitstable’daki Fransız göçmenlerin sıkı sıkıya birbirine bağlı bir topluluk olduğunu hatırlamıştı. Laurentlar giyotin korkusuyla ülkeden kaçtıkları zaman, Kent kıyılarının kuzeydoğusuna, diğer sürgün edilmiş Fransız soylularıyla arkadaşlık edebilecekleri kalabalık tatil beldeleri Marsgate ve Ramsgate’e yerleşmişlerdi.

Julienne “Evden bir kez daha uzaklaştırılmayı reddetti,” diye ilave etti usulca. Dare, devrim sırasında olduğu gibi, diye düşüncüyü tamamladı. Dare’i beklenmedik bir hassasiyet gafil avlamıştı ama hemen geri çekildi, fazla savunmasız kalmamak için tedbirli davranmalıydı.

“Üzgünüm,” dedi üstünkörü bir nezaketle.

Julienne kuşkuyla Dare'in yüzünü inceliyordu. "Teşekkür ederim."

Dare şarap kadehine uzanarak dibine kadar içip bitirdi. "Oysa ben büyükbabam öldüğü zaman üzülmedim. Yaşlı piç geçen yıla kadar dayandı."

Julienne birdenbire yüzünü çevirdi, ama Dare onun gözlerindeki yakıcı parıltıyı görmüştü. Bunun çığ, çıplak nefret olduğunu fark etti.

Dare, Julienne'in rahmetli Marki'ye karşı kendi zehirli duygularını paylaşmasını beklemiyordu. Fakat muhtemelen büyükbabasını kendi hayatını mahvetmekle suçluyordu. Bu kesinlikle doğruydı, eğer yaşlı adam Dare'i mirasından mahrum etmekle tehdit etmeseydi Julienne'in geleceği çok farklı bir şekilde sonuç verecekti. Benimki de diye düşündü Dare. Julienne'le evlenmiş olacak, çok geç olana kadar onun gerçek mizacından asla şüphelenmeyecekti.

"O zamandan bu yana kendini iyi idare ettiğin belli," dedi sonunda Dare. "Fakat hayatını kazanmak için oyunculuktan daha iyi yollar var. Sanırım sonsuza kadar sahneye çıkmayacaksın."

"Hayır, sonsuza kadar değil."

"Bu nedenle mi bir koruyucu edinmek istiyorsun? Gelirini arttırmak için mi?"

Ses tonu hafif kalmasına rağmen, Julienne'in tebessümü zoraki görünüyordu. "Beni akşam yemeğine zorlamış olabilirsiniz, lordum, ama bir sorgulamayı kabul ettiğimi sanmıyorum."

"Seçimini yaptığın zaman, beni seçmeni çok istiyorum."

“Ne yazık ki,” dedi tatlılıkla Julianne, “her zaman her istediğine sahip olamazsın. Doğduğun günden beri karışında herkese boyun eğdirmiş ve idare etmişsin, ve belli ki bu sana öz değerle alakalı abartılı bir fikir vermiş.”

“En azından mali olarak değerimi biliyorum. Ve son derece cömert olmaya hazırım. Her zamanki ücretinin üç mislini vereceğim. İstedğin şey ne? Ev, araba, mücevher, maaş?”

Julianne’in gözleri neşeyle parlıyordu. “Ben satılık değilim, Lord Wolverton. Hiçbir erkeğin oyuncacı olmayacağım, özellikle de senin. Eğer bir koruyucum olacaksa, seni temin ederim bu sen olmayacaksın.”

“Acaba fikrini ne değiştirebilir?”

“Acaba tatsız geçmişimizden sonra bana sahip olmayı neden aklına koydun? Ne de olsa intikam önemsiz bir neden. Altında bunu düşündüğünü sanıyorum.”

Dare pek de dürüst olmadan “İntikamla ilgilenmiyorum,” diye cevap verdi. “Merakımı uyandıran sadece kovalamanın heyecanı.”

“Yani tembel yaşamından son derece sıkıldığını ve seni eğlendirmemi istediğini mi söylemek istiyorsun?”

“Belki. Seninle bir an bile sıkıntı yaşamadığımı itiraf etmeliyim, Mücevher.”

“Sadece sana karşı koyabildiğim için.”

“Ama ne kadar süreyle?” En çekici tebessümüyle gülümsedi. “İnatçılığın için seni affetmeyi düşünüyorum, canım, ama sadece kaçınılmaz olanı erteliyorsun. Er ya da geç sana tekrar sahip olacağım.” Dare kasten perdeli köşeye baktı. “Bu gece de olabilir. Bu ideal dekoru neden boşa harcayalım?”

Julienne'in yüzünde neşeli bir sırıtış belirdi. "Seninle yatağa girmeyeceğim, Dare."

"Yatağa ihtiyacı olan kim? Şöminenin önünde de olur. Samur bir kürkün üzerinde, tamamen çıplak, sere serpe uzanmış çok nefis görünürsün."

Dare, bu kasti tahrik üzerine Julienne'in derin bir nefes aldığını duydu. Öne eğilerek Julienne'in gerdanına düşmüş bir bukleyi kaldırdı. Julienne'in saçları görkemli, gür ve canlı renkliydi, kalındı ve dokununca ipek gibi geliyordu. Dare, bukleyi dudaklarına götürdüğünde yumuşaklığı ve güzel kokusuyla tedirgin olmuştu.

Julienne kaskatı kesilerek geri çekildi ve şaşkınlıkla gözlerini açtı.

Dare saf bir masumiyetle ona baktı. "Söylentiye göre sevgili olarak duygusuzmuşsun, ama ben hiç de öyle bilmiyorum. Buz gibi davranmanın ne olduğunu biliyorum, Mücevher. Senin nasıl ateşli olabileceğini biliyorum... Seni ne kadar ateşlendirebileceğimi... Karnına parmaklarımın bir dokunuşuyla nasıl titrediğini... Bacaklarının arasına tek bir dokunuşumla nasıl islandığını."

Julienne zarafetle omuzlarını silkerek gülümsedi. "Sana söyledim, aynı deneyimsiz, toy kız değilim. Beni tahrik etmek için artık bir hayli uğraşmak gerekiyor."

İma edilen meydan okuma üzerine, Dare'in her yerini hararet kaplamıştı. Kendisi için aynı şeyi söyleyemezdi; bu gece tahrik olmak için pek uğraşmak gerekmemişti.

Dare, bu akşam Julienne'le sevişmeyi beklemiyordu. Sadece niyetini iyice belli etmek istemişti. Fakat Julienne'in onun üzerindeki etkisini bilmeliydi. Dare, onunla yaptığı irade savaşlarında nasıl tahrik olduğunu unutmamalıydı.

Julienne'le zekalarını tekrar karşı karşıya getiriyor olmanın verdiği heyecan, en iyi uyuşturucunun bile yaşatamayacağı bir afrozdizyak etki yaratıyordu. Julienne'i baştan çıkarmak için daha fazla bir şeyler yapmanın cazibesi çok kuvvetliydi. Dare, onu masanın üzerinde altına almayı, elbiselerini yırtarak çıkarmayı ve yıllardır özlemine çektiği o vücudu yeniden tatmayı hayal ediyordu.

Bu görüntünün neden olduğu ateşli uyarılma sel gibi bastırınca Dare'in çenesi kasılmıştı. Başka bir kadın için bu kadar yanıp tutuştuğunu veya birisini daha istediğini hatırlamıyordu. Julienne görüldüğü kadar kayıtsız olamazdı. Dare bir uzman gözüyle onun da tahrik olduğunu fark etmişti.

Dare "Direncini test edelim mi?" diye sordu sakince.

Julienne ona bakmak için çaba gösterdi, duyguları istemekle istememek arasında gidip geliyordu. Dare'in ki-birle, kendini şimdiden galip sayması Julienne'i derinden tedirgin etmişti. Tedirgin etmiş ve barm teline basmıştı.

Fakat kazanamayacak, diye söz verdi içinden Julienne. Dare'in intikamını kolaylaştırmayacak, ona saygısızca davranmasına izin vermeyecekti. Julienne, kendini onun hesaplı planlarından korumak için elinden geleni yapacaktı. Eğer mecbur kalırsa, kendisini savunmak için birkaç baştan çıkarma becerisine baş vuracaktı.

Julienne, Dare'i inceleyerek şarabından bir yudum aldı. Acaba bu durumun sonucunu kendi lehine nasıl çevirebilirdi? Günah Prensi'ni kendi oyunuyla yenmek son derece doyurucu olurdu. Julienne'in herkesin önünde yemin ettiği gibi, Dare'i kendie âşık edip kalbini kırmak harika olurdu. Ancak ne yazık ki, bahiste kendine düşen kısmı

gerçekleştirebileceğine hiç inancı yoktu. Dare North, kalbini kapana kıştırarak kadını planlara uzun zamandır bağışıklık kazanmıştı.

Fakat eğer Dare'in niyeti ona işkence etmekse, Julianne bu konuda onunla denk olduğunu gösterecekti. Julianne bir aktristi. Baştan çıkaran kadın rolünü oynayabilirdi.

İşin çığıından çıkmasına tabii ki izin vermeyecekti. Sadece Dare'in şehvetini uyandıracak ve daha fazlası için nefes nefese bırakacaktı. Ve Julianne duygularına kapılmadan uzaklaşıp gittiğinde, Dare onu asla fethedemediğini anlayacaktı.

Julianne taarruza geçmesine imkan verecek kararı alınca rahatlayarak dudaklarını çekici bir tebessümün kaplamasına izin verdi. "Neden olmasın?"

Julianne, Dare'in gözlerinin aniden ateşli bir şekilde parladığını görünce, geri dönülemez bir hata yapmadığını umdu.

Uzun bir süre göz göze durdular. Sonra, Dare, Julianne'in elini tutarak yavaşça çevirdi ve bileğinin iç kısmına bir öpücük kondurdu. Dare'in hafif okşayışı Julianne'i titretmişti. Dare daha sonra, dudaklarını Julianne'in avucuna doğru hareket ettirdi, dili hassas tenine dokunuyordu. Julianne elini geri çekmemek için elinden geleni yapıyordu.

Dare'in dudakları uçlara doğru hareket ederken nefesi Julianne'in parmaklarını kavuruyordu. Orta parmağını emdiği zaman, karnının alt kısmına yoğun bir sızı yayıldı.

"Seni uyarmalıyım," dedi Dare kısık sesle. "Son karşılaştığımızdan beri birkaç şey öğrendim."

Julianne, "Öyle olduğuna eminim," dedi tedirginlikle.

Dare'in gözlerinin yoğunluğu onu serbest bırakmayacaktı. Ancak Dare, Julianne'i şaşırtarak elini bıraktı ve durdu. Kapıya giderek kilitledikten sonra onun yanına döndü ve anahtarı masanın üzerine, Julianne'den aldığı şarap kadehinin yanına koydu.

Dare, ona dikkatle bakarken Julianne, tutkunun gizli akımlarının tehlikeli bir şekilde zaman durduğunu hissediyordu.

Julianne kalbi küt küt atarak Dare'le yüzleşmek için kararsızca ayağa kalktı, ona fırsat vermek istemiyordu. Julianne ayağa kalkınca, bacaklarının düşündüğünden de zayıf olduğunu anladı ve destek almak için bir kalçasını masaya yasladı.

"Ee?" diye sordu Dare. Rahat tavırlarında bir meydan okuma vardı.

Julianne, Dare'in bakışlarını cesur, kayıtsız bir tavırla karşılayarak sırtındaki çengelleri çözdü. Önce merinos yününden elbisesinin korsajı, sonra da iç gömleği aşağı kayd. Göğüsleri beyaz ketenden taşmıştı. Dare'e gülümseyerek döndü ve zarif bir fahişe edasıyla masada ellerini arkasına koydu.

Dare'in dudakları ahlaksızca kıvrılmıştı. "Nefis vücudunla beni baştan çıkarmak mı istiyorsun?"

"Kimin daha büyük direnç gösterebileceğini görelim bakalım."

"Nasıl istersen," dedi, gözlerinde memnun bir alakayla canlı canlı bakıyordu.

Dare ayağıyla iterek Julianne'in sandalyesini yolundan çekti ve daha yakınına geldi, acele etmeden titizlikle hareket ediyordu. Dare'in ateşli bakışlarına yanıt olarak Julianne'in içinin derinlikleri nabız gibi atmaya başlamıştı.

Dare parmağıyla yavaş yavaş köprücük kemiği boyunca, sonra da göğüslerinin arasında bir yol izlediği zaman Julianne titreten heyecanını gizlemeyi başarmıştı. Fakat Dare, elini göğüslerinden birine dokundurunca kalbi yerinden fırlayacakmış gibi hissetti.

Dare kurnaz bir bakışla iki elini yayarak dolgun göğüslerini iyice kavradı. Dare'in dokunuşuna yanıt olarak Julianne'in göğüs uçları utanç verecek şekilde sertleşmişti. Dare, pembe uçları gerilip sertleşinceye kadar baş parmağıyla okşadı ve Julianne işkenceyi durdursun diye yalvarmamak için dudağını ısırarak zorunda kaldı. Dare'i durdurmak istemiyordu. Kendisini ona bastırmak istiyordu, Dare'in onda yarattığı bu nefis sızıyı yatıştırmasını istiyordu.

Dare sanki Julianne'in aklını okuyormuş gibi, kollarından tutarak onu göğsüne doğru çekti. Dare'in sert, esnek vücudunun yarattığı şok Julianne'in tüm vücuduna yayılmıştı. Dare tam bir kas ve yağsız bir güç timsaliydi. Ayrıca tamamen tahrik olmuştu. Elbise katmanlarına rağmen Julianne onun sertliğini hissedebiliyordu.

Julianne arzuyla titreyerek sakinleşmek için bir nefes aldı. Vücudu Dare'in vücuduna sımsıkı sarılmışken her yerini hummalı bir ateş sarmıştı, çıplak göğüsleri Dare'in ceketinin kumaşına sürtünürken azap verecek kadar tahrik oluyordu. Fakat her içgüdüğü ona Dare'in de aynı acil gereksinimle mücadele ettiğini söylüyordu.

Dare başını indirirken nefes nefeseydi. Dudaklarını Julianne'in boynunda, sonra da çenesinin üzerinden geçi-
rerek elmacık kemiklerinin üzerinde dolaştırdı. "Öp beni Julianne," diye fısıldadı Dare. Sözleri Julianne'in cildinin üzerinde kadife gibiydi.

Dare, Julianne'e reddetme şansı vermedi. Bunun yerine onun dudaklarına yapıştı. Dudakları hem sert, hem de yumuşacıktı.

Dare'in öpüşü yıkıcı bir şekilde tanıdıktı. Julianne, Dare'in tutkusunun gücüyle titreyerek onun için açıldı, fakat Dare bundan tatmin olmuş görünmüyordu. Öpüşünü daha da derinleştirmek için ağzını yana eğmişti, dili Julianne'in ağzının içinde ateşli, yılankavi bir ritimle kayıyor, Julianne'in zihnini ve bedenini soğuk kayıtsızlığından uyandırıyordu.

Julienne, Dare adeta onun nefesini tüketiyormuş gibi hissediyordu. Julianne kontrolsüz bir şekilde ürperdi. Dare'in sertliğinin cüretkar baskısı Julianne'i zayıf düşürüyordu. Zihninde uyaran bir ses dikkatli olmasını söylese de Julianne'in vücudunun yumuşak, mahrem kısımları kaygan bir ıslaklıkla eriyordu.

Oynamayı tasarladığı baştan çıkaran kadın rolünü hatırlamak için mücadele etmesi gerekiyordu. Sonunda Dare'i iterek uzaklaştırdığında, nefes nefese kalmıştı.

Julienne en azından istediği etkiyi bıraktığını görmüştü. Dare'in çıkık elmacık kemiklerinde koyu renk bir kızartı belirmişti, gözleri ateşli ve pırıl pırıldı. Dare sanki bir açıklama talep eder gibi, kaşlarını çatmıştı.

Julienne kasıtlı olarak onun kasıklarındaki şişkin çıkıntıya baktı. Dare'in pantolonu gerilmiş, gergin erkekliğini gizliyordu. Julianne baştan çıkaran bir kadın tebessümüyle gülümseyerek, pantolonun üzerine hafifçe dokunmak üzere parmaklarını uzattı, beyaz satenin altındaki sertliğini okşadı.

Dare'in bir iniltiyi bastırdığını duyuyor, çenesini sıkı-

ğını görüyordu. “Buna devam edersen yatağa yetişemeyebiliriz.”

“Senin de dediğin gibi, yatağa kimin ihtiyacı var ki?”

Daha fazla davet gerektirmeden, Dare uzanarak pantolonunun ve külotunun düğmelerini çözdü. Dare, şişmiş erkeklik organını serbest bırakırken Julianne’in gözleri arzuyla yanıp tutuşuyordu. Dare’in sertleşmiş ve dimdik organı pantolondan kurtulunca Dare’in karnına doğru hareket etti, nabız gibi atıyordu ve dimdikti.

Julienne, onun kocaman ve arzulu halini görür görmez nefesini tuttu, gözleri ondan ayıramıyordu. Ona fena halde dokunmak, kalın, pürüzsüz uzvu, kadife gibi yumuşacık testislerini okşamak istiyordu...

Dare’in de Julianne’i şiddetle istediği belliydi. Görünür bir sabırsızlıkla eğilerek, yer açmak için tabakları ve kristalleri arkaya itti. Sonra Julianne’i yukarı kaldırarak masanın kenarına yerleştirdi.

Dare açıp bakmak için yavaş yavaş eteklerini yukarı çekerken Julianne umutsuzca kendine ihanet eden heyecanını gizlemeye çalışıyordu. Çok uzun zaman olmuştu...

Dare, kasıklarının zirvesini taçlandıran koyu buklelere, duyduğu arzuyla şimdiden nemlenmiş dolgun kıvrımlı kadınlık organına dikkatle bakarken hızla yayılan bir sıcaklıkla Julianne’in bütün vücudu ürpermişti. Dare gözlerini Julianne’den ayırmadan, orasını okşamak için uzandı.

Dare, kasıklarının iç kısmını yavaşça okşarken Julianne’in tüm kasları kasılmıştı. Dare’in parmakları kadınlığının yumuşaklığını araştırırken Julianne kısa ve sık nefesler alıyordu. Dare parmaklarını o tatlı kıvrımına kaydırdığı zaman aniden duraksadı.

“Şimdi tamamen uyandığını söyleyebilirim,” diye mırıldandı Dare

Julienne iradesinin zayıfladığını hissediyordu ama Dare’in parmakları daha cüretkarca dokunduğu zaman onun bileğini yakalayarak elini durdurdu.

Dare’in kısılmış gözleri Julienne’in üzerinde, eli hâlâ Julienne’in bacaklarının arasındaydı. “Beni istediğini inkar etmekte hâlâ ısrarlı mısın?”

Julienne’in bu sefer yalan söyleyemedi. “Hayır,” diye fısıldadı.

“Bacaklarını daha fazla aç.” Bu alçak, kısık sesli bir emirdi, Julienne itaat etmek istiyordu. Tüm vücudunda vahşi bir heyecan dolaşırken, Dare’in elinden akan yakıcı sıcaklığa karşı dayanmaya çalışıyordu. Dare’in parmakları kaygan çukuruna yavaşça baskı yapıp içine kaydığı zaman Julienne ona doğru kıvrıldı. Sonradan elin hareketleri daha ritmik hale gelince Julienne içinin derinliklerine baskı yapanın Dare’in muhteşem sert, organı olduğunu hayal etmeye başladı...

Julienne inlemek için kendini tutsa da sonunda dayanamadı. Yanıt olarak Dare ayrılmış bacaklarının arasına doğru hareket etti, niyeti açıktı.

Julienne’in içinde çaresizce bağırان bir ses Dare’i durdurmasını söylüyordu. Fakat Julienne’in içinde damarlarındaki kanı kaynatan coşkulu bir ateş dolaşıyordu. Dare sertleşmiş organını kavrayıp ve ipeksi başı yavaşça ve dikkatle Julienne’in içine yerleştirdiği zaman itiraz edememişti.

Julienne onun muazzam, nabız gibi atan boyutuyla soluk soluğa kalmıştı. Şok edecek kadar sertti, kendisini patlayacak kadar dolduruyordu.

Dare, Julianne'in yapışkan sıcaklığının içini doldurduğu zaman, Julianne kıvranarak ondan uzaklaşmaya çalıştı, fakat Dare elleriyle onun kalçalarını sabit tutarak bunu engelledi. Dare şehvetli ağzında hafif bir tebessümle, Julianne yüksek sesle inleyene kadar uzun uzvunu neredeyse tamamen geri çekti.

Sonra tekrar içine doğru hamle yapınca Julianne, Dare'in adını haykırdı.

Julianne'in alevler içinde kalması için tek bir hamle yetmişti. Dare ısrarlı bir darbeye içine girerek daha da derinlere gömüldüğü zaman, Julianne vahşi arzuya teslim oldu. Çaresizlik içinde gevşeyince, Dare'in baskı yapan kalçalarına karşılık vermeye başlamış, onun hızına ve tatlı, aralıksız ritmine uyum sağlamıştı.

Julianne içinde oluşan ilkel arzuyla ağlayacak gibi olmuştu. Doğaldı, ilkeldi, ve Dare onu daha fazla tahrik etmek için her türlü becerisini kullanıyordu. Julianne teslimiyet içinde başını geri atarken bir an Dare'e baktı; dişleri kenetlenmiş, onu kendine doğru ileri geri hareket ettirirken güzel yüz hatları acı ve zevkle çarpılmıştı.

Sonra Julianne girdaba çekilerek kendinden geçti. Dare'in kollarını kavrarken, boğazından panik içinde bir inilti çıkmış, fakat Dare ağzıyla onun çığlığını yakalamıştı. Julianne hummalı, ateşli bir tutkuyla patlarken tırnaklarını çılginca Dare'in kaslarına batırıyor, fakat o acımasızca karşılık vererek zevki uzatmak için gerilen kasıklarıyla onu bacaklarını daha fazla açmaya zorluyordu.

İstem dışı güçlü kasılmalar Julianne'i öylesine serseme döndürmüştü ki, Dare sarsıcı bir şekilde doruk noktasına ulaşırken sınıksız onı sarılmak zorunda kaldı. Tutku

sancıları nihayet dindiği zaman, Julianne bitkinlik içinde Dare'e doğru yığıldı.

Sarsıntılar yavaş yavaş söndü. Julianne tatmin olmuş vücudunda Dare'in hâlâ nabız gibi attığını hissediyor, yankılarının altında hızlı kalp atışlarını duyuyordu.

Dare, onu hassas ve sızlar halde bırakarak geri çekildiği zaman, Julianne kendisini ağlayacak gibi hissetti.

Dare pantolonunu iliklerken bir süre sessiz kaldı.

Dare "Sanırım buna berabere kaldık diyebiliriz," dedi umursamazca. Hâlâ nefes nefeseydi ama sesinde şevkatin zerresi yoktu.

Julianne ansızın neyin olmasına izin verdiğini fark ederek kaskatı kesildi. Zihni karışık, üstünün ahlaksız dağınıklığına göz attı ve keskin bir nefes aldı. Tanrım.

Utançtan kızarak eteklerini aşağıya çekti ve düzeltmek için el yordamıyla gömleğini ve korsajını arandı. Dare'in bakışlarının kendi üzerinde olduğunu hissetmekle beraber, Julianne ondan başka yere bakıyordu. Tüm savunmalarından soyulmuş, duyguları çıplak ve korunmasız kalmıştı.

Aman Tanrım, ne yapmıştı? Sevişmelerinin son noktaya varacağını, kontrolden çıkacak kadar alevleneceğini beklememişti. Sadece Dare'i kızdırmak, onun kendisine yaptığı gibi işkence etmek istemişti. Dare'in bu kadar kolay kazanmasını istemiyordu.

Julianne'in midesi buruluyordu. Dare bu çatışmaya beraberlik demişti, fakat tam olarak istediğini elde etmişti: Julianne'i nefes nefese bırakıp inletmişti. Lanet olsun.

Julianne kendisine lanet ediyordu şimdi. Kendisini küçümseyerek göz ucuyla Dare'e baktı. O da kendisi gibi derin pişmanlık hissediyor muydu?

Dare de şehvete kapılmalarından mutlu görünmüyordu. Yüzü ifadesizdi, kendisine hücum eden dehşetten hiç bir belirti yoktu, fakat en azından zafer işareti de yoktu.

Sonra Dare konuştu.

Dare yavaşça “Gel, sevgilim. Seni eve götürüyim,” ded. Gözlerinde ikisiyle de dalga geçen alaycı bir pırıltı vardı.

Julienne irkildi, Dare’in bu soğukluğunun paramparça eden acısına karşı kendisini koruyamıyordu. Tek yapabildiği aptal gibi davrandığı için kendisine lanet etmekti.

Yedi yıl önceki aynı kafasız, sevgiye aç aptal gibi davranmıştı.

Dördüncü Bölüm

Julienne dört gün sonra Madam Solange Brogard'ın salonuna kabul edildiği zaman bir ölçüde rahatlama hissetmişti. Fransız göçmenlerin öğleden sonra toplantısında sohbetin baş konusu olmaktan korkuyordu. Tüm Londra, Lord Wolverton'ın Julienne'i kazanmak için ettiği yemini biliyor ve coşkulu bir ilgiyle daha fazla gelişme bekliyordı.

Fakat şimdi zarif odayı dolduran konuşmalar ikide bir "Chaumont" ve "Castlereagh" gibi sözlerle ve "Canavar yakında düşecek," tahminleriyle kesiliyordu. Sevindirici olan şuydu ki, dünyada yaşananlar Julienne'in durumunu gölgelemiş ve dedikodu yapmak için Dare'in sebep olduğu skandaldan daha büyük bir yem sağlamıştı.

İngiltere'nin Dışişleri bakanı Lord Castlereagh, isteksiz müttefikleri Rusya, Prusya ve Avusturya'yı Napolyon'u geri dönülemez biçimde yenmeye ikna etmişti. Onlarca yıllık savaştan sonra, devrimci Fransa'yı ezmek için Avrupa nihayet birleşmişti. Henüz imzalanmış olan Chaumont Antlaşması, Castlereagh için politik bir zaferdi, fakat hiç kimse, çoğu bu odada bulunan sürgündeki Fransız asillerinden daha fazla memnun olamazdı.

“Artık birkaç haftalık mesele,” diye kehanette bulundu yaşlı bir şövalye. “Sonra sevgili Kral Louis’mizin doğum hakkını talep ettiğini göreceğiz.”

Birkaç kiçi bilgece başını salladı, fakat başka bir beyefendi ona karşı çıktı. Korsikalıların devrilmesinin yıllarca süreceğini ileri sürdü. Bu da ateşli bir tartışmanın başlamasına neden oldu.

Kalabalık salonda Julianne’in gözü ev sahibesi Madam Brogard’a takılmıştı. Fransız kadın Londra’daki birkaç tanıdığından dost diyebilecek kadar iyi tanıdığı biriydi, fakat yaşı Julianne’den çok merhum annesininkine yakındı.

Adele ve Solange gençliklerinde komşuydular ve hemen hemen aynı zamanda kaçmışlardı, fakat Solange Londra’ya Brogard mücevherleriyle gelmişti ve çok geçmeden açtığı salon zekice sohbetler ve nefis yiyecekler için göçmenlerin, entellektüel kadınların ve şairlerin toplandığı bir yer olmuştu. Fransız damak zevki için bu salon, çoğu İngilizin başarılı olduğu sıkıcı konuşmalardan ve yavan yiyeceklerden sonra bir cennet olmuştu. Genellikle sohbet imkan dahilinde edebi olurdu, fakat bugün tamamen savaşla alakalı politika, yeni antlaşma ve Napolyon’un yenilme olasılığı konuşuluyordu.

Julianne bir uşaktan bir kadeh içki kabul ettikten sonra gülümseyerek, söyleşerek ve hiç zorlanmadan flört ederek kalabalığın içinden geçti. Her ne kadar morali yürüyen bir cesedinki kadar bozuk olsa da, neşeli, göz kamaştırıcı ve nüktedan olması bekleniyordu.

Kendini başkalarıyla birlikte olmaya zorlamak en azından duygusal karmaşasını ve gönül sızısını uzak tutmaya yarıyordu. Dare’in onunla tekrar aşk yapmasına izin ver-

mekle aptallık etmişti, çünkü bu ne kaybettiğine dair acı anıları yeniden hatırlamasına sebep olmuştu. Daha da kötüsü hamileliğe karşı hiçbir önlem almamıştı. Yedi yıl önce, nasıl yapacağını bilmiyordu, fakat şimdi bu bahaneyi ileri süremezdi. Julianne, Dare'in çocuğuna hamile kalma tehlikesine girerek büyük hata yapmıştı. Bu bir felaket olurdu!

Son dört gün boyunca Dare'i kendi peşine düşmeye sevk eden nedenler hakkında düşünmek için bol bol zamanı olmuştu. Sadece bir tek sonuç çıkarabiliyordu: Dare North, ondan nefret ediyordu ve diyet ödetmeye kesin kararlıydı.

Bu kanaat Julianne'de çalkalanan acı dolu bir boşluk hissine neden olmuştu. Dare'in, Julianne içinde uyardığı şey nefret değil, açlıktı. Dare'le yeniden birlikte olmak, kendi ihtiyacını anlayarak sarsılmasına ve uzun zaman önce gömdüğünü zannettiği ateşli özlemlerin yeniden harekete geçmesine sebep olmuştu.

Julianne o gece sadece kendisini korumak ve belki de Dare'i kendi silahıyla vurmak, Dare'in ona yapmaya çalıştığı gibi birazcık işkence etmek istemişti. Fakat Dare' ona dokunduğu anda Julianne'in planı beklenmedik bir şekilde ters gitmişti. Dare'in tutkusunun hararetiyle ona direnmeye dair her türlü düşüncesiyle birlikte, Julianne'in tüm ihtiyatı da eriyip gitmişti.

Ne kadar aptalsın, diye belki bininci kez kendisine lanet etti Julianne. Çok daha kuvvetli olması gerekiyordu.

O akşamdan beri, bütün karşılaşmalarının halk içinde olmasına dikkat etmişti. Yine de Julianne, Dare'in kendi başlattığı oyunda ilk puanları kazandığını kabul etmeliydi.

Dare, onu izlemek için her gece tiyatroya gelmiş, ve bir sefer Julianne'in dikkatini öylesine dağıtmıştı ki, çok önemli bir cümleyi unutmuştu. Dare, Julianne sahnede-yken seyirciyi kıskırtacak şekilde ona seslenince ve Edmund Kean'in öfkesini uyandırınca, Julianne içinden dişlerini gıcırdatarak Dare'in sözleri kabullenmiş, ona derin bir reverans yapmıştı. Daha sonra da eğilerek seyircileri selamlamasının ardından Dare'in oyunculuk yeteneklerini övmüştü.

"Eğer bana izin vererseniz, lordum," dedi Julianne, "ti-yatro müdürü Bay Arnold'la sizin için bir tiyatro seçme sınavı ayarlayacağım. Kuşkusuz muhteşem bir oyunculuk kariyerinin keyfini çıkarırsınız."

Julienne'in bu teklifi hem Dare'i hem de seyircileri güldürmüştü.

Julienne, seyircilerin tiyatroyu izlemek için oldu-ğu kadar, ikisinin atışmalarına tanıklık etmek istedikleri için, oyunun ruhunu korumak zorunda kalıyordu. Fakat Julianne Dare'le özel olarak buluşmaktan kararlılıkla kaçınıyordu. Dışarı çıktığı zamanlarda çevresini özellikle âşıklarıyla kuşatıyordu. Geri kalan zamanında yorucu iş programına, her gece olan performanslarına ve bir sonraki oyunu provasına odaklanıyordu.

Yine de, her gece yalnızlığının içinde yatakta bir o yana bir bu yana dönerken Dare'i düşünecek çok zamanı olu-yordu. Dare'in planlı intikamının daha fazla ileri gitme-sine izin veremezdi. Julianne paramparça olan kalbini onarmaya çalışarak yıllar geçirmişti, ve çok kolaylıkla tek-rar kırabilirdi.

Arkadaşının tebrikleriyle irkilerek karanlık dalgınlığın-dan çıktı.

“Julienne, *mon amie**, *bonjour***,” dedi Solange bozuk aksanıyla. “Gelmene çok memnun oldum. Zamanını alan çok fazla başka konu olmasından korkuyordum.”

“Bilirsin ki senin salı buluşmalarını asla kaçırmamaya çalışırım,” dedi Julienne birbirlerine yanaklarını değdirirken.

Solange onu uzağa çekerek delici bakışlarla ölçüp biçti. “Her zamanki gibi nefis görünüyorsun.”

Julienne bu yalana itiraz etmedi, ama iltifata karşılık verdi. Madam Brogard’ın çok güzel olduğu söylenemezdi; albenisini daha çok hileye ve ustaca uygulanan kozmetiklere borçluydu. Fakat uzun boyu, zarif endamı ve gümüşümsü açık renk saçlarıyla daima dikkat çeken yadsınamaz bir karizmaya sahipti.

“Seni görmekten tek memnun olanın ben olmadığımı söyleyebilirim,” diye ekledi Solange usulca. Uzak bir köşede birkaç leydiyle sohbet eden uzun boylu, sarışın soy-luya baktı. “Lord Wolverton seni soruyordu.”

Julienne’in dudaklarındaki tebessüm donmuştu. Aman Tanrım, Dare.

Daha gözleri Dare’in gözleriyle karşılaşmadan önce bile, aniden kalbi panik içinde, hızla atmaya başlamıştı.

Dare ona fark ettiğini belirten üstünkörü bir reverans yaptı. Sonra bakışlarını utanmadan Julienne’in bronz rengi elbisesinde boydan boya yavaşça dolaştırmış ve tekrar yukarı çıkarak göğüslerinin üzerinde oylanmıştı.

Dare’in arsız incelemesiyle telaşlanan Julienne ona ezi-ci bir bakış attı. Dare’in kendinden emin tebessümü odayı geçerek Julienne’e çarptı.

*Mon Amie: Fransızca. Dostum. -ç.n.

**Bonjour: Fransızca. Merhaba. -ç.n.

Julienne sıkın ve soğuk bir ifadeyle karşılık verdi, fakat Dare’i aklından çıkarmak veya beklenmedik varlığının üzerindeki etkisini inkar etmek çok daha zordu. Neden hayatı yeniden başlamış gibi hissediyordu?

Julienne dilini tutma akıllılığını gösteremeden “Lanet olsun, o burada ne yapıyor?” diye sordu ev sahibesine.

“Kendisini de çağırmam için beni ikna etti. Lord Wolverton’a, faaliyetlerime katıldığın söylenmiş, o da seninle yalnız konuşmak için bir fırsat istedi. Ondan kaçındığını iddia ediyor, *mon amie*.”

Julienne cevap vermeden dudaklarını sımsıkı kapadı.

“Seni kazanmak için bahse girdiğini duydum. Gururun okşanmadı mı?”

“Pek sayılmaz. Onun şehvetinin aleni hedefi ve eğlence objesi olmak hoşuma gitmedi. Lord Wolverton tamamen zevk arayan birisi, can sıkıntısından oyalanacak bir şeyler arayan bir asilzade. Geçen akşam tiyatrodaki kendini eğlendirmek için tuhaf hareketleriyle kasten bir sansasyon yarattı.”

“Hah, bu hiçbir şey değil. Onun muziplikleri efsanedir, *vraiment**. Bir seferinde Lord Lambton’ı sarhoş ettikten sonra elbiselerini çaldığını, sonra da onu geceleyin Hyde Park’a yolladığını biliyor muydun? Lambton üzerinde örtünmek için sadece bir yatak çarşafıyla eve dönerken üşümüşü.”

“Hayır, ben bu *on-dit***’i duymamıştım,” dedi Julienne soğukça.

“Güvenilir bir kaynaktan aldığım bilgiye göre, Baron Sinclair’i aşkını ilan etmeye zorlamak için yakın arkada-

**Vraiment*: Fransızca. Gerçekten –ç.n.

***On-dit*: Fransızca. Söylenti –ç.n.

şının sevgilisini kaçırmış. Lord Sin daha sonra leydisiyle mutlu bir şekilde evlenmiş, fakat Wolverton'ı hakareti için düelloya davet etmiş.”

Julienne, Dare'in bildiğini okumak için neredeyse her türlü manevrayı yapacağını inkar edemezdi. Yedi yıl önce, ona bir fayton gezisinde eşlik edebilmesini ve tüm dikkatini ona vermesini sağlamak için dükkanındaki şapka stoğunun tamamını satın aldığını unutmamıştı. Tabii Dare'le hikayesini Solange'a anlatmayacaktı.

Julienne ve Dare'in eskiden nişanlı olduklarını, hatta aşk maceralarını birkaç kişi biliyordu. Flörtleri sırasında, Dare, Julienne'in ilişkilerini mümkün olduğu kadar gizli tutma arzusuna saygı göstermiş ve onu dedikodudan korumak için elinden gelen her şeyi yapmıştı. Zaten Dare'in büyükbabası da torunun sınıf olarak çok altında olan yabancı bir dükkân sahibiyle evlenme niyetini ilan etmek istememişti.

Neyse ki arkadaşı düşüncelerini öğrenmek için sorular soramayacak kadar Dare'i göklere çıkarmakla meşguldü. Fransız kadın, “Bir İngiliz ve adamakıllı çapkın olsa da onu nefis ve küstahça cazibeli buluyorum,” diye itiraf etti.

“Ah, evet, ona herkes tapıyor,” diye alayla karşılık verdi Julienne. “Fakat eminim bu müthiş cazibeyi mükemmelleştirme pratiği yapıyor. Ayrıca kahramanlıkları toplumun geri kalanı tarafından onay alsa da bana göre fazlasıyla can sıkıcı.”

“Tam olarak onaylama değil, fakat zengin bir markinin diğer ölümlülerin yapamayacağı sarsıcı şeyler yapmasına izin veriliyor. Wolverton gibi bir adamın skandalın ötesinde olduğu düşünülüyor ve neredeyse her türlü günahı affediliyor. Dünyanın hali böyle, *n'est-ce-pas**?”

*N'est ce pas? : Fransızca. Öyle değil mi? –ç.n.

Julienne kabul ederek başını salladı, fakat tavrında hiçbir acılık belirtisi yoktu. Eğer birinin maddi olanakları kısıtlıysa, unvanı yoksa ve kadınsa, toplumun küçümsemesine katlanmak zorundaydı. Diğer yandan zengin soylu bir erkek, cinayet hariç her şeyden cezasız kurtulabiliyordu, hatta eğer düello şeklinde olursa zaman zaman cinayetten bile hüküm giymiyordu. Dare'in kafasına göre davranması meşhurdu, fakat onu bunun için sadece en titiz kişiler kınayacaktı.

Julienne "O hâlâ yaramazlıklarına göz yumulan bir serseri," diye mırıldandı. "Ama kadın kalplerini daha hızlı çarptıran biri. En azından bunu itiraf et. Muhtemelen onun gibi bir erkeği göz ardı edemezsin. Ayrıca bir hovardanın dayanılmaz cazibesini de hafife alamazsın."

Gerçekten de öyle, diye düşündü Julienne isteksizce. Dare'in heyecan veren tebessümüne, bakışlarındaki cüretkarlığa, mıknaş gibi çeken cinsel cazibesine hangi kadın karşı koyabilirdi? Çarpıcı ve tehlikeli bir şekilde heyecan vericiydi, hatta artık, Julienne'in onu ilk tanıdığı zamandan daha da çekiciydi. "Kesinlikle göz ardı edilemez," diye kabul etti Julienne.

"Ayrıca zenginliğine ve görüntüsüne ilave olarak, yaktakta olağanüstü becerileri ve dayanıklı olması gibi başka yeteneklerini de duydum."

Julienne saçma bir şekilde bir kıskançlık sızısı hissetmişti. Dare'in ünlü cinsel tecrübesinden herkes haberdardı. Kuşkusuz Dare, Londra'daki neredeyse her soylu kadınla yatmış ve muhtemelen yattığı her kadını kendine âşık etmişti. Oynaşmak onun için bir alışkanlıktan öte bir şeydi; bir zorunluluktu.

“İtiraf ederim ki,” diye ekledi Solange özlemle, “senin yerinde olmaktan çok memnun olurdum, *mon amie*. Eğer on yaş daha genç olsaydım, ona kendim kancayı takıp tavlardım.”

“Ona tüm onayım la sahip olabilirsin, Solange.”

Arkadaşı Julianne’e meraklı bir bakış attı. “Ne yani, onun korumasını kabul etmeyeceğini mi söylemek istiyorsun? Bunda yanlış olan ne? Sadece tensel zevklere dayanan bir bağlılık... Ayrıca mali avantajlar da muazzam olacaktır. Wolverton’ın metreslerine karşı son derece cömert olduğu söyleniyor.”

Julienne arkadaşının pratik bakış açısına şaşırmamıştı. Fransızların sevişme ve cinsel anlaşmalarla ilgili İngilizlere göre çok daha rahat bir bakışları vardı. Fakat Julianne arkadaşının duygularını paylaşmıyordu.

“Lord Wolverton’ın bir kadını daha galibiyet listesine eklemesi için bahsi kazanmasına izin vermeye niyetim yok.”

Solange omzunu silkti. “O zaman sana iyi şanslar diliyorum. Ancak işinin zor olacağından da eminim.”

Solange’m sesinin değişmesi üzerine Julianne omzunun üzerinden göz atınca Dare’in onlara doğru geldiğini gördü. Kalbi bir an yerinden çıkacak gibi oldu. “Beni onunla yalnız bırakmayacağına söz ver.”

Arkadaşı kaşlarını çatmıştı. “Eğer gerçekten istediğin buysa, tabii ki seni bırakmam, ama Wolverton ısrarcıdır. Belki de söyleyeceklerini dinleyip kurtulsan iyi olur.”

Bir an sonra, Julianne içini çekti. “Sanırım haklısın.” Julianne, Dare’den korkmuş gibi ya da dört gün önceki tutkulu akşamın etkisini üzerinden atamamış gibi görünmek istemiyordu.

Omuzlarını dikleştirerek ünlü aktris rolüne büründü ve Dare’le yüzleşmek için salınarak salonda ilerledi.

Dare’e ulaştığı zaman odaya aniden beklenti dolu bir uğultu hakim oldu. Julianne bütün gözlerin ikisinin üzerinde olduğunu biliyordu, bu nedenle Dare elini öpmek üzere eğildiği zaman geri çekmekten kaçındı.

Dare’in dili Julianne’in parmak uçlarına dokunmuştu. O kadar hızlı olup bitmişti ki Julianne bunu hayal edip etmediğinden bir an emin olamadı. Yine de Dare’in hınzır yeşil gözlerindeki, onu son öptüğü zamanı hatırlatan bakışları Julianne kesinlikle görmüştü.

Hatırlayınca titredi. Julianne, Dare’in kasıklarının kendisinininkilere yaptığı baskıyı, derinlere girişini hâlâ hissedebiliyordu.

Julianne bu tahrik eden görüntüyü kafasından çıkarmak için silkelendi. Dare bilerek Julianne’in aklını karıştırmaya çalışıyordu.

Julianne, elini çekerken seyredenler hatırına coşkulu bir selam vermeyi başardı. “Ah, Lord Wolverton... Drury Lane’in en parlak yeni yeteneği. Sizi burada görmeyi beklemiyordum. Bir sonraki karşılaşmamız için prova yaptığınızdan emindim.”

Dare’in gözlerinden ne kadar eğlendiği anlaşılıyordu. “Sizinle konuşmak istedim, Bayan Laurent. Çevrenizdeki aşılamaz âşıklar kalabalığı yüzünden size yaklaşamadım.”

“Aslında ben de sizinle konuşmak istiyordum.” Julianne parlak bir şekilde gülümsüyordu. “Londra’nın büyük bir kısmının her gece nefeslerini tutarak, bu sefer nasıl bir saçmalık yapacağınızı keşfetmeyi beklediğini biliyorum, ancak gösterilerinizi planlanmış olan temsiller bittik-

ten sonra yapsanız daha iyi olacaktır diye düşünüyorum. Korkarım Edmund Kean onu gölgede bıraktığınız için size oldukça gücenmiş.”

“Sizi memnun edecekse, kesinlikle daha iyisini yapmaya çalışacağım.”

“Bu beni gerçekten çok memnun eder.”

Dare bir elini kalbinin üzerine koyarak gösterişli bir reverans daha yaptı. “Sizi mutlu etmek için yaşıyorum.”

Dare’in gözü Julianne’in hemen hemen boşalmış şarap kadehine ilişince, biraz daha içki isteyip istemediğini sordu. Julianne telaşla başını sallayınca onu önce yiyecek ve içecek masasına, sonra da kalabalık odanın bir tarafına doğru yönlendirdi, böylece bir ölçüde mahremiyetleri olacaktı.

“Nihayet,” diye mırıldandı Dare.

Julianne resmiyeti bir yana bırakarak “Neden buradasın, lordum?” diye sordu. Ancak en yakındaki görgü tanıklarının kulak misafiri olmaması için sesini alçaltmış ve yüzünde herkesin bildiği rekabetleriyle tutarlı olan hoş bir ifade takınmıştı.

“Dediğim gibi, seninle konuşmak istedim. Seni burada ilgi odağı olmuş halde bulabileceğim söylendi. Âşıklarından seni ayırmanın daha kolay olacağını sanıyordum.”

“Eh, beni buldun, fakat gelecekte beni gözlerinle herkesin önünde soymaktan uzak durursan memnun olurum.”

Dare’in dudaklarına yavaş yavaş bir tebessüm yayılıyordu. “Sana hayranlık göstermek benim en sevdiğim uğraş, *ma belle*. Ve sen bana biraz itibar etmelisin. İlişkimiz hakkında oldukça ağzı sıkı davrandım. Birkaç gece önce kol-

larımın arasında tutkuyla çığlık attığını tek bir kişiye bile söylemedim.”

İçkisi neredeyse Julianne’in genzine kaçıyordu. Tekrar nefes almaya çalışırken, Dare’e suçlayan bir bakış attı. Onun küstah çıkışlarına durmadan hazırlıksız yakalanıyordu.

Dare kaşını kaldırdı. “İyi misin, sevgilim?”

“Solange seni hiç kabul etmemiş olsaydı çok daha iyi olurdu.”

“Onun bana göz attığını fark ettim. Beni konuştuğunuz için gururlanabilir miyim?”

“Hakkında iyi konuştuğumuzu söyleyemem. Bana senin bazı daha çirkin şakalarından bahsediyordu.”

“Ve seni kötü şöhretli rezil Dare North’un tehlikelerine karşı uyarıyordu.”

“Aslında hayır. Solange kendini senin hayranların arasında sayıyor.” Julianne Dare’e düşünceli bir şekilde baktı. “Belki de onu metres arayışında bir aday olarak düşünebilirsin. Şu anda müsait.”

“Senden başka bir metres istemiyorum, sevgilim.”

“Ben senin sevgilin değilim. Zaten yeterinden fazla sevgilin var.”

Dare yavaşça “Kıskanıyor musun yoksa?” dedi. Yüzünde sevimli bir gülümseme vardı.

“Biliyor musunuz lordum, kendi cazibenize biraz fazla inanıyorsunuz. Beni çileden çıkarmaktan başka yapacağınız bir şey yok mu?”

“Doğruyu söylemek gerekirse, seninle sevişmeyi tercih ederdim. İstersen buradan kaçırayım seni? Ama gerçek bir yatak bulmak zorundayız.”

Dare'in gözlerinde bir kahkaha oynayıyordu. Julianne ise isteksiz bir neşe ve Dare'in yüzüne tokadı patlatma arzusu arasında kalmıştı.

Julienne öfkeyle "Cinsel hazdan başka bir şey düşünmez misin?" diye sordu.

"Bazen. Çarşamba sabahları Angelo'nun Salonu'nda düzenli eskrim maçları yaptığım zamanlarda. O zaman seks maalesef dikkati dağıtabilir."

Julienne gözlerini devirdi. "Bu şehvetinin hiçbir zaman doymayacağını düşünüyor."

Dare aniden ciddileşerek "Sadece seninle olduğum zaman," dedi.

Bu itiraf üzerine Julianne bariz bir şekilde şaşırdı.

Dare Julianne dikkatle kendisine bakarken "Sen daha önce başka hiçbir kadının yapamadığını başarıyorsun, Mücevher," dedi.

"Neymiş o?"

"Seni saplantıya varacak kadar çok arzuluyorum. Kendimi ne kadar korumaya çalışsam da, seni istemekten vazgeçemiyorum."

Julienne kaşlarını kaldırdı ve soğuklukla karşısındaki küçümsüyormuş gibi davranmayı başararak içkisinden bir yudum daha aldı.

Dare'in sesini alçaltması Julianne'i rahatlatmıştı. "Biliyor musun sevgilim, buz kadın rolünü iyi oynuyor-sun ama bunun etkisi tasarladığının tam tersi oluyor. Ne kadar soğuk davranırsan, erkekler senin için daha fazla yanıp tutuşuyor. Seni eritmeyi denemek için cesaret veriyor."

Julienne cevap vermeyi reddederek dudaklarını birbi-

rine bastırınca, Dare kalabalık salonda etrafına bakındı. “Seni bu kral sevdalılarının arasında bulmaktan şaşırdığımı itiraf etmeliyim. Buradaki göçmenlerin çoğu XVIII Louis’yi tahtta görmek için sabırsızlanıyor. Onların politik eğilimlerini sen de paylaşıyor musun yoksa?”

Julienne bu soruya cevap verebilirdi işte. Fransız sürgünlerinin entrikalarının ve rekabetlerinin içine girecek ne zamanı ne de eğilimi vardı. “Mümkün olduğu kadar politikadan kaçınmaya çalışıyorum. Buraya öncelikle edebi tartışmalar için geliyorum.”

Dare bakışlarını ona çevirdi, gözlerinde hem kuşku, hem de neşe vardı. “Seni hiçbir zaman entelektüel bir kadın olarak düşünmemiştim.”

Julienne, Dare’in sesindeki alay üzerine gerçek bir rahatsızlıkla gözlerini kısmıştı. “Bir entelektüel olmanın nesi yanlış? Eğer bir kadının başında bir beyin varsa, çok okumuşsa, küçümsenmeyi mi hak eder? Bir kadın sadece boş, güzel ve kuş beyinli olduğu zaman mı övülür?”

“Hiç de değil. Akıllı kadınlara büyük saygım var. Onları yaşamın en büyük zevklerinden biri olarak kabul ediyorum. Senin arkadaşlığını kazanmaya neden bu kadar meraklı olduğumu zannediyorsun?”

Dare, tabii ki onu kışkırtmaya çalışıyordu, fakat gene de ilgi alanlarıyla dalga geçilmesi Julienne’in yüreğini sızlatmıştı. “Her zaman başkalarından zeki olduğunu düşünmüşsündür.”

“Hayır,” dedi Dare. “Senden akıllı olduğumu asla düşünmedim. Parlak zekan en hayran olduğum niteliklerinden biri olmuştur. Beyninden de güzelliğinden aldığım kadar zevk aldım.”

Konunun değişmesine bozulan Julianne gözlerini şarap kadehine dikti, fakat anlaşılan Dare henüz bitirmemişti.

“Çok hata yaptım, hayatım, fakat beni bir kadını sadece görünüşüyle yargılamaktan suçlayamazsın. Eğer yanlışlıkla entelektüel kadınlara karşı olduğum izlenimi verdiysem, bunun sebebi sadece beni daima başka, ciddi uğraşlara ikna etmeye çalışmaları. Beni affettin mi?”

Julienne duraksadı, aşırı tepki verdiğinin farkındaydı. Doğruyu söylemek gerekirse, çalışma gerektiren veya kutsal olan her şeye karşı eksiksiz fütursuzluğuna ramen, Dare’in bütün tanıdıklarında, kadınlar da dahil olmak üzere, akla ve zekaya hayran olduğunu inkar edemezdi.

“Pekala, pek çok kusurunun arasından, bu hatanı bağışlayacağım. Sadece beni tahrik etmekte o kadar ustasın ki, sürekli kendimi savunmak zorundaymışım gibi hissediyorum. Beni sinir etmek için devamlı yeni ve zekice şeyler düşünüyorsun.” Julianne kadehini şerefe dercesine kaldırdı. “Sanırım yaratıcılığını övmeliyim.”

“Galiba bana iltifat ediyorsun.”

“Tekrar olmaması için gayret edeceğim,” dedi Julianne sertçe.

Dare, gülümseyince yüzü büyüleyici bir pırıltıyla ışıldamış ve güzelliğiyle Julianne’in soluğu kesilmişti.

Julienne konuyu değiştirmeye çalışarak “Açık söylemek gerekirse,” dedi çabucak, “bu kalabalıkta bir entelektüel olarak görülmüyorum. Daha ziyade bir hain gibiyim.”

Dare’in şaşkınlıkla irkildiğini yakaladı ve merak etti. “Hain mi?”

“Ticaret yaptığım için hor görülmüyorum. Bu iyi aristokratlardan çoğu hayatlarını kazanmak için çalışmaktansa

açlıktan ölmeyi tercih ederler.” Julianne zorla gülümsedi. “Mukaddes huzurlarına sadece Solange sayesinde kabul ediliyorum. Annemle çocukluk arkadaşı olduğu için beni çok destekledi, fakat ben sadece soylu saygınlık numarasına tutunuyorum.”

Julianne bir an tüm ciddiyetiyle Dare’i inceleyerek duraksadı. “Peşimde olman beni kabullenmelerini daha da zorlaştıracaktır, anlıyor musun?”

“Onların kabullenmelerini bu kadar çok mu önemsiyorsun?”

Julianne omuzunu silkti. “Londra’da yalnız kalabilirim.”

Dare’in bakışları Julianne’in yüzünde oyalandı, onu dikkatle inceliyordu. “Senin lütfun için rekabet eden saray mensuplarına rağmen?”

Julianne’in tebessümü bu sefer daha da çabuk gelip geçmişti. “Bir ganimetten başka bir şey olarak kabul edilmesen, sadece vücudun için arzulansan ne düşünürdün?”

“Dürüst bir cevap mı istiyorsun?”

Julianne yaptığına şaşırarak başını salladı.

“Bunu sadece zenginliğim ve unvanım için arzulandıktan daha iyi olarak kabul edebilirdim.”

Ses tonu aniden acımasızlaşınca, Julianne, Dare’in onu açgözlü, unvana aç servet avcılarının safında saydığını hatırlayarak irkildi. Dare’in ona olan kızgınlığını iyi anlayabiliirdi, çünkü peşinden koşan diğer entrikacılarıdan daha iyi olmadığına inanmasına Julianne kendisi neden olmuştu.

Ancak bir süre sonra, Dare’in karanlık yüz ifadesi yumuşadı ve başını salladı. “Buraya seninle savaşmak için gelmedim, Mücevher. Bunun yerine seni davet etmeye

geldim. Brighton yakınındaki malikanemde bir ev partisi düzenliyorum, ve senin şeref misafirim olmanı istiyorum.”

“Ciddi misin?”

“Kesinlikle.”

“Ve ben de burada senin zekan hakkında yorumda bulunuyorum.” Julianne gülümsedi. “Eğer rezil taşkınlıklarında senin gönüllü kurbanın olmayı kabul edeceğimi düşünüyorsan, kesinlikle kalın kafalı olmalısın, lordum.”

Dare başını salladı. “Taşkın bir parti olmayacağına seni temin ederim. İyi yanlarını düşünmeden teklifimi geri çevirme lütfen. Bir mola vermenin hoşuna gideceğini düşündüm. Üstelik hava kesinlikle Londra’dakinden daha sıcak olur. Senden sadece bir haftalık zamanını vermeni istiyorum, bilemedin on gün. Gelecek hafta sonu yola çıkabileceğimizi düşündüm. Sana hazırlanman için zaman bırakıyorum.”

“Bu senin oyunlarından biri, öyle değil mi Dare?”

“Hiç de değil.”

“Peki neden bir ev partisi düzenliyorsun?”

“Çünkü seninle kayda değer bir zaman geçirmek için daha iyi bir yol düşünemedim. Açıkçası, peşinden koşup dikkat kırıntılarını dilenmek hoşuma gitmiyor.”

“Fakat girdiğimiz bahsi kazanmaya niyetlisin.”

“Tabii ki,” dedi Dare tatlılıkla. “Fakat bu sana fırsat eşitliği sağlayacaktır. Hatta sen daha kolay bile kazanabilecek durumdasın. Ne kadar örnek bir insan olduğumu göstermek için şimdiden Riddingham’ı da davet ettim. Ayrıca seçtiğin başka âşıklerini de konuk listesine dahil etmeye hazırım. Eğer daha rahat hissedeceksen, Madam Brogard’ı

da çağırabiliriz. O seni koruyabilir. Gelecek haftaki güney yolculuğu için birkaç fayton toparlayabiliriz.”

“Solange’ın orada olması beni büyük ölçüde rahatlatırdı, fakat bunun konuyla alakası yok. Muhtemelen katılamam. Tiyatrodaki oyun programım bir, iki günden fazla serbest olmamı engelleyecektir.”

“Arnold’la konuştum, sana izin vermeye istekli. Tabii ki belirli bir meblağ karşılığında.”

“Yani ona rüşvet verdiğini mi söylemek istiyorsun?”

“Sadece hizmetlerinin bedelini ödeyip zararını telafi etmeyi teklif ettim. Yokluğunun yol açacağı geliri kaybetmek istemedi. Daha da önemlisi, erkek başrol oyuncusunun gönlünü almaya hevesli. Kean’ın onu gölgede bıraktığım için gücendiği konusunda haklıydın. Arnold benden kurtulmak anlamına geliyorsa, senin bir süre gitmene izin vermek için istekliydi.

“Hadi ama sevgilim, eğer seni daha iyi hissettirecekse, bunu tam anlamıyla bir iş teklifi olarak düşünebilirsin. Sen özel bir performans için tuttuğum bir aktrissin. Ödemek istediğim ücreti kazanmaya itiraz edemezsin.”

“Ne kadar?” diye sordu Julianne merakla.

“Bin pound kulağa nasıl geliyor?”

Julianne iniltisini bastıramamıştı. Bu miktar tüm tiyatro mevsimi boyunca talep edeceği ücretin iki misliydi, ve bu da Arnold daha fazla ücret talebini düşünmek için sözleşmesini yeniden görüştüktan sonra olmuştu.

“Hayır cevabını kabul etmiyorum,” dedi Dare, Julianne’e dikkatle bakarak. “Gelmeyi kabul edinceye kadar seni rahat bırakmayacağım.”

Julianne, Dare’in açıklamasından veya kararlılığından

kuşku duymuyordu. Eğer Edmund Kean'i çileden çıkarmaya devam ederse, Dare, Julianne'in inşa etmeye çalıştığı kariyerini mahvedebilirdi. Arnold, İngiltere'nin tanıdığı gelmiş geçmiş en yetenekli aktörlerden birini kaybetme riskine girmeden önce Julianne'i kovardı.

Julienne'i çaresizliği yüzünden bir an büyük bir sıkıntıya kapıldı. Sesindeki titremeyi zar zor gizleyebiliyordu. "Hayatımla oynayacak kaynaklara kesinlikle sahipsin, Lord Wolverton, fakat ben Drury Lane'de oynayabilme fırsatı için yıllarca çalıştım. Eğer benim için bunu mahvedersen, seni pişman edeceğime yemin ediyorum."

Julienne'in uyarısı kaşısında Dare başını eğdi ama bakışları soğukkanlılığını koruyordu. "Madem öyle, anlaştık mı?"

"Bana başka çare bırakmıyorsun gibi görünüyor."

Julienne'in teslimiyeti üzerine Dare teşekkür olarak nazikçe eğildi. "Seni edebi tartışmalarına bırakıyorum o zaman. Sanırım bir öğleden sonrası için yeterince dedikoduya sebep oldum."

Julienne, Dare'in uzun adımlarla uzaklaşmasını seyrederken, gözyaşlarının verdiği azapla savaşıyordu. Dare'in gitmesinden son derece memnundu, ama yine de her karşılaştıklarında onun kendisinde uyandırdığı karmaşayla uğraşmaktan yorulmuştu.

Çevresi sayısız başka misafirle kuşatılmış olsa da, Dare'le koskoca bir haftaya nasıl dayanacaktı? Julianne bu ihtimali düşününce boğulacak gibi oluyordu. Dare'le birlikte olmak bir fırtınanın içinden geçmek gibi, duygu denizinin içine dalıp çıkmak gibiydi. Yolculuk şimdiden sert geçiyordu ve Julianne suların daha da tehlikeli olacağına emindi.

Dare'in ne planladığını çok iyi biliyordu. Tehlikeli bir baştan çıkarma ve ele geçirme oyunu. Julianne'i baştan çıkarmayı ve gururunu kırdıktan sonra terk etmeyi planlamış olmalıydı.

Julienne'in gözleri bulanıklaşmıştı. Dare'in işi bittiğinde kendisinden geriye ne kalacağını merak ediyordu.

Birdenbire düşüncelerinin ne kadar hastalıklı hale geldiğini farkederek omuzlarını kararlı bir şekilde dikleştirdi. O kadar kolay teslim olmayacaktı. Hayır, şeytan görsün yüzünü! Bunun yerine, Dare'i kendi oyunuyla yenmeye çalışacaktı. Eğer zorlamakta ısrar ederse, Julianne, onun meydan okumasına eşit karşılık verebileceğini kanıtlayacaktı.

Dare, onu için bir saplantı yaptığını itiraf etmişti. Julianne de bu saplantıyı arttırmak için elinden geleni yapacaktı. Dare'i kendisine iyice âşık edecek, alenen geri çevirdiği zaman onu maskara edecekti.

Dare'in intikamının başarılı olmasına izin vermeyecekti. Geçen yedi yıl Julianne'i katılaştırmış, kalbinin etrafındaki kabuğu sertleştirmişti. Şimdi Julianne'in o kabuğu Dare'e karşı sağlam tutması gerekiyordu.

Bir anda Julianne'in yanında beliren Solange "Her şey yolunda mı, *mon amie*?" diye sordu. "İyi misin?"

Julienne dişlerini sıktı ve yüzüne bir tebessüm yerleştirdi. "Gayet iyiyim. Büyüleyici küstah Lord Wolverton'ın malikanesinde bir ev partisine katılmaya ne dersin?"

Beşinci Bölüm

Dare salondan çıkarken, her ne kadar zaferin zevkini yaşıyor olsa da, tuhaf bir şekilde rahatsız hissediyordu kendini. Julianne'i bir haftalık ev partisi davetini kabul etmeye zorladığı için kendisini kötü bir adam gibi hissediyordu.

St. James Sokağı'ndaki Brooks'un Kulübü'ne doğru yol alırken Julianne'i aklından çıkaramıyordu. Salonun diğer tarafından onu gizlice gözetlediği zaman Julianne'in nasıl görüldüğünü hatırlayıp duruyordu: Nefis oval yüzü, uzun, ince boynu, zarif omuzları, bronz renkli elbisenin belirginleştirdiği teni...

Julianne'in ani görüntüsüyle bir anlığına uylukları kasmış ve kalbi duracak gibi olmuş, nabızı hızlı hızlı atmaya başlamıştı.

Bedeninin etkilenmesini tabii ki bekliyordu, ama doğal fiziksel tepkisi, kalbinin şiddetle hızlanmasını açıklayamazdı.

Dare, bunca zaman sonra Julianne'i neden bu kadar umutsuzca istediğini anlayamıyordu. Ona vicdansızca ihanet eden bir kadına neden özlem duyuyordu? Julianne'de onu bu kadar saplantılı yapacak ne vardı?

Evet, Julianne güzeldi, tutkuluydu, zekiydi. Dare'in bir kadında arzuladığı her şeyin timsaliydi. Şimdiye kadar birlikte olduğu sevgililerinden hiç biri Julianne'le mukayese edilemezdi.

Ama onu neredeyse mahvetmişti. Bunu hatırlamak neden bu kadar zor geliyordu?

Şimdi bile, Julianne'in tek bir bakışıyla onda uyandırdığı heyecanı inkar edemezdi. Tek bir fısıltıyla onu tahrik eden büyüleyici sesini tartışamazdı. Ve öpüşü... Dudaklarının inanılmaz yumuşaklığını unutabilmesi mümkün değildi.

Julienne, Dare'i yakıp tutuşturan unutulmaz bir kadındı.

Dare onun ağzının tadını ve altında kıvranan vücudunun anısını aklından çıkarmak için hüsrarla yemin etti.

Lanet olsun, ona duyduğu arzu şehvetten daha fazla bir şey değildi. Saf, kaba, ilkel şehvet. Julianne bir tanrıçanın yüzüne, bir fahişenin vücuduna sahipti. Ve mermer bir heykelin kalbine... Dare dört gece önce, Julianne'in sevişmesinde daha derin bir şeyler hissetmiş olsa bile, bunun kendi hayali olduğunu biliyordu.

Sıkıcı olan şey, Dare'in o nefis vücudu gene altında istemesiydi. Julianne'in beyaz bacaklarının arasına girmek, parmaklarını onun harikulade tüylerinde dolaştırmak, Julianne'in sıcaklığını ve tutkusunu tatmak istiyordu..

Son günlerde başka şey düşünemez olmuştu. Huzursuzca uyuyor, Julianne'le sevişme hayallerini aklından çıkaramıyordu. Her sabah sertleşmiş ve sancıyarak, hâlâ Julianne'i hayal ederek, hâlâ ona dokunarak, onun kokusunu duyarak, onu hissederek uyanıyordu. Hâlâ onun için yanıp tutuşuyordu.

Ve bu öğleden sonra bir akılsızlık anında neredeyse özleminin sağduyusunu alt etmesine izin verecekti.

Julienne'in toplumdaki konumundan, aristokrasi ve şüpheli kadınlar arasındaki, sürgündeki eski vatandaşları ve benimsediği ülke vatandaşları arasındaki cehenne-me yakalanmış olmasından bahsetmesi Dare'i şaşırtmıştı. Bu itirafı fazlasıyla gerçek görünüyordu. Üstelik tam da korktuğu gibi, Julienne onun içindeki duyarlı bir tele dokunmuştu. Dare, Julienne'in de farklı nedenlerle de olsa onun gibi yalnız olduğunu anlamıştı. Karşılık olarak sadece Julienne'i teselli etmek, onu kollarına almak ve kırgınlıklarını yatıştırmak istemişti.

Ancak şimdi Dare bu dürtüyü bastırmak için kendisini zorluyordu. Julienne Laurent daima mükemmel bir oyuncu olmuştu. Sanatını kendi çıkarı için nasıl kullanacağını iyi biliyordu. Dare gibi hiçbir şeyden kuşkulananmayan aptallardan nasıl sempati toplayacağını biliyordu. Mükemmel bir cinsel cazibenin yanısıra intikam dürtüsünü sorgulamasına neden olan kırılgan, kadınsı bir savunmasızlığa sahipti.

Dare, Julienne'in bu sefer onu eline geçiremeyeceğine söz verdi. Dare, Julienne'in peşine sadece, Riddingham'a yaklaşmak için düşmüştü. Kendisine tekrar asla bu kadar duyarlı olma izni vermeyecekti.

Dare bu sabah Lucian'dan mesaj alınca şaşırmıştı, çünkü arkadaşının Devonshire'de olduğunu düşünüyordu. Lucian son zamanlarda karısı Brynn'in zamanı yaklaştıkça vaktinin büyük bir kısmını taşradaki konutunda geçiriyor-

du. Dışişleri Bakanlığı'ndan tamamen çekilememiştir; ülkesinin ona çok ihtiyacı vardı.

Saat akşam yemeği veya kumar için çok erken olduğundan, Brook'daki kütüphanede az üye bulunduğu bir sırada buluşacaklardı..

Ancak Dare kulübe vardığında, toplantı yerinin değiştiğini öğrenmişti. Sokakta Lucian'ın uşaklarından biri tarafından yolu kesilmiş, Lucian'ın onun için yolladığı faytona götürülmüştü.

Dare korkmaktan ziyade meraklanmış, seve seve şehrin daha az nezih bir semtine kısa bir yolculuk yaparak tabut imal eden bir dükkanın önünde arabadan inmişti. Şaşkınlıkla yeni kesilmiş çam ağacı kokusunun, çekiç ve testere seslerinin onu karşıladığı çalışma odası gibi görünen bir yere girdi. Birkaç çırak işleri başlarından aşkın arılar gibi çalışıyor görünse de, vakur yüzlü mal sahibi Dare'i karşıladığı zaman sanki gelişi bekleniyormuş gibi bütün patırtı bir an için durmuştu.

Derhal Lucian'ın onu beklemekte olduğu küçük bir odaya alındı.

"Devonshire'de olman gerekmiyor muydu?" dedi Dare. Arkadaşının asık suratlı yüz ifadesinden huzursuz olmuştu.

"Bir krizle başa çıkmak için geri çağırıldım." Lucian kimse kulak misafiri olmasın diye sesini alçaltmıştı. "Caliban'ın yeniden saldırmış olabilir."

"Öyle mi?"

"Leydi Castlereagh'in arkadaşı dün sabah Thames Nehri'nde yüzerken bulundu. Gel de gör."

Dare'i bir kapıdan geçirdi ve nöbet tutan muhafızı

gönderdi. Dare, ceset hırsızlarının kadvraları çalıp tıbbi çalışmalar için satmalarını önlemek amacıyla, cesetlerin bir tabut yapılıncaya kadar genellikle bunun gibi odalarda bekletildiğini biliyordu.

Penceresiz, havasız odadaki ölümün kötü kokusu Dare'e bir tokat gibi çarpmıştı.

Tahta bir masanın üzerinde örtülü bir beden duruyordu. Lucian örtüyü çekip açınca ortaya muhtemelen yirmili yaşların başında bir kadın çıktı. Üzerinde koyu renkli bir giysi vardı ve kanı çekilmiş, şişmiş yüzü ve elleri donuk renkli kumaşla tam bir tezat teşkil ediyordu.

"Bu Alice Watson," dedi Lucian kısaca. "Cesedi inceleyinceye kadar gömülmesi ertelendi. Ayrıca ne kadar korkunç bir sorunla uğraştığımızı da görmeni istedim."

Dare midenin kasıldığını hissetti. Zevkin peşinde geçen hayatında pek ölüm görmemişti, hatta büyükbabasının cenazesine katılmayı bile reddetmişti, bu nedenle Alice Watson'ın böyle acımasızca cansız yattığını görmek onun için bir şok olmuştu. Kuşkusuz Lucian'ın tasarladığı bir şok, diye şüphelendi Dare.

"Öldürölmüş mü?"

Lucian dudaklarını sıktı. "Dışarıdan ölümü bir intihar gibi görünse de, ben öyle olduğuna inanıyorum. Pişmanlığını ifade eden ve günahlarının bağışlanmasını isteyen bir mektup bırakmış. Fakat el yazısı ona ait değil. Ve boğazında eğer sadece kendisini nehre atmış olsaydı olmaması gereken çürükler var."

"Ne günahları?"

"Bu konu pek açık değil, fakat anlaşılan birkaç ay boyunca evden gizlice çıkmış, muhtemelen aşığıyla buluş-

mak için. Şimdi öyle görünmese de Bayan Watson'ın güzel olduğu söyleniyor. Lord Castlereagh geçen Aralık ayında Fransa'dan ayrıldıktan sonra hanımefendiye eşlik etmek için gelen uzak bir akrabamış."

"Onu sevgilisi öldürmüş olabilir mi?" diye sordu Dare düşünceli bir şekilde.

"Olabilir. Bayan Watson birdenbire onun hediye ettiği sanılan gül şeklinde inci bir broş takmaya başlamış. Ancak eşyalarının arasında broş yoktu. Üstelik elbisesinin yakası da yırtılmış. Öldürüldüğü gece broşu takmış olabilir. İntihar ettiyse onu neden çıkarsın?"

"Bedenini bulup çıkaran herhangi birisi tarafından çalınmış olabilir. Nehir kıyısında değerli eşya avcıları, kenar mahalle hırsızları..."

"Belki," diye kabul etti Lucian. "Fakat oldukça şüpheli görünen başka bir tesadüf daha var ve benim çağrılmama sebep olan şey de bu. Lord Castlereagh'in karısının birkaç mektubu eksik. Kız onları kolaylıkla almış olabilir. Kuşkusuz ihtimaller çok, fakat Caliban devlet sırlarını ele geçirmek ve Castlereagh'in planlarını öğrenmek için onu baştan çıkarmış olabilir."

Dare düşünceli düşünceli kaşlarını çatmıştı. İngiltere Dışişleri Bakanı, Napolyon'un yenilgisini sağlama almanın yanı sıra, ondan sonra Avrupa'nın nasıl düzenleneceğini Müttefik Kuvvetlerle müzakere etmek üzere geçen yılın sonundan bu yana Fransa'da bulunuyordu, en acil sorun Burbon kralım Fransa tahtına tekrar oturtup oturtmamaktı.

"Caliban, Castlereagh'in geçenlerde Chaumont'da yaptığı anlaşmadan memnun kalmamış olabilir," dedi Dare.

“Hayır. Kuşkusuz gelecekteki görüşmeleri bozmaktan daha çok hoşuna gidecek bir şey olamaz. Mali işlerde ipler İngiltere’nin elinde, fakat o ipleri Castlereagh kontrol ediyor, ki bu da onu neredeyse Napolyon’un kendisi kadar güçlü kılıyor.”

“Lord Castlereagh’in tehlikede olabileceğini mi düşünüyorsunuz?”

“İtiraf etmek gerekirse bu beni endişelendiriyor. Ona Chaumont’a bir haber yollayarak tetikte olması için uyardım. Ve hem Londra’daki evine hem de Fransa’daki ekibi-ne kendi ajanlarımdan yerleştirdim. Fakat bu yetersiz olabilir.” Lucian zavallı kızın vücuduna son bir kez baktıktan sonra onu tekrar örttü. “Gel. Sanırım gördüklerin yeterli.”

Lucian, Dare’i odadan çıkardı ve cesedi gömme hazırlığı için acele eden tabut imalatçısına kabaca başını salladı.

Sokağa çıkınca Dare derin derin nefes aldı. Londra her zamanki gibi kurum ve çöp kokuyordu ama çürümüş berbat et kokusundan sonra parfüm gibi gelmişti.

Yine de arkadaşının onu getirmesinin sebebini anladığını düşünüyordu: Lucian görevlerinin ne kadar ciddi olduğunu Dare’e göstermeyi amaçlamıştı. Caliban’ı bulmalı ve düzenlediği ölüm ve yıkıma bir son vermelilerdi.

Dare, Leydi Castlereagh’in arkadaşının cesedini gördüğü ilk andan beri aklında olan soruyu sormak için Lucan’ın arabasına binip Brook’un kulübüne doğru yola koyuluncaya kadar bekledi. “Riddingham’ın herhangi bir şekilde Watson kızıyla alakası var mıydı?”

“Riddingham’ın kızı tanıdığına dair hiçbir kanıtımız yok, fakat geçen hafta sonu Leydi Castlereagh’lerde bir buluşmaya katılmış. Yorkshire ziyaretinden önceki birkaç

ay boyunca kızı baştan çıkarmış olabilir.” Lucian, Dare’in bakışlarını ciddiyetle karşıladı. “Riddingham’ı araştırmanın yakında meyve vermesini umut etmemiz için daha da fazla sebep var. Onu takip ettiriyorum ama ajanlarım şüphelerimizi açığa vurma korkusuyla pek meydanda olamıyorlar.”

Dare kendi planını Lucian’a anlatma zamanının geldiğini biliyordu. “Önümüzdeki hafta sonunda bir ev partisi vermeyi planlıyorum ve Riddingham’la birkaç kafadarını davet ettim. Bazı yeni ipuçları ortaya çıkabilir. Riddingham’a taktığı yüzük hakkında biraz daha baskı yaptım ve benzerini istediğimi söyleyerek onu piket oynarken nasıl kazandığını sordum. Kimden kazandığını kesin olarak hatırlamadığını söyledi, fakat oyundaki bazı arkadaşlarını hatırladı.”

“Gerçekten mi?” dedi Lucian düşünceli bir halde.

“Bu nedenle onları da davet ettim. Riddingham benim gizlice Bayan Laurent’ı tavlama engeli olmak için gelecektir.”

“Yani Bayan Laurent’ı elde etme mücadelen başarılı gidiyor?”

Dare’in ağzı alayla kıvrılmıştı. “O kadar iyimser bir şekilde ifade edemem AMA Julianne en azından misafirim olacak. Partide olup, Riddingham’ın gelmesine sebep olmasını sağladım. İkisini de daha yakından gözlemlemeyi tasarlıyorum... Belki de Riddingham’ın eşyalarını arayabilirim. Geçen ay Riddingham’ın malikanesindeyken yeri inceleyecek veya bir mahzen bulmaya uğraşacak kadar yalnız kalamamıştım.”

“Şifreler, isimler, Riddingham’ın başka bir kimliği olup

olmadığını belirlememize faydası olacak herhangi bir şey aramalısn. Arkadaşlarını da yakın takibe al.”

Dare anlayışla başını salladı.

Lucian bir süre sonra “Bayan Laurent’a gelince...” dedi. “Geçmişini araştırdım, Dare. Fransızlar için faaliyet gösterdiğine veya Bonapartçı eğilimi olduğuna dair tek bir fısıltı bile yok.”

“Politikayla ilgilenmediğini iddia ediyor, ama onun vatanseverlik itiraflarına inanabilir veya güvenebilir miyim bilmiyorum. Caliban onu işbirliğine zorlamak için bazı yollar bulmuş olabilir. Caliban’ın şantaj konusunda uzman olduğuna dair beni yeterince sık uyardın. Kendi karın ve kayınbiraderin de onun pençesine düşmüştü.”

Dare, Lucian’ın onu incelediğini hissetti. “Bayan Laurent’ın aristokrat kökeni bana çok şaşırtıcı geldi. Bir kontun kızı olduğunu biliyor muydun?”

“Ona karşı ihtiyatlı olmak için bir sebep daha. Göçmenler rüşvet için sıkça hedef oluyorlar. Çok az veya hiç gelir olmadan, başkalarının cömertliğine dayanan bir sürgün hayatı yaşamaya zorlanıyorlar. Eğer Riddingham, Caliban’sa, Julianne’e rüşvet yedirmiş olabilir. Julianne kesinlikle en yüksek fiyatı verene satılacak kadar açgözlüdür.”

Dare ses tonundaki öfkeyi ve arkadaşının içe işleyen bakışlarının nasıl keskinleştiğini çok geç fark etmişti.

“Bir seferinde bir kadına evlenme teklif ettiğini söylemiştin,” dedi Lucian yavaşça. “O muydu?”

“Ne yazık ki evet.” Dare bakışlarını, arkadaşının incelemesini önlemek için fayton penceresinden dışarıya çevirdi. “Fakat nişanımız bir aydan az sürdü.”

“Skandal gazetelerinde bu konuyla ilgili hiç dedikodu duymadığıma şaşırdım. Senin evlilik ihtimalinin yeri göğü sarsan bir olay olacağını düşünürdüm.”

“Gizli tutmuştuk.” Dare, Julianne’i diğer kadınlardan farklı olarak gözler önüne sermemiştir. Aslında, Julianne’i koruma arzusu Dare’in ona karşı ciddi olduğunu anlama nedenlerinden biriydi. Julianne’in itibarının hovarda olarak dile düşmüş bir erkekle bağdaştırılarak lekelenmesini istememiştir.

Kaygısı şimdi ne kadar gülünç görünüyordu.

“Evlenmeyi teklif edecek noktaya geldiğine göre onu çok sevmiş olmalısın.”

Ah, evet, diye düşündü Dare. Gençti ve hayatında ilk kez âşık olmuştu, deli gibi âşık olan her delikanlı gibi romantikti. Şairlere göre, ilk aşklar daima vahşi, yoğun, tutkulu olurdu, fakat Julianne’le geçirdiği büyülmüş yaz bir alev gibi parlamıştı. Her kısa an Dare’in yüreğinin derinliklerinde yanıp tutuşmuştu... Zevk, işkence...

“O zamanlar Julianne’i sevdiğime inanıyordum,” diye itiraf etti Dare. “Büyükbabamın müdahalesi olmasaydı onunla kesinlikle evlenecektim. Tabii bir de diğer aşığıyla bulmasaydım.”

“Yaşlı piç kurusu mu?”

“Evet.” Lucian’a geri bakarken dudakları bükülmüştü. “Babamın bir düelloda öldürüldüğünden haberin var mıydı? Büyükbabam benim babam gibi bir serseri olmamdan, kendini mahvedeceğim bir yola girmemden hep korktu. Ve “entrikacı bir Fransızla” evlenmek sadece mahvolmamıza neden olmakla kalmayıp ayrıca şanlı soyumuzu da lekeleyecekti. Yaşlı piç, Bayan Laurent’la nişanlandığını

öğrenince, beni mirasından mahrum etmekle tehdit etti. Leydi ise, Wolverton mirası olmadan verebileceğimden daha büyük bir zenginlik istiyordu benden.”

Lucian bu bilgiyi sindirmek için bir süre sessiz kaldı. “Ve bu deneyim seni evlilik durumundan tümüyle uzaklaştırmaya yetti.

“Tamamen.”

Julienne’den bu yana geçen yıllar boyunca Dare sayısız evlilik tuzağından kurtulmuştu. Fakat bir daha asla başka bir kadının kendi üzerinde böyle bir güç kullanmasına izin vermemiş ve sevgililerinde uyandırabileceği her türde bağımlılık hissine karşı soğukkanlılıkla kayıtsız kalmıştı.

“Esmer kadınlara düşkünlüğünü fark ettim,” diye belirtti Lucian. “Bu tercihinde Bayan Laurent’in bir etkisi var mı?”

Dare’in vücudundan bir şok dalgası geçti. Bunu daha önce hiç fark etmemişti, fakat gerçekten de Julienne’e benzeyen kadınları seçmeye eğilimi vardı.

“Oldukça zeki bir gözlem, dostum,” dedi ağır ağır, eğleniyormuş gibi görünen tebessümünün altında korkusunu saklayarak.

“O zaman zeki bir gözlem daha yaparsam bana kırılmazsın sanırım. Geçmişinden dolayı Bayan Laurent’a biraz fazla önyargılı olduğumu düşünüyorum.”

“Seninle tartışmayacağım. Fakat lanet olsun, ne önemi var?”

“Çünkü duygularının görevle karıştırılmasına izin verilemez. Onu bizimle çalışmak için göreve almanı istiyorum, Dare.”

Dare, hayretler içinde gözlerini açarak Lucian’a baktı.

“Yani Julianne Laurent’ın Dışışleri Bakanlığı için casusluk yapmasını mı istiyorsun?”

“Neden olmasın? Fransız göçmen topluluğuna girebiliyor ve ihanetle alakalı her türlü faaliyet haberini bize geçirebilir. Ayrıca Riddingham’ın Caliban olup olmadığını kanıtlamaya da yardım edebilir.”

“Ona güvenmediğimi daha yeni söyledim.”

“Ve ben de senin muhakemenin bulanık olabileceğinden bahsettim. Sana karşı her ne hata yapmışsa, intikam nedeniyle hareket etmediğinden emin misin?”

İntikamı gerçekten istediğini Dare inkar edemezdi. Fakat Julianne’i suçundan bu kadar kolaylıkla beraat ettirmeye istekli değildi.

“Peki ya Riddingham’la işbirliğı yapıyorsa?” diye sordu. “Yapmıyor olsa bile, ondan yardım istersem, sadece beni üzmem için şüphelerimiz konusunda onu uyabilir.”

“Bu bir risk olabilir, doğru. Fakat efsanevi cazibene inancım tam. Ayrıca Bayan Laurent bir aktris olarak cazibesi ve yetenekleriyle Riddingham’a senden çok daha fazla yaklaşabilir. Benim tavsiyem kendi pozisyonundan ödün vermeden onun sadakatini sınavacak bir yol bulman. Bayan Laurent’ın güvenilir olup olmadığını belirlemek için bir plan yapmalısın.”

Dare’in çenesi kasılmıştı. Julianne’in güvenilir olup olmadığını, iki bacağı onun beline sarılmış altında kıvrılırken bile anlayamazdı. Hatta özellikle o anda bilemezdi.

Fakat arkadaşşı vazgeçmeyecekti. “Sadece içgüdülerini kullanman gerekiyor, Dare.”

Sorun buydu. Dare, kendi sezgilerine güvenmiyordu, çünkü daha önce bir kez aldanmıştı. Tekrar öyle olacağın-

dan korkuyordu. Lucian kesinlikle haklıydı, muhakemesi geçmişle bulanıklıklaştırmıştı. Ve Julienne’i tekrar şiddetle arzulaması sorunu daha da büyütüyordu..

Dare, Lucian’ın başka bir noktada daha haklı olduğunu da biliyordu. Duyguları nasıl olursa olsun, bu hislerin görevini etkilemesine izin veremezdi. Tehlikede olan çok şey vardı. Ve eğer Julienne’le alakalı kuşkularına inanılmasını istiyorsa, onun suçlu olduğunu kanıtlaması gerekiyordu. Daha da önemlisi, bunu kendine kanıtlaması gerekiyordu. Öyle ya da böyle bilmeliydi.

Julienne bir hain olsa da olmasa da, Dare kararını vermişti. Hatta, onunla bir kere daha karşılaştığı andan itibaren ne yapması gerektiğini biliyordu.

Julienne’i tekrar yatağında istiyordu. Ve ona sahip olmaya kararlıydı.

Altıncı Bölüm

Ertesi cuma Londra'dan yola çıkarak katıldıkları parti büyük bir partiydi. Julianne, Dare'in seçtiği misafir yelpazesine şaşırmıştı. Çeşitli yaş ve sınıflardan iki düzine kadar misafir vardı.

Kadınların arasında, Covent Garden'da düzenli olarak sahneye çıkan ünlü bir aktris de dahil olmak üzere en az üçünün hafifmeşrep olduğu tahmin ediyordu. Fakat Madam Brogard'a ilave olarak birisi zengin dul bir kontes olan bazı yaşlı leydiler de vardı. En şaşırtıcı olan ise, evli iki soylu çiftin davet edilmiş olmasıydı. Julianne, partiye saygınlık eklemek için herhalde, diye düşünmüştü.

Beylere gelince, çoğu soyluydu. Birkaçı Dare'le yakın arkadaş gibi görünen yüksek konumlu asillerdi. Kuşkusuz Dare'in Hellfire'daki arkadaşlarıydılar. Vikont Riddingham ise iki arkadaşını getirmişti. Geldikleri sıra sıra arabaların en arkadaki üç tanesi hizmetkarlarla doluydu.

Julianne'in kendi hizmetçisi yoktu. Normalde Drury Lane'de diğer aktrislerle kuaför, terzi, çamaşırcı ve gardrop bekçisi olarak iş gören bir kadının hizmetlerini sırayla

paylaşırlardı. Fakat Solange ev partisi boyunca kendi oda hizmetçisini onunla paylaşmayı teklif etmişti.

Mart ayının, bulutsuz, güzel bir günüydü. Dare de dahil olmak üzere beylerden çoğu güney yolculuğu sırasında arabaların yanında at sürmüşlerdi. Julianne bir posta arabasının samimi sınırları içinde Dare'in eşliğine katlanmak zorunda olmadığı için çok memnundu.

Julianne bunun yerine kendini birkaç leydiyle arkadaşlığın keyfini çıkarırken bulmuştu. Şaşırtıcı bir şekilde muhtemelen Solange'ın seçkin itibarı nedeniyle herkes onu pek tereddüt etmeden kabul etmişlerdi. Belki de skandallarla dolu Dare North'la senli benli olabilen biri, mütevazı bir aktrisi tanımaktan kaçınmıyordu.

Yolculuğu aşama aşama yaparak kolay geçirmişler, atları değiştirmek ve yiyecek içecek paylaşmak için sık sık durarak akşam üstü geç vakitte varmışlardı.

Yolun sonuna doğru, Julianne inişli çıkışlı güney arazilerinin pitoresk manzarasına hayran kalmıştı, fakat şimdi demir giriş kapılarının arasından iki yanı rododendron çiçekleriyle kaplı araba yoluna dönmüşler ve ustaca düzenlenmiş bir parkta ilerliyorlardı.

"*C'est magnifique**,” diye mırıldandı Solange. Julianne de bunu kabul etmek zorunda kaldı. Nefes kesici geniş bir çimenlik alanın karşısında güneş ışığında parlayan tatlı renkli kırmızı tuğladan görkemli bir malikane duruyordu.

Dare'in mülklerinin ihtişamını görmek, konumları arasındaki muazzam farkı sert bir şekilde hatırlatmıştı. Dare aile servetini miras almış zengin bir soylu ve Julianne ise geçimini sağlamak için daima çalışmak zorunda kalmış pek saygın olmayan bir aktristi.

**C'est Magnifique*: Fransızca. Çok güzel, harika.

Yolcular arabalardan inerken, hanımlardan birisi bu işlenmiş toprakların arkasında güzel bahçelerin olduğunu söylemişti. Beylerden biriyse yüksek sesle Dare'in muhteşem yarış atı ahırlarından bahsediyordu.

"Yarış ahırları mı?" diye sordu Julianne kolunu sunmak için yanında beliren Vikont Riddingham'a.

"Wolverton yarış atı üretir ve yetiştirir," diye yanıtladı oldukça sert bir şekilde.

Dare'in arkadaşı Lord Peter Fulbrook dostane bir tavırla ilave etti. "Öyle alelade yarış atı değil. Dare ülkedeki en iyi yarış atlarından bazılarına sahiptir."

"Ahırlarını görmek istemediğimi söyleyemem," dedi Riddingham. "Söylendiğine göre iki Derby ihtimali varmış."

Julianne gülümsedi. "Davetini bu sebeple mi kabul ettiniz, lordum? Atlarını görmek için mi? Ben de benimle birlikte olmak istediğinizi sanıyordum."

Vikont mahcubiyetle gülümsedi. "Tabii sizin için buradayım Bayan Laurent. Ahırlar sadece ilave bir nedendi."

Julianne, Dare'in kısık gözlerle ona bakışını yakalayınca içten içe sevindi. Julianne bu hafta Lord Riddingham'ı mümkün olduğu kadar cesaretlendirmeyi planlıyordu. Eğer bu ev partisi onun gönlünü almak için bir yarış olacaksa, Julianne, Dare'e eşit bir rakibi olduğunu göstermeyi tasarlıyordu.

Dare misafirlerini odalarına yerleştirilmek üzere çalışanlarına teslim ederken onu özel olarak ayrı tutmadığı için Julianne memnun olmuştu. Akşam yemeğinden önce kısa bir süre dinlenip saat sekizde oturma odasında toplanmak üzere anlaştılar.

Julienne yukarı katta zarif bir yatak odasına götürülürken evin içinin de dışı kadar muhteşem olduğunu görmüştü. Banyo yapmadan ve Solange'ın hizmetçisinin yardımıyla üzerini değiştirmeden önce penceresinin altındaki harikulade bahçelere hayranlıkla bakma fırsatı olmuştu.

Julienne oturma odasına varıncaya kadar birkaç dakika geç kaldı. Grubun çoğunluğu şimdiden toplanmıştı.

Julienne içeri girince Dare nabzının hızlandığını hissetti. Julienne kayısı renkli çarpıcı, zarif bir elbise giymişti. Düşük kesimli korsajı Dare'in de yapmaya can attığı gibi Julienne'in vücudunu sarmıştı.

Dare, sessizce homurdanarak sövdü, sadece bedeninin tepkisine değil, göğsünü dolduran davetsiz arzuya da hayıflanıyordu.

Oturmakta olan erkeklerin hepsi Julienne'in baş döndürücü güzelliğinin etkisiyle hızla ayağa kalktılar. Julienne geciktiği için özür dilediği zaman, hepsi adına Riddingham cevap verdi. "Özür dilemenize gerek yok, Bayan Laurent. Siz beklemeye değersiniz. Burada en güzel varlık sizsiniz."

Dare, sadece güzel olmaktan çok daha fazlası var onda, diye lanet ederek içinden geçirdi. Tüm kararlarına rağmen, gözlerini Julienne'den ayıramıyordu. Bu elbise Julienne'in çıplak olmasından da kötüydü. Julienne son derece dışı, aynı anda hem gösterişli hem de kırılgan görünüyordu.

Julienne rahatlıkla başının üstüne toplanan koyu renk saçları Dare'de onları bozma isteği uyandırıyor. Dare, Julienne'in şahane saçlarının ipek yastıklara muhteşem bir karmaşayla yayıldığına dair gözlerinin önünde beliren hayal yüzünden bir an dişlerini sıktı. Julienne'i soyarak çıplak bırakmak, tüm vücudunu kendi bakışlarının, ellerinin ve

ağzının karşısında açığa çıkarmaktan daha fazla istediği bir şey yoktu. Julianne'in çıplak göğüslerini kavramak sonra da onu inletinceye kadar meme uçlarını emmek düşüncesi hemen sertleşmesine sebep olmuştu.

Fakat önce Julianne'in etrafını kuşatan lanet olası kurtları uzaklaştırması gerekiyordu. Riddingham'ın bu kurtların başını çektiğini sıkıntıyla fark etmişti Dare. Kör olasıca herif Julianne'in göğüslerini seyrediyor, gözlerini yüzüzce onun yumuşak kıvrımlarının üzerinde dolaştırıyordu.

Tam o sırada Julianne, Vikont'un söylediği bir şeye gülünce, Dare kıskançlıktan gerildiğini hissetti.

Ancak Julianne bir süre sonra dönmüş ve Dare'in bakışlarını yakalamıştı. Julianne onun kasıtlı bakışlarıyla karşılaştığı zaman, Dare alayla kaşını kaldırdı. Gene de Julianne'i sinirlendirememişti. Bunun yerine Julianne soğukkanlı, kendine hakim ve meydan okuyan bakışlarla Dare'e karşılık verdi.

Dare bunun kendi gücünü bilen bir kadının bakışları olduğunu fark etmişti.

Arzu, Dare'in içine öylesine sert, öylesine hararetle bıçak gibi saplanmıştı ki, bu vahşi sancının geçmesini beklemekten başka yapacağı bir şey yoktu.

Daha sonra Julianne dönerek sırtının zarif çizgisini gösterdi. Julianne'in bu bariz umursamazlığı Dare'i hayalkırıklığına uğrattı. Baştan çıkarmak üzere oynuyorlardı, fakat Dare artık uzmanı olduğu bu oyunu kazanacağından emin değildi. Julianne'e sahip olduğundan beri yatağında yalnız yatarak, uykusuz, onun için acı çekerek sayısız gece geçirmişti. Acı çeken sadece bedeni değildi. Yeniden açılan eski bir yaranın sızısı Dare'in göğsünde acı dolu bir gerginliğe sebep oluyordu.

Dare dişlerini sıktı. Yaklaşık yedi yıldır Julianne'in ar-
dında zalimce bıraktığı kanayan yararsını Dare dağlayıp
kapatmıştı ve bütün kuvvetini harcaması gerekse de, yine
aynı şeyi yapacaktı.

★★★

Dare'in yakınında olmaya katlanması gerekmediği hal-
de, Julianne sonraki birkaç saat boyunca eğlenmekte zor-
luk çekmişti. Dare en yüksek rütbeli hanım misafire -zen-
gin dul kontese- içeri kadar eşlik etmiş ve onu masanın
başına oturtmuştu, Julianne ise çok daha ileride uzak bir
yere yerleştirilmişti.

Beş ana servisten ve çeşit çeşit yiyeceklerden oluşan
akşam yemeği her haliyle şaşıaalıydı. Çok seçici olan titiz
Solange bile yemekleri övmüştü. Bildirildiğine göre, Dare
Londra'daki aşçısını misafirlerin gelişine hazırlanması için
günler önceden yollamıştı. Fakat Julianne burada tuhaf
durumunun farkında olduğu için ziyafetin keyfini çıkara-
mamıştı. Orada bulunan herkesin bahisten haberi olduğu-
nu biliyordu ve Julianne o hafta boyunca eğlenceyi sağlasa
da sağlamasa da, Dare'le olan ilişkisinin tüm gözlerin odak
noktası olacağından emindi.

Bununla beraber dikkatini yemekteki arkadaşlarına
vermek için elinden geleni yaptı. Sağında Riddingham'ın
arkadaşı, tatlı dilli Martin Perrine oturuyordu. Onun hoş,
fazla mütevazı tavrı Riddingham'ın diğer arkadaşı Sör
Stephen Ormsby'ninkiyle keskin bir tezat oluşturunuyordu.

Sohbet konusu at yarışına çevrildiği zaman, Julianne,
Bay Perrine'e kibarca hipodromla ilgilenip ilgilenmediğini
sordu.

Sör Stephen güldü ve onun yerine cevap verdi. “Martin hiçbir başarısı olmayan bir küçük oğuldur. Yarış atları bir yana, kiralık bir atı bile zar zor karşılayabilir.”

Bay Perrine’in kederli ifadesi şiddetli bir utancı belirtiyordu. Julianne aceleyle cevap verdi. “Yarış masraflarını sadece çok zengin kişilerin karşılayabildiğini anlıyorum. Bana göre, bu aşırı bir israf gibi görünüyor. Sanırım bu nedenle kralların sporu deniyor.”

Perrine’in zoraki tebessümünde bir minnettarlık vardı, ve Julianne çok geçmeden konuyu değiştirdi. Ancak masanın başında oturan soylu erkeğe bakmaktan kendini alamıyordu. Dare soylu yüzüyle kolaylıkla kraliyet aile üyelerine benzetilebilirdi. Yüksek alnı ve klasik kemik yapısı bir peri masalı prensine benziyordu. Ve krallıktaki en zengin adamlardan biri olmasıyla ünlüydü. Aralarında uzun bir savaşı pekala göze alabilir, dostlarına rüşvet verebilir ve aşırı meblağlarla zamanını satın alabilirdi.

Julianne kıt kaynaklarıyla kendisini Dare’e karşı bir kez daha savunmasının nasıl mümkün olabileceğini merak ederken keskin bir acı hissetti.

Kadınlar, erkekleri porto şaraplarıyla bırakarak oturma odasına çekilince Julianne memnun olmuştu, ancak molası kısa sürmüştü, çok geçmeden erkekler de onlara katılmıştı.

Biri müzik dinlemeyi önerdiğinde, Julianne, Riddingham’ın ona yaklaştığını fark etti. “Bir melek gibi şarkı söylüyorsunuz, Bayan Laurent. Bize sizi dinleme onuru nu bahşeder misiniz?”

Julianne kendi sandalyesinin yanında durmak için harekete geçen Dare’e bir göz attı. Ev partisine katılması için kendisine çok büyük miktarda para teklif etmişti, fakat çalışma koşullarını gerçekten konuşmamışlardı.

Julienne ona verilen rolü devam ettirerek, kışkırtıcı bir şekilde gülümsedi ve sesinde bir meydan okuma ifadesiyle. "Lord Wolverton, akşam yemeği için şarkı söylemem gerekiyor mu?" diye sordu.

"İstemiyorsanız tabii ki hayır."

"Öyleyse bu teklifinizi sanırım reddedeceğim. Enerjimi bahsimizi kazanmaya ayırmayı tercih ederim."

Dare'in dudakları meşhur, kötü gülüşüyle kıvrılmıştı.

"Performansınızı büyük bir sabırsızlıkla bekliyorum."

İkisinin arasındaki bariz cinsel gerilimi açıkça hissedenden Riddingham önce Julianne'e, sonra Dare'e baktı ve aceleyle araya girdi. "Böylesi daha uygun sanırım. Bayanlardan hiç biri sizin gölgenizde kalmak istemeyecektir, Bayan Laurent."

Julienne kağıt oynamayı seçince kadınlardan birkaçı gerçekten rahatlamıştı. Onlar sırayla piyano çalıp şarkı söylerken, grubun geri kalanı oynamak için bir piket ve birkaç vist masası düzenlediler.

O akşam yemeği ev partisindeki akşam eğlencelerinin atmosferini belirlemek için düzenlenmiş, fakat sonraki birkaç gün boyunca eğlenmeleri için pek çok farklı eğlence sunulmuştu: Binicilik, çimlerde kroket ve badminton oynamak, muhteşem bahçelerde gezinmek, ve yerel eski yüksek tepe kalelerine ve bir zamanlar çakmaktaşıdan ok uçlarının çıkarıldığı sığınak bacalarına tarihi bir gezi.

Özellikle erkekler Dare'in birinci sınıf yarış atlarını görmeye can atıyorlar ve yarışçıların dört nal eğitimlerini izlemek için her sabah erkenden kalkıyorlardı. Mayısta Newmarket ve haziran sonunda Epsom Downs'daki Derby'de harcamak için 2000 Gine* hazırlamışlardı bile.

*Gine : Yirmibir şilin değerinde eski İngiliz altını. -ç.n.

Haftanın ilk yarısında Julianne, Dare'le mücadelesini sürdürmek için elinden geleni yaptı, fakat onunla asla yalnız kalmamaya çalışıyordu. Son karşılaşmalarındaki yaşananları tekrarlamaktan sakınmaya kararlıydı.

Ancak Dare'den yakayı sıyırmak şaşırtıcı bir şekilde kolay olmuştu. Dare, ev sahibi olarak görevini kusursuz bir zarafet ve sevimlilikle yapıyordu. Konuklarını memnun edecek şekilde, Julianne'le saldırgan bir şekilde flört ediyor, zeki esprileri Julianne'in tüm dikkatini ve enerjisini vermesini gerektiriyordu. Fakat beklediği gibi onu baştan çıkarmak veya تنها yerlere çekmek için hiç çaba göstermemişti.

Dare'in stratejisi Julianne'i biraz şaşırtmıştı. Yine de Dare'in onu bir an bile onu kovalamaktan vazgeçtiğine inanmamıştı. Dare insanların akıllarıyla gizlice oynamak konusunda ustaydı. Julianne, Dare'in onun sahte bir güven hissetmesi için geçici olarak sessizleştiğinden şüpheleniyordu. Eğer durum böyleyse işe yaramadığı söylenebilirdi. Dare'in olabilecek ertelemesi Julianne'in daha da gerilmesine sebep oluyordu.

Dare'in yanındayken geriliyordu ve onun tek bir bakışıyla damarlarında parlayan ateşten fazlasıyla farkındaydı. Dare olmadığı zaman ise, onu tekrar görme beklentisiyle kalbi heyecanla çarpıyordu. Daha da kötüsü en ufak tahrikle yüzeye çıkmaya hazır olan güçlü hislerdi.

Julianne pazartesi günü açık havada yapılan pikniğe katıldığı zaman, bir zamanlar Dare'le yaptığı basit pikniklerle, o anki resmiyeti kıyaslamaktan kendini alamamıştı. Ne de son kez birlikte dışarda yedikleri, Dare'in yemeklerden çok kendisini yiyip bitirmekle meşgul olduğu yemeğin yapıp kavuran anılarını unutabiliyordu.

Hizmatkârlar tarafından bir kayın ağacının altında uzun bir masa kurulmuştu. Uşaklar porselen tabaklarda nefis yemekler ve kristal kadehlerle şarap servisi yapıyorlardı. Konukların oturduğu battaniyeler o eski günlerden kalan tek şey gibi görünüyordu.

Dare hariç tabii. Dare'in saçları güneş ışığında aynı o zamanlarda olduğu gibi sarılıkla parlıyordu. Yüzündeki tebessüm aynı şekilde hınzır, bakışları aynı derecede çekiciydi.

Solange muhteşem arazileri için iltifat ederken, Julianne, Dare'in gözlerini kendine diktiğini fark etti.

Dare teşekkür eder gibi eğilerek "İtiraf etmek gerekirse," dedi, "ben de burayı çok seviyorum. Burayı birkaç yıl önce yarış ahırlarımı kurmak için yer ararken satın aldım. Büyükbabamdan miras kalan aile mülkünden çok burayı seviyorum. Wolverton Malikanesi'nde birkaç tatsız anım var... Özellikle de orada olduğum son yazla alakalı."

Bakışları bir an ona kilitlenince, Julianne, Dare'in ima ettiği suçlamayı anladı.

Julianne'in savunma amaçlı ilk düşüncesi eğer istediğini yapıp evlenmek için kaçsalar mı Dare'in asla büyükbabasının malikanesini miras olarak alamayacağı olmuştur. Yine de Julianne için büyük bir yıkımla sona eren o büyülü yazı düşünmek çok zordu.

Julianne yüzüne bir tebessüm yerleştirerek aniden ayağa kalktı. "Bu güzel yerin çekiciliğini gerçekten anlayabiliyorum." Eliyle yakında kıvrıla kıvrıla akan akarsuyu işaret etti. "Görülecek balık olup olmadığını merak ediyorum. Lord Riddingham, bana eşlik etme nezaketini gösterir miydiniz?"

Julienne, Vikont'un uzattığı koluna girdi, fakat Dare'le ilişkisini kesmesi pek kolay olmuyordu. Dare'in çekiminin ve kasıtlı umursamazlığının fazlasıyla farkındaydı. Dare öğleden sonranın geri kalan kısmında, tüm dikkatini diğer konuklarına vermişti.

En azından kadınlar Dare'in bu ilgisine memnuniyetle karşılık veriyorlardı. Julienne, Dare'in bu oyununu gide-rerek artan bir hayal kırıklığıyla izliyordu.

Dare'in kayıtsız, baştan çıkarıcı cazibesiyle partide-ki bütün kadınlara boşuna ümit verme şekli Julienne'in canını sıkıyordu. Bunun karşılığında kadınların da ona yal-taklanmasından daha da çok tiksiniyordu. Gene de onları kınayamazdı. Dare North, Julienne'in tanıdığı en baştan çıkarıcı, en büyüleyici erkekti. Julienne bir an Dare'in yü-rekten ilgisinin odak noktasının diğerleri yerine kendisi olmak istediğini fark etti.

Julienne düşüncelerinin ne yöne gittiğini fark edince kendine kızdı. Dare'in sevgililerini kıskanmayacak veya çılgına dönmeyecekti.

Ertesi gün Dare'le baş başa kalmaktan sakınma planını bile bile bozdu. Grup öğleden sonra ata binmeye gitmiş, ve dönüşleri sırasında Julienne'in atı bir nalını düşürerek topallamaya başlamıştı. Julienne hemen atından indiğin-de Dare de aynısını yapmıştı. Dare, hayvanın bacağına ve toynağını inceledikten sonra, zararın sadece taban zede-lenmesi olduğunu belirtmiş, ve kendisi kısırağı eve götü-rürken, grubun geziye devam etmesini söylemişti.

Julienne tereddüt edince Riddingham ona atına birlikte

binmeyi teklif etmiş, fakat Dare aceleyle araya girerek kendi atını önermişti.

Julienne, Dare'in onu ata bindirmesine izin vermiş, ama sonra fikrini değiştirerek Lord Wolverton'ı orada bırakmanın hoşuna gitmediğini söylemişti.

Riddingham tartışmaya başlayınca, Julienne hafifçe başını salladı. "Hayır, lütfen Hugh, siz devam edin. Benim bir rahatsızlık olmayacak. Lord Wolverton'ın kısa bir süre için bir beyefendi gibi davranacağından eminim. Zaten ona söylemek istediklerim de var."

Grup mecburen onları bıraktığında, Julienne, Dare'in bakışlarının kendi üzerinde olduğunu hissetti.

"Hugh, demek? Riddingham'la o kadar senli benli mi oldun?"

Julienne umursamıyormuş gibi yaparak omzunu silk-ti. "Son birkaç gündür birbirimizi daha yakından tanımak için mükemmel bir fırsatımız oldu."

"Benimle çok daha fazla eğlenmek yerine onunla neden bu kadar zaman geçirdiğine akıl erdiremiyorum."

"Bu kesinlikle bir tartışma konusu."

Dare başlangıçta Julienne'in attığı taş a cevap vermek yerine yatıştırıcı sözler söyleyerek tatlı dille atı ilerlemeye ikna etti. Julienne atını onun yanına getirerek kısırağın yavaş, ağırlı adımlarına ayak uydurdu, fakat dehşetle dinliyordu. Dare kadife gibi sesiyle bir sevgiliyle konuşuyor gibiydi. Aslında, Julienne, Dare'in yürek burkan bir tutku nöbeti esnasında alevleri yatıştırırken, ve sonra da çok daha zevkin zirvelerine çıktıklarında kendisiyle tam da bu ses tonuyla konuştuğunu hatırlamıştı.

Dare bir süre sonra dikkatini yaralı kısıraktan çevirip

ona baktığı zaman, Julianne onun yanaklarında kızarıklık gördüğünden emindi.

“Nihayet,” dedi Dare sıradan bir ses tonuyla. “Sonunda seninle yalnız kaldığıma sevindim. Eğer tüm gerekenin topal bir at olduğunu bilseydim, hayvanlarımdan birini daha erken feda ederdim. Seni hayranlarından uzaklaştırmaya çalışmak için ne kadar uğraştım biliyor musun?” Dare bakışlarını Julianne’in vücudundan aşağıya doğru kaydırdı. Julianne’in yukarı çekilerek toplanmış olan iç etekliği bacaklarının büyük bir kısmını açıkta bırakıyordu, çünkü eyere yan oturmak yerine bacaklarını iki yana ayırarak binmişti. “Onları ayıplayamam. Her erkek senin güzelliğinin tadını çıkarmak ister.”

Julianne eyerinin üzerinde huzursuzca kıpırdanarak “Boş iltifatlarını duymak beni hiç ilgilendirmiyor, lordum,” diye cevap verdi.

Anlaşılan Dare onun rahatsız olduğunu görmüştü. “Yürümeyi tercih eder misin?”

“Aslında isterim. Hiçbir zaman iyi bir binici olamadım.”

“Hatırlıyorum. Fakat orada güvendesin, ulaşamayacağım bir yerdesin.” Sözüne devam etmeden önce söylediklerinin etkisini inceledi. “Peki bana misafirlerimin kulakları için uygun olmayan neyi söylemek istiyorsun?”

“Ne işler çevirdiğini bilmek istedim.”

“Ne demek istiyorsun?”

Julianne tartarak ona baktı. “Beni buraya getirmek için büyük ölçüde sıkıntı ve masrafa girdin Yine de buraya geldiğimden beri beni baştan çıkarmak için hiç çaba göstermedin. Kendimi kedinin pençesi altında yok edilmek için bekleyen bir fare gibi hissediyorum.”

“Ve bu konuda kendimi tuttuğum ve rahatsız etmediğim için takdiri hak ettiğimi düşünüyorum.” Dare kaşlarını kaldırmıştı. “Ne yani? Seni buraya getirip saldırmamı mı bekliyordun? Bütün konuklarımın önünde aklıma estiği gibi kötü bir şekilde davranacağımı mı sandın?”

“Bunu yapman beni kesinlikle şaşırtmazdı.”

Dare yıkıcı ve hınzır tebessümüyle gülümsedi. “Kendini ihmal edilmiş hissediyorsan, en derin özürlerimi sunarım, *cherie*. Eğer o attan inecek olursan, en iyi baştan çıkarma çabalarımı uygulamaktan mutluluk duyacağım.”

Julienne ihmal edilmiş hissettiğini inkar edecekti, ama bu gülünç bir şekilde doğruydı. Ancak Dare’in bunu bilmesine izin vermektense, sıcak kömürlerin üzerinde yürümeyi yeğlerdi. “Beni baştan çıkarmamı istemiyorum. Sadece sana güvenmiyorum. Bir şeyler planladığını düşünüyorum, ve bunun ne olduğunu bilmek istiyorum.”

Güvenle alakalı sözleri üzerine Dare’in çenesi kasılınca, Julienne kelime seçiminden pişman olmuştu.

Julienne sakinleştirici bir nefes aldıktan sonra dediklerini yumuşattı. “Şu son günlerde o kadar centilmence davrandın ki seni neredeyse tanıyamadım. Gerçek yüzünü ortaya çıkarmamı bekliyorum. Bahsimizi kazanmayı tasarladığını sanıyordum.”

Dare çileden çıkaran bir kendini beğenmişlikle “Ah, öyle,” dedi. “Ama bahsimizi kazanmak için senin de ciddi bir gayret göstermediğini belirtmeliyim. Seni durduran ne? Diğer beyinsiz ahmaklar gibi ayağının dibinde ağzının sulanması için tek bir bakışın yeterliydi. Sadece tek bir dokunuşunla beni titretebilirdin.”

Dare’in kendi kollarında titrediğini hayal etmek bü-

tünüyle tahrik edici, sonsuz derecede rahatsız ediciydi. Sonra söyledikleri de aynı etkiyi yaratacaktı.

“Bu gece odanı ziyaret etmem ne dersin? İki hafta önce bıraktığımız yerden devam ederiz. Hem bu sefer rahat bir yatağın da keyfini çıkarırız. Seni temin ederim, bu moralimi çok düzeltecek. Bekârlığın bana zerre kadar iyi gelmediğini fark ettim. Sadece ruhumda değil, vücudumda da ciddi şekilde zararlı bir etkisi oluyor. Kendimi daima ateş üstündeymişim gibi hissediyorum.”

Julienne bu teklif üzerine tuhaf bir şekilde biraz rahatlamıştı. İşte tanıdığı Dare North buydu, şehvetli, baştan çıkarıcı, ve çok çekici. Ancak Dare her ne kadar beklenmedik itiraflarıyla Julienne’in zayıf kendine güvenini güçlendirmiş olsa da, onunla sevişmesine izin vererek iki hafta önce yaptığı hatayı tekrarlamaya hiç niyeti yoktu.

Julienne dizginleri toparlayarak “Biliyor musun, sanırım her şeye rağmen önden gideceğim,” dedi.

“Korkak,” diye mırıldandı Dare neşeyle.

“Hiç de değil,” diye kulağa hoş gelen bir ses tonuyla karşılık verdi Julienne. “Sadece sıkıcı tekliflerini dinlemekten bıktım.”

Julienne atını ileri doğru mahmuzlarken, Dare’in kahkahasının kendisini izlediğini duydu. Fakat onu bırakmaktan dolayı hissettiği suçluluk, kısa süre sonra bir şeyisin Dare’e yeni bir at getirdiğini görünce dağılıp geçti.

Dare’in malikanesine vardığı zaman, heybetli baş kahya diğer konukların çay için oturma odasında toplandıklarını söyledi. Julienne binicilik kıyafetlerini değiştirmek üzere yukarı yatak odasına çıktı, fakat bunu yapar yapmaz grupla buluşmaya ne kadar isteksiz olduğunu fark etti.

Kendini yatağa attı. Huzursuz ve memnuniyetsiz hissederek gözlerini başının üzerindeki yatak tentesine dikmiş yatıyor, hissetmeye hiç hakkı olmadığı kadar melankoli hissediyordu. Julianne, ne söylediğine veya yaptığına bağlı olmaksızın Dare'in kendisinin üzerinde bu kadar gücü olmasından dehşete kapılmıştı..

Bir on beş dakika daha geçtikten sonra, Julianne nihayet ayağa kalktı ve aşağıya inerek gruba katılmak niyetiyle odadan çıktı.

Koridorun ilerisinde Dare'i görünce dondu. Üzerinde hâlâ binici kıyafetleri vardı, ve kendisinin olmayan bir yatak odasından henüz çıkmıştı.

Dare de donakalmıştı. Julianne'in diğerleriyle birlikte olduğunu zannediyordu. Kendisi Vikont'un odasını araştırıp bir suç delili ararken Riddingham'ı oyalaması için Covent Garden aktrisi Fanny Upcott'a para ödemişti. Julianne'in onu suçüstü fark etmesi talihsizlik olmuştu.

Dare'in çenesi kasıldı, ya blöf yaparak işin içinden sıyrılmaya çalışacak ya da gerçeği anlatma riskine girecekti.

Dare ne karar vereceğini düşünerek Julianne'e yöneldi. Julianne, Dare yanına gelince "Umarım Lord Riddingham'ın yatak odasında olman için iyi bir sebebin vardır," dedi.

Julianne'in şaşkın bakışlarıyla karşılaşan Dare kaşlarını kaldırdı.

"Hangi yatak odasının Riddingham'a ait olduğunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü onu daha önce oraya girerken gördüm. Rica ederim konuyu değiştirerek sorumdan kaçınabileceğini düşünme. İçerde ne yapıyordun? Onun eşyalarını çalma-

yacak kadar zenginsin.” Dare tereddüt edince, Julianne nahoş bir şekilde konuşmaya devam etti. “Ona eşyalarını alt üst ederek bir şeyler aradığını söylememi istemezsin sanırım.”

Bu açık bir tehditti. Dare’i korkutan bir tehdit. Julianne’i korkutmak için, daha fazla yaklaştı, bir elini arkasındaki duvara yaslayarak onu sıkıştırdı. Julianne’in yumuşak göğüslerini kendi göğsünde hissedebiliyor, uylukları onun kilere sertçe bastırıyordu. Dare’in kasıklarındaki ani sancı artarak tüm vücuduna yayılmıştı. Daha da kasıtlı bir şekilde uzanarak elini göğüslerinin arasına yerleştirdiğinde, avucunun içinde Julianne’in kalbinin hopladığını hissetti.

Julianne’in gerçekten gözü korkmuştu. Akşam üstü elbisesinin yakası hayasızca açık değildi, fakat kumaştan Dare’in sıcak elinin, korsajının altından tenini okşayan parmaklarının son derece ahlaksız hissiyle acı duyuyordu.

Şaşkınlıkla Dare’in altın gibi pürüzsüz boynuna ve orada atan nabza baktı. Saçma bir şekilde yüzünü onun boyundaki kavise gömmek ve tadına bakmak istiyordu.

Dare başını eğerek Julianne’in alt dudaklarını emmeye başladı. Vücutlarının her santimi birbirine değişiyor, Julianne’i yakıp tutuşturuyordu. Julianne istemsiz bir şekilde dudaklarını araladı.

“Öp beni Julianne,” diye mırıldandı Dare. “Tam anlamıyla öp. Dudaklarınla benimkini kapla... Dilini ağzımın içine daldır...”

Dare ne istediğini göstermeye başlayınca Julianne’in boğazını bir inilti doldurmuştu. Dare’in derin, tutkulu öpüşüyle Julianne’in dudakları yanıyor, vücudu eriyordu. Ancak o zaman bile, zihni şiddetle itiraz ediyor, Dare’in ani tutkusunun sebebini anlamaya çalışıyordu.

Julienne'in sadece dikkatini dağıtmaya çalışıyordu. Dare'in bu düşüncesine kızarak, hepsi oyun, diye düşündü Julienne.

Julienne kalbi deli gibi atarken, ağzını Dare'den kurtardı ve "Ne cüretle..." diye söze başladı. Dare'in elinden kurtulmaya uğraşıyordu, fakat onun ağzı kendi dudaklarının üzerine kenetlenmiş, Julienne'in öfkeli sözlerini bastırıyordu.

Alevler Julienne'in tüm vücuduna yayılıyor, yakıyordu. Julienne, Dare'in kolları onu sararken tahrik oluyordu. Buna rağmen bir şekilde Dare'in baştan çıkarmasına karşı koyacak iradeyi bulabilmişti. Julienne başı dönerek, ellerini zorla araya soktu ve Dare'i göğsünden itti. Nihayet Dare'in tutuşunu ve öpmesini engellemişti.

"Kes şunu! Hemen dur!" Julienne kesik kesik nefes alarak, öfkeyle Dare'e baktı. "O odada ne yaptığını öğrenmek istiyorum."

Dare'in dudakları onu öpmekten hâlâ nemliydi ve sınıksı birbirine bastırılmıştı. "Tamam anlatacağım, fakat burada olmaz."

Dare, Julienne'in yatak odasının kapısını açtıktan sonra onu içeri iterek beraber odaya girdiler.

Dare'le yalnız olmaktan birdenbire ürken Julienne onun ulaşamayacağı bir noktaya kadar, odanın ortasına doğru ilerledi.

Julienne nefes nefese "Eee?" diye sordu.

Dare sakince "Riddingham bir vatan haini olabilir," dedi.

Julienne dikkatle Dare'e baktı. "Sen neden bahsediyorsun?"

“Geçen sene kendisine Caliban diyen bir soylu, kaçakçılık yaparak altınları Napolyon’a kaçırdı ve bizim savaş çabalarımızı alt üst etti ...”

Dare şok edici cinayet ve şantaj hikayesini, Caliban’ın arandığını ve yakut gözlü ejderha yüzüğü anlatırken Julianne şaşkınlıkla dinledi. Ülkeyi bir hainden kurtarma çalışmalarına Dare’in de dahil olabileceği Julianne için akla gelebilecek en uzak şeydi.

Julienne, Dare’in hikayesi bittiğinde “Riddingham’ın Caliban olabileceğini mi düşünüyorsun?” dedi.

Dare’in daha önce ihtiyatlı olan gözleri şimdi kısılmış, Julianne’in tepkisini izliyordu. “Yüzük uyuyor... Gerçi onu piket oynarken kazandığını iddia ediyor. Caliban’ın o kadar emsalsiz bir yüzüğü elinde tutmanın tehlikeli olduğuna karar vermiş olması mümkün. Dikkati başka yöne çevirerek hedefi şaşırtmak, ve izini kaybettirmek için Riddingham’a kasten yüzüğü bırakmış olabilir.”

Julienne kanıt olmadan böyle suçlamalara inanmakta tereddüt ederek kaşlarını çatmıştı. Yedi yıl önce bizzat kendisi Dare’in büyükbabası tarafından haksız yere ihanetle suçlanmıştı, ve şüpheler ne kadar kuvvetli olursa olsun, asla başka birini suçlamak konusunda acele etmeyecekti.

“Her nedense Riddingham’ın bir casusluk tezgahlayacağına inanmak zor geliyor. Oldukça cana yakın ve zarif davranışlara sahip. Ama bunlar dışında da öyle bir zekası olduğunu sanmıyorum. Senin bahsettiğin yetenekli bir hainin onda gördüğümünden daha keskin bir zekası olması gerekir diye düşünüyorum.”

“Benim de benzer düşüncelerim vardı,” diye yanıtladı Dare. “Fakat, Riddingham, Caliban’la olan tek bağlantı-

mız, ve ne kadar uzak bir ihtimal olursa olsun, izini takip etmem gerekiyor.”

“Neden sen? Casusluk işine dahil olmana çok şaşırdım işin doğrusu.”

“Değersiz bir tembel olduğum için mi?”

Julienne yanaklarının kızardığını hissetti. “Böyle bir şey söylemedim. Fakat Günah Prensi olarak tanınıyorsun. Senin casus olman, Riddingham bir hain olması kadar uzak bir ihtimal gibi görünüyor.”

“Bu onu benim araştırmamın sebebini daha da kuvvetlendiriyor. Çünkü benden şüphelenme ihtimali yok. Onu sıkı bir gözetim altında tutmak için buraya davet ettim.”

Sarsıcı bir düşünce Julienne’e ağır bir darbe indirip soluğunu kestti. “Beni takip etmeye bu nedenle mi karar verdin? Riddingham’ı izleyebilmek için mi?”

Dare’in yüz ifadesi kapalıydı. “Başlangıçta belki. Fakat artık tek neden o değil. Bahse girdiğimiz zaman, kazanmayı ne kadar şiddetle istediğimi fark ettim.”

Julienne’in kafasında düşünceler dönüp duruyordu, bir elini şakağına götürdü.

“Aslında bu ev partisi bana Riddingham’ın bazı arkadaşlarını da gözlemleme imkanı verdi,” diye ekledi Dare. “Yüzüğü kazandığı zaman oyunda hem Ormsby’nin ve Perrine’nin olduğunu açıkça söyledi. Fakat şu ana kadarki davranışlarında ikisinin de Caliban olma ihtimalini destekleyen hiçbir şey olmadı. Ayrıca odalarını da aradım ve şüphe uyandıran hiçbir şey bulamadım.”

Julienne, Dare’in olağanüstü açıklamasını kavramaya çalışırken hâlâ cevap vermemiştii: Dare onu gerçek hedefine yaklaşmak için kullanmıştı. Girdikleri bahsin tamamı başından beri yalandı.

Julienne sessiz kalınca Dare“Peki şüphelerim konusunda Riddingham’ı uyarmayı düşünüyor musun?” diye sordu.

Julienne “Elbette hayır,” dedi dalgınlıkla.

Dare şüpheyi kaldırarak kaşını kaldırdı. “Bu konuşmanın yapıldığını tamamen unutman gerekiyor. Riddingham’e farklı davranmaya başlarsan, oyunu bozabilirsin.”

Bunun üzerine Julienne konuşmaya başladı. “Bana bir rolü nasıl oynayacağımı öğretmen gerekmiyor. Ben mükemmel bir oyuncuyum.”

Dare alaycı bir edayla “Biliyorum,” dedi ama Julienne onun sesindeki acılığı duymadan edememişti.

Julienne sertçe ona bakınca, Dare karanlık bir bakışla karşılık verdi. Dare’in bakışları sıcak, delici, suçlayıcıydı. Julienne ansızın onunla burada yalnız olmanın mahremiyetinin dayanılmaz bir şekilde bilincine varmıştı.

Julienne, Dare’in yanından geçerken “Oyunu bozmandan endişelenmene gerek yok,” diye güvence verdi. “Gülünç bahis maskaralığını devam ettirmeyi planlıyorum.”

Tam kapıyı açmak üzereyken Dare’in güçlü kolları uzanarak Julienne’i geri çekti.

Julienne nefes almaya korkarak kasıldı. “Lütfen bırak, gideyim.”

Fakat Dare onu serbest bırakmadı. Bunun yerine kollarını Julienne’in omuzlarına sardı. Julienne’in nabızı hızla atmaya başlayınca dudaklarını ısırды. Dare’in fiziksel varlığının kendi duyularını bu şekilde etkilemesinden nefret ediyordu.

“Bu sahte bir gösteri değil,” diye mırıldandı Dare. “Seni hâlâ istiyorum, Mücevher.”

Dare'in nefesi Julianne'in saçlarını karıştırıyor, tüm vücuduna ürpertiler yolluyordu. Julianne titrerken, Dare sıcak ellerini onun korsajının içine sokmuş, tahrik ederek göğüs uçlarıyla oynamaya başlamıştı.

Julienne gözlerini sımsıkı kapamış, kendi hayatı için içgüdüsel kaçma arzusuyla ve daha derin olan Dare'in okşayışlarına teslim olma arzusuyla mücadele ediyordu. Dare'in sıcaklığında eriyerek yok olmak istiyordu...

Dare, Julianne'in duyularını harekete geçirmekte hiçbir zaman başarısız olmayan o erotik, erkeksi sesiyle "Benim güzel Mücevher'im," diye fısıldadı.

Ah, Tanrım, diye düşündü Julianne.,Dare'in dili kulağının etrafında dolaşırken acı çekiyordu. Dare'in parmakları Julianne'in sertleşmiş göğüs uçlarının üzerinde kasılmıştı, karnının alt kısmında ateşli bir zevk sızısı yayılınca Julianne dudaklarını ısırdı.

Julienne başını sallayarak Dare'in açlığına karşı umutsuzca mücadele veriyordu. Fiziksel sıcaklığa, Dare'e açtı.

"Seni istiyorum," diye tekrarlardı Dare. "Seni sıcak, vahşi istiyorum, benim için yanmanı istiyorum." Dare'in fısıltısı, şehvetten boğuklaşmış zengin, cömert bir vaat olan sözleri Julianne'in zihnini doldurdu "Beni istediğini söyle, Julianne."

Julienne, Dare'i istiyordu. Çok uzun zamandır yalnızdı. Dare'in temasındaki samimiyetin özlemini çekiyordu, ihtiyacı vardı...

Julienne hafifçe inleyerek, Dare'in uyarıcı parmakları karşısında yay gibi kıvrıldı. Dare'in baştan çıkaran okşamaları onu yakıp tutuşturuyor, kararını sarsıyor, iradesini paramparça ediyordu... Julianne, Dare'in ona bütün his-

settirebileceklerini, verebileceği tüm zevkleri, tüm yıkıcı acıları hatırlatıyordu.

Hatırladığı bıçak gibi saplanan acı boğazını sıkıyordu.

“Hayır,” diye itiraz etti Julianne, alçak sesli vahşi fısıltıyla. “Bunu istemiyorum, Dare. Seni istemiyorum.”

Julianne titrek bir nefes alarak, zorla kendisini Dare’in ellerinden kurtardıktan sonra kapıyı açarak kaçtı.

Yalnız ve kolları boş kalan Dare gözlerini sımsıkı kapayıp lanet etti. Duyuları açıkça Julianne’e ait olan tarif edilmesi güç bir esansla dolmuştu; vücudu hâlâ onun için acı çekiyordu. Sert ve cehennemden sıcaktı.

Dare, Julianne’in onu çevreleyen sıcak ıslaklığını, sızlayan erkekliğinin çevresinde kaymasını neredeyse hissediyordu...

Yine de vücudunun rahatsızlığına rağmen, Dare’in göğsündeki sancı bir şekilde yatışmıştı. Julianne, Caliban ve Riddingham’ın odasını arama sebeplerini açıklayınca gerçekten şaşırmış gibi görünmüştü. İkisiyle de işbirliği yapmıyormuş gibi görünüyordu.

Dare sertçe elini saçlarının arasında gezdirdi. Julianne gerçekten Caliban’ın müttefikiyse, o zaman Dare kendisini iyice tehlikeye atmıştı. Julianne o an koşarak Riddingham’e giderse, suçunu kanıtlamış olacaktı. Fakat en azından Julianne’le alakalı belirsizliğe son vermiş olurdu.

Dare çenesinde bir adelenin kasıldığını hissetti. Julianne mükemmel bir oyuncuydu, doğru, fakat sezgileri Dare’e, Julianne’in yalan söylemediğini söylüyordu. Bu da Julianne’in masum olduğu anlamına geliyordu.

Çok yazık, diye düşündü Dare kara kara, beklenmedik

bir pişmanlık acısı bıçak gibi saplanmıştı. Julianne'in suçlu olduğu düşüncesi, Dare'in onu unutmasını sağlamış, mahkum olduğu zincirlerden kurtulmasına yardımcı olmuştu.

Peki Julianne ya masumsa? Daha önce de eğer araştırmalarının içine sürüklerse Julianne'in Caliban'la tehlikede olacağı aklına gelmişti.

Bir an, Dare'in zihninde Julianne'in cesedinin, rahatsız edici görüntüsü canlandı.

Dare sertçe başını salladı. Julianne Laurent kendisine bakabilirdi. Asıl tehlikede olan kendisiydi. Julianne'in sinsi cazibesine yenik düşüyordu.

Alayla aşağıya, pantolonuna baktı. Konukları kendisini bekliyor olmalıydı, fakat onların karşısına bu durumda çıkamazdı. En azından üstünü değiştirmesi gerekiyordu. Julianne'in odasından çıkarken, ayrıca soğuk bir banyo almaya da vakti olup olmadığını merak etti.

Hasret's Sisters Planet *e-kitaphane*

Yedinci Bölüm

“Eee?” Solange ertesi gün Dare’in komşu toprak sahiplerinden birinin çılgın kızıyla yaptığı dansı seyrederken Julianne’i dürttü. Dare akşam için Brighton’dan müzisyenler tutmuş ve yerel seçkinlere balo salonunu açmıştı. “Rakibin olabileceğinden endişelenmiyor musun?”

“Hayır,” diye karşılık verdi Julianne rahatça. “Lord Wolverton partnerlerinin biraz daha az utangaç olmasını tercih eder.”

Dare henüz okuldan çıkmış utangaç genç bir leydiden cezbolmak için fazlasıyla deneyimli bir çapkındı, Julianne bunu biliyordu. Daha da önemlisi, Julianne, Dare’in onu ele geçirmekten vazgeçeceğine inanmıyordu.

Dare, Julianne’in takibine yeniden başlamıştı ve evdeki konukların çoğu bundan fazlasıyla memnundu.

Fakat açık söylemek gerekirse, Julianne artık Dare’in oyununu anladığı için kendini rahat hissediyordu. Dare’in öfkesini ve yaralanmış erkeklik gururunu yutarak alenen niye onun peşinden koştuğunu artık anlamıştı. Dare intikamını alacak, aynı anda sinsi ve kurnaz bir haini ortaya çıkarmaya çalışacaktı.

Julianne bu ev partisinin öncelikle onun için değil,

Riddingham uğruna yapıldığını artık görebiliyordu. Belki de Dare'in casusluk çabaları ilk tahmin ettiği gibi uzak ihtimal değildi. Şimdi neye dikkat edeceğini bildiği için, Dare'in öyle görünmese de Riddingham'ın en ufak hareketiyle veya yorumuyla yakından ilgilendiğini fark etmişti. Dare'in gözünden hiçbir şey kaçmıyordu.

Hatta kendi yaralanmış gururu biraz acıtsa da Dare'in onu gerçekten istemediğini, kedi fare oyununu başkısıyla oynadığını bilmek bir şekilde Julianne'in içini rahatlatmıştı. Böylece Dare'in baştan çıkarıcı saldırılarına karşı kendini daha iyi koruyabilirdi. Julianne'in kalbinin bulabildiği her zırha umutsuzca ihtiyacı vardı. Dare'e tekrar âşık olursa asla hayatını sürdüremezdi.

Balo fazlasıyla ilgi çekmişti. Dare'in bütün komşuları daveti hevesle kabul etmişti. Görünüşe göre herkes Julianne ve Dare arasındaki bahsi de biliyordu. Julianne hepsinin gelmesine sebep olan şeyi vermeye kararlıydı. Bu akşam Dare'le karşılaştıkları birkaç sefer, izleyicilerin hatırlarına söz düellosunu devam ettirmişti.

Solange, Dare'i hayranlıkla seyreterek "Harika bir dansçı," dedi.

Julianne "Gerçekten de öyle," diye içinden kabul etti. Dare akıcı ve son derece dikkatliydi. Çekingen, geç bir kız olsa da partnerine bütün dikkatini vermişti.

"Bir âşık olarak da harikulade olduğu söyleniyor. Yatakta şeytani bir yaratıcılığı olduğunu duydum."

"Cinsel hünerleri beni alakadar etmiyor," diye kaçamak bir cevap verdi Julianne.

Tam kotilyon dansı bitmişti ki, Julianne odanın karşı-sından gözleriyle onu arayan Dare'in aç bakışlarının cesur temasını hissetti.

“*Mon Dieu**,” dedi Solange nefes nefese. “Seni yiyip yutmak istiyormuş gibi bakıyor.”

Julienne omuzunu silkti. “Hepsi numara. Bu sadece oynadığımız bir oyun.”

“*Bien***,” diye karşılık verdi arkadaşı. “Fakat ateşle oynama konusunda ne söylediklerini biliyorsun, *mon amie*. Yanmamak için dikkat etmek gerekir.”

“Bunu aklımda tutacağım. Bana izin verir misin? Sanırım benim sıram geldi.”

Julienne kalabalığın arasından kendine yol açıp Dare’den bir vals talep ettiği zaman, insanların beklenti içindeki uğultularından dikkatin merkezi olduğunu söyleyebilirdi.

“Ne ayıp, lordum,” dedi işveli bir tebessümle. “Benimle dans etmeye söz vermenize rağmen, bağışlanamaz şekilde ihmalkar davranıyorsunuz. Veya belki de bana bahsimizi kazanma fırsatı vermekten korkuyorsunuz.”

“Bütün akşam çizmelerimin içinde titreyip durdum,” diye usulca cevap verdi Dare.

“İyi başarı, çünkü bağıcsız ayakkabılar giyiyorsunuz.”

Dare gülümseyerek Julienne’i kollarının arasına aldı.

Julienne, onu alıp götürmesine izin vererek, valsin ritmine ayak uyduruncaya kadar bekledikten sonra Dare’e baktı. “Açıkçası o zavallı kızı kurtarmam gerektiğini düşündüm. Korkudan bayılacakmış gibi görünüyordu.”

Dare şakadan ürpererek başını salladı. “Kurtarılması gereken bendim. Sana minnettarım, sevgilim.”

“Rica ederim, ne demek, lordum. Benim hareketim pek de özverili değildi. Seni dize getirmek istiyorum.”

**Mon Dieu*: Fransızca. Aman Tanrım –ç.n.

***Bien*: Fransızca. Peki. –ç.n.

Dare kıkırdadı. “Ah, benim sevgili Mücevher'im, beni daha ilk karşılaşmamızda dize getirdiğini biliyorsun.”

“Ben pek öyle düşünmüyorum. İlk karşılaştığımızda, kuzeninin pençelerini savuşturmakla çok meşguldüm.”

Dare'in gözleri hoş bir hatıraymış gibi görünen bir parlaklıkla parladı. “Onun haşın bir şekilde burnunu sürttüğünü hatırlıyor musun?”

Julienne gerçekten de öyle yapmıştı. Dare güzel kuzeninin düğünü için haziran ayında Kent'e gelmiş, ve canı sıkıldığı bir sırada, şapkacı dükkanına gelirken kibirli Bayan Emerson'a eşlik etmişti. Şımarık genç kadın malın hem kalitesini hem de miktarını küçümseyerek kötülerken Julienne sabırla hizmet etmişti.

Julienne buruk bir şekilde “Tamamen haklı olduğuma inanıyorum,” diye cevap verdi. “Aksanımlı küçümseyip kökenimle alay edinceye kadar dilimi tuttum, fakat sonunda gözüm karardı, kendimi kaybettim.”

Julienne'in yanıtı kendini beğenmiş Bayan Emerson'ı çileden çıkarmış, fakat Kont'un gözlerinde keyifli bir ifade oynamıştı. Ertesi gün Dare, Julienne'i baştan çıkarmaya kararlı bir şekilde dükkana yalnız dönmüştü.

“Senin muhteşem olduğunu düşünmüştüm,” dedi Dare, sesi sıcak bir mırıltı halindeydi. “Hâlâ muhteşem olduğunu düşünüyorum. Neden dikkat çekmeden buradan sıvışıp yukarı katta bir yatak bulmuyoruz?”

Dare, dudaklarını Julienne'in kulağına yaklaştıran kadar eğildi, yalnız olsalardı ona neler yapmak istediğini tam olarak gösteren boğuk, sıcak bir şekilde nefes alıyordu.

Julienne buna karşılık titrediğini fark etti. Dare'in aleni baştan çıkarma oyununun amacını bilmesine rağmen, bu

maskaralığı devam ettirmek beklediğinden zor oluyordu, çünkü aralarında hâlâ için için kaynayan ateşli, gizli tutku-yu görmezden gelemiyordu.

Yine de Dare'e onu etkilediğini düşünme hazzını vermeyi reddetti.

Julienne nazlı bir tebessümle karşılık verdi ve Dare'in kulağına tatlılıkla fısıldadı. "Elbette, yukarı çık, soyun ve beni bekle."

"Peki sen de ardımdan gelecek misin, sevgili Mücevher'im?"

"Elbette, bana eşlik edecek yeterince konuğunu toparlar toparlamaz. Seyircilerin bir dediğimi iki etmediğine tanıklık etmelerini istiyorum."

Julienne'in bu teklifi Wolverton Markisi'nin yüksek sesle gülmesine ve pek çok başın onların tarafına dönmesine neden olmuştu.

Fakat Julienne, Dare'in ona son sözü söylemesine izin vermeyeceğini bilmeliydi. O gece balo sona erdikten sonra, Julienne henüz yatmaya hazırlanmış ve örtülerin altına yerleşmişti ki, yatak odasının penceresinin dışından kemanla çalınan bir melodi duydu.

Julienne hızla geceliğinin üzerine bir sabahlık geçirerek pencereyi açtı ve kendini aşağıdaki görüntüye bakarken buldu. Bahçelere rengarenk fenerlerden romantik bir pırıltı yayılırken, bir yanda duran müzisyenler hafifçe kemanlarını çalıyorlardı.

Tam penceresinin altında, Dare döşeme taşlarının üzerinde poz vermiş olarak duruyordu. 1. Elizabeth dönemi-ne ait bir kostüm giymiş, dişlerinin arasına bir gül sıkıştırmıştı. Eğer Julienne yanılmıyorsa, Romeo'ydü.

Dare, yukarda Julianne'i görünce, gösterişli hareketlerle gülü sundu ve yerlere kadar eğilerek reverans yaptı.

"Ah, güzel Juliet," diye vurguladı tutkulu bir sahne sesiyle, "benimle uzaklara gel ve sevgilim ol."

Julianne onun sevimli saçmalığına kahkaha atmamak için kendisini zor tutuyordu, fakat Dare'in kendini beğenmişlik özelliklerini öğrenmişti. "Üzgünüm lordum, Shakespeare'i bozan kendini bilmez soylulara karşı büyük bir nefretim var. Eğer en büyük başarın buysa, hiç etkilenmedim."

Dare yarı vahşi, yarı kışkırtıcı bir şekilde gülümsedi. "En büyük yeteneğimi daha görmedin. Aşağıya buraya gel, ve sana göstermeye devam edeyim."

Julianne, Solange da dahil olmak üzere, diğer konuklardan birkaçının pencerelerinden sarkmış, ağızları açık seyrettiğini fark etmişti.

"Ya korkunç kurnazsın," dedi Julianne sertçe, "ya da aklını kaçırdın."

"Her ikisi de. Beni sarhoş ediyor ve çılgına çeviriyor-sun. Kışkırtıcılığın vücut bulmuş halisin..."

Dare yüzünü yan penceredeki Solange'a çevirdi. "Yardım etmeyecek misiniz, Madam Brogard? Zalim, güzel Juliet yalvarışlarımı küçümseyerek elinin tersiyle itiyor."

"Hınzır adam," diye azarladı Solange, ses tonu mutlu bir keyifle bezenmişti. "Kendi başına yeterince iyi olduğunuzu söylemeliyim. Bir kadın güllere, ay ışığına ve yakışıklı bir şövalyeye direnemez."

"Heyhat, öyle görünüyor ki Bayan Laurent bana gayet iyi direnebiliyor." Dare elini göğsüne koydu. "Yemin ederim kalbim kırılıyor."

Bu sefer Julienne cevap verdi. “Öyleyse kalbini onarması için doktoru çağırmanı ve uyumama izin vermeni tavsiye ederim.”

Dare sanki ölümcül bir darbe almış gibi sendeleyerek geri çekilince, Solange yüksek sesle güldü.

Julienne kendi kahkahasını bastırarak pencereyi kapadı ve yatağa döndü, fakat orada uzanmış yatarken uyumanın imkansız olduğunu anlamıştı.

Müzik en az yarım saat daha devam etti ve Julienne pencereye gidip Romeo’nun hâlâ orada olup olmadığını görme dürtüsüne kararlılıkla direndi. Fakat Julienne hüsrarla yastığını yumruklarken bile, içindeki hüznü, çılgın bir yan Dare’in ona âşık olma numarasının gerçek olmasını istiyordu.

Ertesi gün hava fırtınalı olduğu için herkes içerde kalmak zorunda kaldı. Biri can sıkıntısından amatör bir tiyatro oyunu sahnelemeyi önerince, Dare haftanın geri kalan kısmında bir oyunun hakkını verecek kadar zaman olmadığını ve bunun aktrise adil olmayacağını, çünkü bir temsilin çalışmaya benzeyeceğini söyleyerek bu fikre engel oldu.

Dare sonra da, Bayan Laurent’ın, sevdiği oyun yazarlarının yazdıklarını amatörlerin bozmasından hoşlanmadığını da eklemişti.

Pantomim ve sessiz sinema oynamaya, ezberden şiir okumaya razı olmuşlardı. Çalışmak Dare’in yakınlığından korunmasına yardımcı olacağı halde, özellikle Julienne esirgenmekten memnun olmuştu.

Neyse ki fırtına hızlı geçmiş ve ertesi sabah güneş ko-

nukların zoraki hapsine son vermişti. O öğleden sonra, misafirlerin çoğu yan taraftaki çimlerin üzerinde pall mall* oynamaya karar vermişlerdi -bir topun döner bir halkadan geçirmek için sürüldüğü bir oyundu bu- fakat Julianne bunun yerine bahçeleri keşfetmeyi seçti.

Muhteşem çiçek tarhları ve düzgün bir şekilde yerleştirilmiş şimşir çitleriyle şekillendirilmiş muntazam yolların yanısıra daha doğal bir yeşillik boyunca uzaktaki bir huş ağacına doğru giden dolambaçlı patikalar da vardı.

Julienne tam da beklediği gibi, tesadüfen bir gül bahçesini gizleyen küçük bir koruluğa -aslında şimşir ağaçlığıydı- rastlamıştı. Burada bitki örtüsü ustalıklı yabani halde bırakılmıştı.

Büyüleyici kargaşa bir zamanlar Dare'le kaçamak yaptıkları aşırı büyümüş gül bahçesini hatırlatmıştı. Güllerin açması için çok erkendi, fakat Julianne tatlı kokuyu neredeyse duyabiliyordu. Bir köşede taş bir bank ve ortada birbirine sarılmış âşıkların mermer bir heykeli vardı.

Julienne banka çöktü ve yüzünü güneşe doğru çevirdi. Bir an için tekrar on dokuz yaşındaydı sanki... İstirapla, delicesine âşıktı... Çılgınca Dare'in karısı olmayı hayal ediyordu.

Dare'in karısı veya sevgilisi olmayı hiç beklememişti. Dare, Kent'e ilk geldiğinde, onunla hiç bir şey yapmak istememişti. Kötü şöhretli bir hovardanın avı olmak istemiyordu. Dare'in onu sadece bir oyalanma ve av olarak gördüğünü biliyordu. Çünkü Julianne onun unvanından etkilenmemiş ve hem ona, hem de kendini beğenmiş kuzenine dayanarak, onlara karşı duruşunu korumuştı.

*Pall Mall: 16. Yüzyıl'da oynan krokete benzer oyun.

Julienne, Dare'in, onun kontesi olmasını isteyeceğini hiç hayal etmemişti. Sıradan koşullarda soylu bir hovar-dayla genç bir kadın esnaf arasında tek bir gelecek olabilir-di ve bu evliliğe yol açmıyordu.

Julienne, Dare'e direnmek için elinden gelen her şeyi yapmış, fakat onun amansız çekiciliği ve ısrarcılığı giderek gücünü tüketmiş ve ona sıırsıklam aşık olmuştu. Geriye dönüp baktığında, Julienne, Dare'in ona göz koyduğu andan itibaren kalbinin hiç şansı olmadığını görebiliyordu. Dare evlilik teklif edince, Julienne onun aşk yeminlerine inanmak zorunda kalmış ve evlenmeye söz vermesinin yanısıra bekaretini de vermişti.

Fakat Julienne'in beslediği hayaller çok kısa bir süre sonra paramparça olmuş ve kalbiyle birlikte ayaklar altına alınmıştı.

Dare'in büyükbabasının onu evlatlıktan reddetmekle tehdit ettiğini Julienne ilk öğrendiği andan itibaren onun-la evlenemeyeceğini anlamıştı. Kendi uğruna Dare'in geleceğini feda etmesine izin veremezdi. Julienne, Dare'in günün birinde aceleciliği için pişman olabileceğinden, bunun için onu suçlayabileceğinden korkmuştu...

Julienne ıstırap veren bu anıyla titreyerek başını önüne eğdi, ruhunu aniden bir yalnızlık duygusu sarmıştı.

Bir süre sonra duygularının kontrolünü yeniden eline almıştı. Eve dönmeliyim, diye azarladı kendini, orada geç-mişte kalması gereken acı anıların saldırısına uğramazdı.

Ancak gitmek üzere ayağa kalktığı anda, Dare'in tembel-ce çitlere dayanmış, gizli bahçenin girişinde durduğunu gördü. Bir an için, Julienne'in sevinçten kalbi yerinden çıkacak gibi oldu, fakat bu hissi bastırmak için çabaladı.

Dare, korunun büyük bir kısmını kaplayan gül ağacı karmaşasına doğru başını sallarken yüzünde esrarengiz bir ifade vardı. “O yaz gülleri çok sevmeye başlamıştım. O yüzden buraya yerleşince gül ektirdim.”

Dare’in birlikte geçirdikleri harikulade zamanlarından bazı hatıralar istemiş olması Julianne’in yüreği burkmuştu. Julianne bu yüzden konuklardan biri skor kaydedince uzaktan gelen sevinç çılgınlıklarının dikkatini başka yöne çekmesinden memnun oldu.

Julienne bahçenin girişine bakarak “Diğerlerine katılmalıyım,” dedi.

Dare sözleri uzatarak “Bu kadar çabuk mu kaçıyor-sun?” dedi ve çitlerden uzaklaşarak Julianne’e doğru ağır ağır yürümeye başladı.

“Burada birlikte olmamızın bir anlamı yok. Burada görece Riddingham yok.”

“Fakat ikimizin de olmadığını anlayacak ve kıskançlığı uyanacak. Duyguları ne kadar devreye girerse, falso yapıp rengini gösterme ihtimali de o kadar artar. Biraz kal.”

Julienne isteksizce başını salladı, fakat Dare’den uzaklaşarak yolda biraz ileriye gitti. Tüm varlığı onun varlığıyla sızlıyordu.

Dare ondan boşalan koltuğa oturdu. “Seni burada yalnız bulmamın bir sebebi var mı? Sunduğum eğlence ilgini çekmiyor mu yoksa?”

Julienne omuzunu silkti. “Sanırım boş geçen bir yaşama alışık değilim. Konukların oyun oynamaktan başka bir şey yapmıyorlar.”

“Ev partisindeyken oyun oynanır. Ayrıca o kadar çok çalışıyorsun, senin de bir tatile ihtiyacın var bence.”

“Ama ben işimden zevk alıyorum.”

“İşinde bu kadar eğlenceli bulduğun ne? Ben de seni hayal ürünü bir şeyleri oynamanın çok pragmatik olmasıyla yargılayabilirim.”

Sorusunun ciddiyeti Julianne’i hazırlıksız yakalamıştı, fakat ona dürüst bir cevap vermeyi isteyerek düşünceli bir şekilde dudaklarını büzdü. “Bir rolün içine girmek ilginç bir şey. Bir başkası olabilmek....”

Dare onu uzun süre inceledi. “Başka birinin kimliğine bürünerek kaçmak mı?”

“Evet,” diye cevap verdi Julianne, Dare’in anlayışına şaşırmıştı. Başka biriymiş gibi davranmak bir süre için kötü düşünceleri aklından çıkarıyordu.

Julianne daha fazla açıklama yapmayınca, Dare’in ağırbaşlı görünümünü söndü, yerini aldatici bir kibarlık aldı. “Eğer böyle bir kaçışa ihtiyaç duyuyorsan, sevgilim, o zaman açıkça anlaşıyor ki ev sahibin olarak ihmalkar davranmışım. Senin için daha iyi bir eğlence sağlamam gerektiğini görebiliyorum.”

Dare ayağa kalkarak Julianne’e yaklaşmaya başladı.

“Görünüşe göre aklında olan eğlence şekliyle hiç ilgilenmiyorum, Lord Wolverton,” diye yanıtladı Julianne, bir adım geri atarak.

Julianne’in verdiği karşılıktan Dare’in eğlendiği belliydi. “Bu ortamın seks için can atmama sebep oluyorsa elimden bir şey gelir mi?”

“Sanırım gelmez,” dedi Julianne nahoş bir ifadeyle. “Her ortam senin sekse can atmana sebep oluyor.”

Dare büyüleyici, yırtıcı bir tebessümle ilerlemeye devam ediyordu. Julianne heykele doğru gerilerken kalbi

göğsünden fırlayacakmış gibi atıyordu. Dare'in aşırı yakınlığı ve kıskırtıcı sözleri sinir uçlarında tehlikeli bir kıvılcımın parlamasına neden olmuştu.

"Seni soymaktan ve burada birlikte uzanmaktan fazla istediğim hiçbir şey yok, Mücevher."

"Sana daha önce de söyledim, istediğin her şeyi elde edemezsin."

Dare'in bakışları sıcak ve şehvetliydi. "Her şeyi değil, sadece seni istiyorum."

Julienne durdu, sırtı soğuk mermere dönüktü, fakat Dare'in bakışları onu hareketsiz bırakmıştı. Julienne, Dare'in ateşli bakışlarının tuzağına yakalanmıştı.

"Bana acımayacak mısın?" diye mırıldandı. "Çok acı çekiyorum, ve bunu sadece sen durdurabilirsin."

"Dare..." Julienne onun kasti cezbedici bakışları karşısında tüm bedenini saran arzuyla titredi.

Dare daha da yaklaşp dudaklarını onunkilere yaklaştırdığı zaman Julienne hızla yüzünü kaçırıp onu öpmeyi reddetti. Dare'in öpücükleri Julienne'i dağlıyor, soluğunu kesiyordu.

Dare'in dudakları Julienne'in yanağını buldu ve burnunu tenine sürdü.

"Dare, kes şunu!"

"Benden çok kendine direniyorsun." Dare, parmak uçlarını Julienne'in ensesinde kaydırırken, boyun çizgisi boyunca hafifçe dişlerini sürüyor, onun istemeden uyanmasına neden oluyordu. Dare'in şehvetli dokunuşları hayal edilemeyecek zevkler veriyordu, fakat Julienne umutsuzluk içinde direnmeye çalıştı.

Julienne "Seninle yine sevişmeyeceğim!" diye itiraz etti, ancak daha şimdiden nefes nefese kalmıştı.

Dare boğuk bir sesle karşılık verdi. “Bir şey yapman gerekmiyor. Ben kendim idare edebilirim. Seni sadece ellerimle ve ağzımla uyaracağım sevgili Julianne’im.” Şimdi sesi çıldırtıcı bir şekilde seksiydi. “Seni kaç kez zevke getirebileceğimi görmek istiyorum.”

Dare daha konuşurken bile biraz geri çekilerek pantolonunun ön tarafındaki düğmeleri açmaya başlamıştı. “Bak bana ne yaptın.” Şişmiş heybetli erkekliği serbest olarak fırlayınca, Julianne’in nefesi kesilmişti. “Senin için yanıyorum.”

Julianne onun sertliğine, güneş ışığında parlayan kırmızı başına bakakalmıştı. “Tanrım, Dare... Utanmazlıklarının hiç sınırı yok mu?”

Dare’in hınzır ve çekici tebessümü yüzüne yayılmıştı. “Pek yok.”

Dare, Julianne’in eline uzanarak parmaklarını şişkin erkekliğine götürdü. Julianne, Dare’in ateşli arzusunun duyularını alev gibi yalayıp geçtiğini hissetti, fakat elini hızla çekerek uzaklaştırdı. “Aklını kaybetmiş olmalısın. Yoldan birisi geçebilir ve...”

“Uyarmak için çitlerin üzerinden yeterince uzağı görebilirsin. Hem ben diz çökersem kimse göremez...”

Çitin oldukça yüksek olduğunu Julianne de fark etmişti; sadece omuzlarından yukarısı görülebilirdi.

Julianne daha cevap veremedi Dare dizinin üzerine çöktü. “Beni dize getirmek istediğini söylemiştin. Şu anda bu zorunluluğu memnuniyetle yerine getiriyorum.”

Dare parmaklarıyla elbisesinin eteğini kavrayınca, Julianne onun niyetini anlamıştı.

Gözleri birbirine kilitlenmişti. Bu bir irade yarışıydı, Julianne’in kaybetmekten korktuğu bir çekişmeydi.

Uzaklaşmak istiyor, fakat kendisini harekete zorlayamıyordu, Dare'in cazibesi çok güçlüydü. Tek düşünebildiği bacaklarının arasındaki, sadece Dare'in yatıştırabileceği şiddetli ağrıydı.

Julienne donmuş bir şekilde dururken, Dare kumaşı yavaşça kaydırarak elbisesinin eteğini yukarı itti. Julienne'in bacaklarını hafifçe ayırdı, uyluklarının iç kısmını öpmeye başladı. Dudakları Julienne'in tenini ateş gibi yakıyordu.

Julienne zorla "Dare..." dedi.

"Sus. Hoşuna gidecek, söz veriyorum."

Julienne titreyerek ona karşı çıkamayacağını anladı. Dare sevişme konusunda olağanüstüydü ve onu heyecanlandıramakta uzmandı. Parmaklarının uyarıcı okşayışı becerilerini doğruluyor, Julienne'in içinde sızlayan bir arzu-yu giderek arttırıyordu.

Dare dudaklarıyla yukarı doğru Julienne'in içini eriten bir yol izliyor, diliyle acele etmeden kasıklarının ipek gibi tenini yalıyordu. Etekleri kalçalarına kadar kaldırıp kadınlığını gözünün önüne serdiği zaman, Julienne titrek bir nefes aldı. Julienne arzularının ağına yakalanmıştı. Dare'in yakıcı nefesiyle kavrularak heykele tutunmak için uzandı.

Julienne'in ıslaklığı meydandaydı ve nabız gibi atıyordu. Dare'in bunu bir görüşte anlamıştı. "Sana daha ağzımı bile değdirmedim, ve şimdiden sıırıslıkam olmuşsun," diye mırıldandı Dare memnuniyetle.

Doğruydu, Julienne kabul ediyordu. Dare'in sadece ona bakması sıırıslıkam olmasına yetiyordu.

Dare yavaşça parmaklarını Julienne'in uyluklarına soktu ve bacaklarını daha fazla açtı. Julienne'in onun insafına kalışından kaçmasına izin vermeyecekti.

“Bu sana ceza,” dedi Dare kısık sesle. “Benim yandığım gibi yanacaksın.”

Julienne sersemlemiş bir edayla Dare’in açık pantolonuna baktı. Dare’in ereksiyonu belirgin bir şekilde yukarı doğru gerilmiş, iyice yükselmişken, Julienne’in heyecanı da gittikçe artmıştı.

Dare, Julienne’in titreyen sıcaklığının dış çıkıntısını okşayarak dilini yavaş yavaş ihtiyatla değdirdi. Julienne heykelin desteğine minnettardı, aksi halde dayanabileceğini sanmıyordu. Heykele yaslanarak başının geriye düşmesine izin verdi. Dare onu savunmasız bırakacak şekilde nasıl dokunacağını, taç yaprağı benzeri kıvrımlarına güçlü diliyle nasıl temas edeceğini, onun arzuyla dolu zevk tomurcuğunu nasıl bulacağını iyi biliyordu...

Dare, onu durmadan umutlandırıp kıvrandırırken, Julienne inliyordu. Uyarılmıştı, uyarılmanın da ötesine geçmişti. Dare ağzını tam yukarıya bastırarak bir öpücükle emmeye başlayınca, Julienne’in dizleri çözüldü, neredeyse düşüyordu.

Dare, elleriyle kalçalarını çevrelemiş, Julienne’i destekliyor, kendi zevki için onu hareketsiz tutuyordu.

Julienne’in nefesi düzensizleşmişti. Dare’in ağzı saf bir büyüydü, şefkatli ve zorlayıcıydı. Dili derinliklerine girince Julienne kıvranarak kalçalarını yay gibi yükseltti.

Bu dayanılamayacak kadar fazlaydı, ama gene de Dare’in devam etmesi için yakarıyordu. Dare hiçbir şey söylemeden zorladı, coşkuyu uzatıyordu..

Julienne’in vücudu adeta yanıyordu... Sıcaklık o kadar fazlaydı ki Julienne bayılacak gibiydi. Doruk noktası kasıp kavurduğunda, Julienne gerideki heykele çöküp gözlerini sımsıkı kapayınca kadar son, mahveden zevki uzattı.

Dare bir süre Julianne'in nabız gibi atan coşkunun yatışmasını bekledi. Sonra, dudaklarının son erotik okşayışıyla, elbisesinin aşağı düşmesine izin verdi.

Hâlâ nefes almak için uğraşan Julianne'in bakışları aşağı kaydı. Dare ereksiyonun etrafına elini sarmalamış, kendini okşuyordu, Julianne'in yapmaya can attığı şekilde uzun, kalın penisini okşamaktaydı.

Dare ona bir göz attı, gözleri saklamağa hiç çalışmadığı tutkuyla yanıyordu, yüzü orgazma yaklaşmış bir halle kızarmıştı. "Eğer acıman yoksa ve ağrımı yatıştırmayacaksan..."

Yüzündeki ifade zevk acısına dönerken cümleyi tamamlanmadan bırakmıştı. Erkekliğini daha sert sıkarken Julianne onun eklemlerinin gerildiğini görebiliyordu.

Bir an sonra, şiddetli boşalımı arap saçı gibi karışık gül ağaçlarına fışkırırken, boğazının derinliklerinden boğulurcasına bir inilti çıktı. Derin bir iç geçirerek gözleri kapalı arkaya, topuklarının üzerine çöktü.

"Gerçek olanın yerine zayıf bir çare," diye mırıldandı Dare sonunda, "fakat yapmak zorundaydım."

Julianne'e hiçbir pişmanlık veya utanç olmadan baktı, bir mendil çıkararak yakıcı tutkusunun kanıtlarını temizledikten sonra pantolonunu ilikledi.

"Sanırım şimdi güvenle geri dönebiliriz," dedi çok erkeksi bir tebessümle.

★★★

Ev partisinin geri kalanı Julianne için sinir bozucu olmuştu, çünkü Dare yakınında olduğu zaman, onun erotik okşamalarını düşünmeden edemiyordu.

Julienne'in, Dare'in onun üzerindeki cinsel güce üzü-
lüyordu ama sebep olduğu duygusal karmaşa onun için
daha da tehlikeliydi. Julienne'in ruhu yıllardır böyle bir ya-
kınlıktan mahrum kalmıştı. Julienne bir zamanlar Dare'le
tanıdığı o güzel hisleri ne kadar özlediğini fark etmişti.
Dare, Julienne'in yüzünün ve endamının altındaki gerçek
kişiye bakan tek erkekti. Julienne'in gerçek düşünceleri ve
hisleriyle ilgilenmiş, onu bir kadın olarak el üstünde tutul-
duğunu hissettirmiş ve bir arkadaş olarak değerlendirmiş
olan tek erkekti.

Şimdiyse Dare, Julienne'le sadece intikam almak, fizik-
sel ihtiyacını gidermek ve Riddingham'ı daha iyi izlemek
üzere kullanıyordu. Julienne, Dare'in onun savunmasız-
lığından acımasızca faydalanmasından, daha önce olduğu
gibi duyguları paramparça olmuş ve ezilip geçilmiş halde
bırakmasından korkuyordu.

Yine de darbe geldiği zaman hazır değildi. Gül bah-
çesindeki tutkulu anlarını izleyen gün, grup Brighton'a
Deniz Kuvvetleri'nin geçit törenini izlemek ve Kral Naibi
Prensin yapılmasını emrettiği meşhur çardağı görmek için
bir geziye çıktılar. Daha sonra denize nazır kayalıklarda
geç bir öğlen yemeği yediler.

Grup kayalıklardaki yolda gezintiye çıktığında, Julienne
yanında Dare'in yürüdüğünü fark etti.

Dare sesini alçatarak soğukça "Bugün Riddingham'a
iyice abayı yakmış görünüyorsun," dedi. "Flörtünüz bü-
yük boyutlara ulaştı."

Julienne ona cilveli bir ifadeyle baktı. Dünden beri he-
men hemen tüm dikkatini Vikont'a vermesinin iki nedeni
vardı. Birincisi, onunla flört etmek Dare'in azimle baştan

çıkarma tehdidine karşı koymasına yardımcı oluyordu. İkincisi ise, Riddingham'da Dare'in araştırmasında işe yarayacak bir şeyler bulabileceğine inanıyordu. Julianne, Dare hainin maskesini düşürürse, kendisin kovalamaktan vazgeçeceğini, böylece Dare'i hayatından çıkarabileceğini düşünmüştü.

Julienne, bütünüyle doğru olmasa da "Sadece rolüme uyum sağlıyorum," dedi. "Maskaralığımızı devam ettireceğime sana söz vermiştim."

"Demek öyle yaptın." Dare'in ağzı alaylı bir sevimlilikle kıvrılmıştı. "En azından koşup Riddingham'a şüphelerimi söyleyerek uyardığı için memnunum."

Julienne kaskatı kesildiğini hissetti. "Bunu yapacağımı gerçekten düşündün mü?"

"Sen bana ne kadar güveniyorsan, ben de sana o kadar güveniyorum diyebiliriz. Yine de adamın şehvetini canlı tutmakta iyi iş çıkarıyorsun."

Julienne şeker gibi bir tatlılıkla "Kıskanıyor olamazsın," diye karşılık verdi.

Dare'in gözlerinde birdenbire parlayan karanlık alevi görünce Julianne onu suçlayarak can evinden vurduğunu anlamıştı. "Kıskançlık ilkel bir erkeklik içgüdüsü. Görev hatırı için dizginleyeceğim bir duygu. Riddingham'ın sevdasını teşvik etmeni istiyorum. Sana tutulursa sırlarını paylaşmaya daha yatkın olacaktır."

"Paylaşacak sırları olduğunu varsayarsak tabii"

"Bunu keşfetmek için mükemmel bir konumdasın. Riddingham, senin aşığın olmak için hevesli, ve onu kolaylıkla zorlayabilirsin."

Julienne, Dare'e dikkatle baktı. "Bununla tam olarak ne

söylemek istiyorsun? Benim onu âşık olarak tutmamı mı öneriyorsun?”

“Evet böyle yapabileceğimizi düşündüm.”

Julienne, Dare’e bakarken neredeyse tökezliyordu. “Yani senin için fahişelik mi yapmamı istiyorsun?”

“Neden olmasın?” Dare’in inceleyen bakışlarında iyimserlikten oldukça uzak bir istek olduğu halde, kaşını alayla kaldırmıştı. “Niye kırılıyorsun ki? Ne de olsa, hiçbir şeyden kuşkulanmayan erkekleri baştan çıkarma konusunda geniş tecrübeye sahipsin.”

Julienne üzüntüsünü saklamaya çalışarak Dare’e ifadesiz bir tavırla baktı. “Daha önce de söyledim. Yatağıma kimi alacağımı sen ya da başka birisi değil, ben seçeceğim.”

Dare’in dudaklarından kış soğuğunu aratmayan bir tebessüm geçti. “Gösterdiğin çaba için sana para vermeye hazırım. Kartlarını akıllıca oynarsan zengin bir kadın olabilirsin.”

Acı Julienne’e bir bıçak gibi saplanmıştı. Öfkeyle dişlerinin arasından nefes alıp veriyordu. Bir an konuşamadı.

Fakat sonra en iyi oyunculuk becerilerine başvurdu ve Dare’e kayıtsızlıkla gülümsedi. “Belki de Riddingham’ı gerçekten âşık edinirim. Seçebileceğim diğer bazı erkeklerden farklı olarak, onun düşünceli bir âşık olacağından hiç kuşku yok.”

Dare’in gözlerinde keskin duygu parıltısının yanıp söndü. Acı? Öfke? Julienne başarı kazandığını anlamıştı.

Dare’in yakıcı bakışlarını gözardı ederek, düşünceli düşünceli dudaklarını büzdü. “Fakat düşündüm de, yapacağımı sanmıyorum. Riddingham aşığım olursa, kuşkusuz seninle girdiğim bahisten vazgeçmemi isteyecektir, ve

benim sana bu bahsi kaybetmeye hiç niyetim yok, Lord Wolverton.”

Julienne daha sonra Dare'den ayrıldı ve acısıyla öfkelerini saklamaya kesinlikle karar vererek, yolda ilerlemeye başladı. Geçici olarak bunu başardı da fakat Solange'la karşılaştığında üzüntüden neredeyse kör olmuştu. Bu kadar şiddetle titrediğine neredeyse inanamıyordu.

Arkadaşının sorgulayan bakışlarına başını salladı ve soğukkanlı görünmeye çalıştı, fakat Dare'in teklifi karşısında derinden yaralanmamış gibi yapmak için tüm yeteneklerini kullanması gerekmişti.

Dare, onun bir fahişe olduğunu düşünüyordu. Ve en kötüsü, Julienne onun bu sözüne karşı çıkamamıştı. Julienne iliklerine kadar işleyen bir ürpertiyle titredi.

Julienne akşam olduğunda odasına sığınabileceği için memnundu. Yatağına çökerek, yüzünü yastığına gömdü ve acı dolu düşüncelerini serbest bıraktı.

Bir müddet fahişelik yapmıştı. Hayatı skandalla sarsılı, hayatta kalmak için oyuncu olarak çalışmaya başlamasından kısa süre sonra, annesinin hastalığı umutsuz bir şekilde ağırlaşmıştı. Julienne'nin, annesine bakım sağlamaya harcayağı yetersiz gelirini arttırmak için zengin bir lordun metresi olmaktan başka çaresi kalmamıştı.

Bedenini para karşılığı ilk kez verdiği zaman, acıyla ağlamıştı. Fakat sonradan, sabırla duygularını kapatarak, katlanmaya karar vermişti. Koruyucusunun nazik, yaşlı bir beyefendi olması yardımcı olmuş, şefkati ve düşünceli oluşu Julienne'in gerçek saygısını ve sevgisini kazanmıştı. Gene de o zor yıllarda ruhen o kadar kötü yaralanmıştı ki, ölmek istediği zamanlar bile olmuştu.

Hatırlayınca, Julienne göğsünde, kalbi kanıyormuş gibi

bir sancı hissetti. Devam etmek için kendisini zorluyordu, çünkü annesinin ona ihtiyacı vardı. Tamamen kendini korumak için, kendisi için yaratmış olduğu bir role bürünerek kurtulmuştu: Kadere rağmen talihsizliğine gülerek katlanan dünyevi, sofistike bir aktris. Ve böyle yaparak Julianne sahip olduğunu hiç bilmediği kuvvet kaynaklarını keşfetmişti.

Annesi öldükten sonra, neyse ki umutsuzca ihtiyaç duyduğu parayı toparlamak için kendisini satması gerekmemişti. Yine de bazen saygın bir gelecek şansı olmayan, zorluklarla dolu bir yaşama mahkum olduğu için ıstırap hissetmekten kendini alamıyordu.

Julienne yakan gözyaşlarına direnerek, yuvarlandı ve gözlerini başının üzerindeki tavana dikti. Muhtemelen hiçbir zaman pek çok kadın için doğal olan şeylere, bir kocaya, eve, çocuklara ve aşka sahip olamayacaktı. Dare için hâlâ hissettiği ateşi, arzuyu kesinlikle başka biri için hissetmeyecekti.

Bir kez denemişti. Annesinin ölümünden iki yıl sonra kendi koşullarıyla bir aşığı olmuştu, başka bir aktör. Adamın tatlı tutkusu Julianne'i fiziksel olarak doyurmuştu, fakat Dare'le tanıdığı ateşli, yoğun, ezici açlığı hiçbir zaman uyandıramamıştı. Aralarında o yakınlık eksikti. Julianne cinselliğin ötesine geçen duygusal yakınlığa, fizikseli aşan sevecen doyuma açlık hissetmişti.

Sonunda daha azla yetinmeye razı olamayarak ilişkiyi bitirmişti. Cinsel aşkın ruhun gerçek yalnızlığını dindiremediğini veya aşk ihtiyacını gideremediğini anlamıştı, ve artık bunun yerine geçecek bir şey yapmayacaktı.

Julienne o zamandan beri kalbini ve yatağını boş tutmuş, hatta kararından dolayı bir miktar huzur bile bul-

muştı. Ancak, bir daha asla bir koruyucuya katlanmak zorunda kalmayacağına yemin etmişti. Oyunculuktan önemli miktarda para kazanmaya bu kadar kararlı olmasının nedeni buydu; böylece asla tekrar fahişelik yapması gerekmeyecekti. Bu şekilde sadece zenginliğin sağlayabileceği bağımsızlığa sahip olabilecekti. Yeterince parayla kendi seçimlerini yapmak için özgür olacaktı.

Fakat şimdi Dare onun adına fahişelik yapması için para teklif etmişti. Hatırlamak bile Julianne'e acı veriyordu.

Julienne, Dare'in sadece kendine hizmet eden, şehvet düşkününü bir hovardadan başka bir şey olmadığını kendisine hatırlatarak yanaklarına süzülen gözyaşlarını hızla silmişti. Hatta, Dare'in bu pis teklifi yapmasından memnundu, çünkü böylece kararlılığını arttırmıştı.

Lanet olası bahsi kazanmaya niyetliydi. Son nefesi bile verecek olsa, Dare'in kalbini bir tepside sunmasını sağlayacaktı.

Dare onu ele geçireceğinden çok emindi ama Julianne ona bunun tersini gösterecekti. Eğer irade savaşı istiyorsa, ona bunu verecekti.

Kendini korumak istiyorsa Julianne bunu yapmak zorundaydı. Dare'in üzerinde hakimiyet kazanmak için tüm baştan çıkarma yeteneklerine başvuracaktı... Dare, aşkını herkesin önünde açıklayıncaya ve onun zaferini kabul edinceye kadar bekleyecekti. Sonra da onun kalbini hiç duraksamadan topuğunun altında ezecekti.

Bu can sıkıcı maskaralık ancak o zaman sona erecek ve Julianne, Dare'i ebediyen hayatından çıkarabilecekti.

Sonunda ondan kurtulacaktı. Julianne bunu çaresizce istiyordu.

Yoksa öyle değil miydi?

Sekizinci Bölüm

Dare daha önce böyle bir sıkıntı hiç yaşamamıştı. Üç gün önce ev partisi sona erdikten sonra, Caliban'ın kimliğiyle alakalı hiçbir ipucu bulamamış olmasının yanı sıra, Julianne'le olan bahsini kazanmaktan da iyice uzaklaşmış olarak Londra'ya dönmüştü. Dare oyun olsun olmasın, Julianne'i yatağında istiyordu.

Julianne'i isteyerek yatağına getirmeyi başaramamıştı. Bir de Riddingham'ın sırlarını ortaya çıkarmak için cazibesini kullanmasını önermesi büyük bir hata olmuştu.

Bu kadar yanlış bir adım atmayı istememişti, fakat sahiplenici erkeklik içgüdüğü mantıklı aklına karışmıştı. Julianne onu kıskanmakla suçlamıştı ve öyleydi. Dare yoğun bir şekilde kıskanıyordu Julianne'i. O gün kayalıklarda Riddingham, Julianne'in gönlünü çelerek boğuk bir kahkahanın yükselmesine neden olunca Dare'in kanı kaynamıştı. Bu can yakan görüntü yedi yıl önceki -Julianne'le Ivers'in birlikte olduklarını, âşık olduklarını öğrendiği zaman- acı anıları uyandırarak Dare'i öfkelen-dirmişti.

Dare öfkeden kör olmuş, Julianne'e ani ve sert bir tepki vererek çoğu aktrisin memnuniyetle kabul edeceği iyi

ücretli o teklifi etmişti. Fakat Julianne herkes gibi değildi, şaşırmış ve hatta bu teklife incinmişti.

Julienne'in reddetmesiyle Dare'in içi son derece rahatlamıştı. Riddingham'ın veya herhangi başka bir erkeğin ona dokunmasını istemiyordu. Ve Dare gözükkara kızgınlığının Julianne'i rakibinin kollarına atarsa kendini asla affetmeyeceğini biliyordu.

Ayrıca Julianne'in, kendi araştırmaları hakkında Riddingham'ı uyarmadığı için de rahatladığını inkar edemezdi. Bu tabii ki Julianne'in masumiyetini tam olarak ispatlamış olmuyordu, fakat bir hainin suç ortağı olma ihtimalini giderek azaltıyordu.

Vikont'u baştan çıkarmasını teklif ettikten sonra, Julianne'deki değışiklik dikkate değerdı. Londra'ya dönüşlerinden beri Dare halk önünde Julianne'e kur yapma savaşını düzenli olarak devam ettirmişti, tiyatrodada, Madam Brogard'ın başka bir ikinci salon toplantısında, bir sergiyi görmek için Bristish Museum'a giderken Julianne'e eşlik eden grubun bir üyesi olarak... Fakat Dare önceden Julianne'in gözlerinde bir kırılğanlık, bir yumuşama belirtisi tespit ediyordu, halbuki şimdi Julianne'in gözleri herhangi bir fahişee gibi soğuk ve hesapçıydı.

Julienne'e bin pound verdiği zaman -ev partisine katılmaktan kazandığı- bunu hafif gevrek ve tahrik eden bir tebessümle göğsüne tıktırınca Dare tahrik olmuştu.

Julienne'in bu yönüyle daha önce karşılamamıştı. Onun bu kadar bilinçli şekilde kıskırtıcı davrandığını hiç görmemişti. Julianne, Dare'le insafsızca flört ederken ve alay ederken, bir yandan da onu hep istediğı uzaklıkta tutuyordu.

Bu Dare'i çılgına çeviriyordu.

Bütün suçun kendisinde olduğunu biliyordu. Mücevher, hızlı yağayan uçarı topluluk arasında, kısmen de Dare'in kovalaması nedeniyle, iyice nlenmişti. Her zaman çevresini kuşatan topluluk o kadar fazlaydı ki ko- nuşmak için bile aralarına sızmak zor oluyordu.

Bu yüzden, onu ertesı gün parkta kendisiyle bir geziye çıkmak için ikna ettiği zaman, Dare'e sanki çok büyük bir zafer kazanmış gibi gelmişti.

Dare, onun Montague Caddesi üzerinde bulunan pan- siyonuna uğradığı zaman Julianne nihayet görünmeye te- nezzl edinceye kadar yaklaşık yirmi dakika bekletilmişti. Bunun da başka bir kasıtlı tahrik olduğundan Dare'in hiç kuşkusu yoktu tabii.

Julienne o kadar taze ve güzeldi ki, Dare onu görünce nabzı hızlanmıştı. Bir nisan gün, hava soğuk ve kapalı ol- duğu halde, Julianne'in soluk sarı seyahat elbisesi ve yap- rak yeşili kısa paltosu baharı anımsatıyordu.

Dare, onun iki tekerlekli üstü açık faytonuna binme- sine yardım ederken "Bayan Laurent, soluk kesicisiniz," dedi.

Julienne çekici bir şekilde gülümsedi. "Benim de niye- tim tam olarak bu, lordum."

"Böyle resmi hitap sözlerinin ötesinde olduğumuzu sa- nıyordum. İsmim Dare."

"Asla o kadar yakın olduğumuzu düşünmedim," diye yanıtladı Julianne hafif alayla.

Bununle birlikte şehvetli bakışlarını kendi sözleriyle çelişecek şekilde Dare'in üzerinde dolaştırarak gğ्सnden midesine, sonra daha aşağı indirdi, ve kasıklarında durdu.

Dare adeta Julianne ellerini onun üzerinde dolaştırıyor-
muş gibi hissetmişti. Julianne'in tek bir bakışıyla tüm ada-
leleri kasılmıştı.

Dare, bu baştan çıkarıcı yeni Mücevher'den hoşla-
nıp hoşlanmadığından emin olmadığını düşünüyordu
Julianne'in yanında yerini aldı. Bunun sebebi sadece ken-
dini savunma durumuna sokması değildi. Julianne'in bu
cana yakınlığı her nedense Dare'in tüylerini diken diken
ederek sinirlerini bozmuştu. Kızgın bir kadınla uğraştığını
ve öfkesinin kolay kolay yatışmayacağını açıkça görebili-
yordu.

Julianne, Dare'in düşüncelerini bilseydi kabul ederdi.
Julianne, Dare'in onun kırdığını iddia ettiği kalbini teslim
ettirmeye her zamankinden daha da kararlıydı. Yine de gö-
ründüğü kadar iyimser değildi. Dare'in arabaya binmesine
yardım ederkenki dokunuşu, eldivenin altında elini karın-
calandırmıştı. Üstelik Dare, onun yanına oturduğunda da,
elbisesinin katmanlarından Dare'in sert kalçalarının baskı-
sını hissetmişti.

Dare dizginleri toparlamak için öne eğildiği zaman
kolu göğsüne sürününce göğüs uçlarının hemen sertleş-
mesi Julianne'i daha da fazla dehşete düşürmüştü. Dare'in
gözlerindeki kurnaz parıltı Julianne'e bu yakınlığın kasıtlı
olduğunu açıkça anlatıyordu.

Ancak Julianne, onun kazanmasına izin vermeyecekti.
Dare'in kollarında çaresizlikten eriyen kafasız kadın tü-
ründen olmayı reddediyordu. Dare faytonu hareket ettir-
diği zaman, Julianne ona kendi yoluyla davranarak sanki
denge sağlamak içinmiş gibi eldivenli elini onun bacağına
yerleştirdi.

Dare dişlerinin arasından tıslar gibi bir ses çıkarınca, Julianne'in memnun gülümsemesini bastırması gerekmişti.

Dare "Eğer arabayı geri döndürmemi," dedi hoş bir şekilde, "ve seni yukarı odana taşıyıp öğleden sonranın geri kalan kısmında sana zorla sahip olmamı istemiyorsan, elini bacağımdan derhal çekmeni tavsiye ederim."

Julienne boyun eğmiş, fakat kaşlarını kaldırmıştı. "Beni öpmene bile izin vermezken, böyle barbarca bir hareketi yapmana izin vereceğimi mi sanıyorsun?"

Dare ona eğlenerek bakıyordu. "Eğer senin yalanlarını pek ciddiye almadıysam özür dilerim. Aklımda seninle tekrar sevişeceğim konusunda hiçbir şüphe yok. Ve bunu yaptığım zaman, sen çok daha fazla istekli olacak, bunun için yalvaracaksın."

Dare'in kibri Julianne'de ona haddini bildirme arzusu yaratmıştı. "Şimdiye kadar aşığım olmanın ne kadar tehlikeli olduğunun farkına vardığını düşünmüştüm. Ya bana gerçekten âşık olursan ne olacak?"

Dare buna verecek esprili bir cevap bulamamıştı. Cevap vermek yerine kaşlarını çatarak araba sürmeye odaklandı.

Parka vardıklarında ancak saat geç oluyordu -Julienne akşamki titayro performansı nedeniyle daha geç gidemedi- fakat park biniciler ve her çeşit faytonlarla daha şimdiden kalabalıktı. Üstelik, Julianne sayısız gözün odak noktası olduklarını da fark etmişti.

Tüm Londra onların kur danslarını seyrediyor gibi görünüyordu.

"Senin şu saçma bahsinin," dedi Julianne duyduğu öfkeyi örtmek için yüzüne bir tebessüm yapıştırarak, "iliş-

kimize nasıl böylesine kudurmuşçasına bir ilgi yarattığını anlamıyorum. Artık iyice saçmalık noktasına geldi.”

“Yüksek sosyete gösteriyi sever,” diye yanıtladı Dare. “Özellikle de değerli rakipler arasında yapılan bir mücadeleyi... Ve biz buna iyi uyuyoruz: Göz kamaştıran bir aktris ve kötü şöhretli bir hovarda. Gerçi bahis defterleri bana üstünlük veriyor.”

Neyse ki hayranlarından biri alkışladığı için Julianne’in cevap vermesi gerekmemiştir.

Her ikisi de sürekli olarak tanıdıkları tarafından selamlandıkları için kaplumbağa hızıyla ilerliyorlardı. Kısa bir süre sonra, iki tekerlekli bir arabayı sürmekte olan Riddingham’la karşılaşınca Julianne, Dare’in bıyık altından sövdüğünü duydu.

Arabasını durdururan Vikont da onları birlikte görmekten aynı derecede hoşnutsuz görünüyordu. Bir süre konuştuktan sonra Riddingham, Dare’i görmezden geleerek Julianne’e doğru konuştu. “Yarın sizi arabayla gezdirmeme izin vereceğinizi umuyorum, Bayan Laurent. Yeni ikilimi denemiş oluruz.” Riddingham canlı ve hareketsiz tutulmaktan sabırsızlanan bir çift doru ata doğru başını salladı.

“Çok güzeller,” dedi Julianne dürüstçe.

“Ele avuca sığmıyorlar, ama son derece hızlılar.”

“Sanmıyorum,” diye lafa karıştı Dare. “Onları sınava tabi tutmak ister miydiniz?”

“Sınava tabi tutmak mı ? Ne öneriyorsunuz?”

“Sizin ikiliye karşılık benim kır atlarım.”

“Yani bir yarış mı öneriyorsunuz,” dedi Riddingham.

“Şaşırdınız mı?”

“Dört Atlı Araba kulübünün üyesi olduğumdan haberi-
niz yok galiba Wolverton?”

Julienne kulübün İngiltere’nin sürücülük becerilerini
sergilemek için yarışlar düzenleyen önde gelen arabacıla-
rından oluştuğunu biliyordu.

“Haberim var,” diye yanıtladı Dare soğukça. “Ve uz-
manlığınızın eşsiz olduğuna kuşkum yok. Yine de zama-
nınıza degecek bir yarış yapmayı başarabilirim. Her biri-
mizin bir yolcu almasını öneriyorum, kendi seçtiğimiz bir
bayan. Ben bunu Bayan Laurent’den talep etmeyi tasarlı-
yorum, böylece ona sorma zahmetine girmen gerekmeye-
cek. Fakat eminim Bayan Upcott da size katılmayı kabul
edecektir.”

Fanny Upcott, Dare’in evindeki partiye de davet ettiği
bir Covent Garden aktrisiydi. “Primrose Hill’deki han iyi
bir başlangıç noktası olacaktır. Heath’deki Blue Boar ha-
nına kadar uzaklıktadır? Sekiz kilometre? Kazanana Blue
Boar’da yemek ısmarlanacak. Ne dersin, Riddingham?”
Vikont tereddüt edince Dare gülümseyerek ekledi: “Bir
meydan okumayı reddedecek kadar gözünüzü korkuttum
mu yoksa?”

“Hiç de değil,” dedi Riddingham ters ters. “Pekala, si-
zinle yarışacağım. Yağmur yağmazsa, yarın sabah saat onda
Primrose Hill’de buluşuruz.”

“Bayan Upcott’la siz mi konuşursunuz, yoksa lehinizde
konuşarak sizin için referans vereyim mi?”

Riddingham “Ben yaparım,” diye Dare’i tersledikten
sonra dikkatini Julienne’e çevirdi. “Bu akşam Hamlet’deki
Ophelia rolünüzü seyretmek için sabırsızlanıyorum,
Bayan Laurent...”

Dare, Riddingham özür dileyip halinden memnun şekilde yoluna devam etmeden önce Julianne'e ancak cevap verebileceği kadar zaman bırakmıştı.

Riddingham uzaklaşınca "Ona fayton yarışıyla meydan okumak da nereden çıktı?" diye sordu Julianne..

"Biraz değişiklik olsun istedim," dedi sakince Dare.

"Sana eşlik edeceğime güvenin çok fazla. Her emrine amade olacağımı düşünüyorsan çok yanılıyorsun."

"Seni çantada keklik kabul etmeyeceğime söz veriyorum, *cherie*."

"Ancak öyle yapıyorsun. Bana reddedecek fırsat bile vermedin. El altından yaptığın oyunlar hoş değil, Dare."

"Aşk savaşında her şeyin mübah olduğunun söylendiğini hiç duymadın mı?"

Dare'in umursamazlığı Julianne'i sinirlendirmişti. "Sözleri kendine göre yontmaya devam ediyorsun!"

Dare ona masum bir bakışla karşılık verdi. "Eğer böyle şiddetle kaş çatmaya devam edersen kaşlarının arasında kırışıklıklar oluşacağının farkında mısın?"

"Dare!"

Dare'in yüzündeki ifade Julianne'in gerçek öfkesi karşısında ciddileşti ve arabayı durdurarak tüm dikkatini ona verdi. "Bağışla beni, Mücevher. Acınası şakalarımın rağmen son derece ciddiyim. Riddingham konusunda çaresizce senin yardımına ihtiyacım var. Sana yalvarıyorum, yarın yarışta lütfen bana eşlik eder misin?"

Dare'in görünüşe göre samimi pişmanlığıyla kısmen yatışan Julianne kaşlarını kaldırmıştı. "Çaresizce mi?"

Dare'in gözleri muzip muzip parlıyordu. "Evet, çaresizce."

“Pekâlâ. Sana yardım etmeyi kabul ediyorum. Fakat bir dahaki sefere beni rezil oyunlarına gönüllü yapmadan önce bana sormayı düşünmelisin.”

“Teşekkür ederim, sevgilim.” Dare dizginleri tek eline geçirerek, Julianne’in parmaklarını dudaklarına götürdü. O gözlerdeki sakın, için için yanan bakışlar Dare’i istemesine neden olarak Julianne’i zayıf düşürmüştü.

Ziyadesiyle rahatsız olan Julianne elini çekerek uzaklaştırdı. “Öfkemi cazibeni kullanarak dindirmeye mi çalışıyorsun?”

Dare’in tebessümünde hınzır bir eda vardı. “Tabii ki. Cazibeyle çok daha kolay yol alıyorum.”

Julianne bir cevap vermeden önce gözlerini gökyüzüne kaldırarak ona kadar saydı. “Eğer öyleyse, bunu neden Riddihgham’in üzerinde kullanmıyorsun? Neden onu kasten sinirlendirmeye çalışıyormuşsun gibi hissediyorum?”

“Sana söyledim, yanlış adım atması için kışkırtıyorum.” Dare dikkatini atlarına çevirerek arabayı tekrar harekete geçirdi. “Aslında... Caliban araştırmasında o kadar az ipucumuz var ki tamamen taktik değiştirmeye karar verdim. Ortalgı iyice karıştıracağımı söyleyebiliriz.”

“Yani?”

“Bir hain avcısı olduğuma dair haber yaymaya başladım.”

Bu itirafa karşılık Julianne’in alnı kırıştı. “Bu tehlikeli değil mi? Eğer Caliban dediğin gibi acımasızsa, kendini onun hedefi haline getirmiş olmuyor musun?”

“Eğer onu ortaya çıkarabileceksem bu tehlikeye değer.” Julianne sessiz kalınca Dare ona yan yan baktı. “Gerçekten benim için kaygılanıyor olabilir misin, aşkım?”

İtiraf etmeye niyeti olmasa da, Julianne ciddi bir şekilde kaygılanmıştı. “Elbette,” dedi Julianne umursamazca. “Başına kötü bir şey gelirse, bahsi kazanma şansım olmaz.”

Dare’in yüz ifadesinin ciddileşmesi Julianne’i şaşırtmıştı. “Bu girdiğimiz bahisten çok daha ciddi bir konu. Üç hafta önce genç bir kadın boğulmuş olarak bulundu. Leydi Castlereagh’in refakatçisiydi...”

Dare, Alice Watson’ın ölümünü ve ölüm sebebinin Lord Castlereagh’in mektuplarına ulaşmak olduğunu, önce baştan çıkarılıp sonra öldürüldüğüne inanıldığını anlatırken Julianne dehşet içinde dinledi.

Dare’in yüzünü incelerken Julianne’in alnı kırıkmıştı. “Riddingham’ın masum bir kızı öldürecek kadar kötü biri olduğuna gerçekten inanıyor musun?”

“Bilmiyorum. Hatta onun Alice Watson’ı tanıyıp tanımadığını ve onu elde edecek fırsatı olup olmadığını öğrenmek bile işe yarayacaktır. Alice Watson öldürüldüğü zaman yedi martta nerede olduğunu bilmem çok önemli. Bu onun suç ortağı olduğunu veya olmadığını kanıtlayacaktır.

“Yapabileceğim bir şey var mı?” dedi Julianne. “Muhtemelen onu tedbirli bir şekilde sorgulayabilirim, ve bir şeyler öğrenip öğrenemeyeceğimi görürüz..”

“Hayır,” dedi kısaca Dare. “Ben hallederim.”

Dare, Julianne’in kendisini incelediğini hissetti. “Daha birkaç gün önce onun aşığım olmasını, böylece sırlarını ortaya çıkarmaya çalışabileceğimi önermiştin.”

“Birkaç gün önce kıskanç bir ahmak gibi davranıyordum.”

“Peki şimdi değil misin?”

Dare'in ağzı isteksiz bir tebessümle kıvrılmıştı. "Konu sen olduğunda bir sahiplenme hissettiğimi itiraf ediyorum. Ve senin araştırma teklifini geri çevirmemin tek nedeni kıskançlık değil. Eğer Riddingham bir katilse, onun yakınında bir yerlerde olmanı istemem. Yarın ısıtacak bir şeyler giymelisin," diye uyardı Dare, konuyu değiştirerek. "Gitmeyi tasarladığımı hızla rüzgar kötü olacak."

Julienne içini çekti. "Saat kaçta hazır olmam lazım?"

"Sabah dokuz buçukta uğrayıp seni alacağım... Tabii zamandan kazanmak için beni geceyi geçirmek üzere davet etmeye niyetin yoksa?"

"Hiç vazgeçmez misin sen?" dedi Julienne öfkeyle

"Asla," diye karşılık verdi Dare neşe dolu bir kahkahayla.

Yolculuğun geri kalanı nispeten uyumlu bir şekilde tamamlanmıştı. Dare, Julienne'i pansiyonuna geri götürdüğü zaman sadece parmaklarını tekrar öptü. Fakat daha fazlasını yapmak istiyordu. Çok daha fazlasını.

Dare arabasıyla uzaklaşırken, ancak Julienne'in aynı fikirde olmadığı açık, diye öfkeyle düşündü. Baştan çıkarma becerileri hiç bu kadar acınası olmamıştı.

Julienne'le hiçbir yere varamıyordu. Dare kesinlikle istediği yere ulaşamıyordu. Bir türlü Julienne'i yatakta kendi altında çıplak, bacakları açık, ayaklarını beline dolamış hale getiremiyordu. Onunla tekrar sevişme hayalini aklından çıkaramaz olmuştu.

Dare şimdi girdikleri çıkmazda tek bir avantaj olduğunu kabul ediyordu. Yıllar önce Julienne ona ihanet ettiğinden bu yana içi uyuşmuştu, fakat şimdi tekrar istekli, canlı hissediyordu kendini, tüm duyguları serbest kalmışlardı san-

ki. Her sabah günü bekleyerek uyanıyor, Julianne'i tekrar görünceye kadar dakikaları sayıyordu.

Bu düşünce üzerine Dare sövdü. Julianne o konuda haklıydı: Dare büyük bir tehlikedeydi. İstese de istemese de Julianne'e abayı yakıyordu.

Julianne'e karşı gittikçe artan saplantımı yenmem lazım, diye azarladı kendini. Şiddetli arzusunu başka yollarla karşılayabileceğini kanıtlamalıydı.

Bu doğrultuda, o gece Dul bayan Dunleith'i yeniden ziyaret etti. Kadının soğuk karşılmasına şaşırmmalıydı. Louisa'nın basit bir aktrise karşı ikinci planda kalmaktan hoşlanmadığı belliydi ve akşam yemeği sırasında her iğneli sözünde kıskançlığını göstermişti. Bu nedenle Dare kısa süre sonra bir öpücük bile alamadan ayrılmıştı.

Surat asmasına rağmen Dare onu büyüleyebileceğini biliyordu. Memnun etmek için elinden geleni yaptığında kadınların çoğu istediği her şeyi verirlerdi.

Sorun şuydu ki, Dare çoğu kadını istemiyordu. Julianne'den başka biriyle seviştiğinde kendini yalnız ve boş hissediyordu. Ne zaman bir kadına dokunsa, bir zamanlar Julianne'le tattığı nefis, saf yoğunluğu yakalamaya çalışıyor ve bulamıyordu. Onu unutmak için kendisini kaç kez uyarmış olursa olsun, özlemi devam ediyordu.

Kendine bu hissin cinsel hayalkırıklığı nedeniyle olduğunu anlatmaya çalışıyordu. Cinsellikten uzak kalmaya alışık değildi ve bundan hiç hoşlanmıyordu. Daima Julianne'in çevresinde olan manda gözlü, genç aptalların meydana getirdiği kuyrukta yol açmak için savaşmak da hiç hoşuna gitmiyordu.

Ancak hayalkırıklığının Julianne'e kuyruk sallayan bir

sonraki erkeğin boğazına sarılmak gibi pervasız bir şey yapmasına neden olmasından korkuyordu. Tıpkı bugün daha erken saatlerde Riddingham'ı, Julianne'in dolgun, körpe göğüslerine bakarken yakaladığı zaman yapmak istediği gibi. Riddingham'ı arabasından çekip sürüklemek, ve yumruklayarak dövmek istemişti...

Dare'i en çok sinirlendiren şey Julianne'in o adama karşı sevgi besliyor gibi görünmesiydi, halbuki o Julianne'de sadece öfkeli savunma duyguları uyandırıyor. Dare yatağında tek başına bir o yana bir bu yana dönüp dururken kurnaz bir katil olsun olmasın Riddingham arkasını kollasa iyi olur, diye düşünüyordu.

Ertesi gün bahar başlangıcı için hava açıldı ve hoş bir gün doğmuştu. Tüm tereddütlerine rağmen, Julianne şehrin tam kuzeyindeki Primrose Hill'e yaptıkları kısa yolculuktan hoşlanmıştı. Dare'in tavsiye ettiği gibi sıcak tutacak şekilde, yeşil kadife bir binici kıyafeti giymişti. Dare sabah soğuğunun etkisini azaltmak için Julianne'in kucağına bir araba battaniyesi örttü.

Belirledikleri hanın kalabalık avlusuna vardıklarında, Riddingham'ın yanında Bayan Upcott'la beklediğini gördüler. Aktrisin üzerinde koyu kırmızı bir elbise vardı ve Julianne'in yarış başladığı zaman rüzgârı büyük ölçüde engelleyeceğinden kuşkulandığı yüksek siperlikli bir kadın şapkası takmıştı.

Dare araba izdihamı arasından yol açarak ilerlerken, izlemek için çok sayıda izleyicinin toplanmış olduğunu görmek Julianne'i şaşırtmamıştı. Kadın ve erkeklerle dolu

birkaç araba ve at sırtında bir düzine kadar spor meraklısı erkek vardı. Hızlı ve hararetli bahisler uçuşuyor, çoğu kişi Dare'e para bağlıyordu.

"Biz de küçük bir bahse girelim mi?" diye sordu Dare üstü açık arabasını Riddingham'ın yanın çekerek. "Bin pound diyelim mi?"

"İki misline çıkar," diye cevabı yapıştırdı Vikont, moralinin bozuk olduğu açıktı. "Ancak iki bin zahmetime değer."

Julienne bahsin miktarını duyunca Bayan Upcott'un soluğunu tuttuğunu duymuş, kendisi de bu paralı soyluların etrafa saçtıkları fahiş rakamlara başını sallamıştı.

"Nasıl istersen," dedi Dare rahatça. "Blue Boar hanına ilk ulaşan kazanır."

Kısa sürede tüm bahisler yerine yerleşmiş, ve bitiş çizgisinde bulunmak isteyen seyirciler tıklım tıklım dolu avluyu boşaltmışlardı. Dare avantajlı başlamak isteyerek hancıya içecek siparişi verdi ve rakibi görünür bir şekilde giderek sabırsızlanırken Julienne'le sıcak elma şarabı yudumladılar.

Kupalarını henüz geri vermişlerdi ki, arabası sarsılan Riddingham dizginlere sarıldı, yerinde duramayan doru atlarını kontrol etmekte güçlük çektiği açıktı. Dare nazik bir kol hareketiyle Vikont'u avlunun dışına kadar takip etmeyi davet etti.

İki erkek Riddingham'ın önderliğinde yola çıktılar.

Dare de atlarını dörtnala ileri sürüp Julienne'e "Hazır mısın?" diye sordu.

"Evet," dedi Julienne.

"İyi. Eğlenceli olacak."

Julienne, Dare dikkatini atlarına verebilsin diye sessizliğini korudu. Dare'in hızını öndeki arabaya uydurmasını gözlemlerken, Julienne onun mükemmel bir arabacı olduğunu düşünüyordu.

Dare önündeki yola odaklanmalıydı, fakat Julienne etraftaki manzarayı seyredebilirdi. Uçsuz bucaksız fundalık alan, kumlu tepelere ve gözlerden uzak vadilere yayılmıştı. Süratle yol alırlarken Julienne hızla akıp giden yeşil manzarayı hayal meyal görebiliyordu. Yüzündeki rüzgârla, Julienne diğer aktrisin seçtiği geniş kenarlı şapka yerine küçük bir asker şapkası giydiğine memnundu. Önde Bayan Upcott bir eliyle arabanın korkuluklarına yapışmış, diğer eliyle şapkasını yerinde tutmaya çalışıyordu.

Heath'e gelmeden önce geniş katır tırnağı alanları, çimenlikleri ve sayısız ağaçlıklarıyla Hampstead köyünün yanından geçtiler. Dare gözleri yolun ve rakibinin üzerinde hafifçe öne eğildi ve atlarının burun farkıyla öne çıkmasına izin verdi.

İleri doğru atılırlarken Julienne aniden bir canlılık hissetmişti. Dönemeçleri ve çukurlarıyla, onlara meydan okumak için bir arabanın yaklaşması ihtimaliyle yarışın ne kadar tehlikeli olduğunu anlıyordu. Fakat Dare'in eldivenli elleriyle kır atlarını ustalıkla kontrol edişini seyrederken, daha da hızlanmaları için teşvik ederken Julienne onun yeteneğine tam bir güven hissediyordu.

Önde, Riddingham belirgin bir beceriyle sürüyordu. Julienne her iki çift atın da bu insafsız hızı devam ettirebileceğinden kuşkulanıyordu. Fakat atlat en azından şimdilik kuvvetle koşuyorlar ve hiçbir yorgunluk belirtisi göstermiyorlardı. Dare'in kır atları yavaş yavaş mesafe kaydetmeye başlamıştı.

Burada yol daralıyor, iki taraftaki hendekler iki arabaya yetecek kadar yer bırakmıyordu. Fakat Dare ona gülümsemiştiği zaman, Julianne geçmeye çalışacağını anlamıştı. Dare'in tamamen kendini eğlendirdiğinin farkındaydı Julianne.

Dare sert esen rüzgârın ve yerleri döven nal seslerinin içinden "Sıkı tutun," diye bağırdı. Julianne bir yandan içinden sessizce dua ederken, bir yandan da itaat etti.

Riddingham yolun ortasına geçerek onları engelledi. Julianne irkildi ve atların toynaklarından fırlayan kir ve çamur parçalarından sakınmak için başını eğdi.

Rakibinin taktiğini sabırla kabullenen Dare kör bir dönemeç görününceye kadar bekleyerek doğru anı kolladı. Sonra ustaca bir dönüş yaptı. Riddingham'ın arabası yoldan çıkmıştı. Dare hesaplayan bir bakışla dizginleri yöneterek atlarını hızla öne atılmaları için teşvik etti. Görkemli kır atlar ileri fırlamışlar, uzamış adımlarıyla mesafeyi tüketmeye başlamışlardı. Dare'in arabasının tekerleklerinden biri bir oluğa isabet ettiğinde, neredeyse berabereydiler. Araç çılgın gibi yalpalayınca Julianne nefesini tutarak umutsuzca koltuğunu kavramıştı. Kır atlar arkalarında sarsılan ağırlığa itiraz etmişler, fakat Dare onları sabit tutarak, demir gibi kontrolüne yanıt verinceye kadar yatıştırmıştı.

Dare'in komutuyla yavaş yavaş ileri doğru hareket ettiriler ve çok geçmeden iki çift at başa baş ilerlemeye başladı.

Julianne bundan sonra ne olup bittiğinden pek emin değildi, fakat araba tekerleklerinin birbirine sürtünürken çıkardığı madeni sesleri duydu. Bu temasla her iki araba da yalpalamış ve Julianne, Dare'e doğru fırlamıştı.

Julianne, Dare'in boğuk sesle küfrettiğini duyar-

ken doğrulmayı başarmıştı. Fakat aynı şey tekrar olunca, Riddingham'ın Dare'in arabasını kasten yoldan çıkarmaya uğraştığını anladı.

Julienne bunun çığncasına tehlikeli bir manevra olduğunu anlamıştı, ve üçüncü kez çarpıştıkları zaman tekerlekler hemen hemen kilitlenmiş ve hem sürücüler hem de yolcuları yerlerinden fırlamışlardı. Bayan Upcott haykırarak Riddingham'a yapışmıştı, Dare ise şiddetle küfrediyordu.

Julienne çılgın gibi Dare'e baktı ve dudaklarının kısılarak zalim bir çizgi haline geldiğini gördü. Tekrar geçmeye çalışacaktı, Julienne bundan emindi, fakat tam o sırada başka bir virajı dönmüşler ve tam yollarının üzerinde, önlerinde aniden bir çiftlik arabası belirmişti.

Dare Julienne'i şaşırtarak dizginleri çekti ve hızını azalttı.

"Ne yapıyorsun" diye sordu soluk soluğa, yavaşlayarak tırıs gitmeye başlayınca.

"Kazanmayı severim, ama senin hayatını tehlikeye atarak değil. Ayrıca atlarımın zarar görmesini de istemiyorum."

Julienne basit bir sinir harbinde Dare'in kolaylıkla kazanacağını biliyordu, fakat onun olduğu kadar kendi emniyetini de düşünmesi gerekiyordu.- ve doğrusu kendilerine yarışa mal olsa da onun sağduyusundan memnundu. Fakat görünen o ki Dare'in kabullenmeye hiç niyeti yoktu.

"Sıkı tutun," diye emrederek arabayı dar bir yola doğru çevirdi.

Julienne arkadakilere baktığı zaman Riddingham'ın şaşkınlık içinde olduğunu gördü ve Dare'in araziyi boydan

boya geçmeye niyetlendiğini anlayınca kendi korkusunu bastırmaya çalıştı.

Hızlarını düşürmüş olmalarına rağmen hâlâ sarsıntı içinde ilerliyorlardı. Julianne engebeli yol üzerinde sekerken bir dingilin kırılmasından ya da koşum kayışlarından birinin kopmasından ne kadar korksa da sallanan koltuğuna kararlı bir şekilde sımsıkı tutundu. Dare'in aldığı risk işe yaradı. Planlanan yolu yaklaşık yarım kilometre kısaltınca, kalabalığın bağrıışları ve alkışlarıyla hanın avlusuna Riddingham'dan tam bir dakika önce vardılar.

Dare atlarını durdurdu ve bir seyisin gelip dizginleri almasını bekledikten sonra Julianne'i hazırlıksız yakalayarak kollarının arasına aldı.

"İyi misin?" Julianne daha bir tepki göstermeden, Dare ağzını onun ağzıyla kapadı ve Julianne'i ateşli bir şekilde öptü. Julianne bu şaşkınlıkla bir an hareketsiz kalırken tüm vücuduna hızla bir sıcaklık yayıldı.

"Tanrım," diye mırıldandı Dare hafifçe geri çekilerek. "Kahrolası çılgın seni neredeyse öldürüyordu."

Dare'in ciddi bakışlarında birçok duygu aynı anda yaşıyor gibiydi ama Julianne bunun altında yatan nedenden emin değildi. Dare tehlikeden sağ salım çıktıkları için rahatlamış mıydı, yarışı kazanmanın heyecanını mı yaşıyordu, yoksa onu öptüğü için mutlu muydu? Belki üçünü de aynı anda yaşıyordu.

Sonra Dare, seyircileri sevindirecek şekilde Julianne'i daha da yakınına çekerek başını bir kez daha eğdi. Julianne, Dare'in bu pervasız tutkusuna ne kadar karşı çıkmak istese de, Dare dilini derinlere itince nefesi kesildi. Julianne'in dudakları kendiliğinden aralandı ve içini çekerek Dare'in artan ateşine teslim oldu.

Riddingham avluya girerken Julianne onu hâlâ öpüyordu. Julianne dehşet içinde aniden çevrede bulunanları hatırlayınca, Dare'in kollarından çekildi.

Julianne, Dare'in için için yanan gözlerindeki zafer ifadesini gördüğünde, Dare'in kazandığını belli etmek veya rakibiyle alay etmek için kasıtlı biçimde kalabalığın önünde onu öpüp öpmediğini merak etti. Bu ihtimal hiç hoşuna gitmemişti.

Dare'in, Riddingham'a attığı alev alev yanan bakış ise Julianne'in Vikont'un emniyeti için korkmasına neden olmuştu.

Riddingham da öfkeli görünüyordu, ama Julianne bunun yarışta hezimete uğradığı için mi, yoksa öpüşme nedeniyle mi olduğundan emin değildi.

Diğer yandan Bayan Upcott'ın yüzü bembeyazdı. Sarsıldığı açıkça belli bir durumda, kimsenin yardımı olmadan arabadan indi ve titreyerek avluda dikildi.

Riddingham yolcusuna üstünkörü bir bakış attıktan sonra sert sert Dare'e baktı. "Kazanmayı başardın, Wolverton, fakat hile yaptın. Yolu terk etmek hilekarlıktır."

Dare, Julianne'in yanında gayet sakindi. "Hana ilk ki-min varacağı üzerine bahse girmiştik. Fakat madem hilelerden bahsetmeye başladık, bizi neredeyse yoldan çıkma-ya zorlayarak ne yapmaya çalışıyordun? Bu gereksiz hareketle hepimizi öldürebilirdin."

Riddinghamın yüzü daha da ciddileşmişti. "Buna pişman olacaksın Wolverton." Görünüşe göre ahlak dışı hareketlerinin kendine yarışa ve ikibin pound paraya mal olduğunu itiraf etmeye gönülsüzdü. Vikont'un atlarını kırbaçlayarak uzaklaşması Julianne'i şaşırtmıştı.

Rakibinin öfkesi karşısında Dare'in hiddeti az da olsa sönmüş gibiydi. "En azından hâlâ önümüzde güzel bir akşam yemeği var," diye mırıldandı.

Dare, Riddingham'ın terk edilmiş yolcusuna dikkatle baktı. "İyi misiniz, Bayan Upcott?"

Upcott elini ağzına götürerek başını salladı. "Sanırım hastalanıyorum..." Arkasını döndü, sendeleyerek hana doğru ilerledi.

Dare hafifçe küfrederek arabasından atladı ancak yardım etmek için uzandığında, Julianne çileden çıkmış bir görünümle öfkeyle geri çekildi ve "Hoyrat taktiklerinden hiç hoşlanmadım," dedi fısıldadı. "Riddingham'ın sırlarını adamın gururun herkesin önünde ayaklar altına alarak mı açığa çıkarmayı düşünüyorsun?"

Dare şaşkınlıkla gözlerini kısmıştı. "Onun gururunu mu zedeledim?"

"Evet. Bir ödül için kavga eden aptal oğlanlara benziyorsun. Fakat onunla uğraşmak için daha akıllıca bir yol bulabilirdin."

"Hiç aklıma gelmemişti..."

"Nefesini boşa tüketme ve gidip Bayan Upcott'dan özür dile." Sonra Julianne dizginleri kavrayarak seyise geri çekilmesini emretti. Adam emre uyunca, kır atları ileri doğru tırıs sürmeye başladı.

Julianne arabayı sürerken Dare'in şaşkınlığını neredeyse hissedebiliyordu. Arkasından seslendiği zaman, Julianne kısaca gülümsedi. Dare'in tutkulu öpüşüne öyle düşünmeden teslim olduktan sonra, izleyicilerine hâlâ onunla denk olduğunu göstermeliydi.

Yaptığı şey -Dare'in arabasına el koyup onu zor durum-

da bırakmak- Dare'in olağan tuhaflıklarından daha kötü değildi. Sonuçta zavallı Fanny Upcott'u Londra'ya geri götürmek için herhangi bir araba kiralayabilirdi. Üstelik birinin Riddingham'ı takip ederek bozulan sinirlerini yatıştırması gerekiyordu. Bu fırsatı Vikont'un öldürülen refakatçiyle ilgili neler bildiğini öğrenmek için kullanabilirim, diye düşündü Julianne.

Dare büyük ihtimalle atları için endişelenecekti fakat Julianne onlara zarar gelmesine izin vermeyecekti. York'daki hayranlarından birinden aldığı dersler sayesinde bir arabayı çoğu kadından daha ustalıkla sürebiliyordu. Ayrıca atlar her halükarda yatıştırılmalıydı, çünkü cesur çabalarından sonra postları terden sıırılsıklam olmuştu.

Endişelenecekse, endişelensin, diye düşündü Julianne umursamazca. Kibirli Dave North birçok rakibini yenebilse de, onunla girdiği bu savaştan galip çıkamayacağım öğrenmeliydi.

Dokuzuncu Bölüm

Julienne o gün öğleden sonra Dare'in arabasını Cavendish Square'deki evine götürdüğü zaman, heybetli kahya lord hazretlerini çağırmadan önce ona kınayan bakışlarla bakmıştı.

Dare neredeyse hemen gelmişti. Atlarının durumunu kontrol etmek için ön taraftaki merdivenlerden hızla caddeye inerken, Julienne, Dare'in için için kaynayan öfkesini hissedebiliyordu.

Dare kır atların zarar görmediğinden emin olmak için ellerini dikkatle bacaklarında ve sırtlarında gezdirirken, Julienne onu izliyordu.

"Seni temin ederim onlara zarar vermedim," dedi Julienne tatlılıkla. "Aslında, izin istemeden onların koşum takımlarını çıkarttırdım ve Primrose hanında ortak bir ahbabımızla akşam yemeği yerken onları tımar ettirdim.

Dare, Julienne'e keskin bir bakış attıktan sonra bir uşağa atları ahıra götürmesini emretti. Sonra Julienne'in kolunu hafifçe fakat yine de sıkı sıkı kavradı.

"Seni biriyle eve yollamadan önce benimle bir kadeh şarap içeceğini umuyorum Bayan Laurent." Dare'in ses tonundan hayır diye bir cevabı kabul etmeyeceği belliydi.

Julienne, tebessümünü saklayarak “Elbette lordum,” diye kabul etti.

Dare’in malikanesi görebildiği kadarıyla muhteşemdi. Dare, onu geniş bir salona götürürken, Julienne’in heykellerle, yağlıboya tablolar ve duvar halılarıyla zevkli bir şekilde süslenmiş geniş girişe göz atacak vakti pek olmamıştı.

Dare kapıyı kapar kapamaz sertçe “Umarım atlarımı çalma konusunda mantıklı bir açıklaman vardır,” dedi.

Julienne ise dalga geçerek “Eve dönüş yolunu güvenle bulduğun için çok rahatladım,” diye yanıtladı.

Dare’in çenesinde bir kasın seyirdi, fakat görünüşe göre öfkesini açığa vurmamaya ve Julienne’in ekmeğine yağ sürmemeye karar vermişti. Bunun yerine dudakları isteksiz de olsa yarım bir tebessümle kıvrılmıştı. “Sebeplerini canının istediği zaman açıklayacağını tahmin diyorum, öyle değil mi benim güzel Mücevher’im?”

“Bana bir kadeh şarap sözü vermiştin, değil mi? İtiraf etmem gerekirse, susuzluktan ölüyorum. Bu casusluk zahmetli bir işmiş gerçekten.”

Julienne’in bu üstü örtülü sözleri üzerine Dare gözlerini kıstı, ama büfeye giderek bir kadeh şarap doldurdu. Şarabı vermek için geri döndüğünde, Dare’in fırsat yakalarsa tekrar öpebileceği ihtimaline karşılık Julienne onun erişemeyeceği şekilde geri çekildi. Dönerek brokar bir kanapeye yerleşti.

Julienne sonunda “Riddingham’dan sırlarını elde etmeye çalışıyordum,” dedi. Dare’in gözlerinde ateşli duyguların parlıyordu ama adam sadece soğuk şöminenin önüne giderek durdu ve ellerini arkasına kavuşturdu. Kendini zor tutuyor gibiydi.

Julienne yumuşak bir ses tonuyla “Neyse ki onu yatağıma çekmem gerekmedi,” diye ekledi.

“Riddingham gerçekten bir katilse, büyük bir tehlike içinde olabileceğin hiç aklına gelmedi mi?”

“Belki de, fakat onun bir katil olduğundan ciddi şüphelerim var. Aslında, olmadığı kanıtlanabilir. En azından o zavallı kız Alice Watson’ın katili değil.”

Dare’in yüz ifadesi anlaşılmazlığını koruyordu. “Anlat.”

“Bu öğleden sonra Riddingham’ı takip ederken ilk niyetim sana olan öfkesini azaltmaktı. Fakat sonra ondan benimle akşam yemeğine gelmesini isteyerek mükemmel bir sorgulama fırsatı elde edeceğimi fark ettim. Doğal olarak sana çok kızgın, Dare. Nem de onun tarafını tutuyormuş gibi davrandım.”

“Amacın neydi?”

“Alice Watson öldürüldüğü zaman nerede olduğunu öğrenmek istiyordum.”

Dare kaşlarını kaldırdı, fakat sesini çıkarmadı.

“Aslında Riddingham’ın birkaç hafta önce sorgulama sırasında bazı oyunlarında bulunmadığını, ve sonradan orada bulunmadığı için bol bol özür dilediğini hatırladım. O yüzden bugün, o zaman nereye gitmiş olduğunu sordum. Ve öyle görünüyor ki bir mazereti varmış. Tüm haftasonunu Richmond’da Leydi Smallcombe’un malikanesinde annesiyle birlikte geçirmiş.”

“Mazeret olarak annesini mi ileri sürüyor?”

Julienne, Dare’in kuşkuculuğuna buruk bir tebessümle karşılık verdi. “Gerçekten öyle. Hikaye daha da iyileşiyor. O öğleden sonra bir bahçe partisi için Leydi Riddingham’e kaval-yelik etmesi istenmiş. Fakat oraya vardıkları zaman,

annesinin finosu bir kedi tarafından korkutulmuş. Kadın da zavallı hayvan sakinleşinceye kadar yola çıkmayı reddetmiş. Hatta hayvana uyuşturucu ilaç vermesi için yerel doktoru bile çağırmışlar. Bu nedenle Riddingham ve annesi Richmond'da iki gece geirmişler ve Londra'ya pazar-tesi geç vakit dönmüşler.”

“Refakatçi kadın ise pazar akşamı kaybolmuş,” diye mırıldandı Dare. “Vücudu ertesi gün erken vakitlerde bulunmuş.”

“Riddingham'ın kızın katili olma ihtimalinin ortadan kalktığını düşünüyorum, sen de öyle düşünmüyor musun? Ayrıca hikayesi çok abartılı... Caliban gibi kurnaz bir adam böylesine kolaylıkla çürütülecek bir hikaye uyduracak kadar aptal olamaz. Riddingham'ın o hafta sonu Richmond'da olduğunu teyit etmek kolay bir iş. Leydi Smallcombe'a sorabilirsin... Hatta doktora.”

“Öyle yapmaya niyetim var. Alice Watson'la alakalı bir şeyler sordun mu?”

“Kuşkularını uyandırma endişesiyle fazla zorlamaktan korktum. Fakat Leydi Castlereagh'in refakatçisinin ölümüne ne kadar şaşırdığımdan, Londra'nın kadınlar için emniyetli olmamasından korktuğumdan bahsettim. Riddingham onu pek tanımadığını, ölümünü geçenlerde Leydi Castlereagh'den duyduğunu söyledi.”

“Ona inandın mı?”

“Rol yapıyorsa Kean'e rakip oacak kadar iyi demektir. Onda hiçbir hile belirtisi sezmedim ve şimdiye kadar mesleğimin çoğu hilesini öğrendiğimi düşünüyorum.”

Dare uzun bir süre gözleriyle Julianne'in gözlerini araştırdıktan sonra, sırtını ona vererek çizmeli ayakların-

dan birini şöminenin önündeki ocak siperine dayadı ve gözlerini boş şömineye dikerek bakmaya başladı. “Eğer hainimiz Riddingham değilse, bu, tüm bu süre boyunca gölgelerin peşinden koştuğum anlamına geliyor.”

Dare’in sesi o kadar kasvetliydi ki, Julianne onu teselli etmek isteği duydu. “Peki ya arkadaşları Sör Stephen Ormsby ve Bay Perrine? Yüzüğü Riddingham’a kaybedenin onlardan biri olabileceğini söylemiştin. çünkü Riddingham onlarla cumartesi gecesi için yaptığı programı iptal etmek zorunda kaldığına göre, ikisi de o hafta sonu Londra’daymış.”

“Sana böyle mi söyledi?”

“Evet, annesinin planlarını nasıl bozduğundan şikayet ederken bahsetti. Onlardan birinin Alice Watson’ı tanıyor olması mümkün değil mi? Sör Stephen kesinlikle kendi çapraşık amaçları için masum bir genç kızı baştan çıkaracak kadar zampara birine benziyor. Muhtemelen Leydi Castlereagh sana bu bayların, refakatçisi ile ne bağlantıları olduğunu söyleyebilir.”

“Emin ol yapacağım bir sonraki adım onu sorgulamak olacak. Arkadaşlarının kızla alakalı ne bildiğini de Riddingham’dan öğrenmeye çalışacağım.”

“Nasıl?”

Dare isteksizce içini çekti. “Her ne kadar bana acı verse de, sanırım geri dönüp Riddingham’ın gözüne girmeye çalışacağım.”

“Yapacağın en iyi şey onun yaralanan gururunu yatıştırmak ve beni kazandığını düşünmesine izin vermek olabilir.”

Dare başını kaldırarak tekrar Julianne’e baktı. “Daha da iyisi ona uğraşacağı başka bir aşk ilişkisi bulacağım.”

Julienne bilhassa Dare'in gözlerinde aniden beliren ışıltıdan hoşlanmamıştı. "Bayan Upcott'dan başka biri olması gerekecek. Şu anda ondan aşırı derecede hoşnutsuz olduğunu hayal edebiliyorum."

Dare ise ne gizemli bir edayla "Daha iyi adaylar var," dedi. "Bildiğim özel bir kulüpte konuğum olması için onu davet etmeyi düşünüyorum."

"Bir günah kulübü demek istiyorsun." Dare cevap veremeyince Julienne dudaklarını büzdü. "Şu Hellfire League Derneği'ndeki eğlence hikayelerini duydum. İtiraf ederim ki ben kendim de katılmak isterdim. Öyle etkinliklerde neler olup bittiğini merak ediyorum."

Dare şömineden uzaklaşarak ona doğru hareket etti. "Bir davet için aklımı mı çelmeye çalışıyorsun sevgili Mücevher?"

"Beni de götürür müydün?"

"Hayatta olmaz. Eğitimini özel olarak ilerletmek isterim, ama seni bile bile Hellfire toplantılarımızın ahlaksızlıklarından birine maruz bırakırsam kahrolurum."

"Kıskançlığın yine baş gösteriyor," dedi Julienne sakince.

"Ne kadar dikkatsizim," dedi Dare ağır ağır. "Fakat senin varlığın her şeyi daha karmaşık hale getirmeden Riddingham'la yalnız olmam daha iyi olur diye düşünüyorum. Sen ikimizin de dikkatini dağıtırsın ve bu sefer başarılı olmam çok önemli."

Julienne, Dare'e düşünceli düşünceli bakıyordu. "Bir zamanlar tanıdığım işe yaramaz serseriden farklısın, değişmişsin. Caliban'ı takip etme işi için neden ideal kişi olduğunu anlıyorum, çünkü yüksek tabakanın arasında çok az

kişi senin gibi hareket edebilir. Fakat yine de araştırmaya bu kadar fazla çaba harcamanı şaşırtıcı buluyorum.”

Julienne konuşurken bile dediklerinde ne kadar haklı olduğunu anlıyordu. Dare’in bir zamanlar tanıdığı aynı pervasız sahtekar olmadığını görmek gerçekten ilginçti. Aşk ilişkilerinden bu yana Dare olgunlaşmıştı. Ancak Julienne, Dare ona doğru odayı aşarak gelirken, yine de huylu huyundan vazgeçmez, diye düşünmeden edemedi.

Dare ona dikkatle bakıyordu. Dare gözleriyle, dudaklarının ana hatlarını izlerken, Julienne onun öpüşünü, yumuşaklığını, sıcaklığını hissedebiliyordu. Dare’in ağzının kendi ağzının üzerinde hareket etmesinin düşüncesiyle Julienne’in tüm duyularını yakıcı bir arzu kaplamıştı.

Julienne dondu. Dare’in tüketen tutkusunun yeniden ayaklarını yerden kesmesine izin veremezdi. Dare’in yanında olmaya, dokunuşuna duyduğu arzu yeterince can sıkıcıydı zaten.

“Gitmem gerekiyor,” diye mırıldandı Julienne. “Bu şekilde adı çıkmış bir çapkının konutunda yalnız olarak skandal riskine giriyorum.”

“İtibarın için bu kadar çok mu kaygılanıyorsun?”

“Pek değil. Çok iyi bildiğin gibi, bir aktrisin koruyacağı fazla itibarı yoktur. Fakat burayı ziyaretim seyircilerime senin baştan çıkarmana yenik düştüğüm fikrini verebilir.”

Dare bir an itiraz edecekmiş gibi göründü, fakat sonra boğazını temizleyerek bir adım geriye çekildi. “Seni evine götürecek birisini bulayım.”

Julienne bir yudum bile almadığı şarap kadehini yerine koyarak durdu. “Ne bulduğunu bana haber verecek misin?”

“Gerçekten bu kadar merak ediyor musun?”

“Evet. Bugün senin için büyük ölçüde zahmete girdim Dare, bu nedenle sonucu duymayı hak ettiğimi düşünüyorum.”

“Haklısın. Bunun için seni öpebilirdim, biliyorsun.”

Julienne ona kışkırtıcı bir şekilde gülümsedi. “Bu defalık kendini dizginlemiş olmanı tercih ederim.”

“Pekala sevgilim. Sen nasıl istersen.” Dare, una rağmen sözleriyle ters düşerek, eğildi ve Julienne’in burnuna masum bir öpücük kondurdu. “Atlarımı çaldığın için bile seni neredeyse affedebilirim.”

Birkaç gece sonra Dare oturma odasının bir kenarında rahatça bir kanapeye uzanmış, memnuniyetle, çekici üç güzelin tensel sanatlarıyla Riddingham’e saldırılarını seyrediyordu. Kısa sürede Vikont’un giysilerini soymuşlar ve tahrik ederek neredeyse patlayacak hale getirmişlerdi.

Güzellerden biri, Riddingham’ın üzerine çıkarken diğer ikisi elleri, ağızları ve çıplak göğüsleriyle ona katılıyorlardı.

Riddingham’ın tutkudan yüzü kızarmıştı, kadınların erotik hareketleriyle kıvranıyor ve tahrik oluyordu. Dakikalar sonra uzun ince vücudu kasıldı, ve tüm gücü tükenirken coşkudan boğuk bir çığlık attı. Sonunda yorgunluktan gevşeyerek arkaya yığıldı.

Dare sıkıntıyla içini çekti.

Riddingham’ı bir sefa akşamı için Madam Fouchet’nin salonuna davet etmişti. O yüzden Riddingham daveti kabul edildiği için hüsrana uğramamalıydı. Leydi Castlereagh

arkadaşını kimin takip edebileceği hakkında daha fazla bir şey hatırlamadığından, Dare Riddingham'ı sorgulamak için bu yöntemi kullanmak zorunda kalmıştı.

Vikont'un kızgınlığını yatıştırıp ikna etmek için biraz uğraşmak gerekmişti. Fakat Dare kolay ikna ederdi ve taktik değiştirmek işe yaramıştı. Dare, rakibiyle barış yapınca-ya kadar Bayan Laurent'in onu affetmeyi reddettiğinden şikayet etmiş ve Mücevher'in sevgisini kazanmak için yaptığı savaşı kaybettiği için sızlanmıştı.

Dare'in onu kazandığına inanmasına izin vermesi Riddingham'ın daha cömert bir ruh halinde olmasını sağlamıştı. Böylece araba yarışlarını izleyen üç gece kendilerini Madam Fouchet'nin nezih günah kulübünde bulmuşlardı.

"Arkadaşıma özen göstereceksin değil mi?" diye sordu Dare Fransız kadına.

Kadın o hoş sesiyle "*Mais oui, absolument**," diye yanıtladı ve sağduyulu bir şekilde başıyla üç venüsünü işaret etti.

Dare onu memnuniyetle madamın bakımına teslim etmişti. Madamın, Riddingham'a ustalıkla hiç durmadan porto şarabı ve seks sunacağını ve kendisini bir kral gibi veya nefis bir hareme sahip bir sultan gibi hissettireceğini biliyordu.

Daha sonra Dare odanın bir köşesine yerleşerek uzun bir geceye hazırlanmıştı. Daha atılgan olduğu zamanlarda burayı sık sık ziyaret ederdi. Hatta bu genç kadınlardan bazılarını hâlâ ismen tanıyordu. Odaya göz gezdirince, sefahate katılan tek beyefendinin Riddingham olmadığını

*Mais oui, absolument: Fransızca. Ama tabii ki, kesinlikle. -ç.n.

görmüştü. Madam Fouchet'nin sunduğu erotik zevkleri paylaşan yarım düzine kadar tanıdığı vardı.

Fakat Dare'in bunlara uymak için hiçbir arzusu yoktu.

Aniden yerinden kalkarak kendisine konyak doldurduktan sonra gidip Fransız penceresinin önünde durdu ve dışarıdaki karanlık geceye bakmaya başladı. Daha genç olmasına rağmen, kendini birdenbire yaşlı, yorgun, gücü tükenmiş hissetti.

Acımasız hoşnutsuzluğu onu gafil avlamıştı. Son zamanlara kadar, çoğunlukla bunun varlığını yadsımayı başarabiliyordu oysa.

Tabii ki sıkılması ve yalnızlık çekmesi boşuna değildi. En yakın arkadaşlarının hepsi evlenmiş, seçtikleri eşlerle aile ocakları uğruna kötü eylemlerinden vaz geçmişlerdi.

İlk giden günah olmuştu. Damien Sinclair bir zamanlar Dare kadar adı çıkmış bir hovardaydı, ta ki onsuz yaşayamayacağı bir kadın bulana kadar.

Lucian Tremayne sadece bir varis kazanmak için evlendiği alev saçlı büyüleyici kadına gönlünü kaptırıncaya kadar casusluk oyunlarını oynamaktan memnundu.

Lucian'ın uzaktan kuzeni Amerikalı korsan Nicholas Sabine bir dükün güzel kızına söndürülemez bir tutkuyla tutulmuş ve onu kendisiyle birlikte yurda dönmeye ikna etmişti. Nick'in vesayeti altındaki Raven Kendrick de bir skandaldan korunmak için evlenmiş, fakat kötü şöhretli, yarı İrlandalı kumarhane sahibi kocası Kell Lasseter'da gönlünün arzusunu bulmuştu.

Onların sorunlu evliliği Dare'in geçenlerde Yorkshire'da kalışını kısa keserek İrlanda'ya kaçmasına sebep olmuştu. Dare hikayeyi duyunca Lucian'ın eğlendiğini hatırladı.

“Dare, aşk tanrısı Cupid’i mi oynuyorsun yoksa?”

Dare kendisi gibi bezgin bir hovardanın bir çöpçatan rolünü üstlenmesindeki ironiye hafifçe güldü. “Birin in araya girmesi gerektiğini düşündüm. Raven, Kell’e haber bile vermeden İngiltere’den ayrılmayı planlıyordu.”

“Yani onu alıp getirmek için mi İrlanda’ya gittin?”

“Evet. Gitmesini önlemek için Londra rıhtımlarına zor bela zamanında yetiştik.”

Lasseterler, Karayip yolculuğuna iki gün sonra çıkmışlardı. Dare onlardan haber almak için henüz çok erken olduğunu biliyordu, fakat birlikte çok mutlu olacaklarından hiç kuşkusu yoktu.

Dare, ona karşı sadece koruyucu ağabey duyguları beslemesine rağmen Raven’ı çok özleyecekti. Bu kural tanımayan çılgın kız Dare’i etkilemişti. Aslında, Raven’ın hatırı için İrlanda’ya yaptığı kısa yolculuk herkesin bildiği gibi Dare’in ahlaksız geçmişinde yaptığı birkaç hayırlı işten birisiydi.

Dare içkisinden yavaş yavaş büyük bir yudum alırken kaşlarını çatı. Julianne’in daha önce onun işe yaramaz olmasıyla alakalı yaptığı çıkış muhtemelen hakikate çok yakın olduğu için canını acıtmıştı. Dare otuz üç yıllık yaşamının büyük bir kısmında tam anlamıyla bir zevk düşkününü olmaktan başka bir şey yapmamıştı. Julianne’e olan eski, acınacak tutkusu dışında, hayatındaki hiçbir şey çaba harcayacak kadar umursamamıştı. Ta ki Caliban ortaya çıkana kadar.

Eğer yozlaşmış yaşam düzenimi değiştireceksem, Caliban başlamak için iyi bir nokta, diye düşündü Dare. Belki de en iyisiydi, çünkü çok şey tehlikedeydi.

Bir anda Dare değişmek istediğini fark edince şaşırđı.

Fakat şimdilik bitmez tükenmez akşamın geri kalan kısmını Madam Fouchet’de geçirmesi Riddingham’ın gevezelik edecek kadar rehavete kapılmasını beklemesi gerekiyordu.

Bu maksatla, Vikont’u iyice sarhoş etmeye çalıştı, böylece Riddingham mutluluk içinde sendeleyerek Wolverton’ın şehir arabasına binerken ayakta duramayacak kadar sarhoş olmuştu.

Dare, Vikont’un eğlenip eğlenmediğini sorarken sözlerini ağzında geveleyerek sarhoş numarası yaptı.

“Kesinlikle muhteşemdi!” diye haykırdı Riddingham. “Fantezi konularında mükemmel bir zevkin var. Fouchet’nin o gelincik böcekleri suyumı sıkıp çıkardılar...”

“Ne zaman geri gelersen çok memnun olacaklarından eminim. Sarışın olanı bana aylardır senin gibi bir erkekle birlikte olmadığını söyledi.”

“Şimdi mi söyledi?” Buram buram seks ve şarap kokan karmakarışık giysileriyle koltuğa yayılmış yatan Riddingham’ın yüzü aptalca bir sırıtışla aydınlanmıştı.

“Özellikle yüzüğüne hayranlıkla baktığınızı gördüm,” diye yorum yaptı Dare. “Yüzüğün kadınların üzerinde özel bir gücü olup olmadığını merak ediyorum.”

Yüzüğe dikkatle bakmak için elini yukarı kaldırırken Riddingham’ın yüzündeki sırıtış genişlemişti. Ejderhanın yakut gözleri geçtikleri bir sokak lambasının loş ışığında yanıp sönmüşü. “Belki de vardır.”

“Bunlardan bir tane de benim olmasını gerçekten isterdim. Bunu kaybedip sana kaptıranın Stephen Ormsby olmadığından emin misin?

Riddingham'ın alnı kıışmıştı. "Hatırlamıyorum," dedi ağzında geveleyerek.

"Eh, en azından kadın konusundaki zevkin Stephen'inkinden daha iyi. Birkaç hafta önce Leydi Castlereagh'in refakatçisinin etrafında dolandığını duydum. Hani şu Thames'i boylayan kız."

"Kıza üzüldüm.."

"Evet, üzücü. Sen ve Stephen birkaç hafta önce Castlereagh'in toplantısında vardınız, öyle değil mi?"

Vikont sarhoş sarhoş başıyla onayladı.

"Onun kızı ayartmaya çalıştığını gördün mü?"

"Rastlamadım. Fakat başka bir adam vardı... Uzun boylu, siyah saçlı bir adam..." Riddingham sarhoş gülüşüyle kıs kıs güldü. "Kız ona baygın baygın bakıyordu ve Stephen'ı pek fark etmedi bile."

"Gerçekten mi? Başka bir erkeği mi tercih etti? Kimdi?"

"İsmiini hatırlayamıyorum, ama sanırım unvanı bir baronetten daha yüksekti. Hatırlıyorum, çünkü kız hiçe saydığı zaman Stephen bozulmuştu. Stephen kendinin çok daha çekici olduğunu hayal ediyordu."

Riddingham homurtulu bir kahkaha attıktan sonra arkasındaki yastıklara yaslandı ve hızla kendinden geçti.

Onun horultuları arasında, Dare bundan sonraki adımlarını düşünmek için kendini zorladı. Riddingham'ın kızı öldürdüğünden veya öldürmek için birini tuttuğundan şüpheliydi. Hatta Caliban olma ihtimali inanılmaz, neredeyse gülünç geliyordu.

Dare kaşlarını çatmıştı. Julianne'in, Caliban'ın suç ortağı olmasından kuşku duyması da gülünçtü. Julianne kurnaz bir katille aynı kulvarda değildi. Ne de bir haindi.

Bu düşünce Dare'i pek teselli etmemişti, çünkü şimdi Julianne'i izlemesi için artık meşru bir bahanesi kalmamıştı. En azından Julianne'in onu ciddiye alması için bir gerekçe yoktu.

Julienne, Dare'in bu bariz flörtünün çocuksu bir intikam hareketi olduğunu dűřünüyordu. İşin aslına bakılırsa, Dare için ilk başta belki de gerçekten öyleydi. Fakat artık amacı değişmemiş gibi davranması Dare'in kendini kandırdığı anlamına gelirdi.

Arzu sıcak kömür gibi Dare'e işkence ediyor olsa da, Julianne'e duyduğu arzu fizikselin ötesine geçmişti. Sadece bahsi kazanmaktan çok daha fazlasını, Julianne'in ona içtenlikle teslim olmasını istiyordu.

Yarıştan sonra aldığı zafer öpücüğünü hatırlayınca Dare'in sertleşti. Julianne'in arabadan dűřmesi ihtimaliyle korkusu. Kendi dudaklarının altında aralanan yumuşak ve nemli dudakları. Yumuřak göğüsleri kendi göğüsüne yaslandığı zaman Julianne'in çılgıncasına atan kalbi. Onun istekle yanıt vermesi üzerine neşeyle dolması...

Bu saf sevinç için Julianne'i ebediyen öpmeye devam edebilirdi. Hatta bu basit samimiyet yıllardır dokunulmaz tuttuğu bir parçasına dokunsa bile. şehvet konusundaki tüm uzmanlığına rağmen, sevgililerinden duygusal bakımdan bağımsız kalmış, kendisini kemiren boşluktan kurtuluş aradığı halde kendisini ayrı tutmuştu.

Kendisini Julianne'den ayrı tutma kuvvetini bulması gerekecekti, Dare bunu biliyordu. Eğer izin verirse, yüreğini bir kez daha paralayacaktı.

Onunla yeniden ilgilenmek imkansızdı, dűřünülemezdi.

Gene de onu kaybedemezdi. Daha olmazdı.

Bahsi kazanmak için ne gerektiğini düşünmekten kendini alamamıştı.

Ertesi sabah Lucian'ı Bond Sokağı üzerinde bulunan Jackson'ın Boks Salonu'nda dövüşürken buldu. Dare arkadaşını Devonshire'deki konutuna ve hamile karısı Brynn'e gitmek üzere ayrılmadan önce yakalamak istemişti.

Dare yumruk yumruğa kavgayı izlerken irkildi, fakat Lucian kendi payına düşen güçlü darbeleri indirirken fiziksel barbarlıktan hoşlanıyor gibi görünüyordu. Maç bittikten sonra Lucian ve Dare geniş salonun bir köşesine geçtiler ve başka bir maçın gürültüsünü bastırmaya çalışarak konuştular.

Lucian havluyla kurulurken, Dare de suç anında bulunduğu yer konusunda Riddingham'den öğrendiklerini nakletti.

"Riddingham'ın Caliban olmadığına inandın mı?" dedi Lucian sonuçta.

"İnandım. Yanlış adama bakıyormuşuz. Yine de arkadaşlarının alakalı olması hâlâ ihtimal dahilinde."

"Kim?" diye sordu Lucian, ilgisi artıyordu.

"Sör Stephen Ormsby ve Martin Perrine. Onları tanıyor musun?"

"Sör Stephen'ı tanıyorum. Perrine'i sadece hayal meyal."

"Sör Stephen sosyetik bir tembel, Perrine ise kalabalıkta hemen hemen hiç konuşmayan soğuk biri," dedi Dare. "Geçen ay ikisi de York'da Riddingham'ın malikanesindeydiler. Onları bu nedenle geçenlerde ev partime konuk

ettim. Riddingham yüzüğü ikisinden de kazanmış olabileceği için onları da davet etmemin iyi olacağını düşündüm. Üstelik Sör Stephen'in son haftalarda arkadaşıyla vakit geçirdiği görülmüş."

Sör Stephen'in uzun boylu, koyu renk saçlı bir soylu uğruna reddedilmiş olmasından Riddingham'ın duyduğu keyfi anlattı.

"Bu önemli bir ipucu olabilir," diye belirtti Lucian, bilgiden memnun olduğu belliydi. "Bu konuyu derhal araştıracağım."

"Yine de Martin Perrine tamamen göz ardı edilmemeli," dedi Dare. "Ceplerinin tamamen boş olduğu herkesçe biliniyor. Küçük oğul olarak, geleceği pek umut vaat etmiyor. Mali kazanç sağlamak için bir haine dönüşmüş olabilir."

Lucian gömleğini giyerken düşünceli bir şekilde alnı kırışmıştı. "Onu araştırtacağım, fakat Caliban'ın sadece zenginlik için oyunda olduğundan kuşyum var. O rakiplerini ustalıkla mat etmekten zevk alan parlak bir strateji uzmanıdır."

"Perrine bana kesinlikle o kadar zeki gelmiyor. Ayrıca o bir aristokrat da değil."

"Yine de kimliğini gizlemek için sessiz kalıyor olabilir. Kurbanları karşısında önemini arttırmak için de kendine Caliban diyor. Sör Stephen'la şu isimsiz soylunun hakkında ajanlarımın ne bulabileceğine bir bakayım."

Dare tam bir cevap verecekken o sırada İngiltere'nin eski şampiyonu ve boks salonunun sahibi olan Jackson, Lucian'ın boks maçını övmeye geldi.

Yeniden yalnız kaldıkları zaman, Lucian kravatını bağ-

lamakla uğraşırken Dare'e alçak sesle, "Senden avına devam etmeni isteyeceğim. Caliban'ın maskesini düşürmek için çok daha acele etmeliyiz. Bu sabah Fransa'dan resmi bir tebliğ aldım... Birkaç gün önce Lord Castlereagh'a başarısız bir zehirleme girişiminde bulunulmuş."

"Bunda Caliban'ın parmağı olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

"Dışişleri Bakanı'nın burada kesinlikle düşmanları var," dedi Lucian. "Politikalarını savunmak üzere burada olmadığı için birkaç parlamento üyesi onu suçlama konusunda laflarını sakınmamaya başladılar. Hatta Bakanlar Kurulu ciddi bir şekilde bölündü. Yine de ondan kurtulmak için öldürmeye kalkışacak kimse düşünemiyorum."

"Fakat onun ölümünün Caliban'a nasıl bir faydası olabilir?" diye sordu Dare.

"Sadece intikam olabilir. Eğer Napolyon çekilirse hâlefinin kararlaştırılması gerekiyor. Castlereagh, tahtta Boney'nin küçük oğlu yerine bir Burbon kralı olmasının daha iyi olacağına sonunda ikna oldu, ve lord hazretleri müttefiklerimiz ve Fransız senatosuyla sorunu çözmek için yakında Paris'e gitmek üzere Chaumont'dan ayrılacak. Bu Caliban'ın işi olabilir. Bonapart'ın en büyük rakibine misilleme. Castlereagh'a karşı suikast düzenliyor olabilir."

"Yani onun Caliban'ın bir sonraki hedefi olduğunu farz etmeliyiz," dedi Dare düşünceli bir şekilde.

"Sanırım öyle. Caliban'ın hiç kuşkusuz suç ortakları da olacaktır. Komplocular yetiştirmekte, onların zayıflıklarını bulup sömürerek kendi çıkarı için kullanmakta ustadır. Brynn'in erkek kardeşi Grayson, Caliban'ın ağından

kurtulduğunu bildiğim tek kişi, ve bunu sadece öldüğüne dair yalan uydurarak başardı. Aklıma gelmişken... Bayan Laurent'ın Caliban'la alakası için bir sonuca varabildin mi?"

Dare isteksiz isteksiz yüzünü buruşturdu. "Evet."

"Ve?" diye sordu Lucian.

"Masum olduğunu düşünüyorum. Hakkında yanılmışım, şimdi anladım. Riddingham'ı temize çıkaran o. Julianne olmasaydı ben hâlâ bir çıkmazın peşinde koşuyor olacaktım."

"Yani sonuçta ben mi haklıydım?" Lucian'ın sesinde eğlenen bir ifade vardı.

"Evet, lanet olası," diye yanıtladı Dare iyi huylu bir şekilde. "Tam da beni suçladığın şekilde onunla olan geçmişimin kararımı etkilemesine izin verdiğimi itiraf ediyorum. O zamandan bu yana Julianne hakkındaki fikrimi gözden geçirdim. Senin için iyi bir casus olacağına inanıyorum."

"Öyle mi? Yani ona bizim için çalışmaktan söz edeceksin."

"Hâlâ ilgileniyorsan."

"İlgileniyorum. Ona kendim sorardım ama bugün geç vakit Devonshire'e gidiyorum." Lucian durakladı. "Asistanım Philip Barton'ı tanıyor musun? Önemli bir şey keşfedersen, Philip'le bağlantı kur. O ne yapılacağını bilir."

Dare başını salladı ve dalgınlıkla "Brynn'e sevgilerimi söyle," dedi. Konuyu Julianne'e nasıl açacağını düşünüyordu. "Sen dönünceye kadar anlatacak bir şeyler daha fazla bilgi edinmeye çalışacağım."

Onuncu Bölüm

Ancak Dare, Julianne'e yaklaşmadan önce bir hafta geçmesine izin verdi. Kendini ondan uzak tutmasının birkaç sebebi vardı.

İlk ve en pratik nedeni Riddingham'ın onu kazandığına inanmasına izin vermektir. Dare'in çok hızlı geri dönmesi Vikont'un aklında sorular uyandırabilir ve sarhoşken arkadaşları ve ölü kızla alakalı sorgulamasını hatırlamasına neden olabilirdi.

İkinci olarak, Dare bir sonraki karşılaşmaları için Julianne'in hevesinin artacağını hesaplamıştı. Sonuçta Julianne, onun araştırmasının sonucunu öğrenmek istemişti, böylece görüşmelerini ne kadar geciktirirse o kadar meraklanmış olacaktı.

Sonra olarak ise, en kritik nedeni Dare'in ona olan saplantısını kontrol altına almak için zaman kazanmak istemesiydi. Ancak Dare, Drury Lane Tiyatrosu'ndaki locasından III. Richard oyununu izlerken bu çabanın boşuna olduğunu fark etmişti.

Gerçekten harika bir temsil olmuştu. İlk satırlardan itibaren taht yolunda cinayet işleyen ve sonra mahvolan

kötü Richard'ı tasvir ederken Edmund Kean'in dehası iyice ortaya çıkmıştı. Fakat Julianne'e Leydi Anne rolünde Richard'ın ölümcül örümcek ağından sakınmaya çalışmak mükemmel bir şekilde uymuştu.

Merhum kralın yas töreni sırasındaki flört sahnesi iki kurnaz rakip arasındaki aleni bir karşılaşma, hemen hemen erotik gizli akımlarla kıvranan bir eşleşme dansı olmuştu.

Diğer seyirciler gibi Dare de gözlerini sahneye dikerek oturmuştu. Sahne Julianne'le kendi kur dansı nedeniyle ayrı bir anlam kazanmıştı. Dare, bitişik localardaki mücevherli lordların ve leydilerin araştıran bakışlarının odağı haline geldiğini hissediyordu.

Dare, Shakespeare'in oyunun sonunu elbette biliyordu. Leydi Anne, Richard'a karşı savaşını ve hayatını kaybediyordu, zehirlenerek öldürülüyordu. Dare, Julianne'in baş döndürücü performansını seyrederken kendisinin de kaybedilmiş bir savaş için dövüştüğünü çok daha iyi anlamıştı.

"Güzelliğin sebep oldu... Güzelliğin uykuymda bile aklımdan çıkmıyordu."

Zaman içinde Julianne'i aklıntan atabileceğine kendini ikna etmeye çalışıyordu. Fakat kahrolası Julianne yine de onu tedirgin etmeyi başarabiliyordu.

Dare'in, Julianne'i sürekli, sonsuz bir şekilde istemesini hiçbir engelleyemezdi. Onu Julianne'i takip etmekten hiçbir şey alıkoyamazdı.

Sonunda acı çekeceğini bilmek bile.

Dare oyun biter bitmez tiyatrodan ayrıldı, Julianne'i pansiyonunda beklemeyi tasarlamıştı. Sokakta durmuş

faytonunun uzun araba kuyruğundan çağrılmasını beklerken rüzgar paltosunu kamçılایp duruyordu.

Bir uşak onun için fayton kapısını açınca Dare içeri girmeye davrandı. Fakat o sırada kadife koltuğun üzerinde arabanın lambalarının ışığında parlayan küçük bir şey gözüne ilişti.

Bir mücevher parçası. Muhtemelen bir iğne. Eline alarak tasarımını inceledi. Bir çiçektir... Altından sap ve yapraklar, inciden yapılmış çiçek yaprakları. Bir gül?

Dare aniden karanlık bir şüphayle sarsıldı. Lucian, Alice Watson'ın şişmiş vücudu için ne söylemişti? Aşığı tarafından hediye edildiği düşünülen gül biçimli inci bir broş taktığını. Bu broş ölen kızın yakasından koparılmış olabilir miydi? Peki kendi faytonunun koltuğuna nasıl gelmişti?

Bu kızın katilinin işi miydi?

Dare hızla başını çevirerek tiyatronun önündeki caddede kalabalığı araştırdı. Yaklaşık iki hafta önce kasten Caliban adında ölümcül bir hainin peşinde olduğunu ilan etmişti. Bu bir yanıt mıydı?

Caliban ipuçları bırakarak onunla alay mı ediyordu? Şu anda bile onu mu izliyordu? Kızın katili Caliban mıydı?

Dare gaddarca dudaklarını sıktı. İkisinin alakasız olduğuna inanmak güçtü.

Arabacısını ve uşağı sorguya çekmeyi kararlaştırdı ama broşu buraya kimin yerleştirdiğine dair herhangi bir ipucu bulacağından kuşkuluydu. Caliban fazla akıllıydı.

Fakat bu sefer hainlerin başı, fazla ileri gitmişti. Caliban rakipleriyle alay ederek ve yüreklerine korku salarak üstünlüğünü göstermekten zevk alıyor olabilir, diye düşündü Dare duygusuzca. Fakat onu sindirmek için açıkça

yapılan bu girişim Dare'in haini bulma ve adalete teslim etme kararını daha da kuvvetlendirmişti.

Kiralık araba Julianne'i pansiyonunun önünde bırakarak puslu sokakta hızla uzaklaştığında saat gece yarısını geçmişti.

Julienne gölgelerin içinden karanlık bir silüet çıkınca nefesini tuttu ve çantasında korunmak için taşıdığı küçük ama ölümcül bıçağı arandı.

Ay ışığının güzel yüz hatlarını aydınlatığı Dare "Geç olmadı mı?" diye rahat bir tavırla sordu.

Julienne elini kalbine götürdü. "Dare!" Sesinde hem rahatlama hem de kızgınlık vardı. "Korkudan ömrümün on yılını götürdün!"

"Oyun biteli saatler oldu."

Julienne kaşlarını çatmış, loş ışıktaki esrarengiz ifadesini okumaya çalışarak onu inceliyordu. "Riddingham'ın akşam yemeği davetini kabul ettim." Dare cevap vermedikçe, sesini alçalttı. "Onunla birlikte olmamı söylediğini inkar edemezsin. Üstelik, seni günlerdir görmedim."

"Beni özledin mi?"

"Hayır," diye yalan söyledi Julianne. "Fakat benimle daha önce irtibata geçmeni bekledim, gerçi gecenin bu saatinde değil."

"Beni içeri davet edecek misin?"

Julienne tereddüt ediyordu. "Burası saygıdeğer bir pansiyondur. Ev sahibesi erkek bir ziyaretçiyi, özellikle de senin gibi kötü şöhretli birini ağırlamamı hoş karşılamaz."

"Bilmesi gerekmiyor."

“O çok dikkatlidir.”

Julienne hâlâ tereddüt edince Dare “Riddingham araştırmasındaki yeni gelişmelerinden haber vermeye gelmiştim,” dedi. “Ama istersen giderim elbette...”

“Hayır,” dedi Julienne sertçe. “Çok ses çıkarma yeter.”

Dare ön kapıya doğru onu izlerken “Bu geceki temsili-ni seyrettim,” diye mırıldandı.

“Biliyorum. Seni gördüm.” Julienne, ilk günden beri her gece Dare’in altın yaldızlı parlak saçlarını seyirciler arasında aradığını söylemedi tabii. Ne de bu akşam onu gördüğü zaman yüreğini hoplatan sevinci veya kuliste yeşil odaya gelmediği zaman uğradığı hayal kırıklığını itiraf etti.

Julienne anahtarla kapıyı açtıktan sonra giriş holünde ince bir mum yaktı. Dare’i sessizce karanlık merdivenlerden yukarı çıkardı ve bir koridordan geçirerek mevsimlik kiraladığı odalara götürdü.

Salon soğuktu. Julienne kısa süre sonra yatağa gireceği için bir ateş yakma masrafından kaçınmayı tercih ediyordu. Buna rağmen yatak odasındaki mangalda kömür yanıyor olacaktı, çünkü her gece tiyatrodan dönüşünün beklendiği Saatlerde bunun icabına bakması için ev sahibesine ödeme yapmıştı.

Julienne pelerinini bırakınca Dare’e oturmasını teklif etti, fakat o ayakta kalmıştı. Julienne lambayı yakarken Dare gözlerini az olan mobilyaların üzerinde dolaştırarak kaşlarını çatı.

“Riddingham’la neler oldu?” diye sordu Julienne, mütevazı konutunu veya maaşını daha büyük lüksler için harcamama kararını savunmak istemiyordu. “Arkadaşlarının kızı tanıyıp tanımadıklarını öğrenebildin mi?”

“Leydi Castlereagh’in toplantısında Sör Stephen’in onunla konuştuğu görölmüş. Fakat onun ilgisini talep eden bir yabancı da varmış. Araştırma için bilgiyi naklettim. Şans yaver giderse bu bizi Caliban’ı bulmaya bir adım daha yaklaştırabilir.”

“Peki şimdi ne olacak?”

“Takibe devam edeceğiz.”

Julienne ona öfkeli bir bakış fırlattı. “Bana söyleyeceklerinin hepsi bu kadar mı?”

“Bu sana bağlı Julienne.”

“Ne demek istiyorsun?”

“Sana bir iş teklif etmekle görevlendirildim.”

“İş mi?”

“İngiliz hükümeti için casus olmak ister misin?”

Julienne, Dare’in bu beklenmedik cevabıyla şaşırarak dikkatle ona baktı.

“Dışişleri Bakanlığı’nda istihbarat başkanı olan beyefendi senin ülke için bir kazanç olduğuna inanıyor, çünkü göçmen topluluğuna girebiliyorsun. Eğer bizim için çalışırsan, kralcıların entrikalarına dair yapabildiğin kadar bilgi toplayıp bize getirmen gerekecek. Hükümet elbette bunun bedelini ödeyecek.”

Dare’in bakışları eski püskü salonda dolaşırken Julienne onun ne düşündüğünü söyleyebilirdi: Julienne’in bu paraya ihtiyacı vardı. Ayrıca Julienne, Dare’in onu için hırslı ve doyumsuz biri olarak gördüğünü de unutmamıştı. Kuşkusuz kendisinin para için yapmayacağı bir şey olmadığını düşünüyordu.

Julienne dudaklarını sıktı ve “Neden şimdi böyle bir teklifle geldiğini anlayamadım,” dedi soğukça. “Riddingham

konusunda sana yardım ettiğim için faydamı mı kanıtlamış mı oldum?”

“Evet, ayrıca eylemlerinden dolayı suçluluktan temize çıktın.”

“Suçluluk mu?”

Dare’in yeşil gözleri ona dikilmişti. “Riddingham’la yakın ilişkini ilk gördüğümde suça iştirak edip etmediğinden pek emin olamamıştım. Bildiğim kadarıyla, o Caliban’dı, sen de onunla aynı kulvardaydın.”

Bu ima üzerine Julianne’in nefesi tutuldu. “Onun müttefiki olduğumu düşündün... İhanet ettiğimden şüphelendin!”

“Bu olasılık aklımdan geçti.” Dare bir alay belirtisiyle gülümsedi. “Bonapartçılarla ilk kez anılmıyorsun.”

Julienne titrediğini fark etti. “Büyükbabanın beni itham ettiği suçlardan mı bahsediyorsun?”

Dare sessiz kalınca Julianne içinde saf bir keder ve öfkenin çığ gibi büyüdüğünü hissetti. Yedi yıl önce tamamen masum olduğu zaman büyükbabasının kötü entrikalarının kurbanı olmuştu.

Julienne, kendi kulaklarına bile buz gibi gelen bir sesle “Büyükbaban beni vatana ihanetle suçladı,” dedi. “Ona inanmış mıydın?”

Dare, Julianne’e hiçbir şey anlatmayan zarif bir hareketle omzunu silkti. “O zamanlar neye inanacağımı bilmiyordum. Diğer yalanlarına bakılırsa, hakkında en kötü şeyleri düşünmekte haklıydım. Caliban’ın suç ortağı olabileceğin konusunda sadakatine kesinlikle güvenemedim.”

Dare’in cevabı Julianne’i can evinden vurmuştu. Julianne şiddetli acıyı gizlemek için başını önüne eğdi.

Dare’i aldattığı doğrudur. Dare’in bunun için onu aşağılamaya hakkı vardı. Fakat ondan bir âşıkla ihanet ettiği için nefret etmesi bir şey, ülkesine ihanet etmekle suçlanması ise tamamen farklı bir şeydi. Dare onun hakkında bu kadar aşağılık bir şeye nasıl inanabilirdi?

Julienne bir an titreyerek orada durdu, yedi yıl önceki korkunç süreci hatırlamıştı: Onu vatana ihanet şüphesi altında bırakan aşağılık söylentiler, kendi savunmasızlığı, suçlamaları çürütmekteki acizliği... Hak edecek hiçbir şey yapmadığı halde o aşağılık suçlamalar hayatını mahvetmişti. Tek suçu Dare’i sevmek olmuştu.

Dare’in onun suçlu olduğunu düşünmeye hakkı yoktu! Asıl ihanet Dare’in şu anki itirafıydı. Dare, bu suçlamaların tamamen yalan olduğunu bilmiş olmalıydı.

Julienne öfkeyle başını kaldırdı. “Büyükbaban beni sindirmek için sahte iftiralarda bulundu. Onun tarafından kandırılmana şaşırdım.”

Dare’in gözlerinde bir acı pırıltısı titreştikten sonra Julienne’inkiler kadar soğuklaşmıştı. “Senin hilelerine aldanmıştım. Belki de sadece gençlik saflığıydı. Üstelik büyükbabam seninle alakalı haklı olabilirdi.”

Dare’in cevabı Julienne’in içindeki öfkeyi açığa çıkarmıştı. Dare’e kırmızı bir sisin içinden bakıyor, ona misilleme yapmak istiyor, ona inanmadığı için cezalandırmaya can atıyordu. “Eğer böyle baştan çıkaran bir kadın olduğumu düşünüyorsan, burada benimle yalnız kalmanın bile tehlike olup olmadığını merak ediyorum.”

“Yedi yıl öncesine göre daha iyi hazırlıklıyım.”

“Öyle mi?” dedi Julienne, sesi tehlikeli bir şekilde ipek gibiydi. Dare’e düşündüğü kadar silahlı olmadığını gösterecekti. “Zırhım sınamak ister misin?”

Dare bakışlarıyla yavaş yavaş Julianne'in bedenine baktı. "Aklında ne var?"

Cevap olarak, Julianne aniden döndü ve gidip yatak odasına açılan kapıyı açtı. Durarak arkasına baktı, bakışları meydan okumayla doluydu. "Geliyor musun?"

Julienne bir sefere mahsus nutku tutulanın Dare olduğunu görmekten memnun olmuştu. Yine de Dare onu izlemekte bir an bile duraksamamıştı.

Julienne içерinin gittikçe ısındığını fark etti bir an. Mangaldaki kömürleri karıştırarak ateşi canlandırdıktan sonra bir lamba yakıp şöminenin üzerine koydu. Dare arkasındaki kapıyı kapamış tekdüze odanın eşyalarına bakıyordu; dar bir yatak, bir lavabo, bir dolap, tuvalet masası ve şöminenin yanına yerleştirilmiş tek bir sandalye.

Julenne pelerinini çıkarıp bir duvar askısına asarken "Elbiselerini çıkar," diye emretti. Arkasını döndüğü zaman, Dare'in derinliklerinde ateş ve ihtiyat parlayan yarı kapalı gözlerle onu seyrettiğini fark etti.

"Böyle durup dururken mi? Hiç ön hazırlık olmadan mı soyunmamı bekliyorsun?"

Julienne'in tebessümü baştan çıkarıcı ve alaycıydı. "Korkuyor musun, Lord Wolverton?"

"Sen bu ruh halindeyken mi?" Dare'in dudakları kıvrılmıştı. "Sanırım korkmalıyım."

Julienne cilveli bir edayla başını arkaya atarak "Kesinlikle öyle," dedi.

Aklı Julianne'e ateşle oynadığını söylüyordu, fakat geri adım atamazdı artık. Öfkesi göz ardı edilemeyecek kadar şiddetliydi. Kendini patlamak üzere bir barut fıçısı gibi hissediyordu. Dare'i cezalandırmak, onu kendini incittiği gibi incitmek istiyordu. Dare'i fethetmek istiyordu.

Savaşlarında şimdiye kadar birkaç zafer kaydetmişti, fakat bu gece bu değişecek, diye yemin etti Julianne içinden. Bu gece vücudunu bir silah olarak kullanacaktı.

Julienne “Ee?” diye sordu ellerini kalçasına koyarak. Bir süre sonra Dare, Julianne’in istediğinden daha yavaş olsa da soyunmaya başladı. Julianne izlerken ceketini ve kravatını çıkardı, katlayarak sandalyenin arkasına koyduktan sonra keten gömleğini çıkardı. Dalgalandı alevlerin ışığında kaslı ve çıplak gövdesi altın gibi parlıyordu.

Dare oturarak ayakkabılarını ve çoraplarını çıkardıktan sonra pantolonunun ön patına uzandı. Duraksayarak seyredip etmediğini görmek istiyormuş Julianne’e baktı.

Julienne’in dudakları yarım bir tebessümle kıvrılmış, Dare’in gözlerindeki karanlık meydan okumayla karşılaşmıştı. Dare pantolonunun düğmelerini çözerek durdu ve yavaş yavaş aşağı sıyrarak sert, düz karnının hatlarını, kasıklarından aşağı uzanan davetkar altın sarısı tüy postu ortaya çıkardı. Saten kumaşı daha aşağıya çektiğinde baskıdan özgür kalan şahlanmış erkekliği hızla yukarıya doğru hareket etti. Daha şimdiden kızarmış ve arzuyla büyümüştü.

Julienne’in ağzı kupkuru olmuştu. Heyecanlanmamaya kararlı olmasına rağmen, vücudunun tepkilerine söz geçiremiyordu. Yine de Dare’e, bu zayıflığını göstermeyecekti.

Julienne alaycı bir ses tonuyla “Oldukça istekli görünüyorsun,” dedi.

“Senin için her zaman istekliyim,” dedi Dare. “Bu yeni bir şey değil.” Kıyafetini daha da aşağı çekerek sert kadifemsi testislerini, güçlü uyluklarını ve baldırlarını ortaya çıkardı. Pantolonundan dışarı adım atınca yağsız, güçlü vücudu çınlı çıplak kaldı.

Julienne isteksiz bir zevkle, Dare'in ne kadar güzel olduğunu düşündü. Esnek, kuvvetli ve şehvetliydi. Julienne'in tüm fantezilerinin odak noktasıydı. Dare'in karşısında durmak üzere ilerlerken ısrarcı ve keskin bir arzunun pençesine düşmüştü ama alaycı bir tebessümle bunu saklamaya çalışıyordu.

Parmak uçlarını kasıtlı bir şekilde Dare'in sert kaslı kaburgaları boyunca dolaştırarak düz karnında, sonra da dikkatini ister gibi görünen şişmiş erkeklik organınının gezdirdi. Dare'in gözleri kısılmıştı, fakat Julienne onun yeşil gözlerindeki tehlikeyi göz ardı ederek parmaklarıyla ipeksi, çelik uzvunu kavradı.

"Bakalım bana ne kadar direnebileceksin?" dedi Julienne.

"Elinden geleni ardına koyma," dedi Dare çıldırtan bir umursamazlıkla.

Ah, öyle yapacağım, diye düşündü Julienne gizemli bir şekilde. Dare'e diz çöktürecek. Merhamet etmesi için yalvartacaktı...

Dare'i öpmek için parmak ucuna kalktı, ama bu hareketinde yumuşak olan hiçbir şey yoktu. Bunun yerine dişleriyle kemirerek onun dudaklarını ısırdı.

Julienne, onunla sevişmenin ilkel, tehlikeli şiddetini hisseden Dare'in alçak sesle hırıldadığını duydu, fakat adam vücudunun kasılmasından başka hiçbir karşılık vermemişti.

Julienne, Dare'in sertleşmiş uzvunu hâlâ elinde tutarak onun çenesini, boğazını, omuzlarının ipek gibi tenini öptükten sonra göğsüne, erkeksi göğüs uçlarına geçti. Hafifçe ısırdığı zaman, Dare sertçe nefes aldı. Julienne ise

yüzünde bir zafer tebessümüyle, yalayarak, emerek ve dişleriyle hafifçe kemirerek aşağıya kaymadan önce Dare'in göğüs uçlarında uzun bir süre oyalandı.

Julienne ateşli ağzını aşağı karnına doğru sürüklediği zaman Dare onun niyetini anladı ve kolundan yakalayarak durdurdu. "Önce senin çıplak olmanı istiyorum," dedi ve Julienne yukarı ona bakınca "Tabii korkmuyorsan," diye ekledi.

Julenne'in gözleri parladı, fakat ses çıkarmadan elbisesinin düğmelerini çözmek için arkasını Dare'e döndü. Tekrar onunla yüzleştiği zaman, bakışları birbirine kitlendi, iki tutkulu insan da boyun eğmemeye kararlıydı.

Julienne'in ağzı hafif bir tebessümle kıvrıldı ve giysilerini kasten kışkırtıcı hareketlerle birer birer çıkarmaya başladı.

Dare'in gözleri Julienne'in erotik gösterisine kenetlenmişti. Julienne'i kavrayan kırılgan öfkeyi, buz gibi kibri anlamamıştı ama yetersiz bir şekilde örtünmüş olan vücudunun kendi üzerindeki etkisini iyice fark etmişti. Dare'in arzudan nabızı hızlanırken ateş tüm vücudunu kasıp kavuruyordu.

Julienne diliyle davetkar bir şekilde yavaş yavaş dudaklarını yaladığında, Dare'in tüm duyuları heyecandan alev alev yanmaya başladı. Julienne gömleğini başının üzerinden çekip çıkardığı ve üstünde kurdele şeritlerinin tuttuğu ipek çoraplarından başka bir şey kalmadığı zaman Dare etkilenmemiş gibi görünmek için elinden geleni yapıyordu.

Julienne eğildi, jartiyerinin düğümlerini çözdü ve ipek kumaşı uzun ince bacaklarından aşağı sıyırdı, körpe, dol-

gun göğsleri leziz meyveler gibi duruyordu. Dare tüm vücuduna ter bastığını hissetti. Dare, o tatlı göğüsleri tatmak, gergin göğüs uçlarını Julianne'in ona yaptığı gibi ateşli ve arzudan sızlar hale gelinceye kadar emmek istiyordu.

Julienne tekrar durduğunda gözlerinde ihtirasla parılayan ışık çıplak vücudunun Dare'i ne kadar büyülediğini bildiğini açıkça gösteriyordu.

Dare gayri ihtiyari bakışlarını onun kusursuz göğsünde, ince belinde, yuvarlak kalçalarında, kadınsı tümseğini örtten koyu renk buklelerinin üzerinde dolaştırdı... Dare'in tüm bezginliğine rağmen Julianne tüm duyularını mest etmişti. Dare uzanıp onu kollarına alarak alaylarına hızla bir son vermemek için kendisiyle mücadele ediyordu.

Fakat görünüşe göre Julianne'in ona acı vermeyi amaçlamıyordu. Dare, Julianne'in tuvalet masasına gidip küçük bir kutuyu çekmesini izledi. Dare içindeki malzemeleri hemen tanıdı: Gebeliğe karşı korunmak için süngerler ve sıvı şişeleri: Kuşkusuz sirke veya konyaklardı. Julianne'in onun çocuğunu doğurmamayı güvenceye almasına Dare gülünç bir şekilde üzülmüştü.

Julienne bir sünger ıslattı ve göstere göstere bacaklarının arasına, kadınlık çukurunun derinliklerine yerleştirdi. Daha sonra başını sallayarak saçlarını serbest bırakınca pırıl pırıl parlayan simsiyah saç kütlesi çıplak omuzlarından aşağı dökülerek çıplak göğüslerinin etrafına yayıldı.

Bu Dare için baştan çıkaran bir yalvarış, büyüleyici deniz kızlarının çağrısıydı. Tüm vücudundaki kaslar işkence içinde kasılınca yüksek sesle inledi. Julianne ipek gibi saçlarının ona neler yaptığını, Dare'i nasıl şiddetle uyardığını çok iyi biliyordu. Julianne'i Dare'in en büyük zevkinin

onun ipeksi saçlarının vücuduna süründüğünü hissetmek olduğunu biliyordu. Dare, Julianne ona o şekilde işkence ederken saatlerce yatabilirdi.

Dare yenildiğini biliyordu. Kendisiyle savaşıacak kadar kuvvetli olabilirdi, fakat Julianne böyleyken, ayartmaya kararlı baştan çıkarıcı bir kadın olduğu zaman onunla savaşılamazdı.

Kendine hakim olmaya çabalarken Dare'in çenesi kasılmıştı, fakat Julianne'e direnmek mümkün değildi. Julianne ona doğru gelip de testislerini kavramak için uzandığı zaman imkansızdı. Uzu şimdi den kalkmıştı ve Julianne'in usta okşamalarına yanıt olarak çaresizce seğiriyordu.

Julienne'in parmak uçlarıyla okşamaları Dare'in tüm vücudunu alev alev yakıyordu. Dare gözlerini kapadı, fakat burun delikleri Julianne'in hararetinin kokusuyla dolmuştu.

Julienne eğilerek daha çok yaklaştı, sertleşmiş göğüs uçlarını onun göğsüne sürerken Dare'in kasılan sertleşmişliğine de kasıklarını bastırıyordu.

Dare inledi. Julianne'i yatağa atmak ve içine gömülme istiyordu, fakat ipler Julianne'in elindeydi, o ateşli ve ay ışığından vahşi bir varlıktı. Dare de onun kölesiydi.

Julienne ata biner gibi oturmak için bacaklarını açıp şimdi den kayganlaşmış çukurunu büyük bir arzuyla kuvvetle bastırınca Dare'in soluğu kesildi. Sersemlemiş, çılgına dönmüştü. Elleriyle belini sıktı, ama Julianne geri çekilerek kurtuldu.

Julienne alayla "Hayır," dedikten sonra tekrar Dare'e eğildi.

Julienne dudaklarını sıcak, içten öpücüklerle Dare'in

göğsünde dolaşıyordu, sonra daha aşağıya kaydırarak dudaklarının ateşini kaslarının üzerine sürükledi. Dare bu kadarına dayanamazdı.

Dare tutkunun pençesine yakalanmış, arzuyla kıvranıyordu. Julianne önünde diz çöktüğü zaman, onun şehvetli isteklerini tahmin ederek ürperdi.

Dare yanlış anlamamıştı. Julianne dilini sertleşmiş penisin gövdesinden gezdirip, hassaslaşmış ucunu ıslattıktan sonra aldığı nefesle Dare'i arzu pençelerine mahkum edip, daha da fazla tahrik etmişti.

Dare'in tüm vücudu kasılmıştı.

Julianne daha sonra ıslak ağzını onun etrafına sardı.

"Tanrım," diye inledi Dare sertçe.

Buna rağmen, Julianne merhametsizdi. Dare'in iyice büyümüş olan uzvu pervasızca çıkıntı yapmış, insafsız bir acıyla sızlıyordu. Dare'in vücudunun her zerresi Julianne için yanıp tutuşuyordu. Fakat Julianne dili, dudakları ve dişleriyle cinsel saldırısına devam ediyor, Dare'i nefis işkenceye teslim olmaya zorluyordu.

Dare bu inanılmaz zevk saldırısıyla dişlerini gıcırdattı. Julianne onu emerek ateşten bir girdabın içine çekerken tüm muhakemesinin kaybolduğunu hissediyordu. Kısa süre sonra Dare'in o katı iradesi paramparça olmuştu.

Dare nefes nefese Julianne'in ismini tekrarlarlarken, parmaklarını onun omuzlarına gömdü ve çekerek dikleştirdi. Julianne'in ayartıcı ağzı ıslak ve kendinden emindi, fakat Dare onun da bedenini saran gerginliği hissediyor, gözlerinde yanıp tutuşan arzu alevlerini görüyordu. Julianne'in de kendisi gibi arzu tuzağına yakalandığını anlamıştı.

Elleriyle Julianne'in kalçalarını alttan kavrayarak ayak-

larının üzerinde yükseltti ve bacaklarını aralayarak ona sahip olmak için hazırladı. Gözleri birbiriyle buluştuğunda aralarında şimşek gibi kıvılcımlar saçan bir akım olmuştu.

Dare onun erimiş, ipeksi tatlılığına vahşi, saldırgan bir arzuyla yukarı doğru kayarken Julianne'in fırtınalı gözlerine bakmaya devam ediyordu.

Julienne'in şaşırtıcı sıcaklığı Dare'i neredeyse patlatıyordu. Julianne'in soluk soluğa inlemesi ve parmaklarını onun saçlarına daldırarak yay gibi kıvrılması doruk noktasında olduğunu gösteriyordu.

Dare konuşamıyor, güçlkle nefes alıyordu, Julianne'i yatağa taşıdı ve yorganların içine birlikte düştüler. Bir süre dar yatağın üzerinde arzu düellosu yaparak yuvarlanıp boğuştu, çarpışan iradelerinin fırtınası sadece tutkularını arttırmaya yaramıştı. Julianne bacaklarını onun kalçasına sımsıkı sarmıştı ve şimdi Dare'in altında kıvrılıp bükülüyordu. Dare, Julianne'in fırtınalı açlığıyla kendi arzusunun kışkırtılıp arttığını hissediyordu.

Dare boşalmaktan korkarak vahşi, derin, arzulu bir öpücükle onun ağzını kapadı. Julianne de aynı ateşle, tırnaklarını Dare'in kürek kemiklerine batırdı. Bedenleri birbirine coşkuyla yanarak karşılık veriyordu.

Dare, bir an sonra Julianne'in şiddetle boşaldığını hissetti. Akkor gibi sıcak bir patlamayla altında kıvrılarak sarsılırken, Dare, Julianne'in gerilen vücudunu baskı altında tutarak ağzıyla çığlığını durdurdu. Julianne'in, Dare'in uzvunu kavrayan dar, sıkı kanalını hissetmek ona kontrolünü kaybettiği. Son noktasına kadar girmişti. Kalçaları zevkin spazmıyla sarsılıyordu, bitmez tükenmez ateşli okşamalarla Dare'in her yerini yırtıcı, kontrolsüz bir zevk kaplamıştı.

Dare kısa bir süre, kıpırdayacak hali kalmamış bir şekilde Julianne'in üzerine serilerek yattı. Ancak sonunda Julianne'in üzerinden inerek yumuşak vücudunun yanına uzandı.

Hemen ardından, Julianne, Dare'in kollarıyla kucaklanmış, zinde kuvvetiyle sarılmış yatıyordu. Julianne'in vücudu kemiksiz gibi olsa da düşünceleri karmakarışıklı. Dare'i cezalandırma planı ters gitmişti. Julianne'in yalnız, özlem içindeki vücudu ona ihanet etmiş, öfkesi ateşli bir açlığa dönüşürken kararlılığı eriyip tükenmişti.

Tutkularına teslim olması akılsızlık olmuştu, ama yine de bunca yıl sonra bastırılmış öfkesinin ve acısının serbest kalmasıyla kendini neredeyse arınmış hissediyordu. Sevişmeleri patlayıcı olmuştu, fakat Julianne, Dare'den özenli bir şefkat istemiyordu. Kendisi de Dare için yanıp tutuşarak ahlaksız ve vahşi davranmıştı.

Bu ateşli fırtına Julianne'in hoşuna gitmişti. Ardından gelen huzuru ise daha da çok sevmişti. Dare'le vücutları birbirine dolanmış yatmanın samimiyetini umutsuzcasına özlemişti. Dare'in dudakları, kolları, her şeyi ona iyi geliyordu. Julianne, Dare'in kalp atışlarını kendi kalp atışlarının yankısı gibi hissediyordu. Ama Dare, onun bir hain olduğunu düşünmüştü.

Julienne kırgınlığı ve öfkesini ancak uzun bir süre geçtikten sonra kontrol altına alabildi. Julianne alçak ve sert bir sesle "Hakkımda inandıklarına rağmen," dedi sonunda. "Mevcut Fransız rejimine asla yardım etmem. Babamı öldürdükleri ve geleceğimizi mahvettikleri için devrimcilerden nefret ediyorum, fakat yoksullaşmamızın nedeni Napolyon'dur. Eğer Folmont arazilerinin ve servetinin

bir kısmını kurtarabilseydik, ben asla..." Julianne susarak ağzını kapattı, keşkeleri düşünmenin anlamsız olduğunu çok iyi biliyordu.

Sıcak nefesi Julianne'i okşayan Dare "Asla ne?" diye sordu.

"Hiçbir zaman kendimi satmak zorunda kalmazdım.."

Julienne, Dare'in bir anda durgunlaştığını hissetti. Planladığı gibi onu şok etmişti.

"Ne demek istiyorsun?" Dare'in sorusundaki keskinlik Julianne'i şaşırtmıştı.

Umurunda mı acaba, diye düşündü Julianne bir cesaretle.

"Büyükbabanın ithamları benim için öyle bir skandal sebep oldu ki, gerginlik çıkmadan halk içinde yüzümü gösteremez oldum. Hatta arkadaşlarım tarafından bile hain bir fahişe olarak damgalandım." Julianne öfkeyle devam etti. "Belki tüm bunlara katlanabilirdim, fakat annem mahvolmuştu. Onu esirgemeyi umarak şehirden ayrıldım. Ama dükkanın geliri ona tam olarak yetmiyordu... Ve sonra hastalığı daha da kötüleşti. Sürekli bakıma ve acısının hafifletilmesine ihtiyacı vardı. Bu nedenle onun masrafları ödemesi için bir koruyucu edindim."

"Bir koruyucu mu?" dedi Dare mırıldanarak.

Hatırlayınca Julianne kadim ıstırabının ani saldırısıyla savaşıyor sertçe yutkundu. "Başka çarem kalmamıştı. Annemin benden başka kimsesi yoktu.."

Dare'in yüz ifadesi okunmuyordu. Julianne dirseğinin üzerinde doğrularak dikkatle ona baktı.

Dare'in görüntüsü gözlerinin önünde yüzüyor, alev ışıltısı ve kendi aptalca göz yaşlarıyla titrek bir şekilde parlıyor-

du. Julianne öfkeyle gözyaşlarını sildi. Kendine acımaya kurban olmayacaktı. Ve onun şüphelerine göz yummayacaktı.

“Vücudumu sattım, ama bu ülkeye olan sadakatimi değil, Dare.”

Dare’in sıkı incelemesi üzerine, Julianne yüzünü yana çevirdi, öfkesini korumaya çalışıyordu; Dare’e karşı tek silahı buydu.”Ben satılık değilim! Ruhumun içinden değil. Ayrıca ben bir hain de değilim.”

Dare sessiz kaldı, Julianne’i ilk gördüğü zamanı, yavrusunu koruyan dişi bir aslan gibi nasıl annesini koruduğunu hatırlamıştı. Çoğu kız evladın yapacağından çok daha fazla fedakarlık yapmış, annesinin son günlerinde para sağlamak için vücudunu satmıştı. Dare onun bu kadar küçük düşürülmüş olmasından şiddetli bir suçluluk sancısı hissetti-

Katı bir şekilde kendini tuttu. Julianne’in başına gelenler için kendisini suçlu hissetmemeliydi. Eğer aşığıyla kendisine ihanet etmemiş olsaydı, annesine iyi bakılırdı. Evlenmemiş bile olsalar, kendisi bunun icabına bakardı. Fakat Julianne evlenme teklif etmesine hiç fırsat vermemişti.

“Büyükbabanın yalanlarına inanman incitiyor,” dedi bir süre sonra.

Ben de incindim, diye düşündü Dare. *Yüreğimi parçaladın.* Yine de yaşlı adamın suçlamalarının yalan olduğunu biliyordu. Julianne’in bu yüzden hala öfkeli olduğunu, gözlerindeki ateşi görebiliyordu. İstirabın ortasında yakıcı, güçlü bir öfke...

Dare “Büyükbabamın ihanet suçlamalarına hiçbir zaman inanmadım,” dedi usulca.

“Ama artık yapabileceğimi düşünüyorsun.”

Dare karşılık olarak içini çekti. “Seni Riddingham’la ilk kez gördüğümde suçlu olmanı istediğimi itiraf ediyorum. Yedi yıl önceki ihanetin nedeniyle hâlâ acı çekiyordum.”

Bu acıyı hiçbir zaman atlatamayacağım, diye düşündü Dare. Kaybettikleri için göğsünde bir sızı hissediyordu. Gevşek bir bukleyi Julianne’in yanağından çekip dudaklarına sürttü ve tatlı kokusunu içine çekti.

Bu Dare’in paramparça olmuş hayallerinin bir parçasıydı, Julianne’i kollarının arasında tutmak, enfes sıcaklığını hissetmek, ellerinin altındaki ipek gibi tenini hissetmek... Bu yakınlık için, sadece Julianne’le tanıdığı bu samimiyet için açlık hissediyordu. Özlemini çektiği avuntu daima Julianne olmuştu. Dare ona sadece vücuduyla değil, kalbiyle de hâlâ özlem duyuyordu...

Dare gözlerini kapadı. *Julianne’i hâlâ seviyor olmam mümkün mü,* diye düşündü. Tanrı yardımcısı olsun. Böyle bir zaaf onu mahvedebilirdi.

Fakat Dare, her ne kadar Julianne’le sevişmenin onun, kendi üzerindeki etkisini azaltacağını düşünmüş olsa da, eğer onun vücuduna sahip olmayı ve zaferle uzaklaşıp gitmeyi aklından geçirse de, şimdi ne kadar büyük hata yaptığını anlıyordu. Tek bir vahşi birleşme Julianne’e olan tutkusunu söndürememişti. Hiçbir zaman söndürülemezdi.

Senden hiçbir zaman özgür kalamayacağım, diye fısıldıyordu Dare’in kalbi. *Aklımdan hiç çıkmayacaksın.*

Dare karşılık olarak Julianne’in aklından çıkmamak için elinden geleni yapabiliyordu. Julianne’in de en az kendisi kadar aç ve savunmasız olmasını istiyordu.

Dare avucunu Julianne'in göğsüne yerleştirdi ve onun korktuğunu hissetti.

Julienne, Dare'in kışkırtıcı dokunuşuyla arzusunun geri döndüğünü fark edince derin bir nefes aldı. Gözlerini sımsıkı kapamış, düşünmemeye, nefes almamaya, arzulamamaya çalışıyordu. Dare onu arzudan çaresiz hale getiriyordu.

Julienne umutsuzluk içinde bacaklarını onunkilerden çözdü ve aniden oturdu.

Julienne, arkasından Dare'in mırıldandığını duydu. "Aynı taraftayız, Mücevher. Düşman değiliz."

Julienne ise hüzünlü bir sesle "Öyle olsaydı daha kolay olurdu," dedi.

Dare bir an tereddüt ettikten sonra konuştu. "Seni bilmem ama ben bu berbat bir savaşı son vermek istiyorum."

"Bence de." Julianne yavaşça nefes aldı. "Eğer senin için casusluk yapmamı gerçekten istiyorsan... Yapacağım."

"İsteyerek mi?"

Julienne tekrar ona baktı. "Sana masum olduğumu kanıtlamanın tek yolu bu, öyle değil mi?"

Dare'in kirpikleri bakışlarını örtüyordu. "Bana masumiyetini ispatlaman gerekmiyor."

"Gerekmiyor mu?" Julianne yataktan kalkarak dolaba gitti, bir sabahlık çekip çıkardı ve çıplak vücudunu örttü.

"Söylediğim gibi," dedi Dare, "sana iyi bir ücret de öde-
necek."

Julienne kendini zorlayarak omzunu silkti. "Gelir gelmesi iyi olur, fakat ben her halükarda kabul edecektim. Napolyon'un yenilmesini senin kadar, belki de senden çok istiyorum." Aniden çekerek kuşasını bağıladı. "Ne yapmamı istiyorsun?"

“Göçmen topluluğundan neler elde edebileceğini keşfet. Biz özellikle anti-kraliyet yanlılarının komplolarının ipuçlarıyla veya Napolyon sempatizanları hakkındaki söylentilerle alakadar oluyoruz.”

“Sen de Caliban avına devam edeceksin, öyle mi?”

“Evet. Şimdilik bana rapor vereceksin.”

“Pekâlâ. Şimdi gitmen lazım.”

“Bu bir yol vermedi ve Dare’in yanlış anlamış süsü vermemesi Julianne’i rahatlatmıştı. Sessizce ayağa kalkarak giyindi.

Julienne şöminenin önünde durarak ani ürpertisini savuşturmak için ellerini uzattı.

Entrika kuran göçmenlere casusluk yapmak veya Caliban’ı bulmasına yardım etmek de olsa, Dare’in istediklerini yapacaktı. Ona masumiyetini kanıtlamaya kararlıydı.

Ayrıca ele geçmez hovardayı tekrar kendisine âşık etmeye daha da kararlıydı. Baştan çıkarma savaşında Dare’in tam olarak teslim olmasını sağlayacağına yemin etti.

Fakat önce kendi duygularına hakim olmalıydı. Eğer bu akşam bir örnek olacaksa, tensel silahlarının kendine çevrilmesi tehlikesi vardı.

Hayatta kalmak istiyorsa, hislerini kuvvetlendirmesi ve kalbinin savunmasını sağlamlaştırması fazlasıyla gerekliydi.

On Birinci Bölüm

Julienne casusluk görevine beklenenden çok daha erken başlamıştı, çünkü ertesi gün başka her şeyi gölgede bırakan bir haber gelmişti: Napolyon tahttan çekilmişti.

Londra’da saatlerce hüküm süren kargaşada halk kutlamak için sokaklara dökülmüştü. Bangır bangır çalan trompetlerin ve birbirine vurulan kap kacağın gürültüsü içinden tezahüratlar ve zafer çığlıkları yükseliyordu: “Korsikalı Canavar yenildi!” Bütün Avrupa, Napolyon’un çizmesinin altında o kadar uzun süre ezilmişti ki, bu bozgun adeta bir mucize gibi geliyordu.

Sonraki birkaç günde Solange Brogard’ın salonlarında doğaçlama yapılan toplantılara katıldığı zaman, Julienne göçmenlerin bundan başka hiçbir şeyden konuşamadıklarını fark etti. Kendi geleceği onlarınki gibi Napolyon’un halefinin kaderine doğrudan bağlı olmadığı halde onların sevincini Julienne de paylaşıyordu. Fransız Senatosu, Kral Louis lehine açıklama yapmıştı. Bu da çoğu sürgünün vatanına dönebileceği anlamına geliyordu. Fakat Julienne’in yakın akrabası kalmamıştı ve Folmont mülklerine uzun zaman önce el konmuştu.

Ancak haftanın sonunda, Julianne, Dare'e rapor vermek için çok az ilerleme kaydetmişti. Dare onu bir kır gezisine çıkarmak için pansiyonuna uğramıştı.

Güzel bir bahar günü olmasına rağmen, Julianne aralarında belirgin bir gerginlik hissediyordu. Fakat Dare utanç verici geçmişiyile alakalı açıklamalarından hiç bahsetmedi, Julianne ise duygularını sıkı bir şekilde kontrol etmeye kararlıydı, ve öfkeli sevişmeleri hiç olmamış gibi davranıyordu.

Bir casus olarak yetersiz başarısını özetlemek için Londra'nın ana caddelerinden ayrılıncaya kadar bekledi.

"Artois Kontu, Conde Prensi, ve sürgündeki diğer saray erkânı da dahil olmak üzere gözlemlediğim herkes Louis'nin Fransa'ya dönmesinden mutlu. Fakat şüphemi uyandıran veya Bonapart'ı destekler görünen kimseyi bulamadım. Üzgünüm."

Dare başını salladı. "Özür dilemene gerek yok. Ayrıca ben de hayal kırıklığı içindeyim. Caliban araştırmasında hiç şanslı değildik."

"Refakatçinin sevgilisinin kimliğini belirleyemediniz mi?"

Dare tereddüt edince Julianne onun yeni bir ipucu bulup bulmadığını merak etti. Fakat Dare'in tüm söylediği, "Hayır," oldu, "bu cephede bir ilerleme beklemek için henüz çok erken."

Daha sonra tamamen alakasız bir soru sorarak Julianne'i şaşırttı. "Çok alımlı bir şapkan var. Sen mi tasarladın?"

Julianne uzanarak küçük güllerle süslenmiş geniş kenarlı ipek şapkaya dokundu. "Ben değil. Yaratıcı yeteneği olan annemdi."

“İş bilincine sahip olan ise sensin.”

“Sanırım,” dedi Julianne, Dare’in bu şekilde konuyu değiştirmesine şaşırılmıştı.

Julianne ve annesi Kent’e kaçtıktan sonra yıllarca uzak akrabaların yardımlarıyla, iki yakalarını bir araya getirmeye çalışarak soylu bir süflilik içinde yaşamışlardı: Ta ki Julianne’in aklına sanatkar ruhlu fakat kırılğan annesinin tasarladığı bone ve şapkaları satma fikri gelene kadar. Pek çok Fransız kadını gibi, Kontes de modanın iyisinden anlıyordu ve ürettiği şapkalar büyük talep görmüştü. Neticede bir şapkacı dükkanı açmalarına ve hatta bir memur çalıştırmalarına yetecek kadar iyi gitmişti işleri. Hayatlarını ticaretle kazandıkları için hem Fransız, hem de İngiliz soyluları tarafından küçümselenmişlerdi, fakat en azından Kontes’in ilaçlarını karşılayabiliyorlardı.

Bununla birlikte, Julianne, Caliban’ı soruşturmaması için dikkatini dağıtmak amacıyla olmadıkça Dare’in neden böyle dolambaçlı bir gözlem yaptığını anlayamamıştı.

“Kendi yeteneklerini küçümsememelisin,” diye ekledi yumuşak bir sesle Dare. “Tanrı vergisi inanılmaz bir oyunculuk yeteneğin var.”

“Teşekkür ederim,” dedi Julianne. Dare’i zorlamaya caktı.

“Yarın geceki oyununu sabırsızlıkla bekliyorum.”

“Aynı oyunu defalarca seyrettiğin halde mi?” III. Richard oyununun gösterimleri genel istek üzerine bir hafta daha uzatılmıştı. “Şimdiye kadar beni seyretmekten bıkmış olacağını düşünmüştüm.”

“Seni izlemekten asla bıkmam, tatlım. Ayrıca kazanmak için çabamı sürdürmeliyim.”

“Kesinlikle.”

Julienne’in nahoş ses tonu üzerine Dare’in gözleri alaycı bir keyifle parlamıştı. “Bahsimizden konu açılmışken, sana sunacağım başka bir teklif daha var. Mayısın ilk haftasında Newmarket’da bir yarışa katılmayı planlıyorum -iki tayım 2000 Guineas’de koşacak- ve senin bana eşlik etmeni istiyorum.”

Julienne’in alnı kırıştı. “Tiyatroyu o kadar uzun süre bırakamam. Geçen ay senin ev partinde o kadar zaman geçirdikten sonra olmaz.”

“Hükümetin gerekli bulsa bile mi?”

“Yani sen gerekli buluyorsan demek istiyorsun.”

“Bizim için muhbir olmayı kabul etmiştin.”

“Newmarket’da az göçmen vardır,” diye karşılık verdi Julienne. “Sen sadece olayları kendi çıkarına göre yönlendiriyorsun.”

“Doğru,” diye kabul etti Dare, hiç pişman görünmüyordu. “Ben Drury Lane’le durumu ayarlayacağım, böylece bir hafta boyunca serbest olacaksın.”

“Hiç vazgeçmeyeceksin, değil mi?”

Dare’in yüzü o meşhur sırıtişıyla parladı. “Tabii ki hayır. Şimdiye kadar beni daha iyi tanıyamadın mı?”

“Ne yazık ki öyle. Tüm haftayı beni baştan çıkarmaya uğraşarak geçireceğine hiç kuşku yok.”

“Başka ne olabilir? Yine de korunmaya çok ihtiyaç duyuyorsan yanımızda Madam Brogard da gelebilir.”

“Geçmişte beni koruma konusunda çok başarılı olduğu söylenemez kendisinin,” diye mırıldandı Julienne. “Aklında ne gibi yaşam tarzı düzenlemeleri var?”

“Her ilkbaharda Newmarket’da daima bir ev kiralırım. Lüks değildir, ama rahattır.”

“Ve kesinlikle kabul edilemez. Orada seninle birlikte yaşayacak değilim Dare. O zaman bahsimizi sen kazanmış gibi görünürsün. Solange ve ben bir handa kalırız.”

“Bu kadar geç bir tarihte handa oda bulmak neredeyse imkansız olur. Guineas yarışları önde gelen yarışmalardır, ve tüm yarış dünyası katılacaktır.”

“Benim orada olmamı istiyorsan bir yolunu bulursun.”

Julienne, Dare’e cilveyle gülümsedi. “Becerikli Wolverton Markisi’nin kendini gösterip üstesinden geleceğinden ve cazibesıyla bir Newmarket hancısından birkaç oda elde edeceğinden eminim.”

“Sıkı pazarlık yapıyorsun aşkım, ama seni memnun etmek için elimden gelenin en iyisini yapacağım.”

“Beni memnun etmek ustalık ister,” dedi Julienne kulağa hoş gelen bir sesle.

★★★

Ertesi akşam Julienne’in gösterisini izlerken Dare’in hayalkırıklığı azalmamıştı. Refakatçinin sevgilisiyle alakalı sorulara kaçamak cevap vermesinin sebebi Julienne’i gereksiz yere telaşlandırmakta bir fayda görmemesiydi..

Julienne’e arabasında bulduğu inci broştan veya onu oraya Caliban’ın yerleştirmiş olması ihtimalinden bahsetmeye gerek yoktu. Leydi Castlereagh’in o ucuz mücevherin gerçekten Alice Watson’a ait olduğunu doğrulaması Caliban’ın onunla alay ettiği hakkında Dare’in haklı olduğunu düşünmesine sebep olmuştu.

Leydi Anne’in zehirlenme sahnesine kadar Dare’in düşünceleri Shakespeare’in oyunundan ziyade can düşmanı-na odaklanmıştı. Julienne’in şarap kadehinden bir yudum

almasını ve Kral Richard'ın kötülüğüne ağıt yakarak duygulu konuşmasına başlamasını izliyordu. Muhtemelen beş dakika geçmişti ki Julianne'in sesi titremeye başladı ve elini boğazına götürdü. Birkaç kelime daha söylemeyi başardı, fakat sonra konuşması tamamen durunca Dare sözlerini unutup unutmadığını merak etti.

Julienne aniden sallanarak sahneye yığıldı, bayılmış gibiydi. Tam şu anda yığılması oyunun bir parçası değildi, Dare bundan emindi. Oyundaki diğer aktörler konudan uzaklaşınca şaşırılmış görünüyorlardı. "Saray muhafızlarından" biri Julianne'in yanına diz çökerek uydurduğu sözleri söyledi. "Kraliçem! Hasta mısınız?"

Julienne'den cevap çıkmayınca Dare korkunun iliklerine işlediğini hissetti. Bilinçli bir şekilde düşünmeden, koltuğundan kalktı ve aceleyle locasından ayrıldı, koridorlardan geçerek orkestra yerine indi.

Dare sahneye sıçrayıncaya kadar Julianne'in etrafını kalabalık bir aktör grubu sarmıştı, ve şaşırان seyircilerin uğultusu duyuluyordu.

Dare kalabalığı yararak Julianne'in yanında diz çöktü.

Julienne bilinçsizdi. Nefesi çok hafifti ve nabızı fark edilemeyecek kadar zayıftı.

"Bir doktor çağırın," diye buyurdu Dare korkuyla..

Isıtmak için nafile yere Julianne'in bileklerini ovuşturdu. Birisi bir şişe amonyak tuzu uzatınca Julianne'in burnu deliklerinin önünden geçirdi. Julianne gözkapaklarını kırpıştırdı ve hafifçe inledi, fakat vücudu hâlâ gevşekti.

Dare, endişeli müdür Samuel Arnold'ın sorularını duymazdan gelerek Julianne'i kucaklayıp kulisteki yeşil odaya taşıdı.

Dare, Julianne’i divana yatırıp elbisesinin sıkı korsajını gevşetirken yüzünün ne kadar solduğunu, boş yere konuşmaya çalışırken zorla kıpırdayan dudaklarının ne kadar morardığını fark etmeden edemedi. Dare bu kadar renksiz bir yüzü en son ölü bir kadında görmüştü.

Doktor olduğunu ileri sürerek seyircilerin arasından seslenen bir adamın ortaya çıkması Dare’i rahatlatmıştı. Julianne’in muayenesi sürerken volta atıp duruyor, devam eden oyunda Kean’in oratoryolarından birini hemen hemen hiç duymuyordu.

Çok geçmeden doktor kaşlarını çattı. “Muhtemelen içtiği şarap zarar verdi, fakat şu mümkün... Lordum, zehirlenmiş olabileceğinden şüpheleniyorum.”

“Zehirlenmek mi?” Arnold aynı şok edici soruyu tekrarlarlarken, Dare’in sesi kulakları tırmalıyordu.

“Evet. Kurtboğan yemek bu özel etkiye neden olur.”

“Ölecek mi?” diye kendini zorlayarak sordu Dare.

“Öldürecek kadar içtiğinden şüpheliyim, fakat zehrin vücudundan çıkarılması lazım, aksi halde kalbini çok yavaşlatacaktır.”

Orada öylesine zayıf ve çaresiz yatarken Dare, Julianne’e dikkatle baktı. Yere yığıldığı zaman neredeyse kendi kalbi de duracaktı, fakat Julianne’in zehirlenmiş olabileceği ihtimali korku ve öfkenin Dare’in tüm damarlarında nabız gibi atmasına neden olmuştu.

“Eğer varsa bana sirke getirin,” diye seslendi doktor. “Sirke bulunamazsa, biraz sabun ve bir bardak su.”

Müdür doktorun komutunu yerine getirmek için acele ederek yarı dolu bir sirke şişesiyle geri döndü. Doktor hazırlıkları yaparken Dare hastaya biraz mahremiyet sağ-

lamak için Arnold'dan başka tüm izleyicileri dışarı çıkarmıştı.

Doktor Julianne'i zorlayarak sirkeyi içirdikten sonra midesinin üzerine çevirdi. Koltuğun kenarından başını sarkıtarak midesindekileri bir lazımlığa çıkarıncaya kadar sırtını sıvazladı.

"Sanırım bu işimize yarayacak," dedi doktor, ciddi fakat memnun bir sesle.

Biraz sonra doktor yerini ona bırakınca, Dare kanapede Julianne'in yanına oturdu ve nazik bir şekilde ıslak bir bezle yüzünü ve dudaklarını silmeye başladı.

Julienne en sonunda kırpıştırarak gözlerini açtı ve bitkin bir şekilde elini şakağına götürdü. "Neler oldu?"

Dare, Julianne'in ıslak alnındaki saçları geri çekti. "İçtiğin bir şey midene dokunmuş," dedi doktora uyarıcı bir bakış atarak, onu telaşlandırmak istemiyordu. "Daha sonra konuşuruz, sevgilim. Arabamı çağırıp seni pansiyonuna götüreceğim. Şimdilik sadece dinlenmeye çalış."

Julienne şaşkınlıkla kaşlarını kaldırmıştı, fakat sonra güvenle başını sallayarak gözlerini kapadı.

Dare onun üzerine bir battaniye örttü, sonra diğer adamları odadan çıkararak Julianne'i bir süreliğine huzur içinde bıraktı.

Dare doktorun zehir konusunda yanılmış olabileceğini biliyor olsa da tesadüflere inanmıyor, aksine Caliban'ın ona yaklaşılmasından korktuğu için bir uyarı vermeye çalıştığından şüpheleniyordu.

Dare'in dudakları kararlılıkla incelmışti. Uyarıyı tabii ki yabana atmayacaktı. Eğer Julianne onun yüzünden ölürse... Düşüncesi bile dayanılmazdı.

Ancak araştırmayı bırakmaya hiç niyeti yoktu. Yine de bu kararlı katile karşı savaşı kazanmak istiyorsa taktik değiştirmesi gerekiyordu.

Dare, Julianne’i eve götürdü ve ev sahibesini gece ona göz kulak olması için ayarladı. Ertesi gün pansiyona uğradığı zaman Julianne’in yatakta oturacak ve neler olup bittiğini sorgulayacak kadar iyileşmiş olması Dare’i rahatlatmıştı.

Dare ona zehirlenme kuşkusundan ve müdürün oyundan sonra yaptığı sorgulamanın hiçbir yere varmadığından bahsetti. Tiyatrodaki kimsenin zehrin şarap kadehine nasıl koyulduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Hiç kimse şüpheli bir şey görmemişti.

“Caliban’ın gerçekten beni öldürmeyi tasarladığını düşünüyor musun?”

“Hayır,” diye yanıtladı Dare. “Sadece bana bir uyarı olduğunu düşünüyorum. Fakat riske girmeye niyetim yok. Tiyatroya gelip giderken sana eşlik etmesi için bir uşak ayarladım, nereye gidersen git seninle birlikte olacak.”

“Tehdidi kesinlikle abartıyorsun,” diye itiraz etti Julianne.

“Belki öyle,” dedi Dare kararlılıkla. “Fakat ölümünün vicdan azabını çekmek istemiyorum.”

Ancak Caliban, Julianne’i gerçekten öldürmek isterse, onu durdurmanın hiçbir yolu yoktu ve bu Dare’i endişelendiriyordu.

Dare, Devonshire’daki, Lucian’a saldırı hakkında rapor yolladı ve Lucian’ın asistanı Philip Barton ile görüştü. Fakat sonraki iki hafta boyunca hiçbir ipucu bulamamış-

lardı. Hain Caliban onu izleme çabalarını bir kez daha atlatmıştı.

En azından tehdit eden başka bir olay ıkkmamıştı. Dare, Newmarket yolculuğunu iptal etmeyi düşünmüş, fakat Julianne’i Londra’da bir hedef olarak bırakmak yerine şehir dışına çıkarmayı tercih etmişti. Ayrıca şehirden ayrılarak hiç öyle bir niyeti olmasa da soruşturmayı bırakmış izlenimi de verebilirdi.

Yine de, Caliban’ın sataşmaları Dare’i itiraf ettiğinden daha fazla etkilemişti. Diken üstünde ydi, daha fazla tehdit için sağını solunu kollamadan, gölgeleri araştırmadan hiçbir yere gidemiyor, tüm yarış süreci boyunca da böyle olacağını biliyordu.

Newmarket’a öğleden sonra geç vakitte varmışlardı. Dare, Julianne’le arkadaşına yine kendi konutunda kalmalarını teklif etmiş, fakat Solange, bir sürü başka konukla bir ev partisine katılmak ve adı ıkmiş bir bekarla hizmetkarlardan başka hiç kimse olmadan gecelemenin farklı olduğunu ve Londra’da Julianne’i hangi deli zehirlediyse burada onları izlemeyeceğinden emin olduğunu söyleyerek teklifi geri çevirmişti.

Dare istemeye istemeye bunu kabullenmişti. Caliban’ın onları burada takip edeceğini sanmıyordu, ama leydileri korumak için hancının göz kulak olmasını ayarlayarak ilave tedbir alacaktı.

Dare’in tahmin ettiği gibi bütün hanlar doluydu, fakat nl Lord Wolverton için akan sular dururdu. Harriford Arms iki hanım için iki şık oda ve yarış haftası boyunca bir oda hizmetçisi bulmayı başarmıştı.

Solange, Dare’in yaylı rahat seyahat arabasıyla yapmış

olsalar da, seksen kilometrelik yolculuktan sonra yorgun olduğunu söyleyince, Dare akşam yemeği için faytonu geri dönüp onları akşam yedide alıncaya kadar handa dinlenmelerini önerdi.

Kadınlar odalarına yerleşirp çayla tazelenirken, yusyuvarlak ev sahipleri, Lord Wolverton ve onun yarış atları hakkında çoşkuyla bol bol gevezelik ediyordu.

“Lord hazretlerinin atları çoğunlukla birinci gelir ve bu hafta ona gözü kapalı güveniyorum. O ayrıca Jokey Kulübü’ne de üyedir. Akıllı olan onun isteklerini asla geri çevirmez.”

“Bu Jokey Kulübü de nedir?” diye sordu Solange.

“Sanırım İngiliz hipodromunu onlar düzenliyor,” dedi Julianne nahoş bir ifadeyle. “Dare’in bu akşam mutlulukla merakımızı gidereceğinden hiç kuşkusuz.”

Julianne’in tam da beklediği gibi, Dare’in kiraladığı konutun bir malikane olduğu ortaya çıkmıştı. Ve her zaman ki gibi, aşçısı mükemmel bir akşam yemeği hazırlamıştı.

Sohbet Julianne için doyurucu geçmişti. Bu geziyi bir tatil olarak düşünmeye karar vermişti, eğlenecek ve başarılarının üzerinde dönüp duran tehlikeyi unutmaya çalışacaktı. Bir at yarışına hiç katılmamış olduğu için, Dare’in safkan atların yarışlarıyla alakalı anlattığı şeyleri oldukça ilginç bulmuştu.

“Bu haftaki yarış iki kilometrelik bir düz koşu olacak,” dedi Dare. “Galip gelen de adından anlaşıldığı gibi iki bin Ginelik bir ödül kazanacak.”

Geçmiş yüzyıllarda, sekiz kilometreye kadar uzayan zorlu eleme koşuları yapılırdı, diye açıkladı Dare. Fakat günümüzdeki yarışlar tek seferlik ve para için koşuluyor,

sadece şilt ve kupa koşuları ödöl için yapıliyordu. Cuma günü yapılacak 2000 Gine yarışı yirmi üç atın katıldığı, kazananın tek seferde belirlendiğı bir bahis yarışıydı. Dışardan muazzam meblağlarla bahis oynanacağını da, anlattı Dare, bu yarıştaki miktarın iki yüz bin pounda ulaşacağını tahmin ediyordu.

“O kadar çok mu?” dedi şaşkınlıkla Solange.

“Bir bahse girmek ister miydiniz?” diye sordu Dare.

“Ben değil,” diye önce Julianne yanıtladı. “Zor kazanılmış paramı tanıdığımız bazı ölçüsüz soylular gibi saçma bir bahis için kaybetmeye hiç niyetim yok.”

Dare onun attığı bu taşla sadece gülümsedi. “Pekala öyleyse, eğer siz hanımlar için uygunsa, yarın sabah sahada koşu eğitimini seyredeceğiz, öğleden sonra da Jokey Kulübü merkezini gezeriz. Ayrıca yarın gece bir buluşma da var. Newmarket ülkedeki birinci sınıf hara atlarıyla övünür, fakat onları ziyaret etmekten ertesi güne kadar kurtulabiliriz.”

Solange burnunu kırıştırdı. “*Mais non**, kötü kokulu ahırlara katlanmaya pek de hevesli değilim, ama bir dansa katılmayı çok isterdim.”

Ertesi sabah, kiralık atlarla Newmarket Heath’e eğitimi izlemeye gittiler. Sis henüz dağılıyordu ve Julianne heybetli kayın ağacı koruluklarıyla uzanan ekili geniş yeşillikleri görebiliyordu. Arkadaki manzarada sayısız hara ve ahırların küçük kuleleri ve kubbeleri yükseliyordu.

Atlar ısınma turları yaparken güneş ışığında parlayan tüyleri ve esneyen güçlü kaslarıyla muhteşem görünüyordlardı.

**Mais non*: Fransızca. Fakat, hayır. -ç.n.

“Muhtemelen İngiltere’de safkan atların üçte biri burada yetiştiriliyor,” dedi Dare.

Birkaç düzine eğitmen ve at sahibi saatlerini inceleyerek ve jokeylere talimatlar vererek pistin kenarında duruyorlardı.

Seyirciler için oturacak özel yerler, veya yiyecek içecek satan stantlar ya da diğer tesisler yoktu. Bunun sonucu olarak, kadınlar Newmarket pistinin konforsuzluğunu tolere edemeyecekleri için orada sadece birkaç hanım vardı. Dare izleyicilerin çoğunun yarışı at sırtında veya faytonların üzerinde seyredeceklerini anlattı.

“Bizim bir faytonun üzerine tırmanmamızı bekleyemezsin!” diye karşı çıktı Solange. Bunun üzerine Dare’in yüzü eğleniyormuş gibi bir sırıtişla aydınlandı, ve hizmetkarlarının misafirlerine her türlü rahatlığı sağlayacağına dair güvence verdi.

Konaklama tesislerinin yetersizliğine rağmen heyecan bulaşıcıydı. Dare’in yarışa soktuğu iki tayı gördüler ve onların pistte yıldırım gibi yerleri döven nalları ve uçuşan yeleleriyle nefes kesici performanslarını seyrettiler. Daha sonra Dare eğiticisini tanıştırdı ve Julianne’le, Solange beklerken özel olarak konuştu.

“Özür dilerim,” dedi Dare konuşma bitince. “Adam safkan bir kısrak kadar kaprisli, saati saatine uymuyor ve dikkatle ele alınması gerekiyor. Fakat mesleğinin en iyisidir.”

Julianne için bu da sürpriz olmamıştı, çünkü Dare’in en iyi kişiyi tutacağından hiç kuşkusu yoktu.

Newmarket’da bir handa öğlen yemeği yedikten sonra İngiltere’deki at yetiştirme ve at yarışlarının merkezi olan,

safkan atların soy defterinin ve yarış takviminin bulundu-
ğu High Street'deki Jokey Kulübü'nü gezdiler..

O akşam yerel soylulardan birinin evindeki akşam ye-
meği ve dans buluşmasına katıldılar. Görünüşe göre Dare
herkesi tanıyordu. Grubuyla birlikte balo salonuna girer
girmez, çevresi eski arkadaşlıklarını tazelemek isteyen ve
yarışlar hakkında fikrini soran tanıdıklarıyla kuşatılmıştı.

Buna rağmen Julianne ve Solange'ın pek de ihmal edil-
diklerini hissetme fırsatları olmamıştı, çünkü topluluk
canlı ve kafa dengiydi, ve leydilerin ikisi de dans etmeye
hevesli beyefendilerden fazlasıyla rağbet görüyorlardı.

Julianne sonunda Dare'le bir vals yapmaya nail olmuş-
tu. Birlikte açık büfe akşam yemeğine katıldılar. Fakat son-
ra Julianne dans etmek isteyen bir sonraki partneri tarafın-
dan uzaklaştırıldı.

Gecenin sonlarına doğru, Julianne, Solange'ın onu
beklediği yere dönerken kendini donduran bir şey gözüne
ilişti: Kalabalığın etrafında gezinen uzun boylu, koyu renk
saçlı bir erkek silüeti.

Ivers.

Tam o sırada silüet aniden gözden kayboldu, fakat
Julianne'in her yanını bir tedirginlik duygusu kaplamıştı.
Vücudunu soğuk ve yapış yapış nemli hissediyor, güçlükle
nefes alıyordu.

"Kendini iyi hissetmiyor musun, *mon amie*?" diye sordu
Solange merakla. "Çok solgun görünüyorsun."

"Hayır, iyiyim," dedi Julianne. İçten içe hayal gördü-
ğüne ikna etmeye çalışıyordu kendini Ivers özellikle tatsız
olan bir kabusun kalıntısından başka bir şey olamazdı.

Onu yedi yıldır görmemişti ve bir daha asla görmeye-

ceğini ummuştı. Ivers Kontu Anthony Gale, Dare'in bü-yükbabasının komşusuydu, o berbat yaz boyunca Dare'le pek de dostça olmayan bir rekabet içinde olan çılgın, genç bir züppeydi.

İkisi de çapkın ve şaşırtacak kadar yakışıklıydılar, fakat Dare ne kadar sarışınsa, Ivers o kadar esmerdi, ve tatlı dilli cazibesi Julianne'e daima fazla hesapçı gelmişti. Yine de, Ivers'in ne kadar aşağılık bir adam olduğunu fark edeme-mişti ve bu onu sonsuz derecede üzüyordu.

Ürpererek dudaklarına bir tebessüm yerleştirdi ve Solange'ın son dans eşini selamladı. Fakat buluşma sona erdiği için ve Dare'in lüks bir şekilde döşenmiş fayto-nunun sessiz ortamında Harriford Arms'a döndüğü için memnundu.

Dare, hanın içine kadar onlara eşlik etti, ertesi sabah, saat onda bölgedeki haraları dolaşmak için onu alacağını hatırlattıktan sonra reverans yaparak ayrıldı.

Julienne, Solange'ın arkasından yukarı kata çıkarken hancı meyhaneden onu görerek yakalamak için aceleyle yanına geldi. Eline bir not vermesi Julianne'i şaşırtmıştı.

"Sen devam et Solange," dedi Julianne, Fransız kadına dalgın dalgın, loş ışıktaki dikkatle yazıyı okumaya çalışıyor-du. "Sabah kahvaltıda buluşuruz."

Julienne mesajın ne olduğunu kestiremeyince merdi-venleri tırmandı ve koridorda bir duvar şamdanına doğru ilerledi. Burası meyhanedeki kalabalığın gürültüsünden uzak sessiz bir yerdi, hatta o kadar sessizdi ki, Julianne mesajı okumaya başladığında kalbinin küt küt attığını du-yabiliyordu.

*Sevgili Bayan Laurent,
Konuşmamız gereken pek çok konu olduğunu düşünüyorum.
Yarın sabah şafak vaktinde hanın arkasında buluşalım.*

Not koyu renk bir karalamayla imzalanmıştı: *Ivers*.

Julienne arkasında sinsi ayak seslerini duyar duymaz tüyleri diken diken olmuştu.

Hızla arkasına dönüp Ivers Kontu'nun ona yaklaştığını görünce yüreği ağzına geldi.

Kont, Julienne'in sadece birkaç adım ötesinde durdu. Geçen yedi yılda pek değişmemiş görünüyor, diye düşündü Julienne. Soylu yüz hatlarında yer eden daha fazla sefahat çizgisi ve kısmen kan çanağına dönmüş gözlerinin dışında tabii.

"Matmazel Laurent."

Ivers'ın kurnaz gülümsemesiyle Julienne buz gibi olmuştu. Nefes alamıyor, konuşamıyordu. Bir bağırса yardım gelecekti belki ama kıpırdayamayacak kadar şaşkınlık içindeydi.

"Sizi yalnız bulmam ne tasadüf. Yarına dek beklemek zorunda kalacağımı sanmıştım."

"Ne...?" Julienne'in sesi kurbağa vıraklaması gibi çıkmıştı. Yutkunarak tekrar denedi. "Burada ne yapıyorsun?"

"Seninle konuşmak istiyorum."

Julienne ellerini yumruk yaparak soğukkanlı görünmeye çalıştı. Eğer Ivers, onun korkusunun kokusunu alırsa, sadece daha tehlikeli olacaktı. "Dinliyorum."

"Bana yardım edebileceğine inanıyorum. Bu aralar elim oldukça darda. Namus borçları anlayacağın. Hipodrom ne yazık ki zaafılarımı ortaya çıkardı. Eğer gerekli parayı bulamazsan ülkeden kaçmam gerekebilir."

“Bunların benimle ne alakası var ki?”

“Geçenlerde Londra’daydım, ve senin ismin herkesin dilindeydi. Bir aktris olarak meşhur olmuşsun. Ayrıca emrine amade birkaç koruyucu da var. Buna Wolverton da dahil. Anlaşılan dönüp dolaşıp aynı yere gelmişsin. Onun bir kısım servetini çekip almak senin için zor olmamalı.”

“Delirmiş olmalısın,” dedi Julianne dişlerini gıcırdatarak, “sana hiçbir nedenle bir şilin bile vermeye niyetim yok.

“Deli değilim, sadece çaresizim.” Tahmin yürütür gibi göz kapaklarını indirmişti. “Londra’nın Mücevher’i... Eğer geçmişteki günahların halka açıklanırsa, şöhretin ne kadar devam eder sanıyorsun? Vatana ihanetin açıklanırsa?”

“O suçlamaların tamamen yanlış olduğunu çok iyi biliyorsun!”

“Eğer karar verirsem sana karşı her çeşit kanıtı gün ışığına çıkartacağımdan hiç kuşkun olmasın.”

Julienne midesinin düğümlendiğini hissetti. Ivers kuşkusuz daha fazla yalan üretebilirdi, fakat Julianne bu sefer onun tehditlerine boyun eğmeyecekti. “Senin şantajlarına yine yenik düşmeye hiç niyetim yok.”

“İsteğimi göz ardı etmek aptallık olur.”

“Öyleyse aptal olacağım. Cevabım hayır.”

Ivers ona bir adım daha yaklaştı. “Seni ikna etmek için uğraşmam mı gerekiyor?”

Julienne omzunun üzerinden sert bir bakış fırlattığında koridorda hiç kimsenin olmadığını fark etti. Ivers’in kalabalık bir handa ona yaşayacak kadar yüz­süz olduğuna inanmıyordu. Bu adam pek ahlaksız, kendi uğursuz kurallarını izleyen kötü bir insandı.

Ivers uzanıp omzuna dokununca Julianne tiksintiyle geri çekildi, tek bir dokunuşu onu korkuyla doldurmuştu.

Ama artık yedi yıl önce Ivers'ın işkence ettiği genç masum kız değildi. Nasıl karşı koyacağını biliyordu.

Julienne el yordamıyla çantasının içinde bıçağını arandı ve bulunca sapını sımsıkı kavradı. Bıçağı kınından çekip çıkardı, keskin çeliği Ivers'ın yüzüne doğru savurdu.

“Beni herhangi bir şey yapmaya ikna edeceğini sanmıyorum Lord Ivers,” dedi Julianne sakın ve sert bir sesle. “Kendimi senin gibi parazitlerden nasıl koruyacağımı öğrendim.”

Ivers'ın tebessümü ise zalim ve alaycıydı. “Onu kullanmayacaksın.”

“Öyle mi?”

Ivers, onun yüz hatlarını incelerken, Julianne küçümseyen bakışlarını Ivers'ın yüzünde dolaştırdı ve tam sol kulağının altında çenesinin üzerinde silik bir yara izi fark etti. Yıllar önce kendi tırnaklarının bıraktığı yara izleri. “Sende bıraktığım izler hâlâ duruyor, lordum. Fakat seni temin ederim eğer bana tekrar dokunmaya cüret edersen, bunlar sende oyacağım izlerin yanında hiç kalacaklar.”

Ivers'ın eğlenmiş ifadesi solmuş, gözleri kuşkuyla kısılmıştı.

“Geri çekil,” dedi Julianne. “Tabii eğer gırtlığını kesmemi istemiyorsan.”

Ağızından neredeyse vahşi bir kahkaha kaçtı. Böyle melodramatik açıklamalar yapma konusunda bol bol tiyatro deneyimi vardı, fakat hiçbir oyundaki mısralar ona şimdi ki kadar keyif vermemişti. Ve rol yapmıyordu. Kendisine tekrar zarar vermesine fırsat vermeden önce Ivers'ı öldürebilirdi.

Ivers ona inanmış gibiydi. “Buna pişman olacaksın, Bayan Laurent.”

“Bunca yıl seni burnun bile kanamadan bıraktığıma pişman olduğum kadar değil. Eğer beni tekrar tehdit edersen söz veriyorum o hatamı da telafi edeceğim.”

Ivers sonsuzluk gibi gelen bir an kararsızlıkla dururken Julianne’in kalbi yerinden çıkacakmış gibi atıyordu. Sonunda adam geri çekildi, birdenbire döndü ve ağır, öfkeli adımlarla uzaklaşıp kayboldu.

Julienne dizleri bükülmeye başlayınca bitkinlikle duvara yaslandı. Can düşmanıya tekrar karşılaşmanın etkisiyle sarsılıyordu..

Aman Tanrım.....

Julienne’in ağzından kuru bir hıçkırık yükseldi ve elini yumruk yapıp bulanık midesini yatıştırmaya çalışarak karnının üzerinde dolaştırdı. Kendini bu kadar çok savunmasız, bu kadar çaresiz hissetmekten nefret ediyordu.

Julienne kendini derin, düzenli nefes almaya zorladı. Yine de bıçağını kılıfına geri sokarken elleri acınacak bir şekilde titriyordu. Şu andan itibaren bıçağı bileğine bağlı tutması gerekebileceğini fark etmişti.

Tamamen savunmasız olmadığını hatırlamak Julianne’i rahatlatmıştı. Ivers’a kendisinden halihazırda almış olduklarından daha fazlasını vermeyi reddetmişti. Sonra başka bir düşünceyle yeniden panikledi. Ivers, onu bir hain olarak ilan etme tehdidini gerçekten yerine getirebilir miydi?

Kafası karışmıştı. Ivers ona karşı daha fazla uydurma suçlamalar ortaya atabilirdi, fakat o artık çaresiz genç kız değildi. Şimdi kaynakları, güçlü dostları vardı... Dare.

Her yerini belli belirsiz bir rahatlama hissi kaplamıştı.

Dare vardı. Kesinlikle ona inanacaktı. Ivers gibi vicdansız bir canavara karşı Dare, onu korurdu.

Dare'i bulmsı gerekiyordu. Onun kollarından başka kendisini emniyette hissedebileceği hiçbir yer yoktu...

Körcesine onu aramak için döndü ve aniden durdu.

Dare koridorun sonunda durmuş, onu izliyordu.

"Madam Brogard'ın arabamda unuttuğu eldivenleri getirmeyi düşünmüştüm," dedi sonunda. "Ivers Kontu'nun merdivenlerden indiğini görünce şaşkınlığımı bir düşün."

"Düşündüğün gibi değil..."

"Değil mi?" Dare olduğu yerde kalmış, eldivenleri kayıtsızca uyluğuna vuruyordu, fakat gözlerinde çelik gibi sert bir ışıltı vardı. "Bir zamanlar aptaldım, aşığımla arkamdan entrikalar çevirdiğini hiç fark etmiyordum. Tekrar tongaya basacak değilim, hayatım."

"Hayır, öyle değil Dare."

Dare ilerlerken delici bakışları Julianne'in içine işliyordu. "Sevgili değil misiniz?"

Geçmişlerini keskin bir şekilde hatırlatan bu itham aralarında asılı duruyordu.

"Hayır," diye tekrarladı çığ bir sesle Julianne Dare gelip karşısında durduğu zaman. "Ivers benim sevgilim değil. Onu yıllardır görmedim bile."

"Peki burada ne yapıyordu? Seni tekrar yatağına almaya mı çalışıyordu?"

"Hayır."

Dare'in güzel ağzı küçümseyen bir dudak bükülmesiyle kıvrılmıştı. "Sana inanmamı mı bekliyorsun?"

"Evet," dedi Julianne. "O hiçbir zaman sevgilim olmadı. Onu bir parazitten daha iyi bir şey olarak düşünmüyorum. Tüylerimi diken diken ediyor."

Buna rağmen Dare'in yüzünde hiçbir yumuşama belirtisi görülüyordu.

Julienne onun gözlerindeki suçlamayla kalbinin sıkıştığını hissetti. Daha fazla yalvarmanın yararsız olduğunu anlayarak bakışlarını kaçırdı. Dare yedi yıl önceki ihanetinden sonra ona asla inanmayacaktı.

Kederin ağırlığıyla, şiddetli bir sızı Julienne'in göğsünün derinliklerini tırmalıyordu. Bu gece Dare'in suçlamalarıyla yüzleşemezdi. Buna katlanacak kadar kuvvetli değildi.

Gitmek için döndü, fakat Dare uzanarak bileğinden yakaladı. Julienne içgüdüsel olarak irkildiği zaman, Dare onu sertçe çekti ve kararlı bir şekilde sarılarak kucakladı.

"Dare, hayır!"

Dare, Julienne'in karşı çıkışlarını umursamadı bile. Julienne'i öpmek için başını eğerken kavrayışı demir gibi sıkılaşmıştı. Sert ağzının teması sarsıcıydı, Julienne'in tüm vücuduna ateş, şehvet ve keder salıyordu. Öpüşü arzudan yoksun ve soğuktu, Dare cezalandırmak, kendinin olanı talep etmek peşinde olan bir adamdı şimdi.

Karanlık anılar tekrar gün yüzüne çıkınca Julienne mücadele etmeye başladı. Paniğe içinde asaldırganına yumruklar yağdırmaya başladı. "Dur!" Umutsuzca serbest kalmak için savaşıırken Dare'i iterek uzaklaştırmaya çalışıyordu. "Dokunma bana!"

Bağırması Dare'in öfkesini yarıp geçmiş olmalıydı ki, onu aniden serbest bıraktı.

Julienne neredeyse düşüyordu. Geriye doğru tökezleyerek duvara çarptı.

Julienne, Dare'in öfkeli, acımasız yüz hatlarına bakarak uzun süre titremeye devam etti. Sonra hıçkırarak döndü ve koridorda sendeleyerek odasına gitti.

Dare onun koşuşunu izledi, kapının çarpmasını duydu, sonra kendinden saklanmak için kapıyı kilitlerken sürgünün çekildiğini duydu. Lanet etti. Güçlü bir şekilde. Hâlâ kıskançlıkla içi yanıyordu, ama şiddetini fark ederek sarılmıştı.

Julienne'i korkutmuştu. Kollarında büzüldüğünü hissetmiş, onunla mücadele ederken gözlerinin korkuyla parladığını görmüştü.

Tanrım, diye düşündü Dare. Ne yaptım ben?

Daha önce istekli olmayan bir kadına hiç dokunmamıştı. Julienne'in ona ikinci kez ihanet ettiği düşüncesinin içindeki vahşi erkeği ortaya çıkarması bir bahane olamazdı. Ivers'in onu tekrar elinden alacağından korkması bir bahane sayılamazdı.

Sırf ilkel bir içgüdüyle tepki gösterdiği, kalbinin yalanlayarak feryat ettiği, Julienne'i bir kez daha kaybedebileceğinin bıkkınlık veren korkusuyla yıkılması da bir savunma olamazdı.

Dare yedi yıllık ıstırapı hatırlayınca gözlerini sımsıkı kapadı. Bu ıstırapa yeniden katlanamazdı. Katlanmayı reddediyordu. O onursuz Ivers'in yine Julienne'in etrafında aklına eseni yapmasına izin vermeyecekti.

Ve Dare haşın bir şekilde bundan kesin olarak emin olacağına yemin etti.

Ertesi sabah Dare onu almak için geldiğinde Julienne kabul salonunda Solange'la birlikte kahvaltı ediyordu. Julienne, Dare'e ihtiyatla baktı, geçen gece aralarında geçen son derece öfkeli olayı gözardı edip etmeyeceğini merak ediyordu. Fakat Dare'in esrarengiz yüz ifadesinde ruh halini ele veren hiçbir ipucu yoktu.

Yine de Dare sorumluluğunu en iyi şekilde yerine getireceğine söz verirken Madam Brogard'a tüm cazibesiyle veda etmişti.

Dare, hanın avlusunda ona eşlik ederken Julianne omzunun üzerinden hızla etrafa göz atıyor, tedirginlikle Ivers'ı aranıyordu. Şimdilik onunla konuşmuyormuş gibi görünse de yanında Dare'in olmasından memnundu. Sessizliğine bakılırsa, acımasız öpücüğü için özür dilemeye niyeti yok gibiydi. Julianne de bunu unutmak istiyordu zaten.

Dare'in seyahat arabasına yerleştiklerinde Julianne minnetle minderlere yaslandı. Ivers'ın olduğu kabuslar yüzünden gece boyunca düzgün uyuyamamıştı. Newmarket'ın başlıca üretim ahırlarını ziyaret ederek dikkatinin dağılmasından memnundu.

Yola çıktıktan kısa bir süre sonra Julianne kırsal gezi için her zamanki yavaş süratlerine pek uymayan bir hızla hareket ettiklerini fark etti.

Julianne pencereden dikkatle dışarı bakarak otururken yolun Londraki büyük işlek caddeye benzediğini fark etmişti.

"Sen de kendini rahatlatabilirsin," dedi Dare, Julianne'in sorulmamış sorusuna cevap olarak. "Önümüzde uzun bir yol var."

Julianne'in bakışları onunkilerle buluştu. Dare'de zalim bir kararlılık okuyabiliyordu, fakat bir an konuşamayacak kadar şaşırmıştı.

"Bu bir kaçırma mı?" diye sorabildi sonunda.

Dare, Julianne'in sorusuna doğrudan cevap vermedi. "Haftamızdan geriye beş gün kaldı. Bunlardan hiç birini Ivers ile paylaşmaya niyetim yok."

“Benim de.” Julianne bütün iradesini kullanarak yüzüne serinkanlı bir tebessüm yerleştrdi. “Planlarından Solange’ın haberi var mı?”

“Dün gece söyledim. Bu haberi duymaktan o da mutlu oldu. Sen kahvaltı ederken bavulunu toplattım ve arabaya yerleştirttim.”

Solange bu sabah adeta özür diler gibi tuhaf davranmıştı. Julianne bunun sebebinin Fransız kadının günü ahırları gezerek geçirmek istememesi olduğunu zannetmişti. “Solange beni kaçırmayı gerçekten kabul etti mi?”

“Seni taciz eden bir deli yüzünden tehlikede olduğuna ikna ettim onu. Zehirlenme olayından sonra inanması zor olmadı. Benimle daha fazla emniyette olacağını düşündü.”

“Beni nereye götürüyorsun?”

“Berkshire’da bir evim var. Çok özel bir ev.”

“Sevgililerin için kullandığın bir aşk yuvası herhalde.”

“Kesinlikle öyle.”

Julianne dudaklarını sıktı. Dare’in zorbalığına hiddetlenebilirdi, fakat gerçek şu ki, Newmarket’den ayrıldığına memnun olmuştu. Ivers’la tekrar karşılaşma düşüncesine bile dayanamıyordu. Bu nedenle Julianne, “Birçok şeyi çantada keklik görüyorsun,” demekten başka Dare’e karşı çıkmadı.

Dare’in mücevher sertliğindeki gözlerinin berraklığı korkutucuydu.

“Seni tamamen kendime istiyorum. Yalnız. Ve aşığının kim olduğu konusunda hiçbir yanlışlık olmasını istemiyorum.”

Dare’in bu imaları Julianne’i yakıp kavuruyordu. Savunurcasına kollarını göğsünde kavuşturdu, onun alay-

larına karşılık kendisini korumalıydı. “Seninle Ivers’ı tartışmaya hiç niyetim yok.”

“İyi. Ben de istemiyorum zaten. Hatta onu düşünmeni bile istemiyorum. Önümüzdeki birkaç günde sana onu tamamen unutturacağım.”

Julienne, Dare’in sesinin serinkanlı olduğunu fark etti, fakat ölümcül bir şekilde ciddi olduğu da ortadaydı.

“Ya sana eşlik etmeyi reddedersem? Beni hapis mi tutacaksın?”

“Reddedeceğini sanmıyorum. Yaptığım şeyi sen de isteyeceksin.”

Julienne kaşını kaldırdı. “Peki neymiş bu yapacağın?”

“Zevk.” Dare’in sesi baştan çıkarıcı bir mırıltı halndeyken bile, hafif tebessümünde yırtıcı bir ifade vardı. “Dört gün, gece gündüz, yoğun, bezdirici zevk. Öylesine vahşi, öylesine ateşli bir cinsel zevk ki sana çılgık attıracak.”

Julienne istemeye istemeye onun bu şehvetli vaatleri üzerine uyluklarının iç kısmındaki kasların kasıldığını hissetti. Dare’le dört günlük mahremiyet. Daha önce, sevgili oldukları o güzel yaz boyunca bile ikisinin de sahip olmadığı bir şeydi bu.

İşkence gibi olacaktı.

Heyecanlı olacaktı.

“Karar senin,” dedi Dare.

Öyleyse beni tutsak etmeyecek, diye düşündü Julienne. Eğer isterse Dare gitmesine izin verecekti. Dare kararı ona bırakıyordu.

Julienne cevaplamadan başını çevirerek pencereden bakmaya başladı, Dare’in teklifini kabul etmeyi ne kadar istediğini belli ederek onu memnun etmek istemiyordu.

Gerçekten uzun bir yolculuktu. Dare ve Julianne, sonraki birkaç saat, atları değiştirmek ve hafif bir öğle yemeği yemek için durduklarında bile çok az konuşmuşlardı.

Sonra Julianne uyuyakaldı. Dare onu izlerken üzüntü ve gerginlik karışımı garip bir his duyuyordu. Son zamanlarda kaydettikleri ilerlemeden sonra Julianne'in kendini tamamen geri çekmesi sıkıntı veriyordu. Fakat Dare seçtiği yoldan dönecek değildi.

Dare, başka bir erkekle alakalı en ufak düşünceyi bile zorla Julianne'in aklından çıkarmaya kararlıydı. İşi bittiği zaman Julianne'in başka bir sevgili isteyemeyeceğine dair Dare kendine söz verdi.

Dare'i yönlendiren eskiden olduğu gibi ilkel bir tutkuydu: Kadınına sahip olma ve sadece kendisine ait yapma arzusu. Birkaç gün için Julianne onun olacaktı.

Julianne'in hafif hafif nefes alışını dinlerken Dare'in içini güçlü bir memnuniyet kapladı. Julianne'i uyurken gördüğü anlar bir elin parmaklarını geçmezdi. Uyurken öyle çekici görünüyordu ki, savunmasızdı, insanın kalbini sızlatacak kadar güzeldi... Siyah kirpikleri fildişi teninin üzerine düşmüş, pembe renkli dudakları hafifçe aralanmıştı.

Dare arzusuna karşı koyamayarak ona uzandı ve kollarına aldı. Julianne hafifçe iç geçirerek Dare'in kollarının arasına kıvrıldı.

Dare'in içinde özlemle iç içe geçmiş şiddetli bir koruma duygusu kabarmıştı. Dare, Julianne'i kollarında tutarken onu Berkshire Hills'deki gözlerden uzak zevk evine götürmemin başka bir yararı daha var diye düşündü.

Julienne’i, Caliban tehlikesinden uzaklaştırmış olacaktı. Onu orada daha iyi koruyabilirdi, çünkü hiç kimse onları nerede arayacağını bilemeyecekti. Buna Ivers de dahildi.

Dare geçen gece Lucian’a bir mesaj yollamış, tam şu belirli zamanda eski can düşmanının Newmarket’da ortaya çıkmasının çok tuhaf bir tesadüf olduğuna inandığını söyleyerek Ivers’in araştırılmasını istemişti.

Dare kalbinin derinliklerinde bu yolculuğu düzenleme nedeninin sadece onu korumaktan daha bencil olduğunu bilmesine rağmen, Julianne’in emniyette olmasını da istiyordu.

Dare gözlerini kapamış, Julianne’in vücudunun yumuşaklığının, güzel kokusunun tadını çıkarıyordu. Haftanın yarısından fazla bir süre Julianne’le yalnız olma düşüncesi kasıklarının bu beklentiyle kasılmasına sebep oluyor, onu hissetmek neredeyse çıldırma noktasına getiriyordu.

Julienne’i şu anda tahrik edebileceğinden kuşkusu yoktu. Tüm yapması gereken enfes göğüslerini okşamak, eteğini kaldırmak ve parmaklarını ipek gibi sıcaklığına kaydırmaktı, böylece Julianne, onun kollarının arasında canlanırdı.

Dare alçak sesle yemin etti. Coşan arzularına karşılık vücudunu dizginlemek ve tam şu anda uyurken ona sahip olmamak için ancak bunu yapabilmmişti. Beklemek için kendini zorlayacaktı. Dün geceki gibi kaba davranmayacaktı.

Ya Julianne onun çılgınca, tutkulu cinsel zevk teklifini reddederse?

Bu durumda Dare, Julianne’i fikrini değiştirmesi için ikna etmeye çalışacaktı.

Araba durduğu zaman ikinci vakti olmuştu. Julianne sıçrayarak uyandı. Kendini çok sıcak ve mutlu hissediyordu.

Julienne, kızarak Dare'i itip uzaklaştırdı ve oturdu.

Pencerenin ötesinde bal rengi taşlardan yapılmış, bir kayın ormanının gözlerden uzak ortamında mücevher gibi parlayan muazzam bir şato görülüyordu.

Dare'in faytondan inmek için hiç hareket etmemesi Julianne'i şaşırtmıştı.

"Hellfire buluşmalarını düzenlediğin yer burası mı?"

"Bazılarını."

"Kuşkusuz bir sefahat ini yani."

"Bu tecrübeyi cesaretle karşılayacak mısınız?" Dare'in parlak bakışları Julianne'in gözlerine kenetlenmiş, ateşiyle dağlıyordu. "Kalıyor muyuz, yoksa seni Londra'ya geri mi götürüyüm?"

Julenne yüzünü çevirerek uzaklara baktı. Ivers'in Londra'ya dönmeyi planlayabileceğini düşünüyordu. Burada emniyette olacabilirdi. Burada Dare'le yalnız olacak, onun tutkusunu deneyimleyecek, dedikodulardan ve ayaklı gazetelerden, kıskanç taliplerden, ölümcül hainlerden özgür olacaktı.

Julienne tereddüt edince, Dare onun elini tuttu ve kısıklarına götürerek avucunu pantolonundaki çıkıntıya bastırdı. "Penisimi hisset ve sonra bana kalmak istemediğini söyle."

Julienne vücuduna bir ateşin mızrak gibi saplandığını hissetti. Başka bir seçim de bulunabilmek imkansızdı.

Dare'in meydan okumasını kabul ederek gözlerine sa-

kince baktı. “Kalmayı planlıyorum, Lord Wolverton,” dedi
Julienne. “Söz verdiğin şeyi istiyorum. Beni bağırıacak ka-
dar saf ve vahşi zevki.”

On İkinci Bölüm

Dare nefes kesen bir çekicilikle gülümseyerek Julienne'in arabadan inmesine yardım etti.

Julienne ön merdivenlerden çıkarken "Kaç tane zevk evin var peki?" diye sordu.

"Birkaç tane." Dare'in gözlerindeki ışıltıda hınzır bir ifade vardı. "Ne de olsa hovarda olarak korumam gereken bir şöhetim var."

Girişte valizlerinin icabına bakmak için acele eden bir kahya ve birkaç uşak tarafından karşılandılar.

"Hangi odaları kullanacaksınız lordum?" diye sordu kahya.

"Seçimi hanımefendiye bırakacağım."

Julienne, Dare'in onun isminden bahsetmediğini fark etmişti. Dare, Julienne'in sorulmamış sessiz sorusuna hiç gecikmeden cevap verdi.

Giriş salonundan çıkarken "Buradaki çalışanların ağzı son derece sıkıdır," diye mırıldandı Dare, "yine de kimliğini ilan etmeye hiç gerek yok."

"Bizi bekliyormuş gibi görünüyorlar."

"Dün gece bir haberciyle emirlerimi yolladım."

Julienne kendini tutarak alaycı bir tebessümle karşılık vermese de kaşlarını kaldırdı. Dare kesinlikle kendinden ve ondan emindi. Ama Julienne, Dare'in onu sindirmesine izin vermeyecekti.

Julienne burada geçirecekleri süreyi Dare'in kalbini ağrına düşürme planını uygulamak için kullanmaya niyetliydi.

Dare ona malikaneyi gezdirdi. Koridorları ve başlıca odaları süsleyen erotik heykeller ve çıplak sefahat alemi resimleriyle evin yoz bir havası olsa da dekorasyon zarif ve zevклиydi.

Maksadı bariz bir şekilde açık olan iki düzine kadar yatak odası vardı: Hepsi eğlence içindi. Birinci kattaki bir oda bir Türk haremine benzetilmiş, diğer bir oda ise zevkten çok acı çekmek için tasarlanmıştı.

Aslında Julienne orada gördüğü donanımlardan biraz şok olmuştu. İçeride ortaçağ işkence aygıtları, deri kamçıları, çelik kelepçeler vardı.

"Bazı misafirler daha nadir eğlence şekillerini tercih ediyorlar," diye açıkladı Dare.

"Ya sen?"

"Ben acıyı hiçbir zaman tahrik edici bulmadım ama kölelik ilginç olabilir." Dare, Julienne'e bakarken gözleri şehvetli bir ifadeyle parlıyordu. "Vicdanıma kalmış halde, bir yatakta kol ve bacakların yana açık yatmışken sana sahip olmayı yıllardır hayal ediyorum. Hatta şimdi bile bu fikir son derece çekici ve inan sadece intikam amaçlı değil."

Julienne kızardığını hissedince başka tarafa döndü.

Julienne onu yandaki odaya doğru takip ederken "Gerçekten," diye kışkırtıcı bir fısıltıyla konuşmaya devam etti Dare. "Kaçmanı engellemek için seni bağlamam gerekebileceğini düşünmüştüm."

“Kaçmaya hiç niyetim yok.”

Duvarın her tarafında, hatta tavanda bile aynalar asılı başka bir oda bulmak Julianne’i şaşırtmıştı.

“Bu gece bu odayı kullanmayı düşünüyorum.”

“Neden bu?”

“Böylece her açıdan aşığının kim olduğunu görebilirsin. Burada beni başka hiçbir erkekle karıştırmazsın.”

Sözleri iğne gibi batmıştı, ama Julianne yorum yapmaktan kaçındı, o tartışmayı tekrar etmek istemiyordu.

Julienne kendi kullanımı için, özellikle erotik bezemeleri en az dikkat çektiğinden, ikinci katta şeftali, fildişi ve altın tonlarında güzel bir yatak odası seçti.

“Sana bir hizmetçi yollayacağım, böylece kendini tazeleyebilirsin,” dedi Dare. “Aşağıdaki oturma odasında buluşalım. Bir saat uygun mu?”

“Benim için çok uygun.”

“Görüşürüz, *cherie*.”

Dare nazik bir reverans yaptı ve yavaşça Julianne’in parmak uçlarını öptü. Onun dilinin dokunuşuyla hissettiği sıcaklıkla Julianne’in soluğu kesildi, fakat içinden Dare’le daha sonra ödeşmeye söz verdi.

Yıkanacak ve elbisesini değiştirecek zamanı olduğu için memnundu. Julianne, ona sessiz, kendini geri planda tutan bir hizmetçi yardım ettikten sonra çok zaman geçmeden oturma odasının yoluna koyulmuştu. Saçlarını basit bir topuzdan başka bir şey yapma zahmetine girmemişti, çünkü Dare’le beraberken herhangi bir saç modelinin güvenli olacağından kuşkusu vardı.

Ancak Dare bu konuda şaşırtmıştı. Akşam şarap ve sakin bir sohbetle oldukça zararsız başlamıştı. Neredeyse

görünmez hizmetkarlar tarafından sunulan akşam yemeği her zamanki gibi mükemmel kalitedeydi.

Dare akşamın büyük bir kısmını, Cromwell'in kanlı hükümdarlığı sırasında yapılan çatışmanın küçük bir kısmına sahne olmuş arazinin tarihçesini anlatarak geçirmişti. Julianne nezaketle dinlemiş, fakat başından sonuna kadar içinde hummalı bir beklenti kaynayıp durmuştu. Eğer Dare anı kasten uzatıyorsa, taktiği etkili olmuştu. Dare onun sandalyesini geri çekinceye kadar, Julianne'in sinirleri gerilmişti.

"Eğer bitirdiysen," dedi Dare, "yukarıya çekilebiliriz."

Julianne kabullenince ayağa kalktı ve kalkması için sandalyesini çekmek üzere masanın etrafında dolandı. "Git ve hazırlan," diye mırıldandı Dare, Julianne'in çıplak ensesine hafif bir öpücük kondurarak. "Seni aynalı odada bekleyeceğim, tamam mı Mücevher?" Julianne itaat ederek yola koyulunca ise Dare ekledi: "Hemen soyunma. Bu zevki kendim tatmak istiyorum."

Soğukkanlılığını korumak için tüm kararlılığına rağmen, Julianne heyecanının arttığını hissediyordu.

Julianne önce kendi yatak odasına giderek sünger kutusunu kullandı, sonra aynalı odayı aramaya koyuldu. Dare söz verdiği gibi onu bekliyordu, geniş yatakta boylu boyunca uzanmış, yağsız, zarif vücudunu sakın bir zarafetle yastıklara dayamıştı. Beline kadar çekilmiş kırmızı ipek çarşaf dışında çıplak görünüyordu. Oda alevlerinin ışığı çok sayıda aynadan yansıyan birkaç kollu şamdanla aydınlatılmıştı.

Julianne arkasından kapıyı kapadığı zaman Dare sere serpe yatarak ellerini başının arkasına kavuşturdu. "Şimdi elbiselerini çıkarabilirsin."

“Beni kendin soyamak istediğini düşünmüştüm.”

“Fikrimi değiştirdim. Görüntünün keyfini buradanda da çıkartabilirim. Hem böylece ödeşmiş de oluruz.”

Julienne son sevişmelerini hatırlamıştı, bir vatan haini olduğunu düşündüğü için Dare’e kızmıştı. Dare’e onun önünde soyunmasını emretmişti.

Ama görünüşe göre şu anda Dare’in aklında misillemeden daha farklı şeyler vardı. “Seni sahnede gördüğüm ilk andan beri bana özel bir gösteri yapacağını hayal ettim. Yavaş yavaş soyun, Mücevher. Nefis vücudunun her noktasını, bütün cazip kıvrımlarını görmek istiyorum.”

Julienne, Dare’in yüzünde en kuvvetli direnci bile eritecek şeytani, alaylı tebessüm olmasaydı, bu kibirli emre itiraz edebilirdi. Ayrıca bu emre itaat etmek de istiyordu.

Julienne soyunmaya elbisesiyle başlayarak çengellerini çözdü ve yere düşmesine izin verdi. İçine korse giymemişti, sadece iç gömleği vardı.

Julienne kumaşı omuzlarından aşağı kaydırırken Dare “Göğüs uçların sertleşti mi?” diye sordu. “Bir bakayım.” Korsajı aşağı çekip de Julienne’in taş gibi sert göğüsleri dışarı fırlayınca, Dare hayranlıkla gülümsedi. “Sertleşmiş görünüyorlar. Devam edelim.”

Julienne sonunda cırılçıplak kalınca Dare gözlerini onun çıplak vücudunda önce yavaş yavaş aşağı, sonra daha da yavaşça yukarı doğru dolaştırdı. Dare’in gözleri alevliydi sanki, bakışlarının dokunduğu yerler adeta dağlanıyordu.

Julienne “Şimdi ne olacak?” diye meydan okuyan bir tonla mırıldandı.

“Sen ne istiyorsun?”

“Seni görmek istiyorum.”

“Emrinize amadeyim.”

Dare üzerinden çarşafı atarak zerafetle doğruldu ve tamamen sertleşmiş bir şekilde Julianne’in karşısında durdu. İnanılmaz bir şekilde tahrik olmuştu. Dare’in erkeklik organı muhteşemdi, büyük, kalın ve ipek gibi pürüzsüzdü. Julianne’in ağzı kurumuştu. “Çok büyüksün.”

“Sana daha iyi zevk vermek için, tatlım.”

Dokunacak kadar yaklaşmana dek Julianne’e doğru ilerledi. “Organımın titreyen vücudunun içine kaymasını hissetmek istiyor musun?”

Bu soruyla Julianne’in kanı kaynamıştı. Dudaklarını ıs-lattı. “Evet...”

Dare onu omuzlarından hafifçe tutarak omurgası aynalı duvara bastırılınca kadar geriye götürdü. Julianne’in sıcak vücudu soğuk camla temas edince ürpermişti. Ama ürpertinin asıl nedeni Dare’in zümrüt bakışlarıyla karşılaşmak olmuştu. Onun şehvetli bakışları Julianne’in tüm duyularını ateşe veren bir mahremiyet duygusuyla kaplamıştı.

Dare parmağını Julianne’in boğazından, köprücük kemiğine doğru dolaştırarak “Karşımda karşı konulamayacak kadar tahrik olmuş bir kadın görüyorum,” diye fısıldadı. Ellerini sanki kendi malıymış gibi Julianne’in göğüslerinin solgun, yüksek kıvrımlarının üzerinde tutuyordu. Julianne’in tüm vücudunu bir duygu sarsıntısı kasıp kavurmuştu.

“Sen boşalıncaya kadar göğüs uçlarını emmek istiyorum.”

Dare’in bunu yapabileceğinden Julianne’in hiç kuşkusuyoktu.

“Seni zevke getirmemi ister misin?” diye sordu. Dare.

Julienne arzudan sancılanarak neredeyse yüksek sesle inledi. “Evet.”

“Benim adım Dare. Söyle.”

“Evet Dare...”

Dare ellerini Julienne’in göğüslerinde dolaştırıyor, gözlerini kısarak yavaş yavaş okşuyordu., Julienne, Dare’in onun gerilmiş göğüs uçlarıyla oynamasını seyrediyordu. O güçlü, zarif parmakların her okşamasıyla Julienne’in içinde utanmaz bir arzu uyanıyordu. Sonunda Dare başını eğerek pembe göğüs ucunun çevresine yumuşak öpücükler kondurdu. Julienne boşalma arzusuyla, sızlayan göğüslerini onun dudaklarına doğru itti.

Sonra Dare’in parmaklarının yerini ağzı aldı, Julienne’in gergin tomurcuklardan birini kavramış, dilinin ıslak yüzeyine doğru çekiliyordu.

Emerken çıkardığı yumuşak ses öylesine erotikti ki Julienne inledi. Geriye doğru yay gibi kıvrıldı, avuçlarını arkasındaki aynaya bastırarak destek aldı. Dare yardım eder bir şekilde vücudunu kaydırınca dizi Julienne’in uyluklarıyla iç içe girdi, erkekliğinin sert ucu karnına baskı yapıyordu. Julienne bacaklarının arasındaki sarsıntının arttığını hissediyordu.

“Heyecanlandın, değil mi sevgilim?” Dare parmaklarını bacaklarının birleştiği noktaya kaydırırken, Julienne’in şiddetle aldığı soluk, sessizliğin içinde yüksek ses gibi gelmişti. “Evet, seni duymama izin ver. Çılgına dönmeni ve soluksuz kalmanı istiyorum.”

Dare’in ağzının yumuşaklığı, kendi vücudunun yanın-

daki sert, yağsız bedeni nefis bir işkenceydi ve onu içinin derinliklerinde hissetmek için Julianne'in kasıklarında yakıcı bir arzu uyandırıyordu.

Dare bunu anlamış gibiydi.

"Bacaklarını aç." Boğuk fısıltısı bir emir gibi çıkmıştı. Julianne itaat edince, dik uzvunun şişmiş başını onun nemli çukuruna bir aşağı bir yukarı sürterek onu ödüllendirdi.

Julianne'in direnci tamamen kırılmıştı. "Dare, lütfen," diye yalvardı.

"Beni istiyor musun?" Dare'in kadife sesi Julianne'i iliklerine kadar alevlerle sarmıştı.

"Yüce Tanrım, evet..."

Dare iyice büyümüş erkekliğini Julianne'in kaygan sıcaklığına sürterken yüzünde beliren gülümseme Julianne'in kanını kaynatmıştı. Julianne tamamen girmesini sağlamak için bacaklarını daha fazla açtı ve Dare içine girmeye başladığı anda bir arzu çığlığıyla karşılık verdi.

Dare Julianne'in sımsıkı sıcaklığının içinde yukarı doğru yükselerek onun içinini tamamen doldururken, parmaklarıyla da zonklayan göğüslerini kavrayıp sıkıyordu. Julianne bir iniltiyle çaresizlik içinde gevşedi. Gözlerini kapadı. Zevkten başı dönüyordu.

"Hayır, gözlerini kapama. Sana sahip olurken seyretmeni istiyorum."

Julianne çabalayarak sersemlemiş bakışlarını sağ tarafındaki aynaya odakladı. Dare'in uzun, kalın organının içine kayışını görebiliyordu...

Julianne tekrar inledi, içindeki kaslar kasılıyor, Dare'in sertliğini mengene gibi sıkıştırıyordu. Dare'in omzunun

üzerinden, karşıdaki aynadaki yansımalarını, kendi bacaklarının arasında gidip gelirken kalçasının esnediğini görüyordu. Bu şimdiye kadar gördüğü en erotik görüntüydü.

Julienne kıvranmaya başlamış, telaşsız ritmini arttırması için onu kışkırtıyordu, fakat Dare bu isteğe uymayı reddetti. Her geri çekildiğinde, Julienne o tatlı doluluğu içinin derinliklerinde gömülü tutmak için kasılıyordu, fakat Dare onun bunu yapmasına izin vermeyecekti.

Julienne ona lanet etmek istiyordu. Dare bu kadar çaresizce neyi arzuladığını biliyordu, fakat onu kasten eşikte tutuyor, vücudu daha fazla titriyor ve özlem duyuyordu. Dare zevki uzatma sanatında ustaydı, ve sahip olduğu her beceriyi onu daha ateşli bir doruğa taşımak için kullanıyordu.

Dare'in sadece onu mahrum etmek için kaç kez zevkin eşiğe getirdiğinin sayısını unutmuştu. Nefisti, ıstırap vericiydi. Kulakları tırmalayan bir sesle Dare'e rica ediyor, boşalmak için yalvarıyordu.

Dare sonunda "Şimdi gelmene izin vereceğim," dedi.

Julienne neredeyse ağlayarak "Evet!" diye bağırды. Dare kendini tamamen onun derinlerine iterken Julienne'in içinde fırtınalar kopuyor, tırnaklarını Dare'in sırtına batırıyordu.

Julienne ona direnince Dare kendini daha da sert iterek onun en derinine kadar girdi. "Banim için haykır, sevgilim. Nasıl istediğini biliyorum, öyle haykır."

Julienne haykırdı. Doruğa ulaştığı zaman acımasızca akın eden duygular onu titretip paramparça etmişti. Julienne, Dare'in de onun içine daldığında patlayarak boşaldığını hissetti ve sadece çaresizlik içinde onun geniş omuzlarına sarıldı.

Julienne'in içinin derinliklerinde son spazmları yavaşça azalarak eriyip yok olurken Dare'in erkekliği hâlâ tatlı tatlı nabız gibi atıyordu.

Dare bir iniltiyle onun üzerine çökmüştü. Çok geçmeden Julianne, Dare'in onun saçlarının arasından gülümse-diğini hissetti.

"Benim için haykırdın," diye mırıldandı Dare, kulak tırmalayan sesinde memnuniyet ifadesi vardı. "Daha yeni başlıyoruz aslında. Gece bitmeden seni daha çok nefes nefese bırakacağım."

Dare parmaklarını Julianne'in saçlarının arasında firke-teleri araştırarak dolaştırıyordu. "Gelecek sefer sana sahip olduğumda, çıplak olarak çarşafların üzerine sere serpe yatmanı istiyorum... Muhteşem saçların darmadağınık yastıklara yayılmış... Vücudumda kokunu, tenimde nefe-sini istiyorum..."

Dare bu son sözleri fısıldadıktan sonra Julianne'in ağzı-na tekrar sahip oldu, ve Julianne bu sefer hiç direnmeden kendini ona bıraktı.

Geçirdikleri o ilk gece, kalan zamanlarını ne yaparak dolduracaklarını da belirlemişti. Dare, Julianne'e insafsız-ca zevk vermişti, fakat Julianne de üstünlük için yaptıkları erotik savaşta ona denk olduğunu kanıtlamıştı. Julianne, tutkulu, a, sıcağı ve Dare'le kendisinin saf cinselliğinden rahatça zevk alıyordu.

Aynalar Dare'in amacına hizmet etmişti. O andan itibaren şehvetli kucaklaşmalarla kilitlenmiş bükülen, çıplak vücutlarının hayali Julianne'in zihnine kazınmıştı. Hatırlamak için sadece Dare'e bakması yetiyor, aralarında-ki ateş hemen canlanıyordu.

Sözsüz bir anlaşmayla kendilerini tehdit eden tehlikeden hiç bahsetmediler, ikisi de bu zamanı dünyadan uzakta nefes alacakları bir ara olarak görmeyi tercih etmişlerdi. Yine de Julianne kısa süre sonra başka bir tehlike kaynağı fark etmişti: Duygusal yakınlık ve hassas anılar için çok fazla fırsat vardı önlerinde.

Gelişlerinden bir gün sonra hava sertleşmişti. Sağanak halinde yağan yağmur, kış soğuğunu geri getirmiş ve onları içerde kapalı kalmak zorunda bırakmıştı.

Rahatça yaptıkları bir kahvaltıdan sonra, gül kokan serada dolaştılar. Pencere camına çarpan yağmur damlaları Julianne'e bir yaz fırtınası sırasında kulübelerinde Dare'le geçirdikleri çok özel bir öğleden sonrayı dokunaklı bir şekilde hatırlatmıştı.

Kısa bir an gözleri buluştuğunda, Dare'in de aynı anı hatırladığını gördü.

Dare konuyu değiştirmek ister gibi "Bana biraz York'daki yıllarından bahset," dedi.

Dare'in konu seçimi Julianne'i daha rahatlatacak türde değildi.

Flört günlerinde Dare'de en hoşuna giden şeylerden biri onun düşüncelerine ve duygularına gösterdiği ilgi olmuştu.

Şimdiki ilgisiyse sadece endişe veriyordu. Julianne yine de kendini acemi bir oyuncu olduğu günlerden bahsederken buldu. Muhtemelen çok hızla başarı kazandığı için kötüden çok, iyi zamanı olmuştu.

"Peki tüm bu süre boyunca sen yaşamında neler yaptın?" diye sordu karşılık olarak. "Kendini tamamen zevk ve sefaya mı verdin?"

Dare görünür bir şekilde yüzünü buruşturdu. “Korkarım çoğunlukla öyleydi. Senden sonra çoğu şeye karşı ilgimi kaybettiğimi söylerken ciddi dim.”

Julienne ağır ağır nefes alarak alçak sesle cevap verdi. “Özür dilerim Dare.”

Julienne onun kalbini kırdığı için ilk kez özür diliyordu, fakat Dare zoraki bir gülümsemeyle omuzunu silkerek savuşturdu. “Hadi hepsini unutalım, ne dersin? Önümüzdeki bu günler boyunca, geçmiş hiç yaşanmamış gibi davranalım.”

Ancak Julienne için unutmak mümkün değildi. Aksine, Dare’le ne kadar çok zaman geçirirse anıları daha da güçlü hatırlıyordu.

Dare, sonraki günlerin her anını Julienne’i eğlendirmeye adanmış, tutku sanatını sayısız yollarla mükemmel bir şekilde yerine getirmişti. Dare ısrarcı erotizmiyle Julienne’i mest eden, için için yanan bir şehvete ve doymak bilmez iştaha sahip bir erkekti. Ancak metresi olması için bahse giren kötü hovardadan da her nasılsa farklıydı. Müşfik bir yoğunlukla kur yaparken, en azından bir zamanlar Julienne’in kalbini ele geçirmiş olan aşığa daha çok benziyordu.

Julienne’e en tehlikeli gelen şey Dare’in şevkatiydi. Aralarındaki rekabet herhangi bir afrodisyaktan daha uyarıcı, her türlü flörtten daha ilkel, fakat Dare’in yumuşaklığı Julienne’in sahip olduğu her türlü savunmayı delip geçiyordu. Dare’in her okşamasıyla, her öpüşüyle, şevkatli davranışıyla Julienne’in kendini koruması daha da zorlaşıyordu.

Julienne oynadıkları oyunun ne olduğunu, Dare’in

bahsi kazanmayı ve ona geçmişteki zalimliğinden intikam almayı istediğini hatırlamaya çalışıyordu. Fakat mantığı dikkatli olması için uyarırken, yüreği tamamen başka bir şey, umutsuz bir özlemle istediği bir şey fısıldıyordu.

Dare de aynı özlemi hissediyordu. Birlikte geçirdikleri üçüncü gece Dare farklı bir oda seçmişti. Bu alt katta bir av köşkü gibi hazırlanmış bir çalışma odasıydı, duvarlarda geyik boynuzları ve içi doldurulmuş yaban domuzu kafaları vardı.

Julienne şöminenin önüne yayılmış samur kürklere baskarken “Bu da benim başka bir hayalim,” dedi Dare.

Dare’in harladığı gürül gürül yanan ateşte ekmek ve peynir kızarttılar, ve yavaş, ateşli öpücüklerin arasında birbirlerine yedirdiler. Daha sonra acele etmeden, her anın tadını çıkararak yavaş yavaş birbirlerini soydular.

Dare sonunda tokaları çözdü... Julienne’in saçları parıldayan bir şelale gibi omuzlarına döküldü. Dare parmaklarını ipek gibi saçların içinde dolaştırarak kendi dudakları için aralanmış sıcak dudakları tatmak için Julienne’in başını arkaya itti. Sonra Julienne’i yavaşça şöminenin önüne yatırdı ve teninin sarhoş edici yumuşaklığını okşayarak ellerini vücudunda dolaştırmaya başladı.

Dare lüks kürkün üzerinde Julienne’in parıldayan vücudunun yarattığı tezadı büyüleyici bulmuştu ve sıcak odada burun deliklerine Julienne’in mis gibi ve baştan çıkaran kokusu dolduğu zaman vücudundaki her adale arzuyla kasılmıştı.

“Orada yatman günah kadar çekici.”

Julienne ise, Dare’in de bir o kadar büyüleyici olduğunu düşünüyordu. Ateşin sıcak ışığında Dare’in gözleri ışıltıyor, saçları erimiş altın gibi parlıyordu.

Dare kayıtsız bir zarafetle tek dirseğine dayanarak kürkün üzerinde Julianne'in yanına uzandı. Adeta okşama gibi hissedilen büyüleyici bir yoğunlukla inceleyerek Julianne'e bakıyordu. Gözleri Julianne'in vücudunda her dokunduğu noktayı ele geçiriyordu. Sonra Dare'in, çıplak parmakları da bu keşfe katıldı, Julianne'in en hassas noktalarını buluyor, sesi kadar baştan çıkarıcı bir etkiyle vücudununun üzerinde gezdiriyordu.

Julienne, Dare onu kürkün üzerinde yuvarlayarak yüzü koyun yatırmadan çok daha önce nefessiz kalmıştı. Dare parmağını omurgası boyunca dolaştırınca yay gibi geriye kıvrıldı. Daha Dare sonra kalçalarını hafifçe kavrayarak onu dizlerinin üzerine öyle kaldırdı ki, böylece öne eğilmiş oldu. Dare, Julianne'in arkasında diz çökmüş harekete hazırdı.

Julienne, Dare'in niyetini anlayınca kürkü sımsıkı kavradı. Dare'in ona istediği şekilde sahip olmasının heyecanı için can atıyordu. Ateşliydi, içinde arzu vardı, bacaklarının arasındaki boşluk zonkluyordu.

Dare bir an fütursuzca onun dikkatine sunulmuş Julianne'in pürüzsüz kıcını okşadı. Julianne onun sert erkekliğinin vücudunun merkezine baskı yaptığını hissedince gerilmiş, kalbi küt küt atmaya başlamıştı.

"Dare?" diye mırıldandı.

Dare "Sakin ol," dedi onu yatıştırarak. Büyümüş uzvunu eline aldı ve Julianne'in vücudundan ballı sıvıyla nemlendirerek şişkin kabatasını Julianne'in ıslak kadınlığının dudakları üzerinde kaydırdı.

Julienne nefes nefeseydi. Dare'in onun bacaklarını daha fazla açmaya zorlayan kasıklarının, yağsız ve güçlü vücu-

dunun baskısını, Dare onun içine yaslandığında sıcaklığını hissediyordu. Büyük uzvuyla içini yavaş yavaş doldurarak zarif kadınlık yoluna sahip olurken Julianne'in tüm vücudu tatlı şoklarla kasılıp kavruluyordu.

Dare'in daha derinlere girişi, Julianne'in içini daha da fazla zevkle doldurdu. Ancak Dare kalçalarını yavaşça ileri ve geri hareket ettirdiğinde Julianne daha önce yaşamadığı kadar mahvedici bir arzuya kapıldı.

Dare'in elleri sallanan göğüslerine uzanınca Julianne'in boğazına bir inilti takılıp kalmıştı. Dare, Julianne'in göğüslerini okşuyor, sertleşmiş göğüs uçlarını sıkıyor, ateşli, erotik aşk sözcükleri fısıldayarak çıplak vücudunu tutuşturuyordu.

Dare elini sızlayan ıslaklığına kaydırdığı zaman Julianne'in ateşi artmış, yoğunlaşmıştı. Tüm bu süre boyunca Dare onun içinde hareket ediyor, harikulade bir işkence haline gelene kadar girip çıkıyor, uzun, yavaş darbelerle büyülüyordu.

Julianne'in vücudu erimişti. Dare'e doğru tekrar yükselerek kendini bastırdığı zaman, Dare'in ritmi hızlandı. Dare, Julianne'in inlemelerine uygun hızda giderek daha derinlere giriyor, her salınım hareketi Julianne'i boğuk bir çığlık atmak zorunda bırakıyordu. Julianne her yanını çılgınca bir şehvetin kapladığını, Dare'in aynı ateşli heyecana kapılarak kendisini teslim ettiğini hissetmesi sadece dakikalar sürmüştü. Dare'in düzensiz inlemeleriyle Julianne'in tüm damarlarını ateş sarmıştı. Julianne arka arkaya titremelerle sarsılırken başını geriye attı.

Adeta kemiksizmiş gibi kürklere yığıldıktan sonra Julianne'in vücudundaki sıcak, nabız gibi atan sızlamalar uzun bir süre devam etti.

Dare de onu takip ederek yıkıldı. Julianne'i kendi ağırlığının baskısından korumak için destekleyerek vücudunu ona doladı ve başının üzerinden uzanarak parmaklarını birbirine geçirdi. Julianne'in fildişi gibi teni ipeksi bir terle nemlenmişti, Dare dudaklarını onun sırtına bastırdı.

Odada yanan ateş çıtırdaması ve hızla alıp verdikleri nefeslerinin sesinden başka çıt çıkmıyordu. Dare, Julianne'in içinde yarı sert kalmış, tamamen sarhoş gibi, onun daha fazlasını istiyordu, arzusu şiddetli ve ısrarlıydı.

İstiyordu.

Julianne'le sonsuza kadar böyle kalmak, onda kaybolmak istiyordu. Onu burada kendisiyle tutmak, doya doya şefkat göstermek istiyordu. Bu ruhunun derinliklerine kadar inen ilkel, temel bir ihtiyaçtı.

Bu aşkı, Dare'in artık bundan kuşkusu yoktu.

Dare'in göğsü derin bir sızıyla sıkıştı. Her şeye rağmen, kontrol edemediği bir parçası Julianne'e âşıktı, onu daima sevmiştir.

Dare, körü körüne bir özlemle gözlerini kapadı. Julianne'in aklından diğer âşıkları çıkarmaya yemin etmişti, fakat ona sahip olma eylemiyle, sonunda Julianne ona sahip olmayı başarmıştı.

Zafer Julianne'indi.

Peki ya bu gücünün farkına varırsa? Ya bunu kullanmayı seçerse? Ya ona bir kez daha ihanet ederse?

Dare korkunun bıçak gibi saplandığını hissetti. Bu sefer acı dayanılmayacak gibiydi.

Bu ihtimal, Dare'i görevinin ağır aciliyeti konusunda daha da bilinçli hale getirmişti. Dare'in ona hissettiği gibi, Julianne'i de kendine saplantılı hale getirmeliydi.

Ancak Dare, beraber geçirebilecekleri ne kadar az zaman kaldığını düşününce, bir kere daha düşüncelere daldı.

Ertesi gün nihayet yağmur dinmiş ve sonunda güneş çıkmıştı. Sabahı genç âşıklar gibi kayın ağaçlarının arasında uzun yürüyüşler yaparak, gülerek ve neredeyse bir gecede fişkırmış bahar yapraklarının parlak şemsiyesi altında öpüşerek geçirdiler.

Dare, Julianne için kır çiçekleri bulma inceliği göstermiş, Julianne de onlardan dalgalar halinde dökülen saçlarını taçlandıran bir taç yaparak bir pagan tanrıçasına benzemişti. Uzun süre önce birlikte geçirdikleri yazı hatırlamak acı verdiği halde, Dare bu görüntüyü dayanılmaz bulmuştu.

Dare onun bu nefis görüntüsüyle alakalı yorum yaptığı zaman, Julianne kışkırtıcı bir tebessümle başını salladı.

“Bir tanrıça değil, bir peri kraliçesi. Bir Yaz Gecesi Rüyası’ndaki Titania’yı oynamaktan daima keyif aldım. Ama Londra’da kalırsam bir daha hiç şansım olmayacak.”

Tiyatro dünyasında hüküm süren yasalar katıydı, Dare bunu biliyordu. Sadece iki tiyatronun trajedileri sahneye koymak için kraliyet izni vardı: Drury Lane ve Covent Garden. Sonuç olarak, oyuncuların trajedi veya komedi oynaması yaygın bir uygulama haline gelmişti, ikisi birden olmuyordu. Halkın beklentisi rolleri değiştirmeyi engelliyordu.

Dare, Julianne’i boyundan öpmek için tatlı kokulu saçlarını burnuyla yana çekerken “Eğer Kral Oberon olmama izin verirsen Kraliçe Titania’yı oynayabilirsin,” dedi.

Julienne omzunun üzerinden ona davetkar bir bakış atarak “Eğer beni yakalayabilirsen,” diye mırıldandı. Sonra gülerek ormanın içine kaçtı. Dare avlamaya hevesli, onun peşinden koşmaya başlamıştı.

Günün geri kalan kısmında, Dare aynı mutlu ruh halini korudu ve daha sonra bir sürpriz için söz vererek onunla şakalaştı. Julienne bir çayırılığın kenarında görünmez hizmetkarlar tarafından hazırlanmış bir piknik bulunca verdiği sözün yerine getirildiğini düşünmüş, fakat Dare yadsımıydı.

Eve döndükleri zaman, Dare onu daha önce hiç görmediği bir odaya götürmüştü, bu oda birinci kattaydı.

Dare oda kapısını açarken “Sürprizim bu mu?” diye sordu Julienne.

“Kısmen.”

İçerde hava sıcak ve ruru betliydi. Julienne buna geniş, dikkörtgen bir havuzun yüzeyinden yükselen bir buharın neden olduğunu gördü.

“Bir Türk hamamı mı?” diye sordu Julienne zeminde ilerlerken keyifle. “Bunlardan bahsedildiğini duymuştum.”

“Havuzu ısıtılmış borular besliyor ve suyu sıcak tutuyor.”

Bu soğuk York kışlarına alışık olan Julienne için lüksün zirvesiydi. Ayrıca Dare’i bildiği için, ahlaksızlığın da zirvesiydi. Julienne cilveyle “Sefahat için ideal bir yer gibi görünüyor,” dedi.

Dare’in gözleri hınzırca parlardı. “Sabret, tatlım. Oraya da geleceğiz.”

Odanın bir tarafında, özel bir avluya açılan çift kanat-

lı camlı kapılardan içeriye tatlı bahar kokuları doluyor ve süzülen güneş ışığı odayı daha da ısıtıyor, havuzun yanına serpiştirilmiş minder yığınının üzerine dökülüyordu.

Dare onu minderlere götürünce Julianne kuşkulu bir bakış attı. “Neler planlıyorsun Dare? Banyoyu denemeyecek miyiz?”

“Zamanı gelince. Sana önce yağlı bir masajın keyfini tattırmak istiyorum. Hayal kırıklığına uğramayacağına seni temin ederim.”

Julienne yastıkların yanında içinde yağ var gibi görünen kulplu cam bir sürahinin durduğunu görmüştü. Başlamaya hevesli, soyunmaya koyulmuştu ki, Dare parmak ucçlarını öperek onu durdurdu.

“Hayır, yardım etme. Sadece rahatla ve görevimi yapmama izin ver.”

“Görevin mi?”

“Ev sahibin olarak sana uygun şekilde hizmet edilmesini sağlamanın benim görevim olduğunu kabul ediyorsun herhalde?”

Bu düşünceyle Julianne’in tüm vücudunu ateş basmıştı. Bu, güneşle aydınlanmış odanın yüksek ısıyla hiç ilgisi olmayan bir ateşti.

Julienne, Dare’in baştan çıkarmasına uyumlu davranmaya karar vererek, onu soymasına izin verdi. Dare bu sefer onun saçlarını serbest bırakmak yerine, tokayla yukarı kaldırmıştı.

“Böylece vücudunun her yerine daha kolay ulaşabilirim.”

Julienne çıplak kaldığı zaman, Dare onu dilediği gibi, yani güzel bir karmaşa içinde minderlerin üzerine uzan-

miş, koyu saçları görkemli bir kütle halinde yayılacak şekilde yerleştirdi.

Dare dikkatle ona bakıyor, yarı kapalı gözlerini baygın baygın Julianne'in vücudundaki her kıvrımın, her oyuğun üzerinde gezdiriyordu. Sertleşmişti. "Titania hiçbir zaman senin kadar baştan çıkarıcı görünmemiştir."

Julienne onun ateşli bakışları karşısında kızardığını hissetti. Yanına oturup şişeye uzandığında yüzünü yana çevirememişti.

Yağ yasemin kokuluydu, ve Dare avucuna biraz koyup ellerinin arasında ısıtırken tatlı koku havayı kaplamıştı. Dare, göğüslerini kavradığı zaman Julianne bu duyguyla soluğunu tuttu.

"Hoşuna gidiyor mu?"

Julienne soluk soluğa "Gittiğini biliyorsun," dedi.

"Benim de öyle. Vücudundan zevk aldığımı şimdiye kadar anlamış olmalısın."

"Sen her kadının vücudundan zevk alıyorsun."

"Artık değil. Sen benim için diğer herkesin tadını kaçırdın, sevgili Mücevher'im."

O da yıllar önce benim için başka erkeklerin tadını kaçırmıştı, diye düşündü Julianne.

Ancak Dare daha önce yaşadıklarından farklı bir şekilde kışkırtarak, yağlı parmak uçlarını, yavaş, dairesel hareketlerle tüm vücudunda gezdirirken bu düşünce Julianne'in aklından çıkıp gitti. Vücudu derhal karıncalanarak yanıt verirken, titreyen kasıklarının arası sert bir sızıyla yanıp tutuşmaya başlamıştı.

Julienne refleks olarak dişlerini alt dudağına geçirdi. Dare gözlerini çapkınca bir onun ağzına kaydırды ve işi-

ne dönmeden önce başını eğerek Julianne’i kısaca öptü. Elleri Julianne’in vücudunun her noktasının üzerinde yavaş yavaş dolaştırıyor, bütün kıvrımlarını okşuyordu... Kollarını, omuzlarını, göğüs uçlarını, karnını nazikçe ovarak bacaklarından baldırlarına doğru indi. Dare’in dokunduğu yerler şiddetli bir ateşle yanıyormuş gibiydi.

Sonra yavaşça yağdan kayganlaşmış ellerini okşayarak, ovuşturarak Julianne’in bacaklarının arasına kaydırıldı. Eşsiz bir duyguydu. Dare’in başparmakları Julianne’in yarığını örten koyu bukleleri daha bulmadan Julianne sanki eriyormuş gibi hissediyordu.

Julienne’in nefesi kesildi. Boğazı sıkışıyordu, fakat yay gibi kıvrılıp yakıcı ateş dalgasıyla inleyinceye kadar Dare onun tomurcuğunu okşamaya devam etti. Daha sonra ellerinin yerini dudakları aldı.

Julienne’in vücudunu bıçak gibi bir zevk dalgası istila etmişti. Dare uzun, akıllı diliyle derinlemesine yalıyor, elleriyle Julianne’in sızlayan göğüslerini okşamaya ve sıkmaya devam ederken öylesine ateşli hislerle dolduruyordu ki, hislerin canlılığı Julianne’e acı veriyordu.

Aniden gelen orgazm öylesine yoğundu ki, Julianne neredeyse bayılıyordu.

Julienne’in coşkuyla attığı çığlık tüm odada yankılandıktan sonra vücudundaki amansız kasılmalar yatışırken zevkten attığı çığlık da yavaş yavaş kaybolmuştu. Julianne zayıf, kemiksiz gibi minderlerin arasına yığılırken gözlerini kapattı.

Dare, Julianne’in tatminin doymanın arasına karışan neşeli bir edayla “Daha uyumaya niyetin yok herhalde?” diye mırıldandı.

“Şeytan,” diye halsizlikle karşılık verdi Julianne. Artık kıpırdamak istemiyordu. Bir kadının ne istediğini tam anlamıyla bilen bir erkek tarafından bol bol, cömertçe tatmin edilmişti. Şimdi Dare’e aitti, tamamen onun elindeydi. Dare ona her istediğini yapabiliirdi. Yine de Julianne’in aklının şaşkın bir parçası Dare’in davetkar, zevkten kavru- lan bu büyük sevinci paylaşmasını istiyordu.

Julianne zorla gözlerini açtı. “Üzerine çok fazla kıyafet giymişsin.”

Dare’in çekici ağzında tamamen şeytani bir tebessüm yerleşti. “Beni soymak mı istiyorsun?”

“Evet, ama artık enerjim kalmadı. Bu şerefi sana veriyorum.”

Dare razı oldu ve bir an sonra, görkemli sertliği ortaya çıktı. “Bir âşık için hazır bir kadına benziyorsun. Belki de seni memnun etmeliyim.”

Julianne yorgunluktan bitap düşmüş bir halde bacaklarını daha da açarak onun için yay gibi kıvrıldı. “Belki de öyle yapmalısın.”

Dare’in parlayan gözleri ona duyduğu arzuyla kıvılcımlar saçıyordu.

Dare diz çökmeye başladığında “Ama daha değil,” diye alaylı bir tonla ekledi Julianne. “Sanırım şu senin yağının içimde nasıl hissedildiğini anlamalıyım. Sen bu şerefi de üstlenebilirsin, çünkü bir uzmansın. Ben izlerken kendini uyar.”

Dare alçak, yoğun bir takdir ifadesiyle kıkırdadı. “Nasıl emrederseniz, majesteleri.”

Julianne, Dare’in yağlı elleri sert, şişmiş organının üzerinde kayarken, kuruyan dudaklarını nemlendirdi. Dare’in

parmaklarını uzun, pürüzsüz, sert penisini kavrayışını izlerken, kendisi de aynı şeyi yapabilmeyi istedi.

“Hoşuna gitti mi?” diye sordu Julianne boğuk bir sesle.

Kendine hakim olma çabasıyla Dare’in yüzü kızarmıştı. “Bana katılırsan daha güzel olur.”

“Pekala,” dedi Julianne sonunda. “Benim sıram.”

“Bir an hiç insafa gelmeyeceksin diye korktum.”

Julianne dizlerinin üzerinde doğruldu ve ellerini yağladı. Sonra parmaklarını Dare’in muhteşem uzunluğunun etrafına sardı.

Julianne’in erotik temasıyla Dare’in tüm vücuduna ateş bastı. Uyarılmasının artmasını önlemeye çalışırken bile içgüdüsel olarak kalçalarını ona doğru itiyordu.

“Eğer bunu yapmaya devam edersen üzerine patlayacağım.”

“Hayır, bunu yapamazsın,” dedi Julianne usulca. “Beklemen gerekiyor. Şimdi banyoda bir deneme yapmak istiyorum.” Dare’i serbest bırakarak havuza ilerledi.

Cinsel olarak uğradığı hayal kırıklığıyla Dare’in kasları sertleşmişti. Dare, çenesi kasılmış bir halde, Julianne’in kiremit merdivenleri aşarken sallanan nefis kalçalarını ve suya girişini izledi. Su hemen hemen göğüs hizasındaydı, göğüslerini kapatacak kadar derin değildi. Julianne’in alçalışıp yükselen gergin, pembe renkli göğüs uçlarının görüntüsünün davetkarlığı Dare için bir işkence oluyordu.

“Ne bekliyorsun?”

Julianne’in alaylı sesi Dare’in duygularını canlandırmış, onu patlama noktasına daha da yaklaştırmıştı. Dare çabucak onu takip ederek havuza girdi, sıcak su sancıyan erkekliğinin üzerinden akınca neredeyse inliyordu.

Julienne'in dudaklarında meydan okuyan bir tebesümle uzaklaşmadan onu beklemesi Dare'i rahatlatmıştı.

Dare ona ulaştığında Julienne'in gözleri karanlık ve egzotik bir şekilde parıltıyordu. Dare onu omuzlarından kavradığında içinde dalgalar halinde hummalı bir heyecan yayılmaya başladı. Julienne'in yağlanmış bedeni Dare'in ellerinin altında hâlâ kaygan ve yumuşaktı. Ama Dare onun göğüsleriyle biçim vererek ve ovalayarak sadece bir an oynadıktan sonra Julienne'in kalçalarını kavrayıp bacaklarının arasına baskı yaparak onu yukarı kaldırdı.

Dişlerini gıcırdatarak Julienne'in kendi etrafında enfes bir şekilde kaydığını hissedene kadar kıcını okşamaya devam etti. Ağzı onunkini bulurken Julienne bacaklarını ona kenetleyerek öpücüğüne karşılık verdi.

Uzuvları gibi dilleri de birbirine dolanmıştı, uzun bir süre hafifçe dalgalanan suda hareket ederek ve nabız gibi atan zevkle kendi erotik danslarında salınıp durdular.

Dare tam daha fazla kendini tutamayacağını düşünürken, Julienne kadınlığının iç kısmındaki kasları kasarak onu daha da sıkı kavramış, ellerini Dare'in sert, yumuşak kalçalarına kaydırmıştı.

Dare perişanlık içinde inliyordu, tohumu sıcak, beyaz bir sel gibi fişkıırken yüzü şehvetle çarpılmıştı. Julienne de ona katılmış, karşısında kıvranıyordu, o da inleyerek yüzünü Dare'in boynuna gömmüş, dişleriyle omuzunu dişliyordu.

Dare nefesi kesik kesik, bacakları zayıf, suya daha fazla battı ve havuzun kenarına yaslandı. Isıtılmış dalgalar birleşmiş vücutlarını sararken, Dare'in üzerine muhteşem bir huzur çökmüştü.

Bir an sonra Julianne “Uykuya mı dalıyorsun?” diye fısıldadı.

“Hımmm. Rüya görüyordum. Erotik rüyalar.”

“Benimle mi ilgili?”

“Başka kim olabilir?”

Julianne karşılık olarak kışkırtıcı bir şekilde kalçalarını oynattı.

“Korkarım beklemen gerekecek hayatım. Tüm gücümü tükettin.”

Julianne dişlerini yeniden onun teninde dolaştırdı. “Daha olmaz. Birlikte geçireceğimiz bir gecemiz daha var.”

Julianne’in alaylı sözleri üzerine Dare’in yorgunluğu aniden uçup gitti. Geri çekilerek ona ciddiyetle baktı. “Tek bir geceden fazlasını birlikte geçirebiliriz.”

“Bir kariyerim olmasını umacaksam cumartesiye kadar Londra’ya dönmem gerekiyor. Ama itiraf etmek gerekirse...” Julienn başını tekrar Dare’in omuzuna yerleştirip onun da içinden geçenleri söyledi. “Bunun bitmesini hiç istemiyorum.”

Dare uzanarak onun güzel, yuvarlak göğüslerini okşadı. “Bitmesi gerekmiyor, Julianne. Burada benimle birlikte kalabilirsin.”

“Bunu yapacak olursam, artık bana iş vermezler.”

“Senin için bana refakat sağlamak olabilir.”

Julianne, Dare’in omuzunda buruk bir şekilde gülümsedi. “Senin metresin olmak demek istiyorsun. Fakat o zaman bahsi kazanmış olursun.”

“Yani?”

Julianne hüznünlü düşünce silsilesini perdeleyerek kısık sesle bir kahkaha attı.

Julienne, Dare'le geçirdiği büyülu süreden sonra gün-lük yaşamına geri dönmenin ne kadar zor olacağını bili-yordu. Julienne zevk üstüne zevk tadarak geçirdiği son birkaç gün boyunca, aralarında o kötü şeyler yaşananmış gibi davrandığını fark etmişti. Daha da kötüsü, her şey farklı yaşansa neler olabileceğini düşünmeye ve elde ede-medikleri geleceği düşünmeye başlamıştı.

Uzun süre boyunca hayal etmeyi reddetmişti. Fakat Dare'in kollarında bu şekilde kilitlenmiş, kalp atışları bir-birine karışarak dururken, hayallerinin serbestçe dolaş-masına izin verebilirdi. Dare'le birlikte kaldığını, bu tatlı zevki paylaştıklarını, ebediyen âşık olarak kaldıklarını düş-leyebilirdi.

Julienne bir an gözlerini kapayarak içindeki boşluğu bu hayalle doldurdu. Dare daima isteyeceği, daima âşık olarak kalacağı tek erkekti. Julienne'e başkası mutluluk veremez-di. Ona olan aşkı çok derindi.

Ancak mutluluk uzun zaman önce paramparça olmuş-tu. Ve bu büyülu anlar da bitmek üzereydi.

Bunun devam edebileceğini düşünmek saçmaydı. Daha fazlasını ummak aptallık olurdu. Birlikte bir gele-cek ihtimali yedi yıl öncekinden bile daha azdı. Yüksek bir soyluyla basit bir dükkan sahibi için engeller çok daha bü-yüktü artık. Dare onu asla karısı olarak alamazdı. Julienne adı çıkmış bir aktristti, artık Dare'le ilk karşılaştığı zaman-ki masum bakire değildi. Üstelik aralarında olup bitenler-den, yaşanan onca acıdan sonra...

Dare'in onu metres olarak istediğinden Julienne'in hiç şüphesi yoktu, fakat bu rolü asla kabul edemezdi. Bu Dare'e kendi üzerinde çok fazla güç verirdi. Mali olarak ve

hatta daha da kötüsü, duygusal olarak... Böylesine bağımlı bir ilişkide çok savunmasız kalır; ona tekrar âşık olması fazlasıyla kolay olurdu.

Julienne sessizce başını salladı. Herkes tarafından havardallığı bilinen birine, kıracağını bile bile kalbini vermenin nasıl bir delilik olduğunu biliyordu.

Yine de dudaklarını Dare'in pürüzsüz, ıslak tenine sürerken, öyle olsa da hayal kurmak istiyorum, diye düşündü efkarla.

Hasret's Sisters Planet
e-kitaphane

On Üçüncü Bölüm

Julienne, Londra'ya geri dönünce bir sürü soğuk gerçeğe yüzleşti. Gerçekten de, kariyeri olmasaydı, çok daha uzun süre uzak kalabilirdi. Julienne, Dare, Caliban'ı arama konusundaki kararlılığıyla kendisini hedef haline getirdiği, kendisini büyük bir tehlikeye attığı için endişeleniyordu.

Üstelik oynadıkları baştan çıkarma oyunu ve paylaşımları tutkulu anlardan etkilenmemiş gibi yapmak tüm oyunculuk yeteneklerini kullanmasını gerektirmişti.

Skandal sayfalarında yazılan haklarındaki güncel dedikodu daha da göze çarpıyordu. Newmarket'dan kaybolmaları özellikle dikkat çekmişti, çünkü 2000 Gine yarışını Dare'in taylarından biri kazanmış ve Dare hiçbir yerde bulunamamıştı. Londra'nın en parlak mücevheriyle inzivaya çekilmesi herkesin dilindeydi.

Julienne surat asan hayranlarına karşı haberleri doğrulamayı veya inkar etmeyi reddetmişti, fakat dönüşünün hemen ardından pansiyonunda ziyarete gelen Solange'ın merakını dindirmesi gerekmişti.

"Peki sonra?" diye sordu Fransız kadın, kasvetli salonda bir koltuğa yerleşerek. "Günah Prensi efsanelerde söyleniği gibi hayrete düşürecek kadar şeytani miydi?"

Julienne gülünç bir şekilde kızardığını hissetti. “Onun hünerleri hakkındaki hikayelerin abartı olmadığını itiraf ediyorum.”

“Hey! Yani onunla *chere amie* olmayı kabul ediyorum mu demek istiyorsun?”

“Hiç de değil. Bahsi kazanmasına izin vermeye hiç niyetim yok.”

Solange kaşlarını çatı. “Belki de akıllıca davranıyorsun. Wolverton mükemmel bir av. İngilizler nasıl der.. Eğer kozlarını doğru oynarsan. Değil mi? Evlilik için ayak mı diremelisin diye merak etmeye başladım.”

Bu yalın soru üzerine Julienne aniden alayla kaşlarını kaldırmıştı. “Bu dünyada bir marki asla sıradan bir aktrisle evlenmez.”

“Bu daha önce olmuştu. Ayrıca skandallarla dolu geçmiş olan bir soylunun önemsiz bir kötü şöhreti olan bir gelin tarafından engelleneceğini sanmıyorum.” Fakat ona ihanet ettiği için hakir gördüğü biriyle değil, diye düşündü Julienne içinden.

“Eğer seninle gerçekten evlenmek isterse...”

“Bu söz konusu olamaz,” dedi Julienne, konuyu tamamen bırakarak. Arkadaşına Dare’le eski ilişkisini açıklamaya isteksizdi. O yıkıcı yazla alakalı her şeyi unutmayı tercih ediyordu.

Ancak ne yazık ki Julienne bunun becerisinin ötesinde olmasından korkuyordu, çünkü Newmarket’da geçmişindeki kabusla karşılaşmıştı.

Ivers. Onu düşünmek bile dehşete kapılmasına neden oluyordu. Fakat er ya da geç onunla uğraşmak zorunda kalacağından şüpheleniyordu. Londra’da olduğunu biliyor-

du, çünkü Lord Riddingham Ivers'ı sportif beyefendilerin sevdiği bir otelde görmüştü.

Gittiği her yerde sinirle Ivers'ı arıyor, korkusunu yenmekteki kararlılığına rağmen gölgesinden bile korkuyordu. Bıçağını bileğine bağlamıştı, elinin altında bulunduruyordu.

Gece geç vakit tiyatrodan eve döndüğü zaman, yanında ya Dare'in korunması için sağladığı uşağın veya hayranlarından birinin bulunmasını dikkat ediyordu.

Riddingham'a özellikle yakın kalıyordu, çünkü en çok onunlayken güvenli hissediyordu. Ayrıca Riddingham'ın istenmeyen soruları sorma eğilimi yoktu.

Julienne, Dare'in Berkshire'dan döndüklerinden beri sırra kadem basmasından tuhaf bir şekilde rahatladığını fark etmişti. Muhtemelen patlayıcı kıskançlığından korktuğu için ondan kendini Ivers'den korumasını isteyemezdi.

Dare'in mesafesini daha akıllıca bulduğu için koruduğunu öğrense şaşardı. Dare'in zevk evindeki o yoğun tatilden sonra Julienne'le en iyi şekilde nasıl uğraşacağını kararlaştırmaya ihtiyacı vardı. Haftalardır duyguları saplantılı karanlık gerilimler halini almıştı ve bundan kurtulmakla uğraşıyordu. Tabii eğer böyle bir şey mümkünse.

Daha mantıklı anlarında Dare hangi rotayı takip etmesi gerektiğini anlıyordu: Bu akıldan çıkmayan aşk hayalini, yoğun arzuyu tatmin etmek için sadece Julienne'in yakınında olması gerekiyordu.

Julienne'i sevmenin mantığına tamamen karşı olduğunu biliyordu. Ona duyduğu özleme hakim olmanın tek yolu uzak durmaktı.

Lucian'dan acil bir çağrı aldığıında, zaten şehirden ayrılmayı düşünüyordu. Daha öğlen bile olmamasına rağmen, Dare derhal Wycliff konutuna uğradı ve arkadaşını çalışma odasında çalışırken buldu.

“Neden,” diye sordu Lucian hemen, “bana geçen hafta Newmarket'dan Ivers Kontu'nu soruşturmam için o gizli mesajı yolladın?”

Dare kanapeye oturdu. “Çünkü onu bir yılı aşkın süredir görmemiştim ve Caliban'ı aradığımı ilan edişimin hemen ardından bu kadar kısa sürede ortaya çıkması tuhaf geldi.”

“Eh, öyle görünüyor ki en azından Ivers'la refakatçinin cinayeti arasında bir bağlantı olması mümkün. Castlereagh'in ev halkının arasına yerleştirdiğim adamım, Alice Watson'ın gizlice bulunduğu aşğın Ivers olduğuna dair bir tanık buldu. Ayrıca geçenlerde Ivers'ın Leydi Castlereagh'in faaliyetleri konusunda casusluk yaptığına dair daha fazla kanıt ortaya çıkardı. Ona rapor vermeleri için hizmetkarlara ödeme yapıyormuş.

Uzun boylu, siyah saçlı yabancı. Bu çıkarım üzerine Dare'in alnı kırıştı. “Ivers'ın Caliban olabileceğini düşünmüyorsun herhalde? Onu kısa pantolonlu olduğum zamanlardan beri tanıyorum: Aile konutu Wolverton Malikanesi'nden birkaç kilometre uzaktaydı ve öldürme yeteneğine sahip olmasına rağmen, onun bir suç birliğinin beyni olacak kadar kurnaz olduğunu sanmıyorum.”

Lucian düşünceli düşünceli başını salladı. “Oldukça acımasız olmasına rağmen ben de aynı fikirdeyim. Geçen sene eski metreslerinden biri müsrifliklerini karşılayabilecek yeni, daha zengin bir koruyucu uğruna Ivers'ı se-

petledikten sonra esrarengiz bir şekilde çirkinleştirilmişti. Ve yoksul merhumeyle flört ettiği herkesçe biliniyor. O sadece şehirdeki yarı esnafa borçlu olmakla kalmayıp, şeref borçlarını da ödeyemeyecek haldeydi. Kulübü bırakmasının istenebileceğine dair söylentiler var. Gelir için veya Caliban'ın pek çok diğer kurbanı gibi şantaj yüzünden Caliban'a çalışması mümkün."

"Peki ya Sör Stephen ve Martin Perrine?" diye sordu Dare. "İkisinden birinin alakalı olduğunu akla getiren herhangi bir ipucu buldunuz mu?"

"Önerdiğin gibi ikisini de araştırdık," diye yanıtladı Lucian, "ve Ormsby'yi suçlu çıkaracak bir şey bulamadık. Refakatçinin ölümü sırasında ve ayrıca ocak ayında diplomatımız öldürüldüğünde Perrine'in şehirde olduğundan da eminiz. Fakat onu cinayetlerin her ikisine de doğrudan bağlayan bir kanıt yok. Yine de, Caliban izlerini örtmekte daima son derece dikkatli olmuştur. Onun yöntemi kurbanları emirlerini yerine getirirken perde arkasında kalmaktır. Buna karşın, olaydaki ilk gerçek gelişme bu oldu ve bunun için sana teşekkür borçluyuz."

Dare baş şüpheli hakkındaki bilgisini açıklayıp açıklamayacağı konusunda mücadele ederken bir süre suskun kaldı. Sonunda en akıllıca davranışın, olaylar arasında bir bağlantı ihtimaliyle alakalı bütün bildiklerini Lucian'a anlatmak olduğuna karar verdi. "Ivers'in geçmişte Julianne Laurent'la ilişkisi olmuştu," dedi Dare donuk bir sesle.

"Öyle mi?" diye yanıtladı Lucian merakla.

"Sevgiliydiler."

Lucian'ın gözleri şaşkınlıktan faltaşı gibi açılmıştı. "Sanırım bozulan nişanın sebebi de buydu?"

“Evet. Bu nedenle kuşkusuz intikam istemekte menfaatim var. Ivers’ı izlemek için ideal aday olmayabilirim, çünkü değerlendirmelerim tarafsız olmayabilir, fakat birkaç günlüğüne Kent’e dönmeyi düşünüyorum. Ailemden kalma mülkleri Noel’den beri ziyaret etmedim. Eğer istersen onunla alakalı neler bulabileceğime bakarım.”

“Bu mükemmel bir fikir,” dedi Lucian. “Bu arada ben de ajanlarımı onun ensesinden ayırmayacağım. Ivers şu anda Limmer Otel’de kalıyor ama oradan çıkartılırsa saklanabilir ve onu bulmak imkansız olabilir.”

★★★

Dare o öğleden sonra Londra’dan ayrılmış ve gece geç vakit Kent’e vararak evdeki çalışanlarını şaşırtmıştı. Esas Wolverton Malikanesi çok sayıda kiracı çiftlikleri ve meyve bahçeleriyle çevrelenmiş, büyük, zarif tuğlalı malikanesi ve çekici bir parkla muazzam bir araziydi. Dare tatsız anıları nedeniyle burayı çok nadir ziyaret ediyordu.

Dare bu gece soruşturmaya başlamak için çok geç olmuştu, fakat sabahleyin ilk iş büyükbabasının yaşlı sekreterinden başlayarak hizmetkarları sorguya çekmeyi düşünüyordu. Eğer komşu asilzadeleri bilen biri varsa, Samuel Butner’dan başkası olamazdı. Butner rahmetli markinin tüm işlerinin mahremiyetine ortak olmuştu ve Dare varis olarak unvanı devraldığı zaman emekliye ayrılmış olduğu halde, son otuz küsur yıldır olduğu gibi hâlâ malikanede yaşıyordu.

Uzun yolculuğundan sonra uyumak için aşırı yorğun ve huzursuz olan Dare kendini rahat kütüphanede, büyükbabasının mükemmel konyağından aşırı miktarda

içerek bu özel odada onunla birlikte oldukları son günü hatırlarken buldu.

Dare'in evlilik plankları üzerine tartışmalarının üçüncü günüydü. Altıncı Wolverton Markisi Robert North torunu ve varisi entrikacı Fransız yosmasıyla nişanına son vermeyi bir kez daha reddettiği için inme inecek kadar hidetlenmişti.

“Seni faka bastırdı, kahrolası genç aptal! Seni sadece servetin için istiyor. Seni soyup soğana çevirecek!”

“Tamamen hatalısın Büyükbaba,” demişti gerginlikle Dare. Akkrabasının ileri yaşına ve ev sahibi konumunda olmasına hürmeten kendi öfkesini güçlükle kontrol etmeye çalışıyordu. Ne de olsa burası Marki'nin eviydi.

“Buna katlanamam, beni duyuyor musun? Tek bir damla kanının soyumuza bulaşp lekelemesine izin vermeden önce seni evlatlıktan reddedeceğim!”

“Sana kaç kere söyledim, mirasından mahrum etme tehdidinin benim için hiçbir önemi yok,” demişti Dare.

“Yosman mirasını kaybetmen konusunda senin kadar iyimser değil. Şimdi servetimden tek bir kuruş bile alamayacağını öğrendiği zaman fikrini nasıl değiştirdiğini göreceksin.”

Dare gözlerini kısmıştı. “Julienne'le mi konuştun?”

Büyükbabasının yalçın kaşları çatılarak birleşmişti. “Onun katlanılmaz evliliğinin sonuçlarını anlamasını sağladım.”

Dare bir an Julienne'le son kaçamağını yeniden düşünmüştü, birlikte kaçma konusunda isteksiz davranmıştı Julienne. Fakat o zaman büyükbabasının onu reddetmekle tehdit ettiğini henüz bilmiyordu, çünkü Dare, Julienne'e

daha bunu söylememiştir. Dare başını salladı. “O senin servetinle ilgilenmiyor.”

“İlgilenmiyor mu, kahrolası!” Marki’nin sesi yeniden bağırma düzeyine yükselmişti. “Lanet olsun, delikanlı, görmüyor musun? Penisinin seni yönetmesine izin veriyorsun!”

“Hayır, büyükbaba. Bu sefer kalbimin yönetmesine izin veriyorum.”

Yaşlı adamın elmacık kemiklerine öfkeden koyu bir kırmızılık yayılmıştı, fakat kendini tutmak için görünür bir çaba harcıyordu. “Sana söylüyorum, kör bir aptalsın. O Laurent sürüttüğü seni aylardır yeni aşıyla boynuzluyor. Sen onun eteklerinde burnunu çekmeye başlamadan çok önce Ivers’la yatağını paylaşıyordu.”

Dare içgüdüsel bir kıskançlıkla kaskatı kesilmişti. Ivers’ın Julianne’e yaptığı iltifatlar daima dişlerini sıkmasına neden olmuştu. Fakat Julianne’in onu Ivers’la boynuzlama fikri gülünçtü.

Dare’in alaylı sesi üzerine, büyükbabası, Kont’un yakındaki arazisi yönünde, kütüphane penceresine doğru suçlayıcı bir şekilde parmağını salladı.

“Bana inanmıyorsan Ivers’a sor.”

Dare buz gibi bir tebessümle karşılık verdi. “Eğer beni Julianne’den nefret ettirmek istiyorsan daha iyi bir hikaye üretmen gerekiyor.”

Lord Wolverton kesif bir öfke homurtusuyla eğri büğrü yumruğunu salladı. “Peki şu hikayeye ne dersin? Sürüttüğün vatana ihanetten suçlu. Evlenmeyi denersen onu hapse yollayacağım, veya daha kötüsü olacak.”

Dare’in her tarafına aniden bir ürperti yayılmıştı.

Büyükbabası eğer isterse böyle bir tehdidi gerçekleştirecek kadar güçlü ve nüfuzluydu.

Dare duraksayınca Marki'nin çapaklı gözleri kötülükle kısılmıştı. "Geçen ay vatana ihanet suçuyla Whitstable'dan iki İngiliz denizciyi astılar. Fahişen onların suç ortağıydı."

"Bunun lanet olası bir yalan olduğunu çok iyi biliyorsun."

"Ben hiçbir surette bir şey bilmiyorum. O kör olasıca göçmenler daima parasızdırlar ve kazanç için sadakatlerini satmaya gönüllü olurlar. Senin sürtüğünün suç kanıtını kolaylıkla bulabilirim."

Dare bir an yumruklarını sıktı, fakat kendi uyarısını söylerken sesini sıkı denetim altında tutmaya devam etti. "Onu zarar vermekle tehdit etmen akılsızlık olur, yaşlı adam."

"Öyleyse beni buna zorlama, çocuk! Bu konuda ciddi-yim. Nişanın devam etmeyecek. Buna katlanmayacağım, beni duyuyor musun!

Yaşlı asilzadenin bağırışını kulak ardı eden Dare birden-bire azametle dönerek uzun adımlarla odadan çıktı, kaçmak yerlerinde Julianne'le buluşmaya gitmeden önce için için kaynayan öfkesini yatıştırmaya niyetliydi.

O ikindiye kadar, büyükbabasının gazabına karşı koymaya şiddetle kararlıydı, gelecekteki mutluluğu dikkate alındığında mirastan mahrum olma ihtimalinin incir çekirdeğini doldurmayacak bir mesele olduğunu düşünüyordu.

Fakat Julianne için yapılan bu yeni tehdit Dare'i duraklatmaya yetmişti. Birlikte kaçmanın akıllıca olup olmadığı sorgulamak için kesinlikle yeterliydi. Julianne'i karısı

olarak istiyordu, fakat bu onu tehlikeye atmak anlamına geliyorsa iş değışirdi. Büyükbabası Julianne'e büyük ölçüde sorun yaratacak kadar güçlüydü, hatta belki de sahte ihanet suçlamalarına gerçek süsü verebilirdi.

Dare önemli bir karar vermesi gerektiğini fark etmişti. Seyirci kalıp Julianne'in zarar görmesine izin veremezdi. Hatta büyükbabasının itirazlarına rağmen onu kendisiyle kaçırmaya ikna etse bile, gene de yatalak annesi sorunu vardı. Kontes evini terk etmeyi reddediyordu, ve Julianne annesini asla bırakmayacaktı.

Dare'in kesin olarak bildiğı bir şey vardı. Yaşlı piçkurusunun entrikalarından Julianne'in zarar göreceğine nişanlarına son verirdi. Julianne'e olan ateşli duygularına rağmen -veya bundan dolayı- incinmesine izin vermeden önce onu bırakacaktı.

Şimdi, yedi yıl sonra, Dare ne kadar aptal olduğunu bir kez daha hatırladı. Büyükbabası en azından onun aptallığında haklı çıkmıştı.

Acı anılarla boğazının tıkanıldığını hissetti. O öğleden sonra Julianne eğer dükkandan uzaklaşabilirse kır evinde buluşmayı kabul etmiş, fakat gelmeyince, onu bulmak için kendisi Whitstable'a gitmişti.

İhanetini –Julianne'inaşlığını- o zaman öğrenmişti. O zamana dek, Julianne'in Ivers'la ilişkisi hakkında büyükbabasının suçlamalarının tek bir kelimesine inanmamıştı.

Dare hatırladığı acıyla göğsü sancıyarak dik dik boş konyak kadehine baktı. Yaşlı adam istediğini elde etmiş, nişanın iptaline sebep olmuştu. Fakat Dare hemen ardından Kent'den ayrılmış ve büyükbabasının çatısı altına bir daha asla ayak basmamıştı, ta ki Marki ölüp gömülünceye kadar...

Dare çığ, neşesiz bir kahkahayla kristal kadehi şömineye atarak ateşte parçalanmasını izledi. Altıncı Lord Wolverton'ın mezarında mutlu olduğunu umuyordu. Bu süreçte tek torununu kaybetme pahasına da olsa soyu Fransız yosmasının kanıyla lekelenmemiş olarak kalmıştı.

Dare kötü uyumuş, büyükbabasının kötü niyetli örümcek ağına dolaştığı rüyalar görmüştü. Ertesi sabah, kahvaltıdan hemen sonra, Ivers'ı Caliban'a bağlayan kanıtları ortaya çıkarma umuduyla Marki'nin eski sekreteri Samuel Butner'ı kütüphaneye çağırttı.

Bir süre havadan sudan konuştuğuktan sonra Dare söze başladı. "Bunca yıl bu bölgede yaşadıkten sonra Kont Ivers'la bir şekilde tanıştığınızı söylemek doğru olur mu?"

"Evet, lordum," diye saygıyla cevap verdi yaşlı sekreter. "Çoğu kişinin yanısıra onunla da tanıştığımı söyleyebilirim."

"Bana Ivers hakkında söyleyebileceğin her şeyle ilgileniyorum. Görünüşe göre son zamanlarda çok sayıda kumar borcu birikmiş ve sadakatının Fransızlar tarafından satın alınmış olabileceğine dair söylentiler var." Dare sekretere delici bakışlarla bakıyordu. "Muhtemelen yaklaşık yedi yıl önce burada geçirdiğim yazı hatırlarsınız: Whitstable'dan iki denizci Fransız Bonapartçılarla işbirliği yapan casuslar olarak asılmıştı. Sizce Ivers'ın onlarla veya vatana ihanete benzer herhangi bir şeyle bağlantısı olabilir mi?"

Butner'ın gür kaşları çatılmıştı. "Lord Ivers daima tuhaf biri olmuştur, fakat bildiğim kadarıyla düşmanla düşüp kalkacak kadar alçalmaz. Fakat..."

“Evet?” diye teşvik etti Dare.

“O zaman da sürekli parasızdı. Ve o yaz cebini dolduracak bir yol bulduğunu fark etmiştim. Kumar borçlarını Lord Wolverton ödemişti.”

“Nereden biliyorsunuz?”

“Çünkü çeki ben yazmıştım, lordum. Çok büyük bir miktardı... Altı bin pound. Bunun onu borçtan kurtardığını tahmin ediyorum.”

“Büyükbabam neden bu kadar cömert davrandı?”

“Bundan pek emin değilim, lordum. Fakat sanırım sizin.... Genç bayanla bir alakası vardı. Şapkacı dükkanının sahibiyle.”

Dare kalp atışlarının huzursuzlukla hızlandığını hissediyordu. “Devam edin.”

Butner dalgın bir şekilde kaşlarını çatmıştı, sanki hatırlamaya çalışıyor gibiydi. “Bir öğleden sonra Lord hazretleri Lord Ivers’ı buraya çağırttı ve onunla görüşmek için yarım saatten fazla odaya kapandılar. O büyük ödemenin yapılan hizmetlere karşılık olduğundan daima şüphelendim. Büyükbabanızın Lord Ivers’ı belli bir amaçla çalıştırdığından.”

“Ama bu amacın ne olabileceği hakkında bir fikriniz yok, öyle mi?”

Yaşlı sekreter bir an duraksadı. “Bazı şüphelerim var. Özgürce konuşabilir miyim?”

“Kesinlikle.”

“Lord hazretleri sizin o yaz Wolverton Malikanesi’nde kalmaya karar vermenizden son derece memnun olmuştu. Sanırım kendi yerini almanız için sizi hazırlayabileceğini düşünmüştü.... Yani kurtlarınızı döktükten sonra.”

Dare alaycılığını göstermemek için dudaklarını birbirine bastırdı. “Bunun yerine büyükbabam için büyük bir hayalkırıklığı oldum,” dedi tekdüze bir şekilde. “Hiçbir zaman onun beğenisine uyacak kadar ciddi olmadım. Yerleşme ve bir elma çiftçisi olma isteğim hiç olmadı.”

“Hayır, lordum. Fakat siz... Fransız leydiyle nişanlandığınız zaman çok derinden yaralanmıştı. O gururlu bir adamdı, biliyorsunuz.”

“Kendi çıkarları doğrultusunda insanları yönlendiren yaşlı, onursuz bir adamdı.”

“Öyle de denebilir. Fakat sizin onunla evlendiğinizi görmek istemedi.”

“Çünkü bir Kurbağa* onun kusursuz soyunu bozacaktı,” dedi Dare acı acı.

“Evet. Ayrıca.... Onun vatan haini olduğundan şüpheleniyordu. Bana onun asılan casuslarla alakalı olduğunu ima etmişti.”

Dare kendini dişlerini gıcırdatırken buldu. “Bu beni nişanı bozmaya zorlamak için uydurulmuş bir yalandı. Bayan Laurent’in casusluk veya ihanetle hiçbir alakası yoktu.”

“Ben de bundan kuşkulandım. İtiraf etmeliyim ki, büyükbabanızın sizin işlerinize bu kadar pervasızca karışmasını hiçbir zaman uygun bulmadım. Fakat o çok katıydı. Siz onun umudu ve gururuydunuz. Hiçbir zaman gittiğinizi görmek istemezdi... Affınızı rica ederim, efendim. Bazen böyle boş boğazlı olabiliyorum.” Butner kızarmıştı, rahatsız görünüyordu.

“Hayır, lütfen... Dürüstlüğünüzün değerini biliyorum. Ne söylemek üzereydiniz? Nereye gitmek?”

*Kurbağa: İngiltere’de Fransızlar için kullanılan argo isim. -ed.n.

“Defolup gitmek... Babanızın yaptığı gibi.”

Dare yüzünü buruşturmamak için gayret ediyordu. “Yani büyükbabam, babama yaptığı aynı zorbalığı bana da uyguladı.”

“Lord Wolverton sizi nişanınızı bozmak için zorlamak istiyordu.”

“Biliyorum, beni reddetmekle tehdit ederek. Yıllarca bunu yaptığını zannettim.”

“Vasiyetini hiçbir zaman değiştirmede. Bir kez nişanınız bozulunca bunun için gerekçesi kalmamıştı. Ancak o zamanlar buna son derece kararlıydı. Neye malolursa olsun, memnuniyetle ödeyeceğini söylemişti. Onun deyimiyle, sizi entrikacı servet avcısının pençelerinden kurtarmak istiyordu. Doğru hatırlıyorsam, sözcükleri böyleydi.”

Dare artan kaygılarına karşılık metanetini kazanarak sakin bir cevap vermeyi başardı. “Bence Bayan Laurent’a ihanet çamuru atmak için Ivers’ı kullanmayı tasarlamıştı.”

“Olabilir. Siz bir daha asla dönmemeye yemin ederek buradan ayrıldıktan sonra, Ivers tahsilat yapmak için uğradı. Ve iki yıl sonra borç istemek için geldi. Anlaşılan cepleri gene boşalmıştı.”

“Büyükbabam razı oldu mu?”

“Hayır, inatla reddetti. Tartışmalarına kulak misafiri olmuştum. Ivers eğer Lord Wolverton ödemezse size gideceğini, sizin gerçeği bilmek isteyeceğinizi söyledi.”

“Ne hakkında gerçeği?”

“Tekrar ediyorum, lordum, emin değilim. Bayan Laurent’la alakalı bir şeydi, çünkü isminin geçtiğini duydum.”

“Ama Ivers’ın büyükbabamı şantajla tehdit ettiğinden eminsiniz, değil mi?”

“Öyle görünüyordu. Lord hazretleri öyle kızmıştı ki, Kont’u uşakla evden kovdu. Bildiğim kadarıyla Ivers bir daha asla buraya uğramadı. Bu yüzden şimdi zan altında olması beni hiç şaşırtmadı. Kötü bir sonu olacağını hep tahmin etmiştim.”

“Teşekkür ederim, Bay Butner. Çok yardımcı oldunuz.”

Yaşlı sekreter gidince, Dare, aklının bir köşesinden gezinip duran korkuyla yüzleşmeye çalışarak kıpırdamadan oturdu. Büyükbabası gerçekten nişanını bozmak için Ivers’ı mı kiralamıştı? Ve Ivers Julianne’e ihanetten asılma tehdidinde bulunmuş muydu?

Dare midisinin kasılıp düğümlendiğini hissediyordu. Julianne’in Ivers’la ilişkisi bağlamında o gün durumu yanlış anlamış olabilir miydi? Eğer bir an mantığını kullanıp kıskançlığını bir yana bırakabilseydi, sekreterin şimdiki açıklamasından daha da önce onların işbirliğini sorgulamaya başlayabileceğini itiraf etmeliydi. Julianne, Newmarket’da Ivers’a nefret etme sınırında bir düşmanlıkla bakıyor gibiydi.

Ivers yıllar önce onu terk ettiği için miydi? O zamanlar sevgili değiller miydi? Dare bunu kendi gözleriyle görmüş, itirafını Julianne’in kendi ağzından duymuştu.

Huzursuzluktan midesi kaynıyordu. Dare arabasını çağırtmak için ayağa kalktı. Julianne ve uzun zaman önceki o yaz olup bitenler hakkında daha fazla bilgisi olan biriyle konuşmaya ihtiyacı vardı.

★★★

İstiridyeleriyle ünlü küçük liman Whitstable birkaç mükemmel hanı, iki düzine kadar dükkanı ve küçük tersa-

nesiyle ünlüydü. Dare'in son ziyaretinden bu yana geçen yıllar boyunca görünüşe göre ne kasaba, ne de yaşamını altüst eden şapkacı dükkanı pek değişmemişti.

Dare arabadan inerek tereddütle şapkacı dükkanının kapısının önünde durdu. Julianne'in hizmetinde çalışan satış elemanını bulmayı umut ediyordu, fakat keşfedebileceği şeylerin kaygısıyla teninin aniden soğuduğunu ve yapış yapış olduğunu hissetti. Dükkanın kapısını açmak ve içeri girmek için kendini zorlaması gerekmişti.

Anılar birden üzerine üşüşmüştü, son kez burada olduğu zamanki yansımalar...

O zaman şapkacı dükkanını Julianne veya tezgahtar olarak çalıştırdığı kızıdan hiçbir iz olmadan, boş ve kilitlenmemiş bulmak tuhaf gelmişti. Yukarı kattan gelen sesleri duyunca, dükkanın üzerinde depolama, dikiş ve zaman zaman yatakhane olarak kullanılan geniş odaya çıkan merdivenleri tırmanmıştı.

Julianne, darmadağınık saçları tokalarından kurtulmuş, karyolanın üzerinde oturuyordu, Kont Ivers ise onun tepesine dikilmiş yatağın yanında duruyordu. Göz ucuyla Dare'i gördüğü zaman, elini kalbine götürmüştü.

Dare'i görmekten dehşete kapılmış gibi görünüyordu, gerçi Julianne'i rakibiyle birlikte böylesine yakın görünce kendi kapıldığı dehşetten fazla olamazdı.

Ivers'in yüz ifadesi serinkanlılığını korurken, sahip-lenen bir tavırla elini Julianne'in omuzuna koymuştu. "Geldiğine sevindim. Julianne'in sana söylemek istediği bir şey var."

Dare istemeye istemeye dikkatini Kont'a çevirmişti. İlk tepkisi Julianne'e dokunmaya cüret ettiği için adamı çıplak elleriyle boğmak olmuştu.

“Söyle ona, sevgilim,” diye sıkıştırmıştı Ivers.

“Bana neyi söyleyecek?” diye sormuştu Dare, öfkesi tehlikeli boyutlara ulaşmak üzereydi.

“Nişanınızı bitirmeye niyetli,” demişti Ivers, Juliennne suskun kalırken. “Öyle değil mi, canım?”

Julienne bir an gözlerini kapatmıştı. Sonra yavaş, titrek bir şekilde nefes alarak omuzlarını dikleştirmiş ve gözlemini Dare’inkilere doğru kaldırmıştı. “Evet. Artık seninle evlenmek istemiyorum, Dare.”

Dare barın boşluğuna yumruk yerken, ağzı talaşla dolmuş gibi gelmişti.. “Lanet olsun, neden bahsediyorsunuz?”

“Ben... Eğer benimle evlenirsen büyükbabanın seni reddedeceğinden bana hiç bahsetmedin.”

Dare donakalmış, sözlerinin manasını anlamaya çalışarak dikkatle Julienne’e bakıyordu. Julienne, Wolverton servetiyle gerçekten de bu kadar ilgileniyor muydu?

Dare onun yüzünü seyrederken, Julienne titreyen elini ona uzatmıştı. “Dare... Seninle evlenemem.”

Sanki onu rahatlatmak istermiş gibi, Ivers hafifçe Julienne’in omuzuna vurmuştu. “Gerçeği bu şekilde öğrenmek zorunda kalmana üzüldüm, Dare, fakat sonunda öğrenmen iyi oldu. Julienne daima bana aitti. Onun sevgisine senden çok daha önce sahip oldum.”

Dare nefes alamıyor, kıpırdamıyordu. Şaşkınlık ve inanmazlıkla vücudundaki her nokta felç olmuştu sanki.

“Julienne?” Sonunda sözler boğazını sıyrarak çıkmıştı. “Bu doğru olamaz.”

Julienne, Ivers’a kaçamak bir bakış attıktan sonra gözlemini indirerek yere bakmaya başlamış ve “Üzgünüm,” diye fısıldamıştı boğuk bir sesle.

Ivers zaferle gülümserken, Dare karmaşayla sarsılmıştı. Yumruk yemiş gibi geriye doğru sendelemişti. Julianne'in Ivers'in iğrenç iddiasını kınayacağını, onaylamayacağını beklemişti.

Rakibinin sevinçli sesi karmaşık düşüncelerine nüfuz etmişti. "Sen onunla flört ettiğin süre boyunca sessiz kalmak benim için zor oldu. Neyse ki sen mirası kaybedince beni sana tercih edeceğine karar verdi."

Dare, Ivers'in yüzündeki iğrenç sırıtmayı görünce döndü ve bakışını ona odaklandı... Ivers'in yarılan alt dudaklarından kan akıyordu.

Ivers alayla gülümseyerek dikkatle uzanıp yarasına dokundu. "Julienne sert oyunlardan hoşlanır, bildiğinden eminim."

Dare'in midesi kalkmıştı, hızla geri çekilmiş ve sendeleyerek odadan çıkmıştı, Ivers'a bağıramayacak kadar yaralanmıştı. Kalbi göğsünden sökülüp çıkarılmış gibiydi.

Dare başının döndüğünü hissederek elini şakağına bastırdı. Julianne'i suçlamakta hızlı davranmıştı? Julianne, Ivers'in iddiasını kesinlikle yadsımamıştı. Tam olarak hangi kelimeleri kullanmıştı? *Üzgünüm*. Dare bunu bir suç itirafı olarak almıştı...

Aman Tanrım, böyle büyük bir hata mı yapmıştı gerçekten? Julianne ta başından beri bir kurban mıydı? Yoksa, şimdi hatalı olan kendi hafızası mıydı? Çok uzun zaman olmuştu. Ve kendi yıkımı yıllar geçtikçe o dehşet verici olayla ilgili anılarının değişmesine sebep olmuş olabilirdi.

"Lord Wolverton?" Sert bir kadın sesi çalkantılı Dare'in düşüncelerini yarıda kesti. "Yardımcı olabilir miyim?"

Dare dikkatle bakınca tezgahın yakınında bir köşede

durmuş, bir şapkaya tüy ekleyen, yirmili yaşlarda siyah saçlı bir kadın gördü. Kadının tombul yüzü hayal meyal tanıdık geliyordu.

“Beni tanıyor musunuz?” dedi kaşlarını çatarak Dare.

“Evet, lordum. Siz bir zamanlar benim hanımına talip-tiniz. Sizi asla unutamam.”

Dare bir an onun mavi gözlerinde hoşnutsuzluğa benzer bir ışığın yanıp söndüğünü gördü. Dare kafası karışmış halde dükkanın içinde biraz daha ilerledi. “Siz Bayan Laurent’in yedi yıl önceki tezgahtarısınız.”

“Evet... Rachel Grimble. Şimdi mal sahibi benim.”

Kadının hoşnutsuzluğu şimdi daha da belirgindi. Sesinde bir dükkan sahibinin genellikle onun kadar önemli bir soyluya gösterdiği saygıdan eser yoktu. Aksine küçümseme vardı.

“Benden hoşlanmıyorsunuz gibi görünüyor, Bayan Grimble.”

“Bu konuda haklıyım, lordum. Bayan Laurent’a yaptıklarınızdan dolayı. Veya belki de yapmadıklarınızdan dolayı demeliyim.”

“Umarım açıklarsınız.”

“Onu kurtlara yem ettiniz.”

Dare kaşlarını çatınca alnı kırıkmıştı. “Anlayamadım?”

“Onu o canavarın insafına terk ettiniz. Onu bulduğumda...” Dükkan sahibi derin bir nefes aldı. “Bayan Laurent beni bir sipariş teslim etmeye yollamıştı, ve geri geldiğimde... Lord Ivers henüz ayrılmıştı.” Kadın dükkanın arka tarafında merdivenlerin olduğu yere göz attı. “Ona tecevüz etmişti, lordum.”

Dare’in dişlerinin arasından sert bir nefes aldı. Midesi kasılmıştı, adeta bir bıçak yarası almış gibi hissediyordu.

Aniden acımasız bir netlikle Ivers'in dudağındaki kanı hatırlamıştı, Ivers bunun Julianne'in kaba oyunları tercih etmesi nedeniyle oluşan bir yara olduğunu ileri sürmüştü.

Tanırım. Aklını bir korku dalgası ezip geçerken kalbinde fırtınalar esiyordu.

“Ona kaba kuvvet kullandı,” diye tekrarladı Grimbale hanım, bıçağı biraz daha kıvrarak. “Bilmiyor muydunuz?”

“Hayır...” diye fısıldadı Dare, kulakları tırmalayan gıcırtilı bir sesle. “Hiç bilmiyordum. Belki de bilmem gerekirdi.”

“Evet, sanırım bilmeliydiniz. O bir canavardı, fakat siz... Sizi sevdi, ama siz onu terk ettiniz.”

Dare elini kaldırıp saçlarını karıştırdı. Anlamak onu neredeyse yıkmıştı; bu acımasız gerçek felç ediciydi.

Kent'den hemen o öğleden sonra kaçmıştı, kalbini parparça eden güzel hilekarın yazgısını sorgulamayacak kadar kendi kanayan yaralarına dalmıştı. Yıllarca uzak kalmış, Julianne'le alakalı en ufak bir düşüncüyü bile engellemeye çalışmıştı.

Dükkan sahibi konuşmadan, öylece orada duruyordu, Dare günahının korkunçluğuyla pençeleşirken kadın kınayarak anlamlı bir sessizliğe gömülmüştü.

Dare bir süre “Tanrı aşkına, bana neden söylemedi?” diyebilirdi.

“Bilmiyorum, lordum. Ben size gelmek istemiştim. Onu bir şekilde koruyacağınızı düşünmüştüm, şeyden sonra... Ivers'in ona yaptıklarından sonra. Fakat beni bırakmadı. Sanırım çok utanmıştı.” Bayan Grimbale'in sesi sertleşmişti. “En kötüsü bu da değildi. Lord Wolverton onun ününün vatana ihanet söylentileriyle tamamen mah-

volmasını sağladı. Ona artık hiç kimse iş vermiyordu, ve skandal neredeyse annesinin ölümüne sebep oldu. Bayan Laurent kasabayı terk etmek zorunda bırakıldı. Lord hazretleri onu uzaklaştırdı. Ve o zamana kadar siz çoktan gitmiştiniz.”

Dare konuşamıyordu. Söyleyebileceği hiçbir şey yoktu, bilgisizliğini veya eylemlerini mazur gösterecek hiçbir özür yoktu.

Dönerek körlemesine arabasının yolunu tuttu. Fayton minderlerine yığılırken kendine karşı duyduğu hararetli ve yoğun nefret duygusu boğazına takılmıştı.

Julienne saldırıya uğramıştı -o aşağılık piç tarafından tecavüz edilmişti- ve Dare yürüyüp gitmişti.

Ivers’la hiçbir zaman sevgili olmamıştı. Julienne sadece Dare’in buna inanmasını istemişti. Fakat Tanrı aşkına, neden? Ivers, Julienne’i zarar vermekle mi tehdit etmişti? Dediklerini desteklemesi için Julienne’i zorlamış mıydı? Bu ihtimale Dare’in aklı isyan ediyordu. Kendinin onu korumak için elinden gelen her şeyi yapacağını Julienne kuşkusuz biliyordu.

Fakat Dare Julienne’i korumamış, bunun yerine onu en kötü şekilde yüzüstü bırakmıştı.

Dare gözlerini sımsıkı kapadı. Julienne ona hiçbir zaman Ivers’la ihanet etmemişti. Başından beri sadık kalmıştı. Fakat Dare kıskançlıkl kör olmuş, yalancı diye Julienne’i hor görmüştü.

Bu nedenle mi Julienne anlatmamıştı gerçeği? Onun yanıtının ne olacağını tahmin ettiği için mi? Yoksa tecavüze uğradıktan sonra Dare’in onu karısı olarak istemeyeceğini mi düşünmüştü? Yoksa başka, daha önemli bir sebep

mi vardı? Ivers'ı düelloya çağırmasından mı korkmuştu? Adamı öldüreceğinden mi?

Dare yumruklarını sıktı. Gerçekle alakalı en ufak bir şey sezseydi, Ivers'ı öldürürdü.

Buruk bir utançla karışık öfke tüm gücüyle her yanını sarmıştı. Ancak farkında olmadan, Julianne'in tutkularının sonuçlarına tek başına katlanmasına izin vermişti. Onu büyükbabasının gazabının ve acımasız entrikalarının insafına terk etmişti. Anlaşılan Marki hangi aşağılık yol gerekirse gereksin, nişanlarını bozmak için Ivers'ı kiralamıştı.

Ne kadar aptal, kör, kahrolası biriydi! Büyükbabasının acımasız bir piç olabileceğini biliyordu. Sadece ne kadar acımasız olduğunu bilememişti.

Dare uzun bir süre duygu fırtınasıyla ruhu sarsılarak oturdu: Keder, saf öfke, nefret, kendini küçümseme, hepsini birden yaşıyordu. Hakikat o kadar hararetle ve şiddetle yakıyordu ki, afallamış uyuşukluğuna başka hiçbir şey nüfuz edemezdi.

“Lordum?”

Dare nihayet endişeli sesi fark ederek gözlerini kaldırdı. Arabacısı omzunun üzerinden sıkıntılı bir ifadeyle ona bakıyordu.

“Kötü mü hissediyorsunuz, lordum? Sizi bir doktora götüreyim mi?”

Hiçbir doktor benim hastalığımı tedavi edemez, diye düşündü Dare, acı, mutsuz bir gülüşle. “Hayır, doktora değil.”

“Peki nereye gitmek istiyorsunuz lordum?”

Arabacının gidecekleri yer için emir beklediğini fark etti. Derhal Londra'ya dönmek zorundaydı. Julianne'i görmesi gerekiyordu.

Wolverton Malikanesi'ne dönmek için emir verdi, böylece toplanabilir ve seyahat arabasını ayarlayabilirdi. Fakat düşüncelerinin yakıcı karmaşasına tekrar saplandığı zaman, aklında yakan, ıstırap veren tek bir düşünce vardı. Bu yaşam süresi boyunca Julianne kendisini nasıl affedecekti?

On Dördüncü Bölüm

Dare onun kiralık odalarının pejmürde salonunda Julienne'in tiyatrodan dönüşünü dakikaları sayarak bekledi. Nihayet dışarda sokakta bir araba sesi duyunca, pence-reye giderek dikkatle aşağıya baktı.

Eve gelirken ona Riddingham'ın eşlik ettiğini görünce içinde yükselen kıskançlık kıvılcımını zorla bastırdı. Julienne'in koruyucu seçimine itiraz etmeye hiç hakkı yoktu. Bu ayrıcalığını uzun zaman önce kaybetmişti.

Midesi kaynayarak Julienne kapıyı açmadan yıpranmış kanapeye geri döndü. Julienne lambanın ışığını görünce aniden durmuş, odayı araştırırken gözleri korkuyla ve meydan okuyarak fal taşı gibi açılmıştı.

Julienne'in elinde bir bıçak vardı ve Dare bunun manasını anlayınca vicdanı bir kez daha sızladı.

En azından onu gördüğü zamanki rahatlama hissi samimi görünüyordu.

Julienne, arkasından kapıyı kapayarak "Buraya nasıl girdin?" diye sordu.

"Ev sahiben seni burada beklememe izin verdi."

"Anlamıyorum..." diye söze başladı Julienne, fakat Dare lafını kesti.

“Kent’den yeni geldim... Whitstable’dan.”

Julienne tek bir söz söylemedi. Sadece dikkatle ona bakıyordu.

“Eski tezgahlarınla konuştum. Ivers’la hiçbir zaman sevgili olmamışsınız.”

Julienne’in beti benzi atmıştı. Bıçağı masaya bırakırken parmakları titriyordu. Sonra, uyurgezer gibi hareket ederek Dare’in karşısındaki koltuğa çöktü.

Dare bir an içindeki fırtınalı duyguları perdelemek için gözlerini indirdi. Ona öylece bakmak ve neler yapmış olduğunu, Julienne’i soktuğu durumun çirkinliğini kavramak acı veriyordu. Görünüşü ne kadar kötü bir şekilde yanlış anladığını fark etmek onu hasta ediyordu, ama Julienne o yalanlara inanmasına izin vermişti. Asıl anlayamadığı ithamları o zaman veya hatta daha sonradan neden bütünüyle inkar etmemişti.

“Neden Julienne?” Onun ismini tekrarlarlarken kendi sesindeki acıyı duyabiliyordu.

Julienne irkilmıştı, ama Dare’e bakmayı reddetti. Bunun yerine gözlerini dikmiş kucağında birbirine sıkıca kenetlenmiş ellerine bakıyordu. “Sana yalan söylemedim Dare,” dedi sakın, neredeyse fısıltı halinde bir sesle.

“Sevgili olduğunuza inanmama izin verdin. Onu hiçbir zaman yalanlamadın.”

“Başka seçeneğim olmadığını sandım. Anneme zarar vermekle tehdit etmişti.”

“Ben onu korurdum, bunu hiç düşünmedin mi?”

Julienne gözlerini kaldırdığında gözlerinde öylesine acı vardı ki, Dare’i neredeyse paramparça etmişti.

Julienne hafifçe başını salladı. “Bunun önemi olmazdı.

Seninle asla evlenemeyeceğimi biliyordum Dare. Benim için kendini feda etmene izin veremezdim. Nişanımıza son vermek seni reddedilmekten korumanın tek yoluydu.”

Dare ıstırapla yüreğinin burkulduğunu hissetti. “Büyükbabamın servetinin benim için çok önemli olduğunu mu düşünmüştün?”

“Belki o zaman değil, fakat mirasını kaybetmene sebep olsaydım benden zamanla nefret etmeye başlayabilirdin.

Benim için kendini feda etmene izin veremezdim. Bu sözler Dare’in aklından yankılandı. Julianne onun acı çekmesini istememiş, bu yüzden kendini feda etmişti.

“Wolverton arazileri veraset usulüne göre verilecekti,” dedi Dare usulca, ama yine de alaylı bir ses tonuyla. “Büyükbabamın ölümünde unvanla birlikte bana geçecekti. Ve her halükarda, o zamana kadar ben kendim zaten hatırı sayılır bir servete sahip olacaktım. Onun servetini hiçbir zaman kaçırmış olmayacaktım.”

Julianne onun bakışlarına ciddiyetle karşılık verdi, koyu gözleri dehşetle parılıyordu. “Bana bunu konuşacak bir fırsat niye vermedin?”

Julianne parmaklarını kucagında daha da sıkımişti. Dare’in bakışlarının sarsılmaz yoğunluğu karşısında kendini acemi ve savunmasız hissediyordu. “Her şey çok çabuk olup bitti. Ivers tam sen gelmeden önce tehdit etmişti. Büyükbabanın bizi ayırmaya kararlı olduğunu, Lord Wolverton’ın nişanımızın devam etmesine asla izin veremeyeceğini söyledi. Sonra sen içeri girdin, ve Ivers benim sevgilim olduğunu ileri sürdü...”

Julianne sakinleşmek için nefes aldı. “Ivers’la sevgili ol-

duğumuza, seni aldattığıma inanmanı istedim. Aksi halde nişanımıza son vermeme asla izin vermeyecektin.”

Julienne gözlerini kapadı, Dare’in yüzündeki ihaneti ve acıyı hatırlıyordu. Bu işkence eden görüntü yıllarca aklından çıkmamıştı.

“Sana yalan söylemek istememiştim,” diye konuşmaya devam etti Julienne. “Benim hakkımda o kadar kötü düşünmenden nefret ediyordum. Ve kalbimin derinliklerinde gizlice... İşin gerçeğini göreceğini ve seni hâlâ sevdiğimi anlayacağını umuyordum. Fakat sonra Ivers... Ne kadar toy, küçük bir aptaldım.”

Julienne mütevazı bir kahkaha atmaya çalıştı, fakat boğazına takılıp kalmıştı; kahkahası serbet kalamayacak kadar acıydı. “Ivers’in ne kadar karanlık ruhlu bir zalim olduğunu anlamamıştım. Onun istediklerini yaptığına göre-nişanımızı iptal ettiğime göre- artık tatmin olacağını zannetmiştim. Fakat bu onun için yeterli olmadı. Bana tamamen gölge düştüğünden emin olmak istemişti. Beni asla karın olarak istememeni sağlamak istiyordu. Büyükbaban bunu sağlaması için ona para ödemişti. Sen gittikten sonra onu engellemeye çalıştım. Yüzünü kanayana kadar çizdim, ama çok kuvvetliydi...”

“Tanrım.”

Julienne, Dare’in acı dolu fisıltısıyla gözlerini açtı. DarE başını ellerinin arasına gömmüş, sanki çekip kökünden çıkarabilirmiş gibi saçlarını kavramıştı.

Julienne “Onun neler yapabileceğini bilemezdin,” dedi sessizce.

Dare alçak ve haşın bir sesle inledi. “Beni aklamaya çalışma Julienne. Seni orada o şeytanla asla bırakmamalıydım.”

“Bu senin hatan değildi. Aksine o kadar ahmaklık ettiğim için benim hatamdı. Daha sonradan olup bitene inanmadım. İşi bittiği zaman, orada sersemlemiş, şaşkınlıkla kalakalmıştım. Şok hafızamı köreltmiş olmalıydı, fakat eğer bana tekrar dokunursa, eğer anneme zarar verecek olursa onu öldüreceğime yemin ettiğimi hatırlıyorum. Bana inanmış görünüyordu, çünkü çıkıp gitti. Fakat seninle olabilecek her türlü gelecek umudunun paramparça olduğunu anlamıştım.”

O zaman Dare başını kaldırdı, gözlerindeki acı Julianne’in acısını yansıtıyordu. “Bana söylemeliydin.”

“Nasıl yapabilirdim ki? Büyükbaban evliliğimize daha önce karşı koymuşsa bile, Ivers’in yaptıkları bunu bin misli kötü hale getirmişti. Ben bozuk, hasarlı mal olmuştum. Başka bir erkeğin tecavüzüne uğramıştım, ve beni bir daha asla istemeyeceğinden korkuyordum. Daha da kötüsü... Benimle evlenmek gibi soylu bir davranışta bulunmak için ısrar edebilirdin. Bu seni bir skandala maruz bırakacak, alay konusu yapacaktı ve büyükbaban mirasından mahrum edecekti. Bunun olmasına izin veremezdim.”

Julienne o zaman ki çaresizliğini, umutsuzluğunu tekrar hissedince gözleri yakıcı yaşlarla dolmuştu. Dare’i kaybetmenin saf ıstırabı. Dare’e gerçeği söylemeyi, ona bile bile ihanet etmektense ölebileceğini anlatmayı o kadar umutsuzca istemişti ki. Fakat bu riski göze alamamıştı.

Hatırlayınca tüm acısı yeniden üzerine çökmüş, ve gözyaşları akmaya başlamıştı.

Dare iki uzun adımda onun yanına gitti, yukarı kaldırarak kollarının arasına aldı, göğsüne bastırmış hıçkırıklarını susturuyordu.

Julienne karşı koymak istedi. Dare'in onu bu kadar savunmasız, zayıf görmesinden nefret ediyordu. Fakat hiç savunması kalmamıştı. Dare'e sınıksık sarılarak ağladı.

Dare bu şiddetli ıstıraba dayanamıyordu. Julienne'i bu kadar kötü bir şekilde inciten kendisiyken, onu tutmaya, onu teselli etmeye layık değilmiş gibi hissediyordu. Julienne'i bu şekilde görmek şiddetli bir azaptı. Dare, Julienne için acı çekiyordu, o korkunç anıları uzaklaştırmak istiyordu.

Bir süre sonra Julienne'in hıçkırıkları azalmıştı. Sonunda geri çekilerek akan gözyaşlarını sildi. "Bana acımanı istemiyorum Dare. Buna tahammül edemem."

Dare, Julienne'in gözlerinin koyu derinliğinde acının kaynağını görüyordu ama aynı zamanda kırılğanlığının içinde sonsuz bir cesaret vardı.

"Hayır," diye fısıldadı Dare. "Acımıyorum."

Dare'in canını yakan acıma değildi. Ruhu utançla yanıyordu. Julienne'in maruz kaldığı kabus için utanç, pişmanlık ve kendini suçlamayla yanıyordu.

O zamanki Julienne'i hayal edebiliyordu, çaresiz, yıkılmış, yalnız. Julienne'in, tecavüze ve ardından büyükbabasının suçlamalarının skandalına katlanmak için nasıl güç topladığını hayal bile edemiyordu. Oyunculuk gibi zor bir meslekle hayatını kazanmak... Annesinin son günlerinin daha az acılı olabilmesi için vücudunu satması...

Entrikacı büyüleyici bir kadın tarafından aşkına ihanet edildiğini düşündüğü zaman bile tatmadığı kadar büyük bir ıstırapla Dare'in kalbi acımış, mahvolmuştu.

Julienne'i kanapeye çekerek birlikte oturdu, titremesi yavaş yavaş yatışınca kadar yüzünü saçlarına gömerek sınıksık tuttu.

Sonunda konuştuğunda boğazındaki daralmayla sesi titrek titrek çıkıyordu. “Julienne, senin affetmeni asla hak etmiyorum. Sana sadece... İncinmene izin vereceğime kalbimi yerinden sökebileceğimi söyleyebilirim.”

Julienne titrek bir nefes alarak başını salladı. “Sen suçlu değildin Dare.”

“Suçluydum. Genç, aptal ve fevriydim. Ne pahasına olursa olsun, lanet olası sonuçlara rağmen büyükbabama kafa tutmalıyım. Ama onun gazabının bedelini sen ödedin.”

Dare, yavaşça Julienne’in yanaklarından nemli saçlarını çekti ve yüzündeki gözyaşlarını öptü. Sonra tekrar kendine çekti, Julienne’in başı omuzuna yaslanmıştı.

Dare’in sesi alçalmıştı, o korkunç öğleden sonrayı hatırlayınca sesi daha da hüzünlenmişti. “Seni Ivers’la bulmadan önce nişanımıza son vermeye karar vermiştim. Büyükbabam seni vatana ihanetle suçlamakla tehdit etmişti, ve bunu gerçekten yapacağından korkuyordum. O öğleden sonra bunu seninle konuşmak için geliyordum. Fakat diğer yandan... Seni Ivers’la gördüğümde ve sevgili olduğunuzu ileri sürdüğü zaman, deli gibi kışkırandım. Sadece sana dokunduğu için onu öldürmek istiyordum.”

“Ona sadece ben inkar etmediğim için inandın.”

Dare’in dudakları acıyla kıvrıldı. “Senin suçlu olduğunu düşünmek istiyordum. Evliliği süresince annemin sayısız aşığı olmuştu. Annem sadakatsizliği sanat haline getirmiş bir nesilden geliyordu. Ben de böyle şeylerin doğal olduğuna inanarak büyüdüm. Fakat senin onun gibi olmadığını bilmem gerekirdi.”

Sesi daha kasvetli, daha sevimsiz bir hal almıştı.

“Büyükbabamın entrikalarından kuşkulıydım. Çok aptallık ettim, istediğini elde etmek için her çareye başvuru-
racağını fark edemedim. Sonra da sonuçlarıyla başa çık-
man için seni yalnız bıraktım. Hayatını o mahvetti, fakat
ben de bunun olmasına izin verdim. Seni korumalıydım.”

“Bilseydin yapardın, bundan eminim.”

Dare acı bir kahkaha attı. “O zaman sadece kendi yara-
larımın kurtulmakla alakalıydım. Bütün istediğim
mümkün olduğu kadar çabuk senden uzaklaşmaktı. Eğer
kalmış olsaydım... En azından büyükbabamın sonradan
şöhretine verdiği zarardan koruyabilirdim. Tezgahtarın,
onun işini mahvettiğini ve seni kasabayı terk etmek zo-
runda bıraktığını anlattı.”

“Evet. Onunla mücadele edecek kaynaklarım yoktu ve
annemi desteklemem gerekiyordu. Fakat şöhretimi hallaç
pamuğuna çevirdikten sonra saygın bir iş bulmayı umut
edemezdim..”

“Böylece oyunculuğa başladın.”

“Aslında bu felaketten ortaya çıkan tek iyi şey o oldu,
Dare.” Julianne’nin yüzünde zayıf bir tebessümle belirdi.
“Bir uğraş bulmuştum, yapmayı gerçekten sevdiğim bir
şey. Oyunculuk benim kurtuluşum oldu. Uğursuzlukları
aklımdan çıkarmama yardım etti.”

“Fakat sonra bir koruyucu almak zorunda kaldın,” dedi
Dare üzüntüyle.

Julianne lambanın ışığı pek parlak olmadığı için yanak-
larındaki utanç kızartısının fazla dikkat çekmemesinden
memnundu. “Öyle değildi... Bu sadece yapmam gereken
bir şeydi. Ayrıca seni kaybettikten sonra, beni hiçbir şey
fazla incitemezdi. Seçtiğim beyefendi... Nazik birisiydi.
Bu para için vücudumu vermemi kolaylaştırmıştı.”

Hatırlayınca Julianne'in gözleri taze yaşlarla yanmaya başlamıştı. Büyük üzüntü içinde olan kalbiyle öleceğini sanmıştı, fakat yaşamını sürdürme mücadelesi ona karşı koymak için bir sağduyu sağlamıştı.

Sonunda kendini neredeyse yutan karanlık ve utancın üstesinden gelmeyi başarmıştı. Hatta zaman içinde o acımasız işkenceden bile iyileşmişti. Ivers vücuduna tecavüz etmişti, fakat özüne dokunamamıştı.

Fiziksel tutku ihtiyacını da yok edememişti. Nazik koryucusu son kalan korku izlerini de yok etmesine yardımcı olmuştu. Fakat gerçek zevkin ne olduğunu gösteren kişi Dare'di. Gerçekten yaşadığını hissetmenin ne demek olduğunu. Onun sayesinde, sevişmenin kendisine karşı işlenen şiddetle hiç alakası olmadığını anlamıştı.

Julienne uzanıp Dare'in yanağına dokundu. "O yazla alakalı asla pişman olmadığımı bazı şeyler var. Sen bana aşkı, tutkuyu öğrettin. Bunlar olmasaydı, geri kalanla asla başa çıkamazdım."

Dare gözlerini sımsıkı kapamıştı, sanki onun bağışlamasına dayanamıyor gibiydi. "Beni suçtan temize çıkaramazsın, Julianne."

Dare'in yüzündeki acı ifade Julianne'in kalbini sızlatıyordu. Kollarını ona dolamak ve huzur bulmasına yardım etmek istiyordu. Dare onu sanki kırılacak bir camdan yapılmış gibi nazikçe tutuyordu, adeta dokunmaya korkuyor gibiydi.

Julienne yüzünü kaldırarak dudaklarını onunkilere bastırdı. "Dare benimle seviş."

Dare geri çekilerek dikkatle ona baktı. "Sana yaptıklarımın sonra beni nasıl isteyebilirsin?"

Julienne az da olsa gülümseyebildi. Bütün düşünebildiği Dare'i ne kadar hararetle istediği, ona ne kadar fazla ihtiyaç duyduğuydu. Dare'e karanlık anıları defetmek için ihtiyacı vardı. Dare'e geçmişteki korkunç yalnızlığını uzaklaştırmak için ihtiyacı vardı.

Julienne karşılık olarak uzanıp yanağını öptüğünde Dare'in uzamış bir günlük sakalını hissetti ve dudaklarını onun dudaklarına yaklaştırırken "Seni nasıl istemeyebilirim ki?" dedi.

Dare dudaklarını tutkuyla onun dudaklarına bastırarak umutsuzca öptü, adeta ruhunu kurtarmak için ona ihtiyaç duyuyor gibiydi. Dudakları hala birleşik, Julienne'i kollarına alarak bitişik odaya taşıdı ve dar yatağa yatırdı.

Ateşin ışığında Julienne'i soydu, fakat dokunuşları tedirgindi, bir efsane haline gelmiş tutkulu bir aşığına benzemiyordu. Julienne tamamen çıplak kalınca Dare tereddütle yanına oturdu.

"Dare kırılmayacağım," diye mırıldandı Julienne huzursuzca.

Belki, diye düşündü Dare, yine de ilk sevgiliyle olan bir çocuk kadar toy ve kararsız hissediyordu kendini.

Julienne bunu anlamış gibi doğruldu ve Dare'in yüzünü avuçlarının arasına aldı. "Beni incitmeyeceksin," diye fısıldadı. "Sen beni hiçbir zaman incitemezsin."

Kalbi burkulurken Dare az daha inliyecekti. Julienne onu teselli etmeye çalışıyordu.

Julienne Dare'i şefkatle öptü, dudaklarını onun dudaklarından ayırmadan kravatını çözdü ve yere düşmesine izin verdi. Dare bu öpüşünün tadını büyük bir zevkle çıkarıyordu, fakat sonra ipleri yine kendi eline aldı ve ceke-tini çıkardı.

Dare yeleğinin düğmelerini çözerken Julienne yataktan kalktı ve yazı masasına gitti, sandıktaki süngerlerden kullandıktan sonra saçlarını çözdü. İpek kütle sırtına dökülürken Dare gözlerini ona kenetlemiş, seyrediyordu.

Julienne geri döndüğü zaman, yatağın yanında diz çöktü, Dare'in çizmelerini ve sonra da pantolonunu çıkararak Dare'i soymayı bitirdi. O sırada Dare ona uzanmıştı, fakat Julienne ellerinin onun omuzlarına bastırarak sırtüstü yatmaya zorladı. "Hayır, bunu yapmak istiyorum lütfen."

Dare yeniden uzandı ve kıpırdamadan bekledi. İçgüdüsel olarak Julienne'in kontrolü alma, güçsüz, çaresiz veya kırılgan olmadığını ispatlama ihtiyacını anlamıştı.

Julienne dikkatle yatağa yerleşti, Dare'in üzerinde diz çökerek dudaklarını onun çıplak göğsüne bastırdı. Yavaş yavaş Dare'in tüm vücudunu öpüyor, aşağı doğru hareket ederken kasten saçlarının ona sürünmesini sağlıyordu.

Öpüşleri ipeksi bir dokunuştı, Dare'in teninin üzerinde öylesine yumuşak, aynı zamanda öylesine yakıcı ve inanılmaz derecede erotikti ki... Dare daha şimdiden aşırı biçimde tahrik olmuştu. Julienne onun kasıklarının hassas iç bölgesinde dilini değdirdiğinde ise daha da sertleşmişti. Julienne daha sonra, ateşi dudaklarıyla erkeklik organına, karnına, göğsüne taşıyarak tekrar yukarı doğru hareket etmeye başladı.

Dare, Julienne onu yalayarak, okşayarak, kışkırtarak devam ederken hareketsiz durmak için neredeyse bütün iradesini göstermesi gerekiyordu. Julienne dilini erkeksi göğüs uçlarına sürttü, daha sonra ağzına geri dönerek tüy gibi hafif bir öpücük kondurunca Dare'in midesi şefkat ve yürekleri dağılayan bir arzu karışımıyla kenetlendi.

Julienne öpüşünü şiddetlendirdiği zaman Dare çaresizlik içinde parmaklarını onun saçlarına doladı. Nazik davranmaya çalışıyordu, ama gittikçe artan gerginlik dayanamayacağı bir noktaya gelmişti. Dare, Julienne'i kendisini saracak şekilde aşağıya çekerken yakaran bir ses tonuyla ismini fısıldadı. Karşılık olarak Julienne, Dare'in üzerine doğru yavaş yavaş alçaldı, ve bütünüyle vücudunun içine aldı.

Birleşmeleri cennet gibiydi. Kör edici bir duygu fırtınasıyla Dare'in ağzından boğuk bir inilti kaçtı; kalbi vahşi bir ritimle sancıyordu. Dare, Julienne'in içindeki kıvranan arzuyu, onun bir parçası haline gelmek için duyduğu özlemi hissedebiliyordu, ve buna kendini tamamen vererek karşılık verdi.

Birbirlerini şiddetli bir sevecenlikle istiyorlardı. Bu ateş fırtınasına yenik düşmeleri sadece saniyeler sürmüştü. Tutku çalkantıları içinde birlikte hareket ediyorlar, birbirlerinin çığlıklarını içiyorlar, sonsuza dek sürecekmiş gibi gelen yıkıcı dalgaları aşıp zirveye ulaşıyorlardı.

Nihayet tutku sona erince, Julienne bitkin bir halde Dare'in üzerine titreyerek yığıldı. Dare'in sıcak, güçlü bedeninin yanında, gümbürdeyen kalbinin gücünü dinledi.

Julienne'in her tarafını dingin bir huzur kaplamıştı. Dare sonunda, gerçeği, Julienne'in ona ihanet etmediğini öğrenmişti. Artık yaşanan o kötü günleri gömebilirdi. Sevişmeleri her zamanki gibi benzersizdi, fakat şimdi bir yenilik vardı: Artan bir tatlılık, bir mutluluk hissediyorlardı. Birbirlerine teselli vermişlerdi.

Julienne hafifçe içini çekti. Dare geçmiş için veya Ivers'in yaptıkları nedeniyle onu suçlamıyordu artık. Ne

de vahim koşullar nedeniyle vücudunu paylaştığı için kınamıştı. Bir şekilde kendisini temizlenmiş hissediyordu, sanki üzerinden büyük bir yük kalkmıştı.

Julienne'in neredeyse yüreği hafiflemişti. Pek bilmediği bir duyguydu bu: Umut. Alışkın olmadığı bir duyguydu, yıllardır hissetmek için kendisine izin vermediği bir histi. Julienne sonunda acı veren geçmişinden kurtulmuştu.

Ancak anlaşılan Dare unutamamıştı. Uzun bir süre gözlerini tavana dikerek yattı.

"Benden nasıl da nefret etmiş olmalısın," dedi sonunda.

Julienne "Hayır, senden değil," dedi yumuşak bir sesle. "Senden asla. Ivers'ten nefret ettim. Onu öldürmek istedim."

"Benim niyetim de bu," diye mırıldandı Dare karanlık bir sesle.

Julienne keskin bir endişeyle başını onun omuzundan kaldırdı. "Dare, yapamazsın."

"Neden olmasın?"

"Çünkü bunu yapmaktan alacağın zevk, yaşanacak sonuçlara değmeyecektir. Onu öldürürsen, ülkeden kaçman gerekebilir. Uğruma kendini feda etmene dayanmamam."

Dare'in Julienne'in gözlerine bakan yeşil gözlerinde acı oynayıyordu. "En ufak bir intikam istemiyor musun?"

"Bir zamanlar istiyordum, fakat şimdi... Sadece geçmişini gömmek ve hayatıma devam etmek istiyorum."

"Ivers'ın geçmişi gömmene izin vereceğinden emin misin? Newmarket'da senden ne istiyordu?"

Julienne bu soruyla irkildi. "Borçlarını ödemek için para istedi. Eğer para vermezsem vatana ihanet suçlamalarını yenilemekle tehdit etti."

Dare'in gözleri öfkeyle karardı. "Sen de tehditlerine teslim olmaya mı niyetliydin?"

"Hayır, elbette değil. Ona cehenneme kadar yolu olduğunu söyledim. Artık bana zarar veremez."

"Ama yine de bir bıçak taşıyorsun."

"Korunmak için, evet."

Dare'in yüz ifadesi sertleşmişti. "Yaptıkları yanına kalamaz, Julianne. Suçları için cezalandırılmayı hak ediyor."

Dare'in haklı olduğunu Julianne biliyordu. Ivers'in cezasız kalmasına izin verilemezdi. Fakat bunun sonucunda Dare'in zarar görmesi fikrine dayanamıyordu.

Ona yalvararak baktı. "Dare, lütfen, bana onu öldürmeyeceğine söz ver."

Dare'in çenesi kasıldı. "Pekala... Onu açıkça öldürmeyeceğim."

Julienne ona pek inanmayarak uzun süre dikkatle baktı.

"Güven bana," dedi alçak sesle Dare. "Bu sefer aptalca bir şey yapmayacağım."

Julienne başını tekrar omuzuna yaslayıp onun kollarını sarmasına izin verince Dare rahatlamıştı. Dare yine de kucaklaşmalarının fiziksel hazzına varırken bile, gözlerini tavana dikmiş, Julianne'e tecavüz eden alçak pişkurusundan nefret ederek, tavanda oynayan gölgelere bakıyordu.

Bu yalana izin veremezdi. Ivers, Julianne'e zarar vermenin bedelini şu ya da bu şekilde ödeyecekti. Eğer cina yet işlediyse, kahrolası Ivers'in asılmasını sağlayacaktı.

Alice Watson. Ayrıca Ivers Caliban'ın suç ortağıysa, bunu kanıtlayacak ve adaletin normal seyrini izlemesine izin verecekti.

Julienne'e henüz bu olası bağlantıdan bahsetmemiş-

ti, ve Ivers mahkum edilinceye kadar da söylemeyecekti. Onunla hesaplaşmak sadece kendi konusuydu. Julianne'in buna karışmasını veya saldırganıyla yüzleşmesini istemiyordu.

Dare bir süre sonra Julianne'in düzenli soluk almaya başladığını duydu ve çalkantılı düşünceleri intikamdan kendi günahlarına döndü. Julianne'i o alçağın insafına bıraktığı için kendi derisi canlı canlı yüzülmeliydi. O günleri acı çekmeden anımsayabilmesi için kaç yıl geçmesi gerekeceğini merak ediyordu.

İç dünyasını pençesine alan bu duygu selini örtmek için gözlerini kapadı. Kendini hiç bu kadar değersiz, bu kadar işe yaramaz hissetmemişti. Julianne onu mirastan mahrum olmaktan korumak için kendini feda etmişti. Her ne kadar yanlış bir fikir olsa da çok asil bir hareketti, ve bu nedenle, Julianne'in tüm yaşamı paramparça olmuştu.

Dare sıkışmış, sancıyan göğsünü rahatlatmak için yavaş yavaş nefes aldı. Zamanı geri alıp olanları değiştirmek için sahip olduğu her şeyi verebilirdi.

Parmaklarını uzatarak yatmış uyuyan Julianne'in saçlarını okşadı. Onun affını bir şekilde kazanması gerekiyordu. Julianne'in tüm acılarını, boşa giden tüm yıllarını telafi edemezdi, ama denemek zorundaydı.

İç i umutsuz bir özlemle, Julianne'in kalbini yeniden kazanmak için kıyasıya bir arzuyla dolmuştu. Belki de inanılmaz derecede şanslı olursa bu mümkün olabilirdi...

Dare buna uğraşmaya yemin etti ve kayarak Julianne'in yanından kalktı, uyandırmamaya dikkat ederek onun çıplak vücudunu örttü. Ivers'la uğraşmayı tasarlıyordu. Ve sonra Julianne'in sevgisini yeniden kazanmak için her kaynağını, kuvvetinin ve iradesinin her zerresini kullanacaktı.

On Beşinci Bölüm

Bir süre sonra Julianne, Dare'in sıcaklığını özleyerek uyandı. İlk tepkisi gecenin bu geç vaktinde onu yatakta yalnız bırakmaya Dare'i neyin ittiğini merak etmek oldu.

Sonra paniğe kapıldı. Ivers. Dare onunla yüzleşmeye mi gitmişti?

Julianne, Ivers'ın nerede kaldığını biliyordu, çünkü Kont'un istenmeyen ilgisiyle başına bela olduğunu ileri sürdüğünde Riddingham onun için bunu öğrenmişti.

Julianne örtüleri üzerinden atarak hızla giyindi.

Dare, Ivers'ın oteldeki odasının karanlığında durmuş, uyuyan piç kurusunu seyrediyordu.

Limmer Otel'i kasvetli ve pisti, fakat daima müşterisi bol olurdu; kabul salonları Londra'daki çok içen, sportif züppelerin tercihiydi. Rüşvet vererek Kont'un yatak odasına gitmek Dare için çok kolay olmuştu.

Ivers kendi horultusundan hiçbir sesi duymamıştı. Yatağa yüzükoyun uzanmıştı, sadece kısmen giyinikti. Çizmelerini ve pantolonunu çıkarmıştı, ama gömleği du-

ruyordu, ve keten kumaş ancak beyaz kalçalarını örtüyordu.

Dare midesi düğümlenerek çakmağı çaktı ve bir mum yaktı. Şöminenin üzerindeki saat sabahın dördünü gösteriyordu. Kılıklı bastonundan kılıcı çekerek Kont'un saçları karman çorman kafasına bir ibrik dolusu su döktü.

Ivers, Dare'in kılıcının ucunu boğazına bastırılmış bulunca şaşkınlıktan tükürükler saçarak, boğulurmuş gibi anlamsız bir şeyler söyleyerek dimdik oturmuştu.

Donakalmış, gözleri dehşetle faltaşı gibi açılmıştı. "Wolverton... Nasıl..? Ne istiyorsun?"

Dare'in dudakları buz gibi bir tebessümle kıvrılmış, avcı bir hayvan gibi dişleri ortaya çıkmıştı. "Tahmin edebileceğini sanmıştım. Hiçbir zaman Julianne Laurent'm sevgilisi değildin."

"Ben... Tabii ki öyleydin. Aksini söylüyorsa, yalan!"

Dare öfkesine hakim olmak için çaba göstermek zorunda kalmıştı. Kılıcının çelik ucunu kan çıkartacak kadar sert bastırarak Ivers'in sol yanağındaki yara izine dokundu. "Cevabını tekrar gözden geçirmek ister miydin?"

Kılıcın ucu tenine batarken Ivers acıyla inledi. "Beni düelloya mı çağıracaksın?" Kılıcı korkuyla gözlüyordu. "Sen usta bir silahşörsün. Bu pek adil olmaz."

"Julianne'e tecavüz ettiğin zaman ne kadar adildin?"

"Ben... Ben üzgünüm. Kişisel bir şey değildi. Büyükbaban..."

Dare'in her yanını ateşli bir hiddet kaplamıştı. Kılıcın ucunu Ivers'in kolalı gömleğinin altından kasıklarına doğru hareket ettirerek sol testisine bastırdı.

Ivers çığlık atarak testisini kavradı, parmaklarının arasından kan damlıyordu.

“Çok ses çıkarmamamı öneririm,” dedi Dare, soğukkanlılıkla. “Julienne’e kaba kuvvet kullanarak zorla sahip oldun, öyle değil mi?”

Ivers kaçacak fırsat ararmış gibi çılgınca odaya göz gezdirirken Dare başını salladı.

“Seni kurtarmaya hiç kimse gelmeyecek. Tamamen benim insafıma kaldın. Onu kirlettin, öyle değil mi?”

“Evet, Tanrım, hayır, lütfen...” Kılıç yukarı doğru hareket ederek tekrar boğazına gelince Ivers sızlanmaya başlamıştı. “Bana zarar verme!”

“Neden vermeyeyim?” diye sordu Dare, sesi çok çok yumuşaktı. “Şu anda seni neden öldürmemem gerektiğini söyle.”

Ivers ağlamaya başlamıştı.

“Belki de seni parça parça doğramalı ve Thames Nehri’ndeki balıklara atmalıyım. Thames Nehri’ne aşinasın, değil mi Ivers? Geçen ay orada Leydi Castlereagh’in refakatçisini de öldürdün zaten.”

“Hayır! Onu ben öldürmedim, yemin ederim.” Ivers, kılıcın ucu boğazına bastırılınca, tekrar yatağa çökerek büzüldü. “Fakat kimin yaptığını söyleyebilirim.”

Dare kılıcı indirdi. “İlgimi çekmeye başladın.”

Gözyaşlarıyla mücadele eden Ivers titrek bir nefes aldı. “Kızı ben öldürmedim, yemin ederim. Onunla flört ettim, doğru. O gece benimle buluşacaktı. Fakat oraya vardığımda zaten ölmüştü.”

“Peki onu kim öldürdü?”

“Perrine’di... Martin Perrine.”

Dare’in midesi kasıldı. “Onu kızın bedeniyle birlikte gördün mü?”

“Hayır, fakat o olduğundan eminim.”

Dare duraksadı. “Caliban o mu?”

“Bilmiyorum. Yemin ederim. “Perrine bana Lord Caliban’ın emirlerini söylüyordu, kızla flört etmemi de o emretmişti. Başka seçeneğim yoktu. Perrine borçlarımdan çoğunu kapattı, ve Caliban’ı memnun etmezsem hepsini geri ödememi isteyeceğini söyledi.”

“Alice Watson’dan ne istiyordu?”

“Lord Castlereagh’in planlarını, barıştan sonra Napolyon’la alakalı ne yapacağını, nerede olmayı düşündüğünü öğrenmek istiyordu.”

“Böylece sen kızı Castlereagh’in karısına yazdığı mektupları çalmaya ikna ettin. Ve kız öldükten sonra da bilgi için hizmetkarlara rüşvet verdin.”

“Evet.”

“Newmarket’da ne yapıyordun? Beni mi izliyordun?”

“Evet. Perrine üstüne vazife olmayan işlere burnunu soktuğunu duymuştu-Caliban’ı aradığını. Bunun komik buldu, fakat sebebini öğrenmek istiyordu. Benim neler keşfedebileceğimi anlamam bekleniyordu.”

“Fakat bunun yerine Bayan Laurent’a yanaşıp sarkıntılık ettin.”

Ivers bir kez daha inledi. “Ona dokunmadım!”

“Hayır, sadece sahte hikayelerini yaymakla tehdit edip ondan para istedin. Bunun için nasıl ceza hak ettiğini düşünüyorsun?”

“Lütfen beni öldürme.”

“Bunu yapmama gerek yok. Senin yaptığın şey vatana ihanet. Bunun için nasıl olsa asılacaksın.”

“Peki... Peki ya Castlereagh’in hayatını kurtaracak bir bilgiye sahipsem? Büyük bir tehlike içinde.”

“Dinliyorum,” dedi Dare.

“Perrine artık hizmetkarlardan bilgi sızdıramadığım için kızgın...”

Tam o sırada Dare arkasında bir ses duydu. Kapı açılırken olası bir tehdit ihtimaline karşı kılıcını çekerek yavaşça geriye döndü. Yeni geleni görünce kalbi göğsünden fırlayacakmış gibi oldu.

Julienne kara gözleri endişeyle dolu orada duruyordu.

Julienne odaya girerek usulca arkasından kapıyı kapadı. Yaklaşınca Dare’in kılıcına sarılmış olduğunu fark etmişti. Dare, Julienne’in gizlice Ivers’in yanağındaki kesiği, yaralı kasığından yatağa akan kanı gözlerken gösterdiği tepkiyi gördü.

Julienne’in bakışları Dare’in yüzüne kaydı. “Onu öldürmüş olabileceğini düşünmüştüm,” diye mırıldandı.

“Onu doğrudan öldürmeyeceğime söz verdim,” dedi Dare tarafsızca. “Fakat sen gene de fikrini değiştirebilirsin.”

Julienne yatakta korkudan sinerek büzülmüş asilzadeye baktı. “İtiraf etmeliyim ki onun öldüğünü görmekten üzülmem.

Ivers’in göğsü bir hıçkırıkla sarsıldı. “Sanırım hayatın için hanımefendiye yalvarmalısın Ivers. Canını bağışlamak isteyebilir.”

“Lütfen,” diye miyavlar gibi ağlayarak yalvarmaya başladı Ivers. “Yalvarırım canımı bağışlayın.” Boğuk ricaları çıkmış bir adamın ricalarıydı.

“Onu öldürme,” dedi sonunda Julienne küçümseyen bir ifadeyle. “Zavallı işte. Ellerini onun kanına bulamamı istemem.”

Dare, kaşlarını kaldırarak Kont'a baktı. "Şanslısın, Ivers. Julianne benim hiç olamayacağım kadar merhametli. Ayrıca ölüm senin için fazla insafli olacaktır."

Cezanın ertelenmesiyle rahatlayan Ivers gözlerini sınıksı kapadı.

Dare eğilerek atılmış pantolonu yerden aldı ve Kont'a fırlattı. "Giyin."

"Beni nereye götürüyorsun?"

Dare, Ivers'ı Lucian'a teslim etmeye karar vermişti. "Dışişleri Bakanlığı'nda Perrine ve Caliban hakkında söyleyeceklerini duymak isteyecek birkaç beyefendi var. Bundan sonra asılmayı beklemek üzere hapse atılacağından hiç kuşku yok."

"Fakat... Beni hapse atarsanız, Perrine size söylediğini anlar. Beni kesinlikle öldürecektir."

"Bu en azından hükümeti seni asma sorunundan kurtarır."

"Lütfen bırak gideyim. Uzağa gideceğim, yemin ederim. Ülkeden ayrılacağım."

Julianne ona tuhaf bir şekilde bakınca onun söylenmemiş sorusuna cevap verdi. "Öyle görünüyor ki bizim girişimci Lord Ivers'ımız boğazına kadar vatana ihanete batmış ve postunu kurtarmayı umuyor. Dostumuz Martin Perrine ve onun Caliban'la alakası hakkında bilgisi olduğunu iddia ediyor."

"Öyle!" diye ısrar etti Ivers. "Caliban'ın dışişleri bakanını öldürmeye niyetli olduğunu sanıyorum."

"Caliban kim?" diye sertçe sordu Julianne. "Perrine mi?"

"Bilmiyorum," dedi Ivers. "Olabilir. Perrine, Caliban'ın

bu görev için ondan başka kimseye güvenemeyeceğini söylemişti. Ve Perrine bugün şehirden ayrıldı.” Ivers yalvaran bakışlarını tekrar Dare’e çevirdi. “Lütfen bırak gideyim. Asılmak istemiyorum.”

“Bu kararı Dışişleri Bakanlığına bırakacağım,” dedi Dare. “Şimdi ayağa kalk”

Ivers acıyla inleyerek yataktan kalktı ve giyinmek için topallayarak şöminenin yanına gitti. Dare, Julianne’in arkasını döndüğünü ve kapıya doğru gittiğini gördü, muhtemelen artık saldırganını görmeye dayanamamıştı.

“Kasaplık domuz gibi kanıyorum,” diye şikayet etti Ivers.

“Senin için üzüleceğimi mi sandın?”

Ivers öne eğilmiş el yordamıyla pantolonunu arıyor gibi görünüyordu. Julianne “Dare!” diye haykırınca Dare gözünün ucuyla Ivers’in başının üzerine bir şömine çubuğunu kaldırmış olduğunu gördü.

Ivers saldırdı, ama Dare’in kendini koruyacak vakti olmuştu. Hızla yana kaçarak kılıcı Ivers’in belinin etli kısmına soktu.

Ivers yüzünde şaşkın bir ifadeyle yan tarafını tutmaya çalıştı ve yere yığıldı. Top gibi kıvrılmış acı içinde sızlanıyordu. “Beni öldürdün...”

“Ne yazık ki hayır,” dedi Dare.

Kıyafetler yığınının içinde bir kravat buldu, ve yaralı adamın yanına diz çökerek keten kumaşı sızan yaraya bastırdı.

“Ne yazık ki yaşayacaksın. Dediğin gibi, başarılı bir silahşörüm ve seni ölümcül bir şekilde yaralamamaya dikkat ettim. Beni sadece bir cerrah çağırtmak zahmetine soktun.”

Kapı hızla açıldı ve bir adam tabancasını sallayarak içeri daldı. Züppe gibi giyinmiş olmasına rağmen kaba görünümüne bir tipti. Durumu bir bakışta kavramıştı: Julianne elini boğazına götürdü. Ivers yaralıydı ve yerde yarı çıplak yatıyordu, gömleği kızıla boyanmıştı. Ve Dare'in kılıcı kanla kaplıydı.

"Bağışlayın, lord hazretleri," dedi Dare'e hitaben, "fakat bir çılgılık duydum. Cinayet işleniyor olabileceğini düşündüm."

"Cinayet girişimi belki." Dare ayağa kalktı. "Peki siz kimsiniz?"

"Henry Teal, Lord Wycliff'in emrinde çalışıyorum, efendim. Bu aşağılık lağım faresini göz altında bulunduruyordum." Adam Ivers'a bir göz attı. "Yaramaz bir şeyler yapmasın diye tabii. Ortağım Lord Wycliff'i çağırttı. Kısa sürede burada olacaktır."

"Harika. Wycliff bu karmaşayı çözmenin tam adamı." Dare kapıya doğru gitti. Bana bir iyilik yapıp mahkumumuzu göz altında tutar mısın?

"Evet lordum."

"Ve Teal. Onu canlı istiyoruz. Eğer kaçmaya çalışırsa, lütfen mermimi onun anatomisinin ölümcül olmayan bir kısmına yönelt."

Teal sırtıttı. "Peki lordum."

Dare Julianne'in koluna girerek odadan çıkardı ve arkasından kapıyı kapadı. Loşça aydınlatılmış koridorda gecelik kıyafetleri içinde birkaç mahmur müşteri toplanmıştı.

"Küçük bir aksilik," diye güvence verdi Dare. "Telaşlanacak bir şey yok."

Kendi odalarına dönünceye kadar bekledikten sonra Julianne'i kucağına çekti.

“Dayatmasından ve seni onu öldürmek zorunda bırakmasından korktum,” diye mırıldandı Julianne.

“Hayır. Fakat suçlarının bedelini ödeyecek.”

Julianne ürperdi.

“Bitti hayatım,” dedi Dare usulca. “Bir daha Ivers’la uğraşman gerekmeyecek.”

“Teşekkür ederim. Ama...tamamen bitmedi.”Dare’in yüzünü incelemek için geri çekişmişti, sorarken sesi alçak ve dingindi. “Perrine gerçekten Caliban mı?”

“Bunun mümkün olduğunu düşünüyorum. Bizim yumuşak huylu misafirimiz kesinlikle baş şüphelimiz haline geldi.” Dare aniden Julianne’in buraya nasıl geldiğini merak ederek kaşlarını çatmıştı. “Beni burada bulacağını nereden biliyordun?”

“Riddingham. Benim için gözcülük etmesini istemiştim. O da bana Ivers’ın bu otelde kaldığını söylemişti. Bu geç vakitte bile bir kira arabası çağırmayı başardım, ama odayı keşfetmek daha zor oldu tabii. Mal sahibi benim buraya çıkmama izin vermek istemedi.” Julianne’in dudakları alayla kıvrıldı. “Beni buraya senin davet ettiğine onu ikna ettim. Kuşkusuz beni senin metresin zannetmiştir.”

Dare gene onun koluna uzanmıştı. “Gel seni eve götürerim.”

Julianne başını salladı. “Gitmiyorum Dare. Caliban meselesi çözülmeden olmaz.”

“Onu avlama işine dahil olacağını söylemiyorsun herhalde?”

“Zaten dahil oldum. Hükümetin hizmetindeyim, unuttun mu?”

Dare duraksadı.

“Perrine’yi Fransa’da takip etmen gerekecek, öyle değil mi? Eh, ben Fransızım. Onu araştırırken işe yarayabileceğimi düşünüyorum.”

Dare’in kaşları daha da çatılınca Julianne çenesini kaldırdı. “Beni şimdi yollamayacaksın,” diye ısrar etti.

“Eh, seninle burada bu umumi koridorda tartışacak değilim.”

Bu sefer Julianne’in tebessümünde hafif bir alay vardı. “Yani mal sahibini bulmayı ve baş başa tartışabilmemiz için bir salon kiralamayı öneriyorsun.”

★★★

Lord Wycliff onlara özel salonda ancak üç saat sonra katılabildi

Dare onları tanıştırdığı zaman “Sonunda sizinle tanıştığım için onur duyuyorum Bayan Laurent,” dedi Lucian. “Ben ve karım oyunlarınızdan çok keyif aldık.”

“Teşekkür ederim lordum.”

“Ivers’la ilgili başka neler öğrendiğini bize anlatırken karnını doyur,” dedi Dare.

Lucian büfede tabağını doldururken onlara son gelişmeleri anlattı. Ivers’a bir cerrah tarafından dikiş atılmış, yoğun bir şekilde sorgulanmış ve bir yargıç tarafından mahkum edilip hapse atılmadan önce bir kez daha sorgulanması için Lucian’ın baş ajanlarından ikisi tarafından Dış İşleri Bakanlığı’na sevk edilmişti.

Lucian masaya oturunca “Peki Perrine ve Caliban’ın aynı kişi olduğunu mu düşünüyorsun?” diye sordu Dare.

“Tüm sezgilerim bana bunu söylüyor. Perrine unvanı olmayan en küçük erkek evlat olarak, kurbanlarını çıkar-

ları doğrultusunda yönetmenin güce olan açlığının yanısıra ceplerini doldurma arzusunu da tatmin edeceğini keşfetmiş olabilir. Ayrıca geniş siyasi bağlantıları da vardır. Perrine, Lord Aberdeen'in yakın arkadaşıdır.”

“Abardeen geçen sene Avusturya büyükelçimiz olarak atanmamış mıydı?”

“Evet,” dedi Lucian, sesinde küçümseyen bir ton vardı. “O görev için çok genç ve tecrübesiz olmasına rağmen. Aberdeen'in beceriksizliği neredeyse koalisyona görüşmelerimizi mahvediyordu, Castlereagh bu nedenle görevi devralmak zorunda kaldı. Perrine'nin suçuna gelince... İzlediğim adam onun dün Londra'dan Dover'a gitmek üzere ayrıldığını ve Calais'de bir posta gemisine bindiğini doğruladı. Anlaşılan Castlereagh'in bulunduğu Paris'e doğru yönelmiş.”

“Anladığıma göre,” dedi Julianne, “görüşmeyi dışişleri bakanı yönetiyor, değil mi?”

Lucian başını salladı. “Napolyon tahttan çekildi, fakat geriye müttefik kuvvetlerin Burbon Fransasıyla bir barış anlaşması imzalaması kaldı. Uzun zamandır birinin Castlereagh'yi öldürmek istediğinden şüpheleniyorduk. Geçen ay zehirlenmekten zor kurtuldu. Fakat canına ilk kastedilmesinden sonra iyi korunuyor. Perrine onun korumalarını aşabileceğini umuyor olabilir.”

“Onu açık açık tutuklayamazsın herhalde,” dedi Dare düşünceli bir tavırla.

“Yapabiliriz, fakat onun suçlu olduğuna dair Ivers'in suçlamalarından başka kanıtımız yok.” Ve eğer zanlımız Perrine değilse, o zaman Caliban kayıplara karışır.” Lucian'ın dudakları zalim bir çizgi haline gelmişti. “Onun

izini tekrar kaybetme riskine giremeyiz. Numara sadece Castlereagh'in öldürölmesini önlemek değil, fakat Caliban'ı kandırmak ve sonunda Perrine veya başkası da olsa, kendini açığa çıkarmasını sağlamak olacak."

"Onu Fransa'da takip etmeyi mi planlıyorsun?"

"Bunu benim denemem akıllıca olmayacaktır. Sebep olduğu tüm kısımlardan sonra Caliban'ın mevcudiyetine son vermekten daha çok istediğim bir şey yok, fakat doğru adam ben değilim. Beni çok iyi tanıyor. Ona asla yaklaşmam."

"Ayrıca ülke için yeterince fedakarlık ettin. Brynn her an ilk çocuğunuzu doğurabilir. Onun peşinden Fransa'ya gidemezsin."

"Kendi yerime en iyi ajanım Philip Barton'ı yollamayı planlıyorum. O en başından beri Caliban'ın kariyerini izliyor. Fakat Caliban Barton'ı da çok iyi tanıyor."

"Ben gitmek istiyorum," dedi Dare, "ama Perrine Caliban'la ilgilendiğimi biliyor."

Lucian'ın düşünceyle alnı kırmıştı. "Onunla tanışıklığından faydalanacağımız bir plan üretmeliyiz..."

"Belki de sadece ona bir tuzak kurmalıyız," dedi Julianne sükunetle.

Dare tedirginlikle ona baktı. Julianne'in kararlı yüz ifadesi göğsündeki sancıyı arttırmıştı. "Senin dahil olman için hiçbir sebep yok," dedi bir kez daha. "Sadece kendini tehlikeye atmış olursun."

Julianne onun bakışlarını sakince karşıladı. "Her sebep mevcut. Yıllarca ismim zan altında kaldı, ve bu, bunu tek kalemde temizlemem için bir fırsat."

"Aklınızda ne var Bayan Laurent?" diye sordu Lucian.

Julienne ona döndü. “Perrine’nin rengini belli etmesini sağlayacak bir tuzağa düşürme planı.”

“Yem olmayı mı teklif ediyorsunuz?”

“Hayır, kesinlikle olmaz,” dedi Dare kesin bir ifadeyle. “Bu konu bile olamaz. O zaten daha önce bir kere seni neredeyse öldürüyordu.”

“Ben yardım etmek istiyorum,” diye ısrar etti Julienne.

Dare sert bir nefes aldı. Julienne’in ölümcül bir haini cezbetmeye çalışarak hayatını tehlikeye atması fikri onu dehşetle doldurmuştu. Julienne’i seviyordu; onu sevmekten hiçbir zaman vazgeçmemişti. Tekrar incinmesini istemiyordu. “Gitmeni istemiyorum.”

“Neden olmasın,” diye sordu Lucian.

Dare arkadaşına sert bir bakış attı. “Brynn’in hayatını bu şekilde tehlikeye atmasını ister miydin?”

Lucian hafifçe tebessüm etti, gözleri düşünceli bir şekilde yumuşamıştı. “Caliban’ın terör saltanatını bitirmeye yardım kararı verseydi onu durduramazdım. O geçen sonbaharda erkek kardeşi için ölüm hükmü vermişti, ve Caliban ölünceye kadar Gray emniyette olmayacaktır.”

“Bunu yapmak istiyorum Dare,” diye tekrarladı Julienne. “Benim oraya gitmem senin de orada olman için bir bahane sağlayacaktır.”

Dare dişlerini gıcırdattı, fakat bir an sonra isteksizce yanıtladı. “Ne bahanesi?”

“Rahmetli babamın Languedoc’daki arazilerini yeniden ele geçirmeye istekli olduğumu ve eğer senin metresin olmamı istiyorsan onları benim için satın almanı istediğimi söyleyebiliriz.”

“Tamam böylece Fransa’ya gitme sebebimiz oluyor. Peki ya senin durumun ne?”

“Perrine bizim girdiğimiz bahisten haberdar ve kaybetmek istemediğimi biliyor, fakat düşmanlığımızın sebebini bilmiyor. Eğer onu Paris’de bulursak, yıllar önce bana bunun kıştırarak geri çevirdiğin için intikam almak istediğimi ileri sürebilir ve senden kurtulmak için bana yardım etmesini isteyebilirim.”

“Ve karşılık olarak,” dedi Dare usulca, “ona Castlereagh’den kurtulması için yardım mı teklif edeceksin?”

“Evet. Eğer güvenini kazanabilirsem, belki onun Lord Castlereagh’i öldürme planıyla alakalı bir şeyler öğrenebilirim.”

“Bu olabilir,” dedi Lucian, derin derin düşünerek.

Dare sertçe saçlarını karıştırdı. Julianne’in planını çürütmek istiyordu. Onu emniyete almak ve korumak istiyordu. Fakat kendi kişisel arzularının mevcut duruma kıyasla pek önemi yoktu.

“Pekala,” dedi sertçe Dare, Lucian’a. “Fransa’ya birlikte gideceğiz. Mümkün olduğu kadar kısa sürede yola çıkmalıyız. Perrine daha şimdiden bir gün avantajlı.”

Lucian başını salladı. “Bu öğleden sonra Philip Barton’la buluşup detaylar üzerinde çalışırız. Bu arada siz Perinne’nin dosyasını okumalı ve Paris yolculuğu için eşyalarınızı toplamalısınız.”

On Altıncı Bölüm

Paris, Mayıs 1814

Julienne çok küçükken geldiği için Paris'le alakalı hiçbir şey hatırlamıyordu. Fakat onlara eşlik eden Solange Brogard şehri iyi tanıyordu.

Şu anda Paris sadece işgalci ordularla değil, fakat Burbon monarşisinin yenilenmesinde bulunmaya kararlı kralcılarla hıncahınç doluydu. Louis XVIII tahta sahip çıkmak için birkaç hafta önce geri dönmüş ve haklarının iadesi ve intikam için hevesli çok sayıda göçmen aristokrat da onunla birlikte gelmişti.

Pek çok Londralı seçkin de uzun zamandır engellenmiş zevkleri -şık modalar, enfes yemekler, muhteşem şaraplar, ve zarif günahlar- tatmak için Paris'e akın ediyordu. Sonuç olarak, Marki Wolverton'ın grubu duruma iyi uyum sağlamıştı.

İlginin merkezindeki Clichy Sokağı'nda lüks bir otelde oda tuttular. Philip Barton farklı bir otelde konaklamanın daha akıllıca olacağını düşünmüş, fakat Caliban'ın ördüğü ölümcül entrika ağını çözmek umuduyla düzenli buluşmalar ayarlamışlardı.

Solange'a tam olarak sır vermemişler, sadece araştırmakta oldukları muhtemel bir hainle alakalı bazı belirsiz şüphelerini kabaca açıklamışlardı. Fakat Julianne Fransız kadının Fransa yolcularına dahil edilmesi için onları ikna etmişti. Eğer Solange geçmişte Dare'le yaptıkları yolculukta olduğu gibi şaperon rolü yaparsa daha normal görünecekti. Ve Julianne arkadaşına tamamen güvenebileceklerini biliyordu.

Paris yolculuğu boyunca, Julianne hem Solange'm, hem de Philip Barton'ın refakatinden memnun kalmıştı, çünkü onların varlığı bir oyalanma olmuş ve Dare'le gelecekleri hakkında düşünmek için daha az zamanı olmuştu.

Şimdi geçmişin uğursuzlukları defedildiğine göre, nasıl devam edeceğini düşünmesi gerekecekti. Dare'e karşı savunması tehlikeli bir şekilde zayıflamıştı. Ve bir aktris olsa da olmasa da, kayıtsızlık cephesini devam ettirmek giderek daha zor geliyordu. Ona duyduğu özlem bir işkence halini almıştı.

Güncel işlerine devam etmenin gönül yarasının kesin yolu olduğundan hiç kuşkusu yoktu. Kendisine Dare'i tekrar sevmek için izin verirse, Dare hayatına devam ettiği zaman yarası eskisinden çok daha acı verici olacaktı. Julianne tamamen, ebediyen kaybolacaktı. Ve Dare kesinlikle hayatına devam edecekti.

Gerçek şuydu ki, birlikte bir gelecekleri yoktu. Kendinin dayanabileceği bir gelecek olmayacaktı. Adı çıkmış bir aktris ve Dare gibi soylu tabakadan bir erkek için ne kadar kötü şöhretli olursa olsun kabul edilebilir tek bir ilişki vardı.

Fakat böyle bir samimiyet sadece kendi kalbini daha

fazla tehlikeye atacağı için onun metresi olmayı asla kabul edemezdi. Ayrıca Dare ne gibi bir bağış vermek isterse istesin onu da kabul etmeyecekti. Julianne, Dare'in vicdanen büyükbabasının sebep olduğu sefaleti için bir tür telafiye gideceğinden kuşkulanıyordu. Fakat Dare kısmen kendini suçlu bulsa bile ona hiçbir şey borçlu değildi.

İtiraf etmeli ki Dare ona yapılan saldırıya çok şiddetle tepki göstermişti, kendi intikamını almak için Ivers'i öldürmek isteyecek kadar. Fakat yaralanmış gururu veya sadece erkeksi kıskançlığı ya da basit bir sahiplenme nedeniyle bu şekilde davranıyorken, Julianne, Dare'in tepkisini dikkate almamalıydı.

Hayır. Julianne, Caliban'ı aramaları sona erdiği zaman, kendini bir şekilde kurtarması gerektiğini biliyordu. İlişkilerini temiz ve hızlı bir şekilde bitirmesi daha iyi olacaktı. Dare'e karşı fazla bile kırılğan davranmıştı.

Aslında ismini temize çıkarmak istemesine rağmen belki de Dare'le birlikte Fransa'ya gelmesi akılsızlık olmuştu. Muhtemelen Dare'in Caliban'ı ortaya çıkarmak için ona ihtiyacı yoktu. Dare artık bir zamanlar tanıdığı vurdumduymaz serseri değildi. Şimdi bir sertliği vardı. Düşmanlarına karşı acımasız ve kararlıydı. Dare'in ölümcül haini bulmak için hayatını tehlikeye atmaya hazır olduğundan Julianne'in hiç kuşkusu yoktu.

Ancak Martin Perrine ile alakalı hemen bir belirti görmemişlerdi. Philip Barton onu şehirdeki İngiliz beyefendilerinin zaman zaman toplandığı İngiliz Büyükelçiliği'nde gördüğü zaman Paristeki üçüncü günleriydi.

"Perrine Lord Aberdeen ile birlikte şehirde kiraladıkları bir evde konaklıyor," dedi Barton.

“Onunla karşılaşmayı ayarlamalıyız,” dedi Dare. “Ve bunun mümkün olduğu kadar normal görünmesini sağlamalıyız.”

Sosyal etkinlikler bulmakta hiç zorluk çekmemişlerdi. Günah Prensi’nin yanı sıra Solange Brogard da çok rağbet görüyordu. Buraya vardıkları andan itibaren akşam yemekleri, balolar, resepsiyonlar ve kültür toplantıları için davetiye yağmuruna tutulmuşlardı.

Julienne davetiyelere dahil olmasına rağmen, ebediyen toplumun alt mevki sınırında olacağını biliyordu. Sosyetik İngiliz topluluğu ona sadece Dare’in misafiri olduğu için katlanıyordu. Fransız aristokrasisi sadece biraz daha bağışlayıcıydı. O merhum Folmont Kontu’nun kızıydı, ve Fransa’da bu bir anlam ifade ediyordu. Öyle bile olsa, mesleği nedeniyle daima hor görülecekti.

Lord Castlereagh’e gelince, ilk birkaç gün onunla alakalı hiçbir şey görmemişlerdi; çünkü Avrupa’nın en güçlü liderleriyle toplantı yapmak üzere odaya kapanmıştı. Rus Çarı Alexander, Prusya Kralı Frederick William, Avusturya Şansölyesi Metternich’in yanı sıra Fransız dışişleri bakanı Talleyrand’la barış koşullarını müzakere ediyorlardı.

“Castlereagh’in göz önünde olmaması,” dedi Dare, “aslında şans oldu, çünkü alışkanlıkları meşhurdur. Söylentiye göre normalde uyuyabilmek için Bain Chinois banyolarına günlük ziyaret yapıyormuş. Dikkat gerektiren işlerle geceleri uyuyamayacak kadar yoruluyormuş ve bu nedenle zamanının büyük bir kısmını orada uyuklayarak geçiriyormuş. En sevdiği gezi yeri de Palais Royal galerisiymiş. Caliban onu suikast için hedefliyorsa, Palais ilk yer olacaktır. Orası Perrine’i bulacağı en uygun yer olabilir.”

Palais Royal Julienne'in kısaca öğrendiğine göre her ahlaksızlık ve zevkin bulunabileceği büyük bir eğlence merkeziydi. Bahçelerin ve dükkanların -kuyumcular, kadın şapkacıları, kadın terzileri- yanı sıra pek çok kafe ve restoran da buna dahildi.

Yukarıda kiralık daireler vardı. Fakat Palais'yi bir sefa ve ahlaksızlık merkezi haline getiren kumarhaneler ve genelevlerdi. Dare'in dediğine göre akşam eğlenceleri Londra'nın en büyük skandallarıyla âşık atabilirdi.

Paris'teki beşinci öğleden sonraları esnasında Julienne, Lord Castlereagh'i ilk kez gördüğünde Dare ve Solange'la kemerli kaldırımlarda geziniyordu. Dışişleri bakanının üzerinde sade mavi bir ceket vardı ve pek de muazzam güce sahip birisi gibi görünmüyordu. Duruşu vakur ve yorgundu, adeta tüm dünyanın ağırlığı omuzlarına binmiş gibiydi.

Julienne onun yalnız olmadığına dikkat etmişti. Arkasından ihtiyatlı bir mesafeden iki İngiliz askeri yürüyordu.

Julienne "Muhafızları mı?" diye sordu Dare'e.

"Sanırım öyle. Doğru tahminde bulunmuşuz gibi görünüyor. Dostumuz Martin Perrine bahçeleri en iyi gören yandaki kafede oturuyor. Ne işler çevirdiğine bakalım mı?" dedi Dare ve kolundaki iki hanımı Perrine'nin tarafına doğru çevirdi.

Açık hava kafesinde masada oturan alelade adamı tanımak için Julienne'in iki kez bakması gerekmişti. Adam kahverengi saçları, vasat vücut yapısı ve mütevazı kıyafetleriyle, kalabalığın içinde kolaylıkla kayboluyordu.

Perrine'nin masasının yanından geçerken, Dare onun

farkında değilmış gibi davranmış, fakat Julianne durarak parlak bir tebessümle gülümsemişti. “Bay Perrine? Sizsiniz değil mi? Burada karşılaşmamız ne güzel.”

Perrine nezaketle ayağa kalktı ve reverans yaparak önce onu, sonra da Dare’i selamladı. “Bayan Laurent, Lord Wolverton...” Solange’a tuhaf bir bakış atmıştı.

“Madam Brogarde?” diye Solange’ı takdim etti Julianne, selamlaşmalar yerine getirildikten sonra da konuşmaya devam etti. “Bir dost yüzü görmek insanı rahatlatıyor. Size katılabilir miyiz? Bu arada Dare, hayatım bana bir iyilik yapıp şarap ısmarlar mısın? Susuzluktan ölecek gibiyim.”

Dare gerektiği kadar isteksiz göründükten sonra Julianne’in istediğini yaparak garsonu çağırmak için elini kaldırdı.

Perrinne, sakın bir tavırla, Julianne yanındaki sandalyeye otururken “Sizi Paris’e getiren ne Bayan Laurent?” diye sordu.

Julianne böbürlenerek Dare’in kendisi için henüz almış olduğu yanıp sönen elmas bileziği gösterecek şekilde kolunu uzattı. “Lord Wolverton son derece cömert davrandı, fakat daha da cömert olacağını umuyorum. Babamın bir soylu olduğunu biliyorsunuzdur...” Julianne, Perrine’e Folmont mülklerini kurtarma arzusundan bahsetti. “Dare’den güney Fransa’ya benimle birlikte seyahat etmesini istedim ama o şu sıra yolculuk yapmanın tehlikeli olduğunu söylüyor.” Julianne hafifçe somurarak dudaklarını büktü. “Ona bizi eşkıyalardan koruması için atlı uşaklar tutrabileceğimizi söyledim.”

Tam o sırada arkadaşları Solange’a seslenince Dare dikkatini onları selamlamaya çevirdi.

Julienne kimse fark etmeden Perrine'e "Sizinle özel olarak konuşmam gerekiyor," diye mırıldandı. "Benimle buluşabilir misiniz?"

Perrine sertçe kaşlarını çatarak uzun bir an onu inceledi, gözlerinden bir an Caliban'a atfedilen keskin zeka parıltısı gelip geçmişti.

Sonra utangaç bir şekilde gülümsedi. "Elbette Bayan Laurent, emrinize amadeyim."

"O zaman yarın saat dörtte Otel Clichy'ye çaya gelin," diye fısıldadı Julienne, "O zamana kadar Dare gitmiş olur." Dare tekrar ona dönünce Julienne normal sesle "Sizi Paris'e getirenin ne olduğunu söyleyin bana Bay Perrine," dedi.

Perrine yakın arkadaşı olan ve Avrupa'nın kurtuluşunun tarihi ilanına katılmak için onu davet eden İngiltere'nin Avusturya büyükelçisi Lord Aberdeen ile alakalı bir hikayeyi şevkle anlatmaya girişmişti.

O sırada Solange ve Dare sohbete katılarak Julienne'e söyleyecek pek bir şey bırakmadılar. Fakat yarım saat sonra, ayrılmaya hazırlanırlarken, Julienne, Martin Perrine'e anlamlı bir bakış attı. "Sizi tekrar görmek çok hoştu Bay Perrine. Çok geçmeden tekrar karşılaşacağımızı umuyorum."

Perrinne ise her zamanki soğuk tavrıyla "Buna çok memnun olurum," dedi.

O gece geç vakit, Fransa'daki çok sevilen İngiliz başkonsolosu Sör Charles Stewart tarafından İngiliz konsoloslukunda verilen bir balodan sonra, planlarının çeşitli

ihtimallerini tartışmak üzere Philip Barton'la buluşmuşlardı. Dare, Julianne'in Perrine'le yalnız buluşması fikrinden elbette hoşlanmamıştı, fakat Julianne kendini korumak için bıçağı olduğunu hatırlatarak, henüz Perrine'nin ona zarar vermeyi istediğini düşünmediğini, çünkü ne diyeceğini merak ettiğini söylemişti.

Sabah olunca Solange günü arkadaşlarıyla geçirmek üzere otelden ayrıldı. Julianne öğleden sonra için özel bir salon ayarlayarak çay servis edilmesini sağladı. Perrine'in izlemesi ihtimaline karşılık, Dare akşama doğru otelden ayrılmış gibi yapıp, kısa süre sonra arka kapıdan geri dönmeyi planlıyordu. O ve Philip Barton herhangi bir sorun yaşandığında bitişik odada olacaktı.

Martin Perrine tam vaktinde gelmiş ve Julianne'in beklediği özel salona buyur edilmişti.

Julianne çay koyarken "Sizinle neden konuşmak istediğimi merak ediyor olmalısınız," dedi.

Bay Perrine utangaçlıkla gülümsedi. "İtiraf etmek gerekirse öyle, Bayan Laurent."

"Aslında sizi uyarmayı düşünmüştüm." Julianne durarak söylediğinin adama etki etmesini bekleyerek, düşünceli bir şekilde misafirine baktı. "Wolverton, Lord Caliban adıyla tanınan kurnaz hainin kimliğini keşfetmeye çalışıyor."

Julianne'in Perrine'in yüzündeki şaşkın ifadenin tanıdığı aktörlerinkine denk olduğunu düşündü. "Bunun benimle ne alakası var?"

Julianne fincanı adama uzattı. "Sizin bu Caliban olabileceğinizi veya en azından onun gerçek kimliğini bildiğinizi düşünüyör."

“Ben? Bir vatan haini? Ona bu fikri veren ne?”

“Bir zamanlar Caliban’a ait olduğu bilinen bir yüzüğe sahip olmanız.”

Perrine, kaşlarını kaldırarak “Öyle mi?” diye mırıldandı.

“Ivers Kontu geçen hafta tutuklandı,” diye ekledi Julianne sakince. “Sizi buna bulaştıran da o.”

Perrine göz açıp kapayacak kadar kısa bir an rahatsızlık diye düşünülebilecek bir duygu sergilemişti. “Ben şahsen Ivers’in böyle hikayeler uydurmasına şaşırdım. Bana büyük miktarda borcu var. Bana sorun yaratırsa borçlarını ödemekten kurtulacağını düşünüyor herhalde. Onuruma dil uzatırsa, paramı tahsil etme gücüm azalacaktır.”

Julienne somurtuyormuş gibi yaptı. “Wolverton sizi Paris’te bulunca son derece kuşkuya kapıldı. Sizi buraya Caliban’la olan ilişkinizin getirdiğini düşünüyor.”

“Geldim,” dedi Perrine rahat bir ifadeyle, “çünkü iyi arkadaşım olan Başkonsolos Aberdeen beni şenliklere katılmaya davet etti. İhanet içinde olduğum için veya hain olacak birisini tanıdığım için değil.” Perrinne’in dudakları eğleniyormuş gibi bir ifadeyle kıvrılmıştı. “Yine de Wolverton gibi bir hovardanın neden bu hainin peşinde olduğunu merak ediyorum.”

Julienne alaylı bir şekilde gülümseyerek başını salladı. “Saçma görünebilir, biliyorum, fakat o Caliban’dan fena halde zarar gören bir arkadaşı için bunu yapıyor.”

Perrine bademli bir bisküviye uzanarak sakince konuştu. “Bahsettiğiniz bu hain ben olsam bile, bunu itiraf etmeyi pek istemezdim, öyle değil mi?”

Julienne içten bir bakışla öne eğildi. “Öyle ya da böyle,

bu benim için fark etmez. İngiltere benim ülkem değil, siyaseti ise hiç umursamıyorum.”

“Wolverton’a düşkünmüş gibi görünüyorsunuz.”

Julienne sesine bir küçümseme ifadesi katarak başını salladı. “Hepsinin bir numara olduğuna sizi temin ederim. Girdiğimiz bahis nedeniyle herkesin önünde ilgi göstermek zorundayım ama asla onun metresi olmayacağım.”

Perrine uzun bir süre düşünceli düşünceli lokmasını çiğnedi. “Peki neden beni ‘uyarmaya’ karar verdiniz?”

“Caliban’ı tanıdığınızı umuyordum.” Julienne bakışlarını kaçırarak alt dudağının titremesine izin verdi. “Pek bilinen bir şey değil, ama benim... Wolverton’la tatsız bir geçmişimiz var. Yedi yıl önce büyükbabası beni vatana ihanetle suçlamış ve hayatımı mahvetmişti.”

“Peki suçlu muydunuz?”

“Hayır, hiç de değil.” Julienne derin bir nefes aldı. Ivers’ın Perrine’e onun geçmişini anlatmış olması ihtimalini göz önünde bulundurarak hakikate yakın kalmaya karar vermişti. Ayrıca hakikat Dare’e zarar verme isteğine kuvvetli bir bahane sağlayacaktı.

“O suçlamalarla savaşabilirdim, fakat büyükbabası bana... Bana tecavüz etmesi için Ivers’ı kiraladı.” Julienne dudağını ısırarak gözlerinin yaşlarla dolmasına izin verdi. “Dare sadece onu durdurmak için hiçbir şey yapmamakla kalmayıp, ayrıca beni bir yana fırlatıp attı... Çünkü artık lekeli mal olmuştum.”

“Bu nedenle mi intikam almak istiyorsunuz?”

Julienne parıldayan gözlerinde nefretin görünmesine izin vererek sertçe ona baktı. “Kesinlikle. Wolverton’ın yaptıklarının bedelini ödemesini istiyorum. Kelimenin

tanı anlamıyla bir tepside onun kalbini istiyorum.... Ivers'in hapse girmesine memnun oldum. Fakat bu kadarı yeterli değil. Wolverton da acı çekmeli.”

Julienne gözlerini silerek kendine hakim olmak için görünür bir çaba gösterdi. “Caliban’ı gerçekten tanıyorsanız, beni Lord Wolverton’dan kurtarması için onu kiralamayı umuyordum.” Julienne kucağında parmaklarını büküp duruyordu. “Fransa’nın güneyine yapacağımız yolculuk harika bir fırsat olacaktır. Arabamıza haydutlar saldırırsa, Wolverton beni korurken ölümcül bir şekilde yaralanabilir.”

“Peki kendi adamlarınızı neden kiralayamıyorsunuz?” diye sordu Perrine.

“Deneyebilirim sanıyorum. Ama nereden başlayacağımı bilemiyorum. Ayrıca benden şüphelenmelerini istemiyorum. Özel olarak dikkatli olmam gerekiyor, çünkü arkadaşım Madam Brogard bize eşlik edecek.”

“Sanırım Wolverton’ın sizin için Folmont mülkünü satın almayı planladığını söylemişsiniz. Ondan kurtulmak için işlemin tamamlanmasını beklemeyi tercih edeceğinizi düşünüyorum.”

“Hayır,” dedi Julienne sertçe. “Ben bu bahaneyi sadece Wolverton’ı İngiltere’den uzaklaştırmak için kullandım, böylece amacımı gerçekleştirmek daha kolay olacaktı. Babamın mülkünü geri kazanmak benim için Wolverton’ın hak ettiği cezayı bulması kadar önemli değil. Ayrıca tam anlamıyla dürüst olmak gerekirse...” Julienne hafif cilveli bir edayla gülümsedi. “Kendi cazibeme inanıyorum, Bay Perrine. Benim için mülkü satın alacak başka bir zengin koruyucu bulacağımdan eminim.”

Julienne elini uzatarak Perinne'den fincanını aldı ve yeniden doldurduktan sonra tekrar uzattı. "Wolverton'ın nasıl öldürüleceğinin önemli olduğunu düşünmüyorum. Paris sokaklarında bir kazaya uğrayabilir mesela."

Perrine bir süre daha sessiz kaldı. "Üzgünüm Bayan Laurent. Bu bahsettiğiniz Caliban'ı tanımıyorum."

Julienne'in cesareti kırılarak omuzları düştü. "Öyle bile olsa... Bana yardım edebileceğinizi düşünüyor musunuz? Bir erkek olarak, gizli bir soruşturma yapmak için benden çok daha fazla özgürlüğe sahipsiniz." Julienne ona yalvararak bakıyordu. "Anladığıma göre cüzdanınız istediğiniz kadar dolu değil, Bay Perrine. Size iyi ödeme yapabilirim. Wolverton geçenlerde bana birkaç parça pahalı mücevher aldı. Onlara sahip olabilir veya başka bir şey isteyebilirsiniz."

"Ben bir katil değilim, Bayan Laurent."

"Hayır, tabii ki değilsiniz. Fakat ummuştum ki..." Julienne hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. "Yani bana yardım etmeyecek misiniz?"

"Ben öyle bir şey söylemedim. İhtiyaçlarınızı karşılayacak biriyle temas kurmanızı sağlayabilirim. İsterseniz sizin için bazı araştırmalar yapabilirim."

Julienne'in yüzü ıslık ıslık bir tebessümle aydınlandı. "Teşekkür ederim, Bay Perrine. Çok minnettar olurum."

Birkaç dakika daha önemsiz konulardan konuştuktan sonra Perrine ayağa kalktı ve oradan ayrıldı. Julienne salonun penceresinden onun aşağıdaki avluda atına binmesini izledi. Sonra bağlantı kapısına giderek Dare ve Philip Barton'ı içeri aldı.

Julienne "Herhangi bir ilerleme yaptığımdan emin de-

ğilim,” dedikten sonra onlara Perrine ile konuşmasının detaylarını anlattı. “Caliban’ı tanıdığını tekrar tekrar inkar etti. Bana sır açacak kadar güvenmiyor oluşu normal. Fakat senin yoldan çekilmeni istediğime onu ikna ettiğimi düşünüyorum. Belki bana yardım edecek birini bulabileceğini ve birkaç gün içinde benimle temasa geçeceğini söyledi.”

Dare çenesinde bir adale seyirdi ve sabırsızlığını bariz biçimde bastırmaya çalışır gibi “Öyleyse sadece beklememiz gerekiyor, ” dedi.

Ertesi gün Paris’te müttefik kuvvetler ve Fransa arasındaki ilk barış anlaşması imzalandı. Anlaşmanın şartları son derece yumuşaktı. Fransa sınırları devrim öncesindeki haline getirilecek ve Fransa tüm savaş yılları boyunca Avrupa ülkelerine mal olan muazzam meblağları geri ödemeyecekti.

Burbon yenilenmesi ertesi hafta Haziran’ın dördünde, olayı kutlamak için planlanan bir kutlamayla resmen başlayacaktı. Hem Dare hem de Solange, Louis XVIII’in tahta çıkışını izlemeye davet edilmişlerdi.

Kutlamadan önceki güne kadar Perrine’den haber almadılar. O gün Julienne’e yazdığı kısa notta sadece şöyle diyordu: *Benden istediğiniz araştırmaları yaptım. Daha fazla konuşmak isterseniz yarın şenlikler sırasında Tuileries Sarayı’nda beni bulun.*

“Yarın Caliban’ın darbe vurması için uygun bir zaman,” dedi Dare, Philip Barton’la yaptıkları günlük danışma esnasında. “Şimdiye kadar Castlereagh özenle korunuyordu, fakat halka açık bir etkinlikte savunmasız olacaktır.”

Philip de aynı fikirdeydi. “Caliban dikkatleri başka yöne çekmek için kalabalığı kullanabilir. Eğer Perrine hainse, hiç kuşkusuz Castlereagh’in yakın çevresine girebilmek için arkadaşı Lord Aberdeen’in yardımına güveniyordur. Yarın dışişleri bakanının yakından korunmasını sağlamalıyız.”

“Yine de Caliban’ın niyetini açığa vurmasını istiyoruz. En büyük umudumuz Castlereagh’yi emniyette tutarken onu suçüstü yakalamak.”

“Lord hazretlerinin Caliban’ı şaşırtacak şekilde kılık değiştirmiş çok sayıda ilave muhafızla korunmasını sağlayacağım,” dedi Philip.

Julienne kendini bir süredir rahatsız eden soruyu sordu. “Sizce Perrine beni neden özellikle şenlikler sırasında görmek istiyor? Sana eşlik edeceğimi biliyor olması gerekir, Dare. Suikast planlıyorsa, senin buna tanıklık etmek için hazır bulunmanı istemeyecektir.”

“Bilmiyorum,” dedi Dare. “Fakat bu hoşuma gitmedi.”

“Belki de,” dedi Philip, “gerçekten Caliban değildir ve yarınki kutlamalar ona sadece Bayan Laurent’la buluşmak için uygun bir ortam sağlayacaktır.”

Üçü de susmuştu, Julienne benzer düşünceleri düşündüklerinden kuşkulanıyordu. Yarın bu zamanlarda her şey bitmiş olabilirdi. Ya bir suç ustasını adalete teslim edeceklerdi, ya da Avrupa’nın en büyük adamlarından birinin suikasta uğramasına tanıklık edeceklerdi. Her iki şekilde de, durum tehlikeyle doluydu.

Barton gittikten sonra, Dare, Julienne’e dalgınlıkla baktı. “Bu gece sana geleceğim.”

Julienne bakışlarını kaçırsa da başını salladı. Dare ka-

ranlık geçmişini öğrendiğinden ve Ivers'dan intikamını aldığı geceden bu yana yakın olmamışlardı. Fakat bu son şansları olabilirirdi. Caliban'ın tehlikesi tartışılmazdı, cinayet bu acımasız adamın hile cephanesindeki silahlardan yalnızca biriydi. Yarın Dare de, Julianne de hayatlarını kaybedebilirlerdi.

Julianne bir kez daha Dare'le birlikte olmadan, onun dokunuşunu, okşamalarının zevkini hissetmeden mezarına girmek istemiyordu. Ancak ondan sonra...

Julianne ne olup bittiğine aldırmaksızın, bu gecenin birlikte geçirecekleri son gece olmasında kararlıydı. Hayatta kalırlarsa, veda etmenin bir yolunu bulmaya niyetliydi.

O gece Dare geldiğinde, Julianne pencerenin yanında, göğsünde üzüntü ve korku karmaşasının ağırlığını hissederek mehtabın aydınlattığı Paris sokaklarını seyrediyordu. Dare'in sessizce arkasından yaklaşp, kollarını beline doğru kaydırdığını hissetti.

Julianne ona doğru yaslandı. Yarının gelmesini, gelecekle yüzleşmeyi istemiyordu. Ayrıldıkları zaman Dare için duyduğu ıstırabı iyileştirmeye çalışarak yalnız bir şekilde terk edilmiş olacaktı. Acıyı andıran çok güçlü bir özlem dalgasıyla soluğu tutulmuştu.

Dare'in dingin fısıltısı hafifçe kulağını okşadı. "Bu gece hiç bitmese keşke."

Bunu Julianne de istiyordu. Dare'le geçireceği bu son geceye ihtiyacı vardı. Onsuz yaşaması gerekecek uzun, bomboş yıllarda bu gecenin anısını yanında taşıyacaktı. Bu düşünce gözlerini yakıcı yaşlarla doldurdu.

Umutsuzluğa teslim olmayı reddederek sertçe yutkundu. Bu gece yine genç âşıkarmış, aşklarının büyüğü hiç bitmemiş gibi davranacaktı. Tutkuları bir zamanlar olduğu gibi olacaktı: Sade, saf, yoğun.

Sanki aynı fikirdeymiş gibi Dare dudaklarını Julianne'in boynunun açıkta kalan kıvrımına bastırdı, dokunuşu ateşli ve yumuşaktı. Bu Dare'in baştan çıkarmak ve coşturmak için her zaman kullandığı ateşli öpüş değildi; bunun doğrudan Julianne'in kalbine giden bir acılığı vardı. Julianne sessiz bir yakarıyla arkaya doğru büküldü. Dare'i umutsuzca istiyordu. Kendisini onunla doldurmak istiyordu.

Dare uzun parmaklarıyla Julianne'in çenesini kavrayarak yüzünü kendine çevirdi. Dare'in yüz hatları duyguyla gerilmişti, Julianne'in kendisinin de aynı durumda olduğuna dair hiçbir kuşkusunu yoktu.

Dare'in görüntüsünü hafızasına kazıyarak büyük bir zevkle seyrediyor, adeta emiyordu. Ay ışığı Dare'in elmacık kemiklerinin göz kamaştırıcı zarafetini aydınlatıyor, saçlarını altın yaldızla süslüyordu. Julianne, Dare'in yüzünün soylu açılarını gözlemlerken, ne güzel bir adam, diye düşündü.

"Julianne..."

Dare konuşmaya başlayınca Julianne parmaklarını onun şehvetli dudaklarına bastırdı. "Sadece seviş benimle."

Dare hiç duraksamadan onun bu emrini yerine getirdi. Ağzını boğazı sıkkan bir nezaketle onun ağzına doğru indirerek Julianne'in içini titreten derin bir nefes aldı. O anda ne geçmiş, ne de gelecek kalmıştı.

Acele etmeden, elleri sessiz bir açlıkla bedenlerine dö-

kunarak birbirlerini soydular. İkisi de çıplak kaldıklarında Julianne'in kalbi yavaş, ağır bir hızla atıyordu.

Sonra Dare onu tekrar öptü. Dudaklarını sanki onu içine çekebilirmiş gibi öpüyordu, Julianne'in midesinde gerginlikten oluşan düğüm yukarı göğsüne çıkarak yakıcı bir hal almıştı. Dare'in ellerinin dolgun göğüslerindeki sızıyı dindirmesi için arzuyla ona sarıldı.

Dare'in uyuşturan, şehvetli öpüşü devam ederken ellerinin ritmi ısrarlı hale gelmişti. Dare onu tahrik ederken Julianne içinin derinliklerinde güçlü bir tutkunun yükseldiğini hissetti.

Dare ağzını bırakıp dudaklarıyla onun boğazından aşağı yanıp tutuşan bir yol takip etmeye başladığında, Julianne "Lütfen," diye fısıldadı.

Dare daha fazla davete gerek duymadan Julianne'in elini tuttu ve onu yatağa götürdü. Julianne'i yatağa yatırdıktan sonra kendi vücuduyla onu takip etti, sertleşmiş, arzu dolu erkekliğini derinlemesine kadınlığının beşiğine yerleştirdi.

Dare üstünde hareketsiz dururken Julianne onun çılgıncasına ateşli bakışlarıyla karşılaştı. Dare pek çok kez onunla sevişmişti, fakat hiç bu kadar ciddi olmamıştı.

Julianne dzanarak Dare'in başını kendine çekti, onun nefesini tadıyor, kasıklarıyla kendi bacaklarını açmak için baskı yaparken vücudunu okşayan ellerini hissediyordu.

Dare hafif bir çılgı alevlendiren bir kesinlikle içine girdi, ama Julianne onu sabırsızlıkla karşılayarak bacaklarını onun kalçalarının etrafına sardı. Dare aniden şiddetle nerek geri çekiliyor ,sonra tekrar ve tekrar Julianne'in içine hamle yapıyordu. Dare'in acımasız ısrarıyla Julianne nefes

nefese kalmış, ona aynı yoğunlukla karşılık veriyordu.

Dare vücuduyla Julianne'i sarıp, doldururken dudakları ateşli bir sabırsızlıkla buluşmuştu. Her yerlerini yakıcı bir arzu kaplamış, gergin, sessiz bir çaresizlikle birbirlerine sımsıkı sarılmışlardı. Vücutları birbirine sarılmış, birbirine dolanmış, vahşice birleşiyorlar, yek vücut olmaya çalışarak o andan başka her şeyi yok ediyorlardı.

Patlayıcı ateş hiç uyarı olmaksızın geldi. Dare'in omuz çukurunda çığlık atarak ardarda titremelerle sarsılan Julianne onu da kendisiyle birlikte sürükledi.

Sona erdiği zaman, ısınmış vücutları terle soğurkeni zorla soluk alarak uzandılar. Julianne iğne gibi batan taze gözyaşlarının gözlerini yaktığını hissediyordu. Bu onların en derin birleşmeleri olmuştu, ve bunun gücü Julianne'in kalbini sızlatıyordu. Dare'in de aynı şekilde hissedip etmediğini merak etti.

Julianne gözlerini sımsıkı kapatmıştı, yürek burkan düşünceleri zorla uzaklaştırmaya çalışırken ağlamamaya yemin etti.

Uzun bir süre sonra Dare onun üzerinden ağırlığını kaldırarak Julianne'in tutkudan kızarmış yüzüne dikkatle baktı. Julianne çırılçıplak yatıyor, vücudu ayışığıyla pırıl pırıl parlıyordu, siyah ipek gibi dökülen saçları yastığa yayılmıştı.

Dare'in her yanından arzu akıyor, onu dolduruyordu. Bu kuvvetli duygu acı vericiydi. Dare'in, Julianne'e duyduğu özleme korku karışmıştı.

Dare, Julianne'i kollarına aldı, kendi vücuduyla sararak kucakladı. Julianne'in tutkusunda bu gece farklı bir şeyler vardı. Dare onun gözlerindeki hüznün fısıltısını anlama-

mıştı, fakat bu onu ertesi gün karşılaşabileceği tehlikenin korkusundan bile daha fazla etkilemişti.

Caliban'la uğraşmak için Julianne'in hayatını tehlikeye atmasını istemiyordu. Onu güvende tutmak, onu ebediyen korumak ve bağına basmak için yüreği feryat ediyordu. Dare, onu kaybetme fikrine dayanamıyordu. Julianne'in bu kadar tutkuyla severken böyle bir şeyin yaşanmasına dayanamazdı.

Aşk. Geçen yedi yıl boyunca yadsınan ihtiyaç aniden akın etmişti. Onsuz yaşayabileceğini düşünerek ne kadar da aptallık etmişti.

Dare, Julianne olmadan sadece yarım insandı, boş bir kabuktu. Onu Julianne tamamladığını artık anlamıştı. Kendi içindeki boşluğu Julianne dolduruyordu. Julianne, Dare'in yüreğinin karanlık, gizli yönlerindeki çoraklığı gideriyor ve onu bütün hissettiriyordu. Julianne'le sevişmek kendi kayıp parçalarını bulmak gibi olmuştu.

Dare, Julianne'in ömrünün geri kalan günlerinde kendi parçası olmasını istiyordu.

Dare'in boğazına sert bir düğüm takılmıştı. Kendinin ne istediği önem taşııyordu... Julianne'in ona aşkını hak etmiyordu. Julianne'i hak etmiyordu. Dare bunu herkesten daha iyi biliyordu. Ona layık değildi.

Fakat değişebilirdi. Julianne'e ona layık olduğunu kanıtlayabilirdi.

Dare bunu başaracağına dair yemin etti. Her şey sona erdiğinde, son nefesi gerekse bile, Julianne'in aşkını kazanacaktı.

On Yedinci Bölüm

Gece dokunaklı ve tutkulu geçmiş, fakat çok çabuk sabah olmuştu. Julianne sinirleri gerilmiş olarak uyanmış, yıkanırken ve Tuileries bahçelerindeki büyük şenlikler için giyinirken bu duygu hiç geçmemişti.

Dare odasına uğradığında bakışları karşılaştınca Julianne'in onun gözlerinde gördüğü karanlık ciddiyet kendisinininkini yansıtıyordu.

Dare, "Solange gitti," dedi sakince.

"Biliyorum. Onunla biraz önce vedalaştım."

Fransız kadının kutlamaya arkadaşlarıyla katılmasını düzenlemişlerdi, böylece onu tehlikeden uzak tutmuş olacaktı.

"İşte," dedi Dare, Julianne'e küçük bir tabanca vererek. "Bunu nasıl kullanacağını biliyor musun?"

"Evet. Şeyden sonra... Saldırıdan sonra kendimi nasıl koruyacağımı öğrendim. Fakat bıçağımı jartiyerime soktum."

"Öyle bile olsa, iyi silahlanmış olmanı istiyorum. Caliban'a yaklaşmana izin vermemin tek yolu bu."

Julienne başını salladı ve tabancayı bileğinde asılı duran el çantasına kaydırıldı.

Dare girmesi için kolunu sunarak onu aşağıya arabasının beklediği otel girişine götürdü. Julienne, içini bulandıran gerginlikle tezat oluşturan gün ışığına çıktıkları zaman, muhteşem bir haziran günü, diye dalgın dalgın düşündü.

Dare ansızın bir durma noktasına gelince Julienne'in gerginliği hızla arttı. Onun bakışlarını takip ettiğinde arabalarının etrafında boş dolaşan bir düzine kadar atlı İngiliz askeri görmüştü.

Onu görünce askerlerden birisi ayrılarak onlara yaklaştı. "Siz Julienne Laurent misiniz?" diye sordu, zalim bir çehreyle.

Julienne doğrulayınca asker atından indi. "Ben Yüzbaşı Pritchard, ve tutuklu bulunuyorsunuz."

Julienne, Dare'in kol kaslarının kasıldığını hissetti. Fakat Dare öfkesini tuttu ve serinkanlılıkla kaslarını kaldırdı. "Ne saçmalıyorsunuz böyle?

"Lord Aberdeen'in emriyle leydiyi tutukluyorum."

"Hangi gerekçeye dayanarak?"

"Adam öldürmeye teşebbüsten, lordum. Bayan Laurent sizin öldürülmenizi planlıyordu. Martin Perrine'nin ona karşı yeminli ifadesi var." Pritchard, döndü ve adamlarından birine binicisiz bir at yollaması için eliyle işaret etti.

Dare'in çenesi kasılmıştı. "Bayan Laurent sizinle hiçbir yere gitmiyor, Yüzbaşı."

"Tamam, zararı yok, Dare," diye araya girdi Julienne. "Bunun sadece basit bir hata olduğundan eminim."

"Lanet olsun, hiç de tamam değil. Sahte suçlamalarla sorgulanırken boş durmaya hiç niyetim yok."

“Dilediğiniz takdirde bize eşlik edebilirsiniz, Lord Wolverton,” diye teklif etti Yüzbaşı. “Lord Aberdeen suçlamalara inanmama ihtimaliniz olduğunu söylemişti.”

“Hayır,” dedi Julianne aceleyle, “gelemezsin Dare. Başka bir yerde katılman gereken işlerin var. Lütfen...” Julianne alçak sesle ısrar ediyordu. “Bu büyük ihtimalle sinsi dostlarımızın amaçlarını gerçekleştirirken seni meşgul tutmak için çevirdikleri bir entrikadır. Sen kutlamalara katılırken ben yüzbaşı ile birlikte gideceğim.”

Yanıt olarak, Dare etrafına bakındı, sanki ihtimalleri tartıyordu. Julianne arabanın kuşatılmış olduğunu ve kaçış için işe yaramayacağını fark etmişti.

Dare korkunç bir ifadeyle gülümseyerek ceketinden bir tabanca çıkarıp Pritchard’a doğrulttu. “Korkarım şu anda bu hatayı çezecek vaktim yok, Yüzbaşı. Kenara çekilin.”

Pritchard’ın yüzü öfkeden kıpkırmızı olmuştu, ve ne yapacağını düşünürken Julianne endişeyle onu izliyordu. Birkaç askerin tabancalarını kılıflarından çıkarmıştı.

“Eğer derhal ölmenizi önlemek istiyorsanız,” dedi Dare sakince, “adamlarınıza silahlarını indirmelerini söylemenizi öneriyorum.”

Pritchard alçak sesle küfrederek adamlarına itaat etmeleri için emir verdi.

Sonra, Dare, Yüzbaşı’nın şaşkın bakışları önünde binişsiz atın dizginlerini yakalayarak ata sıçradı ve uzanarak Julianne’i çekip arkasına bindirdi.

Elbisesinin dar etekleri ata binmesini zorlaştırsa da Julianne kollarını Dare’in beline sımsıkı dolamayla başarmıştı. Dare atı mahmuzlayarak askerleri geçip işlek bulvarda Tuileries bahçelerine doğru yönelirken Julianne kalbi küt küt atarak sımsıkı ona sarıldı.

Julienne arkasındaki bağırırları duymuş, omzunun üzerinden baktığında Yüzbaşı Pritchard'ın atına bindiğini ve adamlarıyla birlikte onları kovalamaya başladığını görmüştü. Dare tehlikeyi fark etmiş olmalıydı, çünkü öne eğilmiş ve yoğun trafiğin içinden atını daha hızlı gitmesi için zorluyordu.

Dare kaldırım taşlarının üzerinde tangırdarak giderlerken “Sıkı tutun!” diye Julienne’i uyardı.

Julienne, Pritchard'ın onları kuşatan çok sayıda araba ve biniciyi vurma korkusuyla ateş etmeyi göze alamayacağını umuyordu. Ayrıca Dare arayı açıyor gibi görünüyordu...

Çılgın koşuları muhteşem bahçelerde sona erdiğinde Julienne soluk soluğa kalmıştı. Zarif gezi yerlerinde toplanmış kalabalığın içine dalınca Dare hızını azalttı.

Uçsuz bucaksız Tuileries arazilerinde, yanlarında canlı çiçek yataklarının olduğu geniş, kaldırımtaşlı yollar ve özenle budanmış fundalıklar vardı. Süslemeler, sayısız çeşme ve heykellerle, gölge veren yüksek ağaçlar ve çardaklarla tamamlanıyordu.

Muhtemelen Fransız halkı Burbonları coşkusuz kabullendiği için eğlenceye katılanların sayısı Julienne'in beklediğinden azdı. Fakat sarayın önündeki geçit törenine yaklaşırken yoğunluk arttı. Yeni rejimin kanıtı süvari birliklerinin üniformalarında ve koşum takımlarında beyaz Burbon arması bulunan atlarda görölüyordu.

Dare'le beraber ana girişe doğru yol alırlarken, sayısız bakışa maruz kaldılar. Geçit töreninin sıralarını aştıkları zaman ise öfkeli sövgü ve ihtar yağmuruna tutuldular.

Diğer tarafa ulaşınca Dare hızla durdu ve sağ bacağını eyerden uzatarak aşağı atladı, sonra dönerek Julienne'i be-

linden yakaladı ve yere indirdi. Julianne'in elini tutup hızla kalabalığı yararak ilerledi ve kraliyet mekanına ulaşmayı umarak kavis çizip onu mermer merdivenlerden yukarı sürükledi.

Dare onu arkasından çekerken Julianne'in nabızı hızla atıyordu. Ünlü saraya göz atacak pek zamanı olmamıştı. Binanın kendisi geniş ve dar kanatları, yüksek çatıları ve sayısız kemerli penceresiyle oldukça biçimsizdi. Burada Louis XVI ve kraliçesi Marie Antoinette yaklaşık üç yıl göz altında tutulduktan sonra düşman bir kalabalık baskın yaparak binden fazla muhafızı öldürmüş ve kraliyet ailesini hayatlarının geri kalanını geçirdikleri Temple hapisanesine götürmüşlerdi.

Gelgelelim mevcut muhafızların tüfekler, karabina ve kılıçlarla kuşanmış olmaları gerçeği, yeni kralın halkının rahmetli erkek kardeşininkiler gibi isyan etmesi riskine girmemeyi tercih ettiğini sezdiriyordu. Kralın hanesindeki birlikler Dare davetiyeyi gösterinceye kadar girmelerini önlemişlerdi. Julianne tam zamanında izin verildiğini fark etti, çünkü Yüzbaşı Pritchard hemen peşlerinden gelerek merdivenlere saldırmıştı.

"Bayan Laurent, durun! Tutuklusunuz, size söylüyorum!"

Julianne hızla Fransızca olarak Lord Castlereagh'yi nerede bulabileceklerini sorarken muhafızlar girişi engellediler.

Saraydan kraliyet seyirci bölümüne kadar onlara eşlik edildi.

Dare'le birlikte mağara gibi salonlarda yol alırken Julianne çok geç kalmış olabileceklerini bilerek endişeli

bir korku hissediyordu. Bitmez tükenmez sayıda kemerli ve masif taş sütunlardan geçerek üç kat yüksekliğinde, azametli, eğimli tavanları ve yukarısında parmaklıklarla çevrili galerileriyle büyük bir odaya geldiler.

Julienne kalabalığın büyüklüğünü görünce dehşetle durdu. Bu hıncahınç dolu salonda bir katil kolaylıkla vurabilir ve fark edilmeden uzaklaşabilirdi.

Julienne’i Dare’e “Şimdi ne yapmamız lazım?” diye sordu, kutlama peşindeki gülen, gevezelik eden misafirlerin patirtısında duyulabilmek için sesini yükseltmişti.

“İlk planımızı uygulayacağız,” dedi Dare. “Perrine’in yerini bulacak ama görünmeyeceğiz. Muhtemelen Perrine şimdiye kadar bizi ihmal etmediğini, senin tutuklandığını ve benim de zıvanadan çıkıp seni kurtarmak için oraya buraya saldırdığımı düşünüyordur. Sana verdiğim tabanca duruyor mu?”

Julienne el çantasına göz attıktan sonra “Evet,” dedi. Çanta şaşırtıcı bir şekilde hâlâ bileğine bağlı duruyordu.

“Ayrılmamız lazım.” Dare bakışlarını yukarıdaki galeride gezdirdi. “Yukarıda daha güvenli olursun, ve Perrine’i daha iyi izleyebilirsin.”

“Dare, öncelikli kaygım kendi güvenliğim değil.”

Dare parmaklarını onun yüzüne götürerek, hafifçe Julienne’in yanağını okşadı. “Biliyorum, fakat benim için senin güvenliğin önemli. Perrine’nin eylem ihtimaline karşılık Castlereagh’in yakınında bulunacağım.”

“Lütfen dikkatli ol,” diye yalvardı Julienne.

“Sen de.”

Dare, Julienne’in yüzünü kavradı ve dudaklarına sert bir öpücük kondurduktan sonra seyirci odasına girmek

üzere ayrıldı. Julianne onun kalabalıktan geçerek vücut denizinde kaybolduğunu gördü.

Julienne geri döndü ve yukarı katlara çıkan geniş bir merdiven buluncaya kadar adımlarının izini sürerek geri gitti. Gölgede kaldığı için batıdaki galeriyi diğerlerine tercih etti ve aşağıdaki kalabalığı gizlice seyredebileceği bir sütunun arkasına çekildi.

Bakış açısı burada çok daha iyiydi. Kral muhteşem kostümü içinde bir tavuskuşu gibi duruyordu. Julianne'in gut hastası ve biçimsiz olduğu kadar nazik ve cana yakın olarak tarif edildiğini duyduğu Louis XVIII aralarına karıştığı seçkin konuklar arasında ısıldıyordu. İlaveten çok sayıda yüksek rütbeli kişiyi de görebiliyordu: Alexander, Metternich, Frederick. Ve bir yanda, Lord Castlereagh.

Julienne, Martin Perrine'i ararken kalbi küt küt atmaya başlamıştı. Adamdan hiçbir iz yoktu. Fakat Julianne'in gözü Dare'e ilişmişti, kısmen bir sütunun arkasına saklanmış, Fransız aristokrasisinin birkaç üyesiyle sohbet ederken açık renk saçları pırıl pırıl parlıyordu. Julianne, Dare'in vahşi yolculuk esnasında yüksek kunduz şapkasını kaybettiğini ilk kez fark ediyordu. Dare açık büfe masasının yanında duran Castlereagh'yi net görebileceği şekilde konumlanmıştı.

Masa leziz yiyeceklerle donanmıştı. Uzaktan bile yen-geç köftelerini, şekerli üzümleri, ve Kral Louis'nin ortadaki heykeli dahil olmak üzere büst halinde şekillendirilmiş buzdan heykellerin arasındaki küçük yaş pastaları görülüyordu.

Bir grup uşak güçlkle odada dolaşıp duruyor, şarap ve şampanya kadehleri sunuyorlardı. Ve sık aralıklarla hepsi silahlı Fransız ve İngiliz askerleri yerleştirilmişti.

Oysa korktuğu, acımasız bir katil olan adamla alakalı hiçbir şey görememişti. Dare kısaca yukarıya göz atıp bakışları karşılaşınca, Julianne durumu anlatmak için hafifçe başını salladı.

Elini çantanın içine sokarak tabancanın sapını kavradı ve beklemeye koyuldu.

Yaklaşık bir saat sonra Julianne yorulmaya, sinirlerinin gerildiğini hissetmeye başlamıştı. Gerginliğini yatıştırmak için tam sertleşmiş omuzlarını silkmişti ki, bir adamın aşağıdaki kalabalığı yararak ilerlediğini gördü. Saçları kahverengiydi, fakat Perrine olamayacak kadar ufak tefekti.

Üzerindeki hırpani, lacivert ceket sanki onunla uyumuş gibi kırışık ve adeta sarhoşmuş gibi hafifçe yalpalıyordu.

Julianne kaşlarını çatı, adamın hareketlerinde kendileri için uğursuz bir nitelik olduğu hissini atlatamıyordu. Kaldı ki, adam elinde bir şey taşıyordu. Bir tabanca mıydı?

Julianne adamın dosdoğru Castlereagh'ye yöneldiğini anlayınca yüreği hopladı.

Dare'i uyarmak için bağırmaya çalıştı, ama ana baba günü kalabalıkta sesini duyuramadı. Dare'in dikkatini çekmek için çılgın gibi elini salladı, ama bir işe yaramamıştı. Böylece düşünebildiği tek şeyi yaptı: Tabancasını çekti ve havaya ateş etti.

Atış muazzam odada yankılanarak tavandan büyük bir siva parçası koparmış ve etrafa toz ve kırıntı yağmaya başlamıştı. Bir an her yere sessizlik hakim oldu. Sonra, şaşkın feryatlarla konukların bazıları çılgın gibi kapılara koşmaya başlarken, bazıları da başlarını örterek yüzükoyun yere yattılar.

Fakat Julianne en azından Dare'in dikkatini çekmeyi

başardığını anladı. Julianne deli gibi lacivert ceketli adamı işaret ettiği zaman Dare anlamıştı.

Adam tabancasını kaldırmış ve savaşa giden zalim bir general kararlılığıyla Castlereagh'ye nişan almıştı.

Dare ileri fırladı ve aceleyle yolundaki insanları iterek tam tabanca boşalırken adamı yere devirdi. Lord Castlereagh'in başının bir iki metre ötesinde buz bir heykel patlamış, silahın patlaması "Suikast!", "Cinayet!" diye bağırışlara ve çığlıklara neden olurken konuklar korkmuş koyun sürüsü gibi etrafa dağılmışlardı.

Julianne'in bakışları uzun bir süre aşağıdaki kaosa kenetlendi. Ancak dışişleri bakanının güvende olduğunu anlayınca, Martin Perrine'i araştırarak bakışlarını geriye kalan şaşkın izleyici topluluğunun üzerinde gezdirdi.

Perrine'i ancak parmaklıklardan aşağı eğildiği zaman görebilmişti. Neredeyse tam altında, gölgelere gizlenmişti.

Perrine yumruklarını sıkmış, Dare'in suikastçıyı sürükleyerek ayağa kaldırmasını izliyordu. Sonra bakışlarını yukarı kaldırıp galerileri bakmaya başladı.

Gözleri onunkilerle kenetlendiği zaman, Julianne, Perrine'in gözlerindeki hiddeti gördü. Perrine'in Köpüren tepkisi suikastçıyı onun kiraladığına ve başarısızlığı için öfkeden kudurduğuna hiçbir şüphe bırakmıyordu.

Dare lacivert ceketli adamı sarsıyor, açıkça sıkıştırarak sorguya çekiyordu. Perrine ateş püsküren bir bakış daha attıktan sonra topuklarının üzerinde dönerek kaçışan kalabalığın arasında gözden kayboldu.

Gidiyor, diye düşündü Julianne, çünkü lacivert ceketli adamın onu açığa vurmasından korkuyor. Eğer kaçarsa, dünya asla emniyette olmazdı...

Julienne yorgun beynini zorlayarak korkutucu olasılıkları düşünmemeye zorladı ve hızla merdivenlere gitti. Perrine'i gözden kaybetmemek için acele etmesi gerekiyordu. Neredeyse merdivenlerin sonuna ulaşmıştı ki gölgelerin içinden biri çıkarak tam altında durdu. Aniden durunca Julienne tökezledi.

Boş ve faydasız olduğunu bile bile silahını çekti. Bu beyhude hareketi ona küçümseyen bir bakış kazandırmıştı.

Martin Perrine ölümcül bir gülümsemeyle silahını Julienne'e doğrulttu. "Beni mi arıyordunuz Bayan Laurent?"

Dare çabucak suikastçının önemsiz bir Fransız soylusu, bir baron olduğunu anlamıştı. Hıçkırıklara boğulduğu için Fransızca ve kırık dökük bir İngilizce'yle yaptığı itirafı güçlkle ayırtedebiliyordu.

"*Ma fille, ma pauvre fille*", affedin beni..."

Hikayesi anlaşılmaya başlamıştı: İki gün önce kızı kaçırılmış ve dönmesini sağlaması için şantaj yapılmıştı. Eğer kızını canlı görmek istiyorsa, o adamı -Lord Castlereagh'yi gösterdi- öldürmesi gerekiyordu. Denemeden önce cesaretini toplamak için üç şişe şarap içmişti, fakat şimdi başarsız olduğuna göre kızı muhtemelen ölecekti.

Adam bitkinlikle dizlerinin üzerine yığılırken "*Je suis coupable*", diye inledi.

"Kızını kurtarmak için bir fırsat olabilir," dedi Dare destek olarak.

Baron boğulur gibi nefes alarak Dare'in ellerine sarıl-

* *Ma fille, ma pauvre fille*: Fransızca. Kızım, benim zavallı kızım. -ç.n.

***Je suis coupable*: Fransızca. Ben Suçluyum. -ç.n.

dı, yalvaran bakışlarında umutsuzluk vardı. “Mösyö, bana yardım edebilir misiniz? Size yalvarıyorum...”

“Seni zorlayan adam kimdi?”

“*Il s'appelle Caliban.*”

“Onu tarif edebilir misin? Bunun hayati önemi var.”

“*Oui.*”

“Kahverengi saçlı, kahverengi gözlü, orta boylu mu?”

“*Oui. Il est un monstre.*”

Dare, Caliban’ın canavar olduğunu kabul ederek “Tarife uyuyor,” diye mırıldandı.

“Ben hiç kimseyi öldürmek istemedim,” diye sızlandı adam. Sicim gibi akan gözyaşlarının arasından Lord Castlereagh’ye baktı. “Beni affedin, lütfen bağışlayın beni. *Je suis desole****...” Yüzü birdenbire ısırapla buruşmuştu. “*Je sais...***** Kızımı kurtaramazsınız.”

Başını eğdi ve yüzü ellerinin arasında umutsuzlukla, kesik kesik ağlamaya başladı.

Castlereagh ne olup bittiğini sormak için Dare’i kenara çekti.

“Sanırım,” dedi Dare, “Caliban onu izlediğimizi bildiği için kendi yerine bu adamcağızı yollamış.”

“Caliban’ın Perrine olduğunu mu düşünüyorsun?”

“Eminim. Ama yine de bunu kanıtlamamız lazım.”

Castlereagh hıçkırığa hıçkırığa ağlayan adama kaşlarını çat-tı. “Zavallı biçare. Caliban’a karşı hiç şansı yoktu. Kızı da büyük ihtimalle ölmüştür.”

Dare ciddiyetle başını salladı, fakat akli şimdiden Julianne’e kaymıştı. Yukarı bakarak onu görmek umuduy-

*Il s'appelle Caliban: Fransızca. Onun adı Caliban. -ç.n.

** Il est un monstre: Fransızca O bir canavar. -ç.n.

*** Je Suis Desole: Fransızca. Üzgünüm. -ç.n.

**** Je sais: Fransızca. Biliyorum. -ç.n.

la yukarıdaki galerileri araştırdı. Belki de aşağı kata inmek üzereydi. Sonra tekrar...

İcini kötü bir his kaplamıştı. Perrine keşfedilmekten korkup baskı yapma vasıtası olarak onu bir şekilde ele ge-çirmiş olabilir miydi? Aman Tanrım.

Julienne’i derhal bulmalıydı. Sorgulaması iki dakikadan fazla sürmemişti...

Alelacele sert bir emir vererek Castlereagh’ye Baron’un tutuklanmasıyla ilgilenmesini söyledi. “Ve onu emniyette tutun. Caliban’ı tanımlayabilir.”

Bir cevap beklemeden en yakın İngiliz askerinin elinde-ki tüfeği kaptı. “Bunu ödünç almam gerekiyor, izninizle.”

Birdenbire döndü ve neredeyse koşarak odadan çıktı

Sol tarafında galerilere çıkan bir merdiven vardı. En alta yakın duran bir nesnenin dışında merdivenler boştu.

Dare, Julienne’e verdiği tabancayı tanıyınca panikten göğsüne iğneler saplandı sanki. Julienne’in Caliban’ın pençesine düşmesi fikri Dare’i korkudan vahşileştirmişti.

Gözleri çılgıncasına salonu araştırıyordu. Perrine’in hâlâ sarayda olduğundan kuşkulanıyordu. Çıkışlardan herhangi birini kullanmış olabilirlerdi. Dare ani bir karar vererek, güneye bakan en yakın kapıya doğru koşmaya başladı.

Yakında bir yerde, başka bir nesne daha vardı: Julienne’in el çantası. Buradan geçtiklerinden Dare artık emindi. Belki de Julienne onu izleyecek bir ipucu vermek için bunu kas-ten düşürmüş olmalıydı.

Dare kapıdan dışarı fırladığında parlak güneş ışığıyla irkilerek yüzünü buruştu, iki bedene takılarak neredeyse tökezlemişti.

Kralın askerleri.

Kan gölü içinde yatıyorlardı.

İkisinin de boğazı kesilmişti.

Öfkeyle kendinden nefret eden, Dare korku içindeydi. Caliban'ın onu atlatmasına, Julianne'in böylesine ölümcül bir tehlikeye maruz kalmasına izin verdiği için kendine lanet ediyordu. Çimenliklerden hızla koşarak bahçeyi aşmaya başladı.

Sarayın bu tarafında kalabalık seyrelemişti. Önünde Seine Nehri ve pek çok kemerli köprülerinden biri -Pont Royal- uzanıyordu. Taş rıhtımın ötesinde rengarenk süslenmiş mavnaların yanısıra birkaç küçük yelkenli gemi de görünüyordu.

Perrine'in yerinde olsam kaçmak için bir taktiğim olurdu, diye düşündü Dare; belki de birden fazla. Köprüyü geçmiş ve kapalı bir arabayla gözden kaybolmuş olabilirdi. Veya bu şekilde bir ulaşımdan kimsenin şüphelenmeyeceğini düşünerek nehir yoluyla gitmeyi planlamış olabilirdi.

Dare sağına doğru, rıhtımın yukarı seviyesi boyunca koştu. Köprüyü yüz metre kadar geçtikten sonra kalabalığın arasında veya aşağısındaki alçak düzeyde şüpheli hiçbir şey göremedi. Adımlarını geriye doğru takip ederek, köprüünün ötesine batıya doğru yüz metre daha koştu ve tam da korktuğu şeyi gördü.

Yirmi metre kadar ilerde, rıhtıma bağlı bir kayığın yanında bir adamla bir kadın mücadele ediyordu.

Bu görüntüyle Dare'in kalbi buz kesti. Julianne tekneye binmemek için direnirken Perrine silahını onun başına dayamış, kayıkçı ise kararsızlıkla olaya seyirci kalmıştı.

Dare kayarak durdu, tüfeğini sımsıkı kavramıştı, bir

an henüz geçmiş olduğu taş basamakları kullanmakla, üç metre aşağı atlamak arasında kaldı. Julianne’i vurma tehlikesi olmadan isabet edecek şekilde ateş etmek için çok uzaktaydı.

Perrine yukarı bakıp onu görünce seçme şansı kalmadı. Perrine “Yeterince yakın, Wolverton!” diye bağırırken, kalan olarak Julianne’i önüne çekti.

“Bırak onu Perrine!” diye bağırdı Dare. Sesindeki çaresizliği duyunca kendine lanet etti, düşmanına ne kadar umursadığını göstermesi aptallıktı.

Dare tüfeği dorultarak tam üstlerine gelinceye kadar yaklaştı ve sakın bir şekilde isteğini tekrarladı. “Onu bırakmanı söyledim.”

“Yapacağımı sanmıyorum. O benim hayatta kalmamı sağlayan tek şey.”

“Kaybettiğini anlayan lazım Perrine. Lord Castlereagh’yi öldürmeyi başaramadın ve seni tanıyan canlı bir tanık bıraktın.”

Perrine hüznle başını salladı. “Ne talihsiz durum! Kariyerimin sonu geldi. Fakat ömür boyu sürecektir servetim var ve yok olmayı tasarlıyorum. Seni uyarıyorum Wolverton, beni takip etmeyi denersen onu öldürürüm. Neler yapabileceğimi biliyorsun.”

Dare buz gibi gülümsedi. “Fakat sen benim neler yapabileceğimi hiç bilmiyorsun. Eğer ona zarar verirsen, sana söz veriyorum hiçbir yerde emniyette olmayacaksın. Nereye saklanırsan saklan, dünyanın öbür ucu bile olsa seni bulacağım.”

“Deneyebilirsin. Ancak şu an üstünlük bende. Silahını indir, yoksa kızın beynini uçururum.”

“Dare, onu dinleme!” diye bağırdı Julianne.

Dare dişlerini gıcırdatarak tetikteki parmağını gerdi. Yine de Perrine’in, Julianne’i öldürme tehdidini gerçekleştirmesini göze alamayacağını biliyordu. İsteksizce silahının namlusunu başka tarafa çevirdi, fakat Perrine’in hedefi olmayı umarak bir adım daha yaklaşmıştı.

Taktik işe yaramıştı. Perrine hedefini değiştirerek, tabancasını dosdoğru Dare’in kalbine doğrulttu.

O anda Julianne döndü ve saldırıya hücum etti, kollarını sağa sola sallıyor, tırnaklarıyla tırmalıyor, gözlerini çıkarmaya, dikkatini dağıtmaya çalışıyordu.

Dare fırsatı kaçırmayarak Perrine tam Julianne’e kötü bir darbe vururken üç metre aşağıdaki rıhtıma atladı. Dare diz çökmüş bir halde rıhtıma düştüğünde Julianne’in geri çekildiğini gördü. Dare gözünün ucuyla Julianne’in eteklerini sıvadığını ve el yordamıyla bıçağını aradığını fark etmişti. Perrine tabancasını yine Dare’e doğrultmuştu.

Dare yerden yay gibi fırlayarak ölümüne koşmaya başladı.

Oysa Julianne ondan önce oradaydı. Bıçağını ileri uzatmış, Perrine’ye saldırıyordu. Bir sarsıntıyla birbirlerine çarparak onu rıhtıma devirdiler, Julianne de birlikte düştü.

İkisinin de hareket etmediğini görünce Dare’in neredeyse kalbi duruyordu.

Nefese nefese yanlarına varınca Julianne’i sıkıca omuzundan yakaladı. Doğrultmaya çalışınca, Julianne’i ayaklarının üzerine doğrulttu ve kendi peşinden sürükledi. Fakat Perrine hâlâ hareketsiz yatıyordu.

Yüzükoyun yatan adamı ihtiyatlı bir şekilde ayağıyla

sırtüstü çevirdi. Perrine gökyüzüne cansız gözlerle bakıyordu. Julianne'in bıçağı kaburgalarından dışarı fırlamıştı, fakat akla gelen ölüm nedeni şakağından sızan kandı: Yere devrilirken başı taş kaldırırma çarparak yarılmıştı.

Dare eğildi ve parmaklarını ezeli düşmanlarının boyuna bastırdı.

"Ölmüş," dedi Dare sakince.

Julienne ürpermişti. Dare doğrulup uzanınca, kendini onun kollarına attı ve Ağlayışını tutarak yüzünü omuzuna bastırdı. Dare kollarını açarak kucaklayınca ona sımsıkı sarılmıştı.

Julienne fena halde titriyordu. Dare de aynı durumdaydı. Saçlarına hafif, umutsuz öpücükler kondururken, Julianne, Dare'in kalbinin de küt küt attığını duyuyordu.

Dare geri çekilerek sert bir şekilde ağzından öptükten sonra sanki bırakmaktan korkuyormuş gibi kollarını Julianne'e tekrar sımsıkı doladı. "İyi misin?"

"Hayır," diye titrek bir sesle fısıldadı Julianne. "O kadar kortum ki. Seni öldürecek sandım."

"Korktun mu?" Dare'in sesinde inanmaz bir ifade vardı. "O şeytan başına silah dayadı ve sen benim için mi korktun?"

"Evet."

"Benden daha fazla korkmuş olamazsın."

Uzun bir süre, kurtuluşlarını kutlayarak birbirlerine sarılı kaldılar. Yine de Julianne'in titreyişlerinin dinene kadar bir süre geçmesi gerekmişti.

Julienne, Dare'in kollarının koruyucu sarışının değerini bilerek, içini çekti. "Sonunda bittiğine sevindim."

Dare ateşli bir sesle kabul etti. "Seni kurtarmama ih-

tiyaş duymamana memnun oldum. Sanırım zamanında ulaşamayacaktım.” Başını kaldırarak Julianne’in bakışlarıyla karşılaştı. “Sana imreniyorum, melek.”

“Ne için?”

“İkimizi de kurtardın, ayrıca o onursuz herifi öldürme zevkine de sahipsin.” Dare’in dudakları gergin, fakat şakacı bir tebessümle kıvrılmıştı. “Benim öz saygıma nasıl bir darbe vurduğunun farkında mısın? Bir kahraman rolü oynamama izin verebilirdin.”

Julianne birinin canını almış olmanın dehşetini hafifletmek için Dare’in yaptığı girişime titrek bir kahkahayla karşılık verdi. “Oyunculuk kariyerim boyunca bir iki numara öğrenecek kadar sahne dövüşleriyle meşgul olmuştum.”

“Eh, sadece belirsizlikten kurtulmuş olmayı dileyebilirdim. Son on dakikada ömrümden on yıl gitti.” Dare’in bakışları aniden ciddileşmiş, Julianne’in yüzüne araştırarak bakmaya başlamıştı. “Çok yıl kaybettik, Julianne.”

Julianne irkildi, sonra kendine ettiği yemini hatırladı ve yüreği sıkıştı. Birlikte geçirecekleri başka yıllar olmayacaktı. Dare’i terk etmek zorundaydı.

Bu düşünceyle acımasız bir ağrı içine işlemişti.

Ama yukarı bakıp yukarılarında biriken kalabalığı görünce en azından bir süre daha yıkımdan korunacağını anladı. “Şimdi zamanı değil, Dare.”

Hatta konuşurken Lord Castlereagh’in hemen ardında onu izleyen muhafızlarıyla taş merdivenlerden inerek kendilerine doğru geldiğini görmüştü. Julianne geri adım atarak Dare’in kollarından ayrıldı.

Castlereagh durumu bir bakışta kavramıştı. “Sanırım

hayatımı kurtardığınız için size teşekkür etmeliyim Wolverton.”

Dare başını salladı. “Hayır, teşekkürü hak eden Bayan Laurent. Sadece sizin suikasta uğramanızı engellemekle kalmadı, sorumlu kişiyi öldürmeyi de başardı.”

Dışişleri bakanı Perrine’in yerdeki bedenine baktı. “Yani Caliban bu mu? Avrupa’nın yarısı çapında öldürmeyi ve şantaj yapmayı başaran hain bu muymuş?”

“Hiç kuşku yok,” diye cevap verdi Dare.

Castlereagh bakışlarını Julianne’e kaldırarak ciddiyetle gülümsedi. “Vatandaşlarımız size çok şey borçlu Bayan Laurent. Ve ben de öyle. Bundan böyle hayatımı kaybetmekten korkmadan yaşamak büyük bir rahatlık olacak. Bunun karşılığını nasıl ödeyebileceğimi bana söyleyeceğinizi umuyorum.”

Julienne nazik bir itirazla cevap vermek istiyordu, fakat birdenbire bacaklarını ıslak erişte kadar zayıf hissetmeye başlamıştı. “Sanırım oturmam geikiyor, efendim.”

“Ama elbette. Çoğu kadına sinir krizi geçirtcek zorlu bir sınavdan geçtiniz. Saraya geri dönerken size eşlik etmeme izin verir misiniz?” Castlereagh ona kolunu sundu. “Eminim Fransa Kralı da minnattarlığını ifade etmek isteyecek, ölümcül haini nasıl yendiğinizin hikayesini duymaktan mutluluk duyacaktır...”

Dare onların uzaklaşmasını izlerken, Perrine’nin Julianne’in başına silahını dayamasının hayaliyle ürperdi, bu görüntünün ona uzun süre musallat olacağını biliyordu. Julianne’i kaybetmeye ne kadar yaklaştığını fark edince tüyleri diken diken olmuştu.

Onsuz yaşamaya devam edemeyeceğini biliyordu. Julianne, Dare’in tüm kalbine, ruhuna sahipti.

Julienne'in giderek uzaklaşıp küçülen görüntüsünü seyrederken göğsünde şiddetli bir sancı hissetti. Julienne, Dare'in kalbinin derinliklerinde yanan bir ateş yakmıştı. Şimdi aynı ateşi onun kalbinde yakmam gerekiyor, diye düşündü Dare ciddiyle.

Bu kolay olmayacaktı. Dare az önce Julienne'in geri çekildiğini hissetmişti, geçen gece kollarının arasında tutarken gösterdiği dirençle aynı duyguydu: Umutsuzlukla bilenmiş açlık.

Dare ellerinin sıkılarak yumruk haline geldiğini hissetti. Julienne'i kaybetmeye hiç niyeti yoktu. Başlangıçta girdikleri bahis uğruna, onun sırlarını ortaya çıkarmak için peşinden koşmuştu, fakat bu sefer ciddi olarak yapacaktı.

Julienne'in aşkını gerçekten kazanmanın ve onu sonsuza dek kendisine bağlamanın bir yolunu bulacaktı.

On Sekizinci Bölüm

Londra, Haziran 1814

Julienne daha önceden dedikodu konususa, Londra'ya dönüşünde gerçek bir ünlü olmuştu.

Lord Castlereagh raporlarında Julienne'in suç olaylarının elebaşı olan kişiyi yenmekteki rolünü bol miktarda övmüş ve gazeteler hikayeyi süsleyerek onu bir kahraman yapmışlardı. En son söylentilere göre, Julienne ve Dare Napolyon'un baş taraftarlarından birini tek başlarına alaşağı etmişlerdi.

Julienne Londra halkının ve hatta yüksek tabakadan pek çok kişinin arasında delicesine popüler olduğunu keşfetmişti. Tiyatro gösterilerinin biletleri -kaptisli Edmund Kean'in kıskançlık krizlerine neden olacak şekilde- her gece satılıp tükeniyordu ve oyunun ardından kulis genç züppe sürüleriyle kuşatılıyordu. Riddingham, Caliban'ı onları yönelterek yardım ettiği için gururla dolanıyordu.

Kral Naibi hem onu hem de Dare'i alenen övdüğü zaman Julienne'in şöhreti daha da artmıştı. Naip, Dare'in yakın arkadaşlarından biriydi, fakat sadece aktris olan bi-

rinin Avrupa'nın kurtuluşunu kutlamak üzere Carleton Konağı'nda General Lord Wellington, Mareşal Blucher ve sayısız diğer yüksek rütbeli kimseler, soylular ve kraliyet erkanı gibilerle akşam yemeğine davet edilmesi büyük onurdu.

Solange onun için sevinliyordu. “*Enfin*,* hak ettiğin itibar ve kabullenmeye kavuşuyorsun.”

Julienne gülmesini tutamamıştı. “Övgülerin burnumu büyütmesine izin vermeyeceğim. Gelecek hafta kuşkusuz adımı bile unutacaklardır.”

Maymun iştahlı sosyetenin nasıl olabileceğini çok iyi biliyordu. Şu anda rağbetteydi, çünkü o bir yenilikti ve Kraliyet tarafından onurlandırılmıştı. Fakat geçici alkışların etkisi hele bir azalsın, soylular kendisine bir kez daha burun kıvracaklardı.

“Lord Wolverton buna ne diyecek?” dedi Solange muzipçe.

Julienne omuz silkerek karşılık verdi. “Paris’e döndüğümüzden beri onunla hemen hemen hiç konuşmadım.”

Carleton Konağı'ndaki ziyafet gibi rastgele bir araya getirildikleri birkaç fırsatın dışında, Julienne, Dare'i pek görmemiş, onunla samimi olma fırsatı hiç olmamıştı.

Dare, Julienne'in şan ve şeref anlarının tadını çıkarmasına izin verilmesi gerektiğini ileri sürmüştü. Fakat yatağını paylaşmak için baskı yapmaması Julienne'i şaşırtmıştı. Dare tiyatrodaki hayran kitlesi arasında da değildi. En azından şimdilik, girdikleri bahsi kazanmak için en ufak bir numara yapmaya çalışmamıştı. Peşinden koşmayı bırakmış gibi görünüyordu.

**Enfin*: Fransızca. Nihayet. –ç.n.

Belki de zaten zaferi kazandığını farz ediyordur, diye düşündü Julianne. Onun metresi olacağından artık flört etme çabasına gerek duymayacak kadar emin olabilirdi.

Veya muhtemelen daha şimdiden, başka bir meydan okumaya girişmişti. Ölümcül bir casusu ortaya çıkarma vazifeleri sona ermişti. Julianne artık Dare'in o bağlamda kendisine gerek duymadığını anlıyordu.

Veya tamamen başka bir aşk ilişkisi bulmuş olabilirdi. Umutsuzca bu ihtimali düşünmemeye çalıştı. Dare'in gecelerini başka bir kadının cazibesinin keyfini sürererek geçirdiği fikrine dayanamıyordu-hatta onunla tüm bağlarını en kısa zamanda koparmaya karar veren kendisi olduğu halde.

Casus olarak çalışmaya devam etmesine ilişkin ise hiçbir haber almamıştı. Fakat Lord Wycliff'in hâlâ ülkede olduğunu biliyordu, çünkü haziranın ikincisi haftasında Dare'le kendisi henüz Fransa'dayken karısı bir oğlan doğurmuştu.

Lord ve Leydi Wycliff'in Londra'ya döndüklerini ilk kez Hamlet'in provaları sırasında, Ophelia rolünün sözlerini çalışırken duymuştu.

Üçüncü perdenin ortasında müdür Samuel Arnold tarafından kızıl saçlı, çarpıcı güzellikte bir kadının beklediği ofisine çağırılmıştı. Arnold, Leydi Wycliff'i tanıştırdıktan sonra yalnız kalmalarına izin vermek üzere çekilip gitmişti.

İkisi de oturduğu zaman "Provalarınızı böldüğüm için özür dilerim Bayan Laurent," dedi Leydi Wycliff. "Fakat verdiğim bir akşam yemeği partisinin davetiyesini size sunmak ve müsait olup olmadığınızı anlamak istedim.

Sadece sizin temsilcileriniz katılmanıza izin verdiği zamana göre programlayacağım.”

Julienne şaşkınlıkla gözlerini açtı.

“Gelecek salı ve çarşamba sahneye bir komedi konacak, o zaman serbest olacağım.”

“Öyleyse salı diyelim mi?”

“Gelmekten mutluluk duyarım,” dedi Julienne, şaşkınlığını üzerinden atamamıştı.

Onun soru soran bakışlarını anlayan Leydi Wycliff şakacı bir şekilde gülmüştü. “Güncel ününüz göz önüne alındığında bizle olmanız elbette sosyal bir başarı olacaktır, fakat gelmeniz için istekli olmamın bununla hiçbir alakası yok. Lucian ve ben sizin şeref konuğumuz olmanızı istiyoruz. Sadece en yakın arkadaşlarımızın bulunduğu küçük bir toplantı olacak.”

“Anladığımdan pek emin değilim, leydim.”

“Lütfen bana Brynn der misiniz? Unvanlar fazlasıyla resmi, ve ben arkadaş olabileceğimizi umuyorum.”

“Pekala... Fakat neden benim şeref konuğu olmamı istiyorsunuz?”

Brynn’in tebessümü bu sefer iyice sıcaktı.

“Çünkü size olan minnattarlığımı hiç olmazsa kısmen ifade etmek istiyorum. Size çok şey borçluyum Bayan Laurent. Beni Caliban’dan korumak için peşimi bırakmayan sayısız muhafız olmadan ufak bir mahremiyetin tadını çıkarmak için yedi aydır ilk kez özgürüm. Ayrıca kardeşim Grayson serbest kaldığı için de size teşekkür borçluyum. Gray geçen sene Caliban’ın cezalandırmasından korunmak için saklanmak zorunda kalmıştı, ama tehdit ortadan kalktığına göre, şimdi eve dönebilir.”

Julienne yüzünü buruşturdu. “Korkarım Caliban’ın ölümündeki küçük rolüm fazla abartılıyor.”

“Sanmıyorum. Dare bana Fransa’da olup biten her şeyi anlattı, hayatınızı nasıl tehlikeye attığınızı, ve ondan önceki soruşturmada nasıl yardım ettiğinizi... Eğer siz olmasaydınız Caliban’ın izini asla saptayamazdı. Gerçek bir kahramansınız.”

Julienne, Brynn’in coşkulu övgüleri karşısında kızardığını hissediyordu. “Caliban’ın yenilmesinde Dare benden çok daha fazla şey yaptı.”

“Eh, ikinize de teşekkür etmek istiyorum. Kardeşimin emniyette olmasıyla ne kadar rahatladığımı tasavvur edemezsiniz. Tüm bu süre boyunca Gray, İskoçya’daydı, şeyden beri... Geçen sonbaharda Caliban’ın kaçakçılık operasyonuna bulaştığından beri. Gray çok kötü yaralanmış, ve güç bela hayatını kurtardı. Ailesini korumak için ölü numarası yaptı. Lucian’ın Kuzey İskoçya’daki kalesine sığınmıştı. Fakat Philip Barton onu getirmeye gitti, bu nedenle şimdi her an onu bekliyorum. Belki de akşam yemeğimde burada olur ve size şahsen teşekkür edebilir.”

“Teşekkür etmenize gerçekten gerek yok, Leydi Wycliff.”

“Brynn lütfen. Ben de size Julienne diyebilir miyim?”

“Evet, eğer öyle istiyorsanız.”

“İstiyorum. Daha yakından tanışmayı çok arzu ederim. Dare sizden çok bahsediyor. Ve itiraf etmek gerekirse ona iyi geldiğinizi söyleyebilirim.”

Julienne merakla ona baktı. “Ne demek istiyorsunuz?”

“Daha olgun ve ciddi görünüyor, sanki nihayet hayatının amacını bulmuş gibi. Dare çok özel biridir. Lucian ve

ben onu çok severiz. Dare'in incindiğini görmekten nefret edecektim..." Brynn hafifçe başın sallayarak birdenbire durdu. "Bunlar benim üzerime vazife olmayan konular elbette."

"Onu incitmeye kesinlikle niyetim yok," dedi Julianne.

"Ama ya girdiğiniz bahis?" Sıcak bakışları Julianne'in yüzünü inceliyordu. "Anlaşılan Günah Prensi'ni dize getireceğinize aleni olarak yemin etmişsiniz."

"Bizim bahsimiz Dare'in uydurduğu bir komploymuş, böylece Caliban'ın soruşturmasını sürdürebilecekti," diye yalan söyledi Julianne.

"Yani Dare'i en azından birazcık bile olsa önemsiyor musunuz?"

"Evet," dedi Julianne. "Onu önemsiyorum."

Brynn göz alıcı bir şekilde gülümsedi ve "Onu mutlu edebilecek bir kadın bulacağından umudumu kesmiştim, fakat bunu muhtemelen başarabilmiş olduğumu düşünüyorum," diyerek ayağa kalkarken ekledi: "Sizi provalardan yeterince alıkoydum. Eğer uygunsa, önümüzdeki Salı, akşam saat yedi buçukta size bir araba yollayacağım. Lucian adresinizi biliyor. Böyle şeyleri bilmek onun işi." Brynn, Julianne'in elini sıkmak için elini uzattı. "Ayrıca sizin için yapabileceğim bir şey varsa, haber vermeniz yeterli. Yaptıklarınızın hakkını asla ödeyemem."

Ziyaretçisi gidince Julianne, Dare'i önemseyişini itiraf etmesini hatırlayarak uzun süre orada kaldı.

Önemsiyordu. Derinden. Ona hâlâ çılgınca âşıktı, hatta yedi yıl öncekinden çok daha fazla. Tanrı yardımcısı olsun.

Haftalardır incinmeden, yaralanmadan uzaklaşabileceğine kendisini kandırmaya çalışıyordu. Fakat Caliban

tabancayı öldürmek niyetiyle Dare'e doğrulttuğu zaman, artık kalbini yadsıyamayacağını anlamıştı. Dare'i seviyordu- acı verecek kadar çok.

Julienne sertçe derin bir nefes aldı. Yeterince ertelemişti. Dare'le olan ilişkisini tamamen bitirmek zorundaydı, yoksa ıstırabı giderek artacaktı. Dare'in yanında olmaya, aşkı karşılık görmeden bu kadar çok sevmeye dayanamıyordu.

Peki ya Dare onu severse ne olacaktı? Bağlılığı yıllarca sadık kalmasına yetecek kadar kuvvetli olacak mıydı?

İç karartıcı geleceği hayal edebiliyordu: Dare muhtemelen ona S. John Wood civarında -genellikle beyefendilerin metreslerini bulundurdıkları Londra'nın başlıca bölgesi- bir ev alacaktı. Julienne sevgi kırıntılarını ihsan etmesinin özlemiyle Dare'i pencerede bekleyecekti. Dare bir süre düzenli ziyaretler yapacak, sonra da ondan bıkacaktı. Bir zaman sonra da onun yerini alacak bir başkasını bulacaktı.

Julienne, Dare'in sayısız kadınlarını düşündü ve olduğu yerde çöktü. Dare başka kadınlara dönerse, yüreği kanayacaktı. Dare gibi bir çapkının kendini bağlayacak ateşli bir aşk olmadan sadık kalması mümkün değildi.

Peki ya evlilik, diye sordu içinden cılız bir ses. Bu elbette olanaksız olacaktı. Bir marki adı çıkmış bir aktrisle evlenemezdi. Yine de, ufak bir ihtimal olsa da, Dare ona evlilik teklif ederse ne yapacaktı?

Julienne böyle bir teklifin suçluluk veya acıma hissiyle olacağını biliyordu, çünkü Dare onun çektiği sıkıntılardan kendini sorumlu tutuyordu. Julienne, Dare'in böyle bir fedakarlık yapmasına izin veremezdi. Dare kısa sürede ondan nefret edecek, ve bu daha da çekilmez olacaktı.

Hayır, iradesini kaybetmeden önce, Dare'i ona karşı her türlü yükümlülüğten kurtarmalıydı.

Julienne gözlerini kapadı, artık kaçınılmaz olanı erteleyemeyeceğini biliyordu. Yine de çılgın kalbi Dare'i terk etme düşüncesiyle sızlıyordu. Dare'i görmeden, onun enfes dokunuşunu hissetmeden, onunla sohbetin veya uyuşan fikirlerinin tadını almadan bir gelecek hayal etmek istemiyordu...

Bu ihtimal Julienne'in içinde genişleyen büyük bir boşluk bırakmıştı. Ama harekete geçmesi gerekiyordu.

Ömrünün geri kalanını Dare olmadan biraz huzur bulmaya çalışarak geçirecekti. Tabii böyle bir şey mümkünse.

Julienne içinin ta derinlerinden gelen bir acıyla ürperdi. Dare'i asla unutmayacaktı. Asla. Dare, Julienne'in ruhuna kazınmıştı.

Julienne salı akşamı Wycliff'lerin oturma odasına alındığında Dare çoktan oradaydı. Gözleri karşılaştığında, Dare'in bakışlarındaki yakıcı yoğunluk Julienne'in yüreğini hoplamıştı.

Julienne, Dare onu selamlamak için öne çıktığında, kömür karası, özel dikim ceketinin onun uzun boylu, zarif bir şekilde kıvrak vücudunu nasıl daha da güzelleştirdiğini fark etmeden duramadı. İlişkilerinin ebediyen temel taşı olacak cinsel çekim de göz ardı edilecek gibi değildi. Dare'in eldivenli eli ona dokunur dokunmaz, aralarında kıvılcımlar saçılmıştı sanki.

Dare'in şehvetli ağzı heyecanını onaylar şekilde alayla kıvrılmış, ama bütün söylediği, "Gel, en yakın arkadaşlarımla tanışmanı istiyorum," olmuştu. Onu tanıştırmak için götördüğü odaya girince grup hevesle ayağa kalkmıştı.

Gerçekten de küçük bir topluluktu. Brynn ve Lucian'a ek olarak sadece bir çift daha vardı: Vanessa, Leydi Sinclair ve kocası Damien, Lord Sinclair.

Julienne bir zamanlar Hellfire kulübünün lideri olan çarpıcı bir yakışıklılığa sahip Baron'dan bahsedildiğini duymuştu. Ahlaksızlıkları ve hovarda eğilimleri ona Günah Lordu unvanını kazandırmıştı.

Kuzguni saçları, delici gri gözleri ve yontulmuş gibi keskin yüz hatlarıyla gerçekten göz alıcıydı. Ancak karısının güzelliği onun haşin erkeksi güzelliğiyle mükemmel bir kıyas teşkil ediyordu. Leydinin ılık saçak koyu renk gözleri, altın ve kırmızı vurgularıyla şarap rengi saçları vardı, fakat onda öyle bir sevecenlik ve sükunet vardı ki Julienne'in içine hemen su serpilmışti.

"Sizinle tanışmaktan onur duyuyorum Bayan Laurent," dedi Leydi Sinclair, Julienne'in elini sıkarken. "Muhteşem performanslarınız bu mevsim inanılmaz bir keyif verdi hepimizi. Ayrıca Dare sizin kahramanlık hikayelerinizle bize ziyafet çekiyor."

Julienne, ne kadar kızarmış olsa da Dare'e imalı bir bakış atmayı başardı. "Sanırım Lord Wolverton'ın gerçeği süslemek gibi bir eğilimi var, leydim."

"Lütfen, ben Vanessa'yım, bu da kocam Damien."

Lord Sinclair öne çıktı. "Sizinle tanışmak gerçekten büyük bir zevk. Dare'in eğilimlerinin iyice farkındayım, ama bu durumda ünü hak ettiğinizi düşünüyorum. Castlereagh'in açıklamaları bu arkadaşın..." Lord Sinclair, Dare'in sırtına hafifçe vurdu. "Yapabileceği her türlü ciddiyetsiz iddiaya önemli bir ağırlık kazandırıyor."

Dare'in hınzırca gülümsedi. "Yemin ederim haksız yere

iftiraya uğruyorum. Unuttun mu Günah, ne kadar ciddi olabileceğimi kanıtlayan yeni bir madalyam var.”

“Gerçekten de öyle,” diye gülerek kabul etti Damien. “Lanet olası kahramanlıklarını kıskanıyorum işte. Bu olanlar efsaneviliğine daha da güç katacak ve tüm bayanlar tarafından daha da fazla rağbet göreceksin.”

Brynn, Julianne’i bir kanapeye götürüp aşağı doğru çekip otururken Lucian ona bir kadeh şarap doldurmak için büfeye gitti.

“Size küçük bir buluşma olacağını söylemiştim,” dedi Brynn. “Ne yazık ki diğer yakın arkadaşlarımız burada olamayacak. Raven ve Kell üç ay önce Karayıplara gittiler. Onlarla tanışmış olmanızı isterdim. Raven’i seveceğinize eminim. Geçen yıl Lucian’la evlendiğim ve bütün kibirli akrabalarla karşılaşmam gerektiğinde, sosyete de yolumu bulmama o yardım etmişti.”

Lucian, Julianne’in şarabıyla geri döndüğü zaman konuklarının –Julienne ve Dare’in–şerefine kadeh kaldırmayı teklif etti ve şiddetle kabul edildi. Alkışlar sona erince, Dare kendi kadehini kaldırdı.

“Sanırım bir kadeh kaldırma daha sırada,” diyerek kötü kötü gülümsedi. “League derneğinin en son ilavesine. Babasının adımlarını takip etmekte hiçbir sorunu olmasın.”

Brynn şiddetle başını salladı. “Dare, bu çok korkunç bir dilek. Onu geri al!”

Neşeyle atılan kahrkaha üzerine Julianne şaşkınlıkla kaşlarını çatı.

“Oğlumuz daha iki haftalık,” diye açıkladı Brynn. “Ve Dare onun Hellfire kulübünde Lucian’ın üyeliğini üstlen-

mesi için daha şimdiden plan yapıyor.” Brynn, Dare’e şakayla ters ters baktı. “Cesedimi çiğnemedен olmaz.”

“Dare sadece şaka yapıyor hayatım,” dedi Lucian eğlenerek. “Kulüpteki zümrenin bir süre yetersiz kalacağını biliyor. Bu da bana... Bana her zaman özlemini çektiğim bir oğul verdiği için sevgili karıma teşekkür etmek istediğimi hatırlattı.” Brynn’le paylaştığı uzun bakış öylesine sıcak ve samimiydi ki, Julianne’in içi sızladı.

“En azından bizim bu konuda henüz endişelenmemize gerek yok,” diye mırıldandı Vanessa, Julianne’e, “çünkü bizim bir kızımız var. Bizim zorluklarımız farklı türden olacağı benziyor. Catherine daha üç yaşında, fakat babasının yanısıra gördüğü bütün erkekleri iyice parmağında oynatıyor.”

“Bir sonraki oğlan olabilir,” dedi Damien, karısına aynı sıcak, şefkatli bir aşkla yanan bakışlarıyla bakarak.

Vanessa gizemli bir tebessümle elini karnına bastırdı. “Bir çocuk daha beklediğimiz için şanslıyız.”

Hem acı hem tatlı bir özlem içini delip geçerken Julianne yüzünü çevirdi. Muhtemelen onun hiç çocuğu olmayacaktı. Ne olursa olsun, bütün istediği şey olan Dare’den çocuğu olmayacaktı.

Julienne, Dare’e göz attığında onun da dikkatle kendisine baktığını fark etti. Julianne kendini zorlayarak gülümsedi ve planlanan barış kutlamalarıyla alakalı zararsız bir soru sordu. Neyse ki böylece konuyu değiştirmeyi başarabildi.

Julienne bir süre eğlendi. Sohbetle dostane bir sıcaklık vardı ve Dare’in arkadaşları ona İngiliz aristokrasinin soğuk üyelerinden beklemediği kadar cana yakın davra-

nıyorlardı. Erkekler kardeş gibiydiler; aralarındaki muzip şakalar birbirlerine olan muhabbetlerini gösteriyordu, ki Julianne bunun çok nadir bulunduğunu tahmin ediyordu.

Biraz sonra akşam yemeğinin hazır olduğu ilan edildi ve Brynn'in küçük yemek odası dediği odaya geçtiler. Burası Wycliff'lerin genellikle misafir ağırlamak için kullandığı resmi odadan daha samimi bir ortam sağlıyordu. Enfes yemek esnasında, Julianne, Dare hakkında son karşılaşmalarından bu yana geçen üç ay boyunca öğrendiklerinden çok daha fazlasını öğrenmişti.

Gruptan biri ona Wolverton diye seslenince, Vanessa bir an boş boş baktıktan sonra başını salladı ve Julianne'e alçak sesle, "Bazen Dare'in yeni unvanını hatırlamakta güçlük çekiyorum," dedi. "Yedi yıl önce tanıştığımızda, Clune Kontu'ydu ve hayatımın üzerinde derin bir etkisi oldu. Aslında, Damien'in evlenme teklifini hızlandırdı. Beni numaradan kaçırmış, Damien'i beni ne kadar önemsedığını itiraf etmek zorunda bırakmıştı."

"Peki yaptı mı?" diye merakla sordu Julianne.

"Evet," diye lafa karıştı Lucian. "Fakat Damien bunun için onu düelloya çağırmış ve kendisi vurularak yaralanmıştı."

"Çocukça inatları için ikisini de vurmak istemiştım," diye lafa katıldı Vanessa şakayla karışık bir hiddetle.

"Dare neredeyse kazara beni vurmayı başarmıştı," dedi Damien. "Hiçbir zaman çok iyi bir nişancı olmadığı için şanslıydım."

Dare'in yüzünde bir gülümseme belirdi. "O zamandan beri becerilerimi geliştirdim. Hiçbir zaman senin gibi keskin bir nişancı olmayacağım Günah, ama bir ta-

bancayla fena değilimdir ve kılıçta da oldukça başarılıyım. Düellonun ne zaman gerekeceğini asla bilemezsin. Veya acımasız bir casusla ne zaman karşılaşacağını.” Dare’in te-
bessümü solmuştu. “Becerilerim birkaç hafta önce değe-
rini kanıtladı, ama casusluk içinden ekileceğim. Bundan
sonra gizli araştırmalar veya gizli entrikalar olmayacak.”

“Ya sen Juliette?” diye sordu Lucian.

Dare onun yerine, kararlı bir ses tonuyla cevap verdi.
“O da mesliğini bırakıyor.”

“Kuşkusuz yenilgiyi kabullenmeyi reddeden ve
Napolyon’u tekrar iktidara getirmeyi deneyecek hizipler
olacaktır.”

“Başka birisini bulman gerekecek,” diye ısrar etti Dare.

Juliette karşı çıkabilirdi, ama bu olayların dışında kal-
mayı ve Dare’in de aynı şekilde kurtulmasını tercih ederdi.

Damien’in ağzı neşeyle kıvrıldı. “Seni bir casus olarak dışın-
mak ise daha da zor.” Juliette kaşlarını kaldırıncı, açıkla-
dı. “Dare Lordlar Kamarası’ndaki yerini almayı planlıyor.”

Juliette şaşkın bakışlarını Dare’e çevirdi. Juliette,
Dare’in onu izlediğini fark etmişti, sanki tepkisini ölçer
gibiydi. “Geçtiğimiz hafta Parlamento’da yapacağım ilk
konuşmaya hazırlanıyordum.”

Juliette kalbinin sıkıştığını hissetti. Dare politik bir
kariyer mi planlıyordu? Hayatında bu kadar muazzam bir
değişiklik yapmayı planladığına dair hiçbir şey sezmemişti.
Ona tek bir laf etmemişti. Fakat son zamanlarını bu çekil-
de geçiriyor olmalıydı. Eğer bir soylu mütevazı bir aktrisle
evlendiği için hor görülecekse, bir politikacı çok daha fazla
hor görülmez miydi?

“Hangi konuları ele almayı tasarlıyorsun?” diye sordu Lucian.

“Savaş nihayet sona erdiğine göre ülkemizin gelecekte karşılaçağı sayısız sorun var,” dedi Dare. “En acil olanları mahsul fiyatları ve geri dönen askerlerimizin zor durumları. Fakat herhangi bir çözüm önermeden önce iyice çalışmam gerektiğinin farkındayım.”

“En iyisi derinden ilgi duyduğun bir şeye odaklanman olacaktır.”

Dare başını salladı. “En azından Castlereagh’in desteğine sahip olacağım. O da Parlamento’da bir müttefik istiyor.”

“Konuşmanı yaptığın zaman seyirciler arasından seni izleyeceğiz,” dedi Vanessa.

Damien hâlâ kuşkuyla başını sallıyordu.

“Politikada başarılı olmayacağımı mı düşünüyorsun?” diye sordu Dare.

“Olağanüstü olacağından eminim. Şeytanın ta kendisi kadar büyüleyici ve ikna edici olabilirsin. Fakat seni uzun zamandır bir hovarda olarak tanıyorum, ve neden böylesine ciddi sorumlulukları üstlenmek istediğini merak ediyorum.”

“Hepimizin bir gün gençliğini bir kenara bırakması gerekiyor,” dedi Dare.

Dare, Julianne’in bakışlarını yakalasa da yüz ifadesini okuyamamıştı. Ne de olsa Julianne bir aktristti. Duygularını saklamakta bir ustaydı.

Julianne’in onun için memnun olacağını umuyordu. Keşke yalnız olsaydık, diye düşündü. Böylece Julianne’in duygularını irdeleyebilirdi. Fakat beklemesi gerekecekti.

Kısa süre sonra kadınlar oturma odasına çekilerek erkekleri porto şaraplarıyla başbaşa bıraktılar. Dare en iyi iki arkadaşının, sanki kraliyet hayvanat bahçesindeki vahşi bir hayvan örneğiymiş gibi, sorgulayarak ona baktığını fark etti.

Dare, açıklama istediklerini biliyordu: Neden huylu huyundan vazgeçecek kadar gözü kara davranıyordu?

Oysa Dare’i bu değişime neyin ittiğini anlamak çok da zor değildi. Dare, Julianne’i hak etmek için daha iyi bir adam olmaya çalışıyordu.

O eski hovardalıklarından artık utanç duyuyordu. Şimdiye kadar hayatında pek bir şey yapmamıştı. Otuz üç yılının büyük bir kısmında, boş zevklerle vakit geçiren bir hovarda olmuştu. Anlık zevkler dışında hayatıyla ilgili hiçbir görüşü yoktu. Rahatına düşkün, bencil bir yaşam sürmüştü.

Fakat hovardalık günleriyle, çapkınlıkla işini artık bitiriyordu. Hovarda ruhunun derinliklerinde, değişmek için yemin etmişti.

Gayret gösterirse kendini kurtarabilir, Julianne’e onu hak ettiğini kanıtlayabilirdi.

“Sanırım,” dedi Damien sonunda sıkıştırmaya başlayarak, “bu değişikliğinin bir sebebi var. Bu Bayan Laurent’la alakalı olabilir mi?”

“Her şey onunla alakalı,” dedi Dare. “Onun için ateşe atlarım.”

“Gerçekten eşsiz bir kadın,” diye kabul etti Lucian. “Özellikle yürekliliğini etkileyici bulmamak imkansız.”

“Tanıdığım birçok erkekten çok daha cesur,” dedi Dare.

Daha çok cesur, kararlı, onurlu ve zekiydi... Julianne’e layık olmak neredeyse imkânsızdı.

“Demek sonunda yenik düştün,” dedi Damien, gri gözlerinde bilgiç bir parıltıyla. “Vanessa’ya âşık olduğum zaman bana güldüğünü hatırlar gibiyim.”

“Hayır, sana hiç gülmedim.” Dare arkadaşının bakışlarını tam bir ciddiyetle karşıladı. “Senin için korkuyordum, Günah. Bir zamanlar benim incindiğim gibi incinmeden korktum. Yine de hata yaptım tabii. Vanessa’yı sevmekten başka çaren yoktu, tıpkı benim de Julianne’le başka seçeneğim olmaması gibi.”

“Anladığıma göre bahisten ödün veriyorsun öyleyse.”

“Kesinlikle.” Julianne girdiğimiz bahsi kazandı, diye düşündü Dare. Julianne, onu dize getirmiş, Dare’i mağlup olduğu için mutlu etmişti.

“Sen istifa edersen kulübe kim liderlik edecek?”

“Birkaç nitelikli aday var. Fakat doğruyu söylemek gerekirse, oraya ne olacağı pek de umrumda değil. Benim için kulüp çoktan amacına hizmet etti.”

Damien şaşkın şaşkın kafasını salladı. “Senin kulüpten vazgeçtiğin günü göreceğim hiç aklıma gelmezdi.”

“Artık kulübe ihtiyacım yok.”

Bu zaman kadar acısını hep tensel zevklerle bastırmaya çalışmıştı. Yaşamının boşluğundan uzaklaşmak için cinsel hazlara dayanmış, uzun saatleri sofistike oyunlar ve ahlaksızlıklarla doldurmaya çalışmıştı. Bazı erkeklerin çizmelelerini kenara atması gibi sevgililerini bir köşeye atmıştı.

Fakat Julianne’le yeniden karşılaştığından beri derin bir anlayışa varmıştı: Sevişmek asıl âşık olduğunda güzel oluyordu.

“Birkaç ayda önemli bir şey öğrendim,” dedi Dare. “Âşksız zevkin içi boş oluyor.”

“Bunu sana ben de söyleyebilirdim,” dedi Damien. “Fakat bana asla inanmazdın. Kendin keşfetmen gerekiyordu.”

“Senin için çok memnun olduk,” diyerek neşeyle onlara katıldı Lucian. “Peki ne zaman mutluluk dileyebiliriz?”

“Emin değilim. Henüz evlilik teklif etmedim. Şu an uygun değil.”

“Seni geri çevireceğinden mi kaygılanıyorsun?”

Dare yalan söyleyemezdi. Teklifi erteleme nedeni korkuydu. Efsanevi ikna yeteneğinin başarısız olmasından ölümcül bir şekilde korkuyordu. Julianne’in evlilik teklifini kabul etmemesinden, başına gelenlere izin verdiği için onu affetmeyeceğinden korkuyordu. Dare, Julianne onu sevmiyorsa, asla sevmeyecekse ne yapardı bilmiyordu.

Dare, Julianne ondan uzaklaşmış görünmeden önce, Paris’teki birkaç gün aralarında yoğun bir samimiyet hissetmişti, fakat yakınlıklarının büyük ölçüde tehlike nedeniyle olduğunu biliyordu.

Bildik korku midesinde düğümlenmeden sık sık yutkundu. Julianne’siz hayat çekilmez olacaktı. Onu ancak Julianne bütün hissettirebilirdi. İçindeki boşluğu ancak Julianne doldurabilir, bütün olma ihtiyacını ancak o dindirebilirdi.

Julianne, Dare’in ruhunun en derin köşelerine dokunmuştu. Dare o olmadan boşluğunun kesin sınırlarıyla yüzleşmek zorunda kalacaktı.

Lucian karanlık düşüncelerini yarıda kesti. “Öyle karamsar karamsar bakma dostum. Leydini kazanmayı başaraacağına benim güvenim tam.”

Dare de o kadar emin olmak isterdi. Son iki hafta bo-

yunca ilkel güdülerine taban tabana zıt bir yol izlemişti. Julianne'in aklını karıştırmadan, hak ettiği övgülerin tadını çıkarmasını istemekle kalmamış, herkesin bildiği flört oyununu da kesmişti. Bu saçma bahse son vermek, Julianne'in çocuksu maskaralıklar dediği şeyleri bitirmek istemişti.

Dare oyunlardan elini eteğini çekmişti. Julianne'e ciddi olabileceğini, önemli uğraşları olabileceğini göstermesi gerekiyordu. Julianne'e anlamlı, samimi ve yürekten geldiğini görebileceği şekilde kur yapmayı planlıyordu. Girdikleri meşhur bahsi hatırlatmayacak birkaç yol düşünmeliydi. Tiyatro gösterilerine katılmak veya gece yarısı yemeklerine götürmek eski davranışlarını hatırlatacak, pahalı hediyeler yollamak da aynı etkiyi yaratırdı.

Bu sabırsızlığına rağmen, Dare bu yeni kur yapma şeklinin son birkaç aydır yaptıklarından tamamen farklı olmasını istemişti.

Ayrıca Folmont mülkünü satın almaya ilişkin Fransa'daki vekilinden haber bekliyordu. Dare, Julianne'in aşkını satın alıyor gibi görünmek istememişti, tabii bunun yardımcı olacAğını bilse o noktaya bile düşebilirdi. Fakat doğuştan hakkının yeniden eline geçmesiyle, Julianne geleceğini, istediği erkeği, dilediği koruyucuyu seçmek için yeterince zengin ve bağımsız olacaktı.

Evlenme teklifine gelince, Dare birlikte geçirdikleri yazı yeniden yaratacak romantik bir sahne hazırlamasının daha iyi olacağını düşünmüştü. Julianne'e yedi yıl önceki teklifini tekrarlayacağı bir piknik teklif etmeyi planlamıştı.

Bu arada ülkesinin işleriyle ve başkalarının refahı ile ilgileneyeceği ve böylece faydalı olabileceği çiçeği burnunda

politik kariyerine odaklanmıştı. Julianne'e değişebileceğini ispatlamak istiyordu.

Bunu aklında tutarak Julianne'in sevgili arkadaşlarıyla tanışabileceği bu akşam yemeğini ayarlamıştı. En namlı çapkınların bile gerçek aşktan ilham aldıkları zaman değişebileceğini Julianne'e gösterecekti.

Sanki aklındakileri okumuş gibi Lucian tekrar kadeh kaldırdı. "Yeni cemiyetimize. Eskisinden çok daha iyisini yarattık. Uslanmış hovardalar cemiyeti." Dare'in bakışlarını muziplik ve sevgiyle canlanmış kardeşçe bir tebessümle karşıladı. "Hoş geldin."

Dare bunun şerefine memnuniyetle içti, Lucian'ın bahsettiği seçkin üyeliğe katılabilmek için dua ediyordu. Şimdiye kadar arkadaşlarına hiç bu kadar imrenmemişti, Damien ve Lucian'ın sahip olduklarını o da istiyordu: Aşk, sıcaklık, çocuklar, kahkaha.

Fakat hepsinden çok, çaresizce istediği Julianne'di.

Ve hayatında ilk kez elde edeceğinden emin değildi.

On Dokuzuncu Bölüm

Dare'le olan ilişkisini reddedilmez şekilde sona erdirmek kararlı olan Julianne, dört gün sonra planını harekete geçirdi.

Dare'e bahsi kaybettiğini kabul ettirmenin önemli bir olay gerektireceğini biliyordu tabii ki. Bu nedenle onu tanıkların önünde reddetmeyi tasarlamıştı. İşini bitirdiği zaman, reddetmesi herkes tarafından bilinecekti. Dare'in metresi olma teklifini su götürmez bir şekilde reddettiğini tüm yüksek tabaka öğrenecekti.

Eğer rolünü iyi oynarsa, katı kalpli tavrı Dare'e ne kadar az umursadığını gösterecek, bu aşağılanmanın etkisiyle Dare de, Julianne'in kaçışma fırsat sağlayacak, böylece ilişkileri ebediyen kopmuş olacaktı.

Drury Lane'e ölümcül hasta bir akraba hikayesi uydurarak haber yolladı. Arnold, Julianne'in yakın zamanda gideceği haberini son ana kadar saklamaya söz vermişti, çünkü gerekli olmadıkça Julianne'in hayran ordusunu üzmeyi hiç istemiyordu.

Julianne son gösteri için bildiği tüm becerilerine başvurmuş ve ıstırap veren umutsuzluğuna rağmen en iyi

oyunlarından birini çıkarmayı başarmıştı. Fakat alkış tufanına karşı selam verirken, yüzlerden oluşan denizin görüntüsü bulanmış ve tiyatroyu son kez terkederken göz yaşlarını zor zaptedebilmişti.

Ertesi sabah pansiyonunu sadece küçük bir valizle boşaltmış, sandıklarının York'da yeni odalar bulduğunda haber yollayınca kadar orada tutulmasını ayarlamıştı.

Kiralık araba sadece bir yerde mola verecek, böylece Solange'a veda edebilecekti.

"Hiç umut olmadığından emin misin?" diye sordu arkadaşısı üzüntüyle.

"Evet," diye cevap verdi Julianne ve Solange'a sarıldı.

"Seni özleyeceğim, *mon amie*."

"Ben de seni özleyeceğim."

Julianne arabasına döndüğünde, Dare'i çok daha fazla özleyeceğim, diye düşündü. Dare'in kaybı Julianne'in içinde kanayan bir yara gibiydi.

Arabayı St. John's Wood'da başka bir aktristen günlük olarak ödünç aldığı zarif ve küçük eve yöneltti. Öğlen buluşmak için Dare'i davet etse de eve iki saat önce gelmeye karar vermişti. Bir molaya ihtiyacı vardı, sadece sahneyi düzenlemek için değil, ama bir ömürlük performans için duygusal olarak hazırlanması gerekiyordu.

Dare tüm varlığı genç bir delikanlının ateşli coşkusuyla uğuldayarak, küçük sevimli evin merdivenlerini zıplaya zıplaya çıktı. Julianne'in daveti onu fazlasıyla şaşırtmıştı. Girdikleri bahisten ödün vermek ve bu ortamı anlaşmanın koşullarını müzakere etmek için seçmiş olmasının dışında, onu buraya niye çağırmış olabileceğini düşünemiyordu.

Eğer durum öyleyse, Julianne’i hızla bu fıkirden vazgeçirmeliydi. Julianne’i metres olarak istemiyordu. Onu yanında istiyordu, daima, ebediyen olarak. Ve bu öğleden sonra bunu Julianne’e söyleyecekti. Korkmadan konuşarak kalbini açmayı ve ona evlenme teklif etme riskine girmeyi düşünüyordu.

Kısaca reverans yapan bir kadın hizmetkar tarafından karşılandı önce. Hizmetçi kız sırnaşın bir kıkırdamayla “Bayan Laurent özel odada bekliyor,” dedi.

Dare onu izledi ve lüks, ipek kaplı bir yatak odasına kabul edildi. Herkesten uzak, romantik bir ortam sağlayacak şekilde perdeler çekilmişti.

Dare bir baştan çıkarma sahnesinin hazırlanmış olduğunu anlayınca nabızı daha da hızlandı.

Kapı arkasından kapandığında, Dare’in Julianne’i görd. Normal bir şezlongdan daha geniş ve iki aşığın rahatlıkla sığabileceği bir divana uzanmıştı. Ancak Julianne gül rengi müslin bir elbise giymişti, yanındaki küçük masaya meyve ve şarap doldurulmuştu.

Julienne kadehinden bir yudum alarak Dare’i inceledi, gözleri yarı kapalı, şehvetli ve tahrik ediciydi.

Julienne, Dare’in kışkırtan bir ses tonuyla “Hoşgeldin,” dedi. “Seni özledim Dare.”

“Ben de seni çılgınlar gibi özledim.”

Julienne’in nefis dudakları somurtur bir hal almıştı. “Pek öyle görünmüyor. Son zamanlarda beni ihmal ettiğini söyleyebilirim.”

Julienne odada ilerlerken büyüleyici bir şekilde gülümsüyordu. “Özür dilerim aşkım.” Dare onun eline uzanarak usulca parmaklarından öptü. “Seninle özel olarak konuşmak için doğru zamanı bekliyordum.”

“Şu anda konuşmak hiç ilgimi çekmiyor.” Julianne parmağını Dare’in göğsünden pantolonuna doğru gezdirirken gözlerinin derinliklerinde küçük alevler yanıyordu. Julianne o baştan çıkarıcı sesiyle “Sanırım giysilerini çıkarmanız,” diye mırıldandı.

Dare’in ikinci bir emre ihtiyacı yoktu. İtaatkar bir şekilde önce ceketini ve yeleğini, sonra kravatını ve gömleğini çıkardı. Divanda onun yanına oturarak ayakkabılarını ve çoraplarını çıkardıktan sonra tekrar ayağa kalkarak pantolonunu ve külotunu çıkardı.

Julianne, Dare onun karşısında çıplak kaldığında bakışlarını yavaş yavaş onun vücudunda gezdirdi. Dare, Julianne’in gözlerindeki şehvetle sertleştiğini hissetti. Julianne davetkar bakışlarla gülümseyerek kollarını kaldırdı ve ona iyice sokulmasını istediğini belli etti. Dare heyecanla yanına uzanarak Julianne’i kucağına çekti.

Sertçe ve tutkuyla öpüştüler, buna son verdiğinde Julianne de Dare gibi soluk soluğa kalmıştı. Dare itiraz edebilirdi, ama Julianne ona yavaş, tahrik eden bir tebesümle tekrar gülümsemiş, ve sırtüstü bastırmıştı. Sonra onun başının üzerinde şezlongun ahşap çerçevesindeki metal bir ilmeğe bağlı ipek eşarbyı çekmek için uzandı.

Julianne eşarbyı sol bileğine bağladığı zaman, Dare ona yarı soran, yarı şeytani bir ifadeyle sırıttı. “Aklında tam olarak ne var, *cherie*?”

“Tahmin edebileceğini düşünüyorum.”

Dare, Julianne onun sağ bileğini sağlama aldıktan sonra her iki ayak bileğine eşarplar bağlamak için diz çöktüğünde gerçekten tahmin edebilmişti.

“Bir seferinde bana kölelik hayalinden bahsetmiştin,”

diye mırıldandı onun üzerine eğilerek Julianne. “Eh, ben de kendi hayalimi tatmin ediyorum. Tamamen benim in-safıma kalmanı istiyorum.”

“Buna mecbur olmaktan fazlasıyla mutluyum tatlım,” dedi Dare nefes nefese.

Julienne’in parmakları vücudunda dans ederek karnında hafif daireler çizirken dudaklarını göğsüne bastırınca Dare soluksuz kaldı.

Julienne’in parmaklarının hınzır temasıyla Dare içinde arzusunun kabardığını, alevlendiğini, kasıp kavurduğunu hissetmeye başlamıştı.

Sonra Julianne’in elinde sıkıca tuttuğu eşarby fark etti. Bunu tüm vücudunda sürüklediğinde sert, istemsiz bir nefes aldı. Çok geçmeden erotik duygular uyandıran eşarp sertleşmiş ereksiyonunu okşuyor, Julianne eşarby şişmiş uzvuna dolayarak dudaklarıyla dokunuyordu.

Şimdiye kadar yaşadığı en erotik duygulardan birisiydi. Julianne onu titretiyor, kalbinin kontrolsüz bir şekilde atmasına neden oluyordu. Dare kalçalarını kaldırdı, Julianne tahrik edici hareketlerine devam ederken Dare’in vücudu arzudan alev alev olmuş, kasıklarındaki yanmayla dişlerini kenetlemişti.

Sonra Julianne aniden durdu. Eşarby, Dare’in sertleşmiş penisinin üzerinde bir çadır oluşturacak şekilde örtülü bırakarak yataktan kalktı. Dare onun soyunacağını zannetmişti, fakat bunun yerine bir sandalyenin üzerine dağınık bıraktığı giysilerini aldı ve geri çekildi.

Bir an önce şiddetle tutkulu olan ifadesi şimdi hissizdi, neredeyse bomboştu.

“Julienne?”

Julienne'in hüznü tebessümü Dare'in yüreğini delip geçti. Julienne cevabını geciktirerek kapıya gitti ve açtı.

"Bahsi kaybettiğine dair hiçbir soru kalmamasını istedin Dare, ve bunun için tanıkların olması gerekiyor. Arkadaşların Riddingham ve Sör Stephen Ormsby'yle birlikte Hellfire'dan birkaç arkadaşın daha birazdan seni kurtarmak için burada olacaklar. Onlara enfes bir gösteri sözü verdim."

Gitmek üzere dönerken Dare şaşkınlık içinde bakakalmıştı.

Julienne titrek bir fısıltıyla "Hoşçakal Dare," dedi ve ona kaçamak bir bakış atarak odadan çıkıp kapıyı arkasından sıkıca kapattı.

Julienne beklettiği kiralık arabayla bir posta hanına giderek York'a giden öğleden sonra postasına yetişmişti. İçerisi, bazıları kendisini onu çeşitli türde yolcularla kalabalıktı. Julienne onların övgülerini hafif bir tebessümle kabul ederek köşesine daha da büzüldü ve yüzünü penceyere çevirdi. Ancak kırsal bölgelerden geçerken hiçbir şey görmüyordu. Kaybının acısı içinde adeta bir bıçak yarası gibiydi; paramparça olma duygusu onu terk etmeyecekti.

Her nefesinde, sallanan arabanın her sarsıntısında, her hareketinde Dare'i özlüyordu. Onu düşünmek çok ıstırap veriyordu. Fakat ağlamayacaktı. O gözyaşlarını uzun süre önce akıtıp tüketmişti.

Sonra el çantasında bir mendil arama hatasına düştü. Bir anı olarak Dare'in eşyalarından ayırdığı mendili bulmuş, ve bunu yüzüne götürünce onun kolonyasının ketene sinen hafif kokusunu duymuştu..

Umutsuzluk giderek artıyor, boğazını tıkıyor, görüşünü bulandırıyor. Tüm yapabileceği yakıcı gözyaşlarını zorla bastırmaktı.

Dare'le alakalı azap veren düşünceleri bir şekilde unutmahıydı. Bir şekilde devam edecek cesareti bulmalıydı.

Dare yaklaşık iki saat sonra, içinde alevlenen paniği kontrol etmesi gerektiğini düşünüyordu. Julianne ortadan kaybolmuştu ve yenilgisine tanıklık etmeleri için davet etmiş olduğu hovardalardan hiçbirisi nereye gittiğini bilmiyordu.

Durum bu kadar ciddi olmasaydı, eğer ona ilgisi bu kadar kişisel olmasaydı, muhtemelen Julianne'in cüretkarlığı için bir hayranlık kıvılcımı hissedebilirdi. Bu eski günlerine yakışır bir şakaydı: Onu soymak, elbiselerini çalmak, yatağa bağlamak ve arkadaşlarının keşfetmesi için çaresiz bırakarak gizlice sıvışıp gitmek... Fakat Dare böyle bir durumda kesinlikle hiçbir mizah bulamıyordu.

Yaşananlar oldukça utanç vericiydi. Hellfire'daki arkadaşları şakalarla onca yıl kendilerine işkence ettikten sonra Günah Prensi'nin nihayet aynı türden bir adaletle karşılaşmasını şamatayla karşılamışlardı. Daha da kötüsü, hepsi at sırtında gelmişlerdi. Bu nedenle sadece bir çarşafı örtünerek kiralık bir araba çağırmak zorunda kalmıştı.

Gerçekten Wolverton Markisi olduğuna ve Mayfair'de kendi evine gideceğine sürücüyü ikna etmeyi başarmış, fakat tüm yolculuğunu dişlerini gıcırdatarak ve Julianne'i yakaladığı zaman alacağı şiddetli intikam yeminleri ederek geçirmişti. Öfke onu sevdiğini bile söyleyemeden

Julienne'i bir kez daha kaybetmiş olmanın keskin korkusunu örtmeye yardımcı olmuştu.

Hizmetkarları, Dare bir Yunan senatörü gibi giyinmiş, ayaklarını sürüyerek içeri girdiğinde şaşkınlıklarını göstermeyecek kadar iyi eğitilmişlerdi. Dare son derece zarif tasarlanmış giysilerini yeniden giydiği zaman kendisini daha iyi hissetmişti. Fakat arabasını çağırttığında kalbini sıkıştıran kötü duygudan kurtulamıyordu. Julienne'i izlemeye kesinlikle kararlıydı ve araştırmaya başlamak için en azından iyi iki yer vardı: Arkadaşı Solange ve Drury Lane Tiyatrosu.

Fakat Dare asıl korkuyla şey dolduran Julienne'in neden kaçtığını veya onu bulduğu zaman ne yapacağını bilmemekte.

Julienne York'a ertesi gün öğleden sonra vardı, vücudu uykusuzluktan bitaptı, kalbinde sancıyan büyük bir boşluk vardı. Yorgunluğuna rağmen, doğrudan tiyatroya gitmiş, eski grubu tarafından heyecanla karşılanmıştı.

Onun ölümcül bir haini hezimete uğratmasıyla alakalı şöhretini şaşırtacak bir şekilde herkes duymuş ve Londra'daki kariyerini coşkuyla izlemişti. Julienne'in başarısından faydalanarak sermayeye çevirmek isteyen müdür, bir Moliere komedisinin akşam performansında Julienne'e rol vermiş ve hatta dönüşünü ilan eden bir afiş bile hazırlatmıştı.

Ortaya çıkışının haberi hızla yayılmış, o gece küçük tiyatro binası hıncanın dolmuştu. Julienne bundan daha istekli bir izleyici daha önce görmemişti. Mısralarını uyuşuk bir şekilde okumasına rağmen, en ufak jestine gülmüşler ve kahkahalar atmışlar, tüm gruba neşe yaymışlardı.

Kulisteki kargaşayı duyduğunda oyun muhtemelen yarısına gelmişti. Julianne moral bozukluğundan silkinerek merak etmeye başlamıştı. Kanatlara göz atınca, müdürün çılgınca el kol işaretleri yaptığını gördü, görünüşe göre üzerinde kalın bir palto ve üç köşeli bir şapka olan uzun boylu, iri kıyım bir adamla tartışmakla meşguldü.

İri yarı adam birkaç dakika sonra sahneye çıkarak kendini York şerifi olarak tanıttı.

Kısılmış bakışları Julianne'e takılmıştı. "Bayan Laurent siz misiniz?" Julianne doğrulayınca, adam "Sizi tutukluyorum," dedi ters bir şekilde.

Julienne sersemlemiş bir şekilde ona bakıyordu. Bu geçenlerde Paris'te tutuklanmasını çok fazla andırıyordu. "Hangi suçla?"

"Hırsızlık."

"Bir yanlışlık olmalı."

"Yanlışlık yok. Wolverton Markisi'nin eşyalarını çalmışsınız. Benimle birlikte geleceksiniz."

Dare'in unvanını duyunca yüreği ağzına geldi. Şerif hiç de nazik olmayan bir şekilde onu çürük domates yağmuru altında sahneden yuhalayan ve ısıklayan hayal kırıklığına uğramış seyircilerin arasına sürüklerken Julianne ürkmüştü.

Korktuğu gibi, Şerif onu zorla yeşil odaya götürmüştü ve şimdiden orada oturan bir beyefendinin yanına itmişti.

Julienne doğrulmaya çabalarken hayal meyal Şerif'in veda ettiğini ve arkasından kapıyı kapadığını duydu. Dare'in zümrüt yeşili bakışlarıyla karşılaşınca dona kaldı.

O nefes kesen gözlerdeki katışıksız öfke yanlış anlaşılamazdı, fakat Julianne bu bakışlarda bir kararsızlık da görmüştü.

“Beni hırsızlıktan tutuklatmaya gerçekten niyetli misin?” diye sordu taarruza geçerek Julianne. “Ben hiçbir şey çalmadım.”

“Çaldın,” dedi Dare, sesi tutuktu.

“Sanırım giysilerini aldım ama...”

“Tek onu almadın ama bu konuyu şimdilik bırakalım. Beni niye öyle terk ettiğini bilmek istiyorum. Beni aşağılamayı mı düşündün? Beni dize getirme yolun bu muydu?”

Dare’in yakıcı bakışları karşısında Julianne’e sıcak basmış, yanaklarına bir kızartı yayılmıştı. “Kısmen. Girdiğimiz bahse kesin bir son vermek istedim.”

“Neden?”

“Çünkü oyunlarla işimin tamamen bitmesini istedim. Bu maskaralığı devam ettirmenin bir anlamı yok. Caliban’ın ölmesiyle, artık bana cinsel dürtüler haricinde bir ihtiyacın kalmadı.”

Dare’in gözlerindeki fırtınalı ifade yumuşamıştı. “Daha hatalı olamazdın Julianne.”

Julianne akan yaşların gözlerine battığını hissedince bakışlarını kaçırdı. “Metresin olmaya dayanamazdım Dare.”

“Eh, bu bana uyar, çünkü seni metres olarak istemiyorum. Karım olmanı istiyorum.”

Julianne’in nefesi tutuldu, gözleri Dare’le buluştu.

Sessiz kalınca, Dare elini saçlarının arasından geçirdi. “Sana daha önce söylemeliydim, biliyorum. Nasıl başlayacağımı bilemedim. Teklifimi geri çevirmenden korktum. Paris’ten döndüğümüzden beri cesaretimi topamaya çalışıyordum.”

Julianne bakakalmıştı. Dare’in gözlerindeki savunmasızlığı ve korkuyu görmüştü. Kaygısı yüreğini sızlatıyor-

du. “Dare, suçluluk duygusuyla kendini benim için feda etmene izin vermeyeceğim.”

“Seninle evlenmek fedakarlık değil. Lanet olsun, neden böyle düşünüyorsun?”

“Ivers’in, büyükbabanın yaptıklarından dolayı suçluluk hissettiğini biliyorum.”

“Duygularımın suçluluk hissiyle hiçbir alakası yok. Seninle evlenmek istiyorum, çünkü sensiz yaşayamam. Bu kadar basit.”

Dare uzanarak Julianne’in elini tuttu. “Seni seviyorum Julianne. Şimdiye kadar anlamış olman lazım bunu. Seni sevmekten hiç vazgeçmedim.”

Julianne’in şaşkın sessizliğinde Dare’in dudakları acı dolu bir tebessümle kıvrıldı. “Beni terk edersen, ne yaparım söyle? Nasıl yaşamaya devam ederim? Son yedi yılı senin özlemini çekerek geçirdim. Başka hiçbir kadını sevmezdim Mücevher. Senden sonra, birisini sevmek, yaklaşmak için kendime asla izin vermedim. Seni kaybettikten sonra yaşadığım türde bir acıyı tatmaktan korktum. Sonunda incinmiş olarak kalmamak için kendimi herkesten uzaklaştırdım. Fakat seni tekrar bulunca... Çaresizdim.”

Dare’in zaten hüznü olan sesi perişanlık sınırına gelmişti. “Seni kaybetmeye dayanamam. Hayatımın geri kalan kısmında beni acı çekmeye mi mahkum edeceksin?”

Julianne’in göğsü özlemle dolmuştu, ama kendini zorlayarak bu histen uzaklaştı. “Karı olmam mümkün olmayabilir Dare. Ben bir aktrisim. Asla seninle aynı çevrelerde bulunamam. Benimle evlenirsen kesinlikle seninle alay edeceklerdir. Sosyete sadece beni kabul etmemekle kal-

mayacak, sen de tüm kuralları hiçe saydığın için her yerde kötü görüleceksin.”

“Sosyetenin ne düşündüğünü umursadığımı mı sanıyorsun?” Dare yalvarırcasına, Julianne’in parmaklarını sıktı. “Hem seni kabullenmeyi reddedeceklerinden de pek emin değilim. Bir kahramansın. Bütün Londra seni seviyor ve destekliyor.”

“Bu beni pek de saygıdeğer yapmaz.. Ne de bozulmamış bir itibar bahşeder.”

“Ama görüşleri etkilemekte katkısı olacaktır. Bunun da ötesinde, konu kabul edilmek olunca unvan ve zenginlik gerçekten çok önemli, ve karım olduğun zaman ikisine de sahip olacaksın.”

“Fakat Dare... Sana söyledim, benim başka âşıklarım da oldu...”

“Sonuncusu ben olduğum sürece, kocan ben olduğum sürece, geçmişte yatağına kaç erkek aldığın umurunda bile değil.”

Julienne, Dare’in tasavvur ettiği geleceğe inanmak için hâlâ kendine izin veremiyordu. Dare’i kendine zorla bağlayarak ömür boyu öfkesini kazanma korkusunu hâlâ yok edemiyordu.

Karmaşadan kalbi burkularak Dare’in yüzünü inceledi. “Beni gerçekten sevdiğine nasıl emin olabiliyorsun, Dare? Bence duygularında yanılma ihtimalin çok yüksek. Neticede -hatta belki de bundan birkaç ay sonra- aklın başına gelecek ve beni sadece cinsel hazların için istediğini anlayacaksın.”

“Hayır.” Dare, Julianne’e bakarken gözleri hayret verecek kadar parlaktı. “Cinsel hazzın ne olduğunu herkesten

daha iyi bilirim Julianne. Vücudun temel, bencil şehvetidir. Bedenle ilgilidir. Akıl veya kalple hiç alakası yoktur. Sana karşı hissettiklerim cinselliğin çok çok ötesinde.”

Julienne cevap vermeyince, Dare öne eğilerek ona daha da yaklaştı, gözlerindeki ciddiyet giderek yoğunlaşıyordu. “Senin aşkını hak etmediğimi biliyorum, fakat değişmeye kararlıyım. Düzeliş bir gün sana layık olduğumu kanıtlayacağım.”

Julienne “Bana layık mı olacaksın?” dedi şaşkınlıkla.

“Evet, kahretsin.” Dare’in ağzı zayıf bir tebessümle kıvrılmıştı. “Parlamentoda yerimi neden aldığımı sanıyorsun? Böylece sana benim için hep düşündüğün gibi başıboş bir hovarda olmadığımı gösterebilirim.”

Julienne gözünü dikmiş Dare’e bakıyordu. Dare’in ona layık olmama konusundaki samimiyetine şaşırmıştı. “Dare, senin boş bir hovarda olduğunu hiç düşünmedim... Özellikle seninle yeniden karşılaştıktan sonra.”

“Öyleyse bana bir şans verecek misin?”

“Dare...”

Julienne onun sorusuna hemen cevap vermeyince, Dare aniden ayağa kalktı ve çekerek onu da ayağa kaldırdıktan sonra Julianne’i peşinden sürükleyerek uzun adımlarla yeşil odadan çıktı.

Julienne “Beni nereye götürüyorsun?” diye sordu soluk soluğa..

“Sahneye.”

Dare, onu tam bir şaşkınlığa uğratarak sahneye sürükleyip oyunu yarıda kesti ve diğer aktörleri dağıttı. Sahne ışıklarının karşısında tam ortaya yerleştirdikten sonra Julianne’in önünde diz çöktü ve elini tuttu, tam coşku-

lu bir talip resmi çiziyordu. Seyircinin şaşkınlık uğultuları hafiflemişti, artık her sözü duyabiliyorlardı.

“Birkaç ay önce Londra’da bir bahse girdik Bayan Laurent. Kalbimi kapana kıştıracağınıza ve beni dize getireceğinize yemin etmiştiniz. Pekala, karşınızda diz çöküyorum. Zaferinizi ilan ediyorum. Siz kazandınız, Julianne. Mutlak bir şekilde ve tamamen. Kalbim size ait. İsterseniz, kırmak için mutlak güce sahipsiniz.”

Dare’in erkesin önünde yaptığı bu itiraf karşısında Julianne hem gülmek hem de ağlamak istiyordu. Dare tüm dünyaya onu sevdiğini gösteriyordu... Onu ne kadar sevdiğini Julianne’e gösteriyordu.

Dare sertçe Julianne’in elini kavradı. “Julianne...” Dare’in sesi gerginliği aşmış keskin bir çaresizliğe bulanmıştı. “Açık yüreklilikle beni sevmediğini -beni asla sevmeyeceğini- söylersen seni bırakacağım. Bu beni muhtemelen öldürecektir, ama senin mutluluğunun önünde engel olmayı asla istemem.”

Julianne, Dare’in gözlerindeki umutsuz yalvarışa dayanamadı.

“Ah Dare, seni tabii ki seviyorum. Seni daima sevdim.”

Dare mutlulukla ayağa kalktı ve Julianne’i kollarının arasına çekti. Ateşle, şiddetle onu öptü. Elini Julianne’in saçlarında dolaştırıyor, dudaklarını arzuyla tükediordu.

Julianne kalp atışlarından halkın vahşi tezahüratlarını hayal meyal duyabiliyordu.

Dare sonunda onu serbest bıraktıktan sonra birbirlerini boğacak kadar sıkıca sarıldılar. Dare nefes nefese “Beni çılgına çevirdiğini biliyor musun?” dedi.

“Ben de senin için aynı şeyi söyleyebilirim.”

Onu daha da sıkı tutuyor, iç çekişleri omuzunda hafifliyordu. Julianne'e nasıl derinden rahatladığını anlatmak istiyordu. Onsuz nasıl tamamen yalnız olduğunu. Onun içine gömülmek için nasıl yoğun bir arzu duyduğunu. Ama bunlar durabilirdi. Şimdilik sadece kendisiyle evleneceğine söz vermesini istiyordu.

Dare, Julianne'in saçlarının arasından "İşte şimdi benimle evlenmek zorundasın," diye mırıldandı. "Sana başka bir seçenek vermeyeceğim. Kalbimi çaldın Julianne, ve hapisten kurtulmanın tek çaresi benimle evlenmek."

Dare, Julianne'in şaşkınlığını hissedebiliyor, gülümsemediğini sezebiliyordu. "Bu yüzden mi Şerif'i çağırıp, beni hırsızlıkla suçladın? Seni kabul etmem için beni sindircek miydin? Hayır, cevap vermen gerekmiyor," dedi Julianne gülmeye başladı. "Sadece sen böyle bir plan yapabiliydin zaten."

"Sana kendimi duyurabilmemin tek yoluydu. Fakat şimdi duyduğuna gör seni asla bırakmayacağım Julianne. Mümkün olan her şekilde seni kendime bağlamaya kararlıyım."

Julianne geri çekildi, güzel yüz hatları belirsizlikle gölgelenmişti. "Benden bir gün sıkılabilirsin."

"Hayır, asla. Asla." Dare, Julianne'in yüzünü avuçlarının arasına aldı. Ondan asla bıkmayacaktı. Julianne'in şehveti ve zekası Dare'i sonsuza kadar heyecanlandıracaktı. Dare başka hiçbir kadın için aynı şeyleri hissedemezdi. Hiç kimseyi Julianne'i arzuladığı gibi arzulayamazdı.

Başparmaklarıyla Julienn'in elmacık kemiklerini, dudaklarını okşadı. "Kıymetli Mücevher'im, benim eşim olacaksın değil mi?"

Seyircilerden teşvik sesleri geliyordu: “Evet de!” “Evlen adamla!” Julianne ise bütün bu gürültüyü bastıracak şekilde cevap verdi.

“Evet Dare. Evet. Olacağım.”

Sevinç şiddetli bir yangın gibi Dare’in her tarafını sardı. Tanrı’ya coşkuyla şükrederek Julianne’i kucaklayıp kaldırdı ve gök gürültüsü gibi alkışlar arasında sahneden indirerek meraklı bakışlardan uzağa taşıdı.

Dare, gölgelerin arasında Julianne’i indirdi ve tekrar kollarının arasına aldı, yüzünü onun saçlarına gömmüştü.

“Bundan pişman olmayacağımı umuyorum,” diye mırıldandı Julianne.

“Ben sadece boşa giden bunca yıla üzülüyorum. Telifi etmemiz gereken çok zaman var Julianne. Çektiğin tüm acıları telifi etmeye çalışacağıma söz veriyorum. Dişimi tırnağıma takıp elimden geleni yapacağım. Sana farklı birisi olabileceğimi, daha iyi olabileceğimi göstereceğim.”

“Farklı olmanı istemiyorum Dare. Seni tam olduğun gibi seviyorum.”

Dare birbirine kenetlenmiş ellerini kaldırarak tutkuya la Julianne’in parmaklarını öptü. “Tekrar söyle, bana beni sevdiğini söyle.”

“Seni seviyorum Dare. Daima seveceğim.”

“Bunu duymaktan hiç bıkmayacağım ve hayatım üzerine yemin ederim ki bir daha seni ne kadar sevdiğimden şüphe duymana sebep olmayacağım.”

Dare gözlerini kapayarak Julianne’i tekrar kendine çekip göğsüne bastırdı. Julianne hatalıydı; Dare kendi duygularında hiç de yanılmamıştı. Gerçek aşkın ne demek olduğunu tamamen anlıyordu.

Gerçek aşk Julienne demekti. O Dare'in kalbi, hayatı, umudu, hayalleriydi.

Julienne, Dare'in kıymetli aşkıydı ve hayatının geri kalanında bunu ona kanıtlayacaktı

Ve Julienne'e tekrar kavuştuğuna göre, bir daha asla gitmesine izin vermeyecekti.

Sonsöz

Kent, İngiltere, Temmuz 1814

Yedi yıl önce aşk kaçamaklarını düzenledikleri yazlık ev bu süre zarfında değişmişti. Mülk dikkatle korunmuş, bahçeyle özenle ilgilenilmiş ve gelişmesi sağlanmıştı. Şimdi dal budak sarmış tatlı yaz gülleri, Dare gelinini eşige taşıırken sıcak öğleden sonra havasına güzel bir koku veriyordu.

Dare, ayaklarının üzerinde durdurarak, Julianne'in ondan asla kurtulamayacağı şekilde kalbine gömülmek istemesine Julianne'i derin derin öptü.

Artık evliyediler. Dare nikah ilamının okunması için gereken üç hafta beklemeyi kabul etmediği için özel izinle evlenmişlerdi. Bu sabah Kent'e gelmek için Londra'dan ayrılmış ve doğruca Wolverton Malikanesi'ne gelmişlerdi. Dare yazlık gitmeden önce gelinine yolculuk kıyafetini değiştirmesi için sadece birkaç dakika vermişti.

Dare Julianne'e soluklanmak için fırsat verip "Nihayet," diye mırıldandı. "Buraya seninle geri dönmeyi ne kadar zamandır hayal ediyordum bilemezsin."

Julianne'in büyüleyen tebessümü Dare'in nabzını hız-

landırdı, onu yine öptü. Julianne coşkuyla karşılık verirken uzanıp parmaklarıyla Dare'in saçlarını karıştırdı, öpüşü Dare'in içinin derinliklerine ulaşmış, yüreğini kuşatmıştı.

Sonunda Dare kendini zorlayarak geri çekildi, kanı o kadar ısınmıştı ki için için kaynıyordu; Julianne'i fena halde istiyordu, içindeki arzu yangın gibiydi.

Fakat aceleye gerek yok, diye hatırlattı kendine Dare. Daha zamanları vardı. Birlikte bir ömür geçireceklerdi ve Dare her anın tadını çıkarmak istiyordu.

"Seninle gül bahçesinde sevişmek istiyorum," dedi kısık sesle Dare ve Julianne'in saçlarındaki tokaları çıkarmaya başladı.

"Hiç sormayacaksın sanmıştım."

Dare, eşinin elini kavrayarak evin arka tarafına götürdü. Öğleden sonra geç saatlerde duvarlı gül bahçesine dökülen güneş ışığı altınsı bir sıcaklık yayıyor, onları mahrem bir kozayla sarıyordu. Bir köşede, bir kiraz ağacının altında bir battaniye ve Dare'in buraya getirilmesini emrettiği sepet onları bekliyordu.

"Bunu sen planladın, öyle değil mi?" diye sordu Julianne, kırmızı bir gül koparıp saçlarının arasına sokarken.

"En küçük ayrıntısına kadar. Bu anı kaç zamandır beklediğimi sana söylemiştim."

Dare battaniyenin üzerinde diz çökerek el yordamıyla sepetin içini aranomaya başladı. Julianne seyrederken sepetten bir buzlu şampanya kovası, kristal bir kadeh, devasa bir çilek kasesiyle başka bir kaymak kasesi ve sonunda kırmızı kurdelelerle bağlanmış, ince parşömene sarılı küçük bir paket çıkardı.

Dare başını kaldırıp, Julianne'in onun tepesinde durduğunu görünce gülmekten kendini alamadı. "Bak, bahsi kazandın, sevgilim. Sana diz çöküyorum yine."

Dare paketi uzattığı zaman, Julianne "Bunlar da ödülleri mi?" diye merakla sordu.

"Hayır, bu benim sana düğün hediyem."

Dare, Julianne'i aşağıya yanma çekti, sırtını ağacın gövdesine dayayarak destek aldıktan sonra omzuna kolunu koydu. "Aç bakalım."

Zarfin içinde birkaç başka tescilli belgeyle birlikte bir tapu vardı. Tapuyu okurken Julianne'in gözlerinin nemlendiğini gördü. Dare, ona atalarının evini, Languedoc'daki Folmont Şatosu'nu satın almıştı.

Julianne'in titrek gülümsemesi Dare'in onu memnun ettiğini açıkça gösteriyordu.

"Teşekkür ederim Dare," dedi tutkulu bir fısıltıyla Julianne. "Bunun benim için anlamı çok büyük. Ve biliyorum ki annem de çok mutlu olurdu."

"Bir gün seni oraya götüreceğim. Belki önümüzdeki sene."

"Acelesi yok, öyle değil mi?"

"Hayır, hiç acelesi yok," dedi Dare, Fransa'da geçirdikleri sıkıntılı anıların Julianne'in hemen gitmek istemeyeceği kadar taze olduğunu tahmin ediyordu. "Yine de düğün seyahati olarak nereye gitmek istediğine karar vermen gerekiyor."

Yolculuklarına İtalya'dan başlamayı ve belki de Rusya'ya kadar gitmeyi göze alıp almayacaklarını konuştular. Dare Julianne'e dünyayı göstermek istiyordu. Ayrıca Lucian'ın önerisini kabul edip Kuzey İskoçya'daki kalesine gidebilirlerdi, çünkü yaz aylarında İngiliz adaları Avrupa'nın di-

ğer kısmından çok daha serin oluyordu. Dahası, Brynn'in erkek kardeşi Gray ortadan kaybolmuş görünüyordu ve Brynn kaygılanmaya başlamıştı.

Dare bu araştırmaya katılmak için gönüllü olabilirdi, fakat şu an için görevini yapmış olduğuna karar vermişti.

Hem şu anda dikkatini vereceği daha önemli konular, yani yeni gelini vardı.

"İtiraf etmeliyim ki İtalya kulağa çok hoş geliyor," dedi Julianne paketi katlayıp saklamak için tekrar sepete koyarken.

"Neredeyse benim karım kadar hoş." Dare, Julianne'in kulağına sokulmuş burnunu dokundurdu. "Sana Venedik, Floransa ve Roma'nın tüm güzelliklerini göstereceğim."

Dare daha sonra iltifatı bırakıp bir kadehe şampanya doldurdu, aynı kadehten sırayla şampanya yudumlarırken, bir yandan çilekleri kremaya batırarak Julianne'i eliyle besliyordu.

Julianne lokmalar ve öpücükler arasında "Sonbahara kadar dönmemiz gerekiyor," dedi.

"Eylül ayında," dedi Dare. Bu sonbahar daha fazla koşu yapılacaktı. Dare'in yarışmacılarından hiçbirisi kazanmadığı halde, haziran başında Fransa'dayken Epsom Downs derbisini kaçırmışlardı. "St. Ledger eylülde yapılacak. Ve Parlamento kasımında tekrar toplanacak."

"Arnold da benin ekim sonunda provalara başlamamı bekliyor."

Julianne'in Drury Lane'deki sözleşmesi yenilenmiş, ayda iki kez başrol oynamaya anlaşılmışlardı. Julianne oyunculuğu tamamen bırakmayı istememiş, ki Dare de ondan böyle bir şeyi tabii ki beklememişti.

Julienne “Sadece bir markiz olmam nedeniyle kariyerimi bırakmaya zorlamadığın için mutluyum,” diye itiraf etti.

Dare’in gözlerinde muzip ışıltılar dans ediyordu. “Senin hayran ordunu hayal kırıklığına uğratarıp can vermeye hiç niyetim yok. Ayrıca dünyayı senin büyük yeteneğinden mahrum etmek yazık olur.”

Julienne, övgüyle içi ısınarak “Gerçekten böyle mi düşünüyorsun?” diye sordu.

“Kesinlikle. Oyunculuk yeteneğine saygı duyuyorum. Haini yenen senin dehandı.” Dare iyice kremaya bulanmış bir çilek ısırıktan sonra dalgın dalgın çiğnerken yarısını Julienne’e uzattı. “Gerçi çocuklarımız olduğu zaman çekilmek isteyebilirsin...”

Julienne dönerek ciddi ciddi Dare’e baktı. Bu konuyu hiç konuşmamışlardı. “Çocuk istiyor musun?”

Dare’in bakışları hem ciddi, hem de şeytanydi. “Sadece çocuk istemek değil, ayrıca bunu yapmanın yüce zevkini de istiyorum hayatım.”

“Yakında başlayabilir miyiz?”

Dare’in hınzır tebessümü tam anlamıyla çarpıcıydı. Yakıcı bakışlarıyla Julienne’e bakarak “Hiç sormayacaksın sanmıştım,” dedi.

Vücutlarının tadını çıkarmak ve birbirlerini hissedebilmek için duraksayarak, acele etmeden birbirlerini soydular... Güneşten ısınmış bedenleri, ateşli nabızları, vücutlarının kıvrımları ve çukurlarını hissediyorlardı.

Dare göğsünü ortaya çıkarıp emmeye başlayınca Julienne titredi

“Krema kullanmanın bazı yaratıcı metotlarını biliyo-

rum,” diye mırıldandı Dare, “fakat şu anda sadece senin tadına bakmak istiyorum. Gel buraya aşkım.”

Dare erkeksi kuvvetinin tam bir yansıması olarak rahatça battaniyeye uzandı ve kollarını davetkarca Julianne’e uzattı.

Ancak Julianne duraksadı, bu anı saklamak istiyordu. Rüya görmediğine inanmakta güçlük çekiyordu. En sonunda Dare kocası olmuştu.

Şaşkınlıktan soluksuz, bakışlarını Dare’in vücudunda dolaştırıyor, onun inanılmaz erkeksi güzelliğinin, kıvrak zerafetinin, yağsız sertliğinin, erotik tebessümünün ve ateşle yanıp tutuşan gözlerinin tadını çıkarıyor, içine emiyordu.

Dare’in her parçası onun için çok değerliydi. Dare’i adeta kendi parçasıymış gibi derinden seviyordu.

Dare onun kalbiydi, tutkusuydu, neşesiydi. Kaderiydi; her zaman öyle olmuştu. Ama bu anın gelmesi çok uzun sürmüştü.

Julienne onun üzerine eğilirken arzuyla kendinden geçmişti. Ellerini Dare’in vücudunda dolaştırıyor, ateşli teninin altında dalgalanan esnek kaslarının eğimlerinde parmaklarını gezdiriyordu. Dudakları uzayan bir öpücükle onun dudaklarıyla buluştuğunda Dare’in sesli sesli inlediğini duydu...

Fakat görünüşe göre Dare bu sefer kontrolü ona bırakmak istemiyordu. Sabırsızlıkla pozisyonlarını değiştirdi, böyle Julianne onun altında, onun insafına kaldı.

Dare’in dokunuşları harika ve kavururcasına şehvetliydi, uzun, becerikli parmaklarıyla onu okşarken gözleri parlak ve yakıcıydı. Tıpkı yıllar önceki gibi şefkatle ama

amansız bir arzuyla sevişiyordu. Ağzıyla, elleriyle ve bedeniyle sevgiyle davranıyor, yanma noktasına getirene kadar tahrik ediyordu.

Sonunda içine girdiği zaman, Julianne, Dare'in pürüzsüz gücü ve sertliği karşısında mutlak bir saadetle içini çekti.

Julianne bacaklarını onun beline sararak, Dare'le mükemmel bir uyum içinde hareket ediyor, ona karşı bükülüyor, Dare ona sahip olurken, içini doldururken onun ismini haykırıyordu. Sonunda sarsıcı zevke vardıklarında, birbirlerine karıştılar, iki kalp nihayet birleşmiş, sonsuz ateşli okşamalarla tek yürek haline gelmişlerdi.

Daha sonra birlikte yataarken rüyada gibi hissediyorlar, nefesleri birbirine karışıyor, birleşmenin saadet dolu duygusunun tadını çıkarıyorlardı. Dare, Julianne'i kendine yakın tutarken, ruhunun derinliklerinde titreşen yoğun bir memnuniyet hissediyordu.

Bu zevk, diye düşündü Dare, gerçek aşktan gelen yürekten hissedilen zevkti. Bu sevinçti. Kalbinin şarkılar söylemesine neden olan türde kıymetli bir neşeydi.

Julianne adeta aklını okumuş gibi dudaklarını Dare'in omuzuna sürerek alçak sesle, "Günah Prensi lakabını nasıl kazandığını gayet iyi anlayabiliyorum..." dedi. "Fakat itiraf ederim ki hayran ordunu hayal kırıklığına uğratmak umurumda değil... Listelerinden çıktığın için kalpleri kırılan tüm o genç kızlar..."

Dare, Julianne'in güzel yüzünü görmek için kuvvetini toplayarak dirseğinin üzerinde doğruldu.

"İnzivaya çekilmiyorum," dedi Dare, iliklere işleyen tebessümüyle. "Sadece tüm çabamı tek bir kadın yoğunlaş-

tırdım.” Eğildi, dudaklarını onun dudaklarına değdirirken sesini alçaltarak fısıldadı. “Ruhuna kadar her zerre zevk vermek istiyorum, kıymetli Mücevher’im.”

Julienne uzanarak onun ayartıcı ağzını kendine yaklaştırdı. “Bunu her zaman yapıyorsun,” diye mırıldanarak kendisini tekrar Dare’in büyüleyici okşayışlarına bıraktı.

Hasret's Sisters Planet *e-kitaphane*